

५७
९३६ — ९३६

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

२
 ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्ये नमः ॥ अथ हविष्याणि ॥ भविष्ये
 हेमंतिके सितास्त्रं धान्यं मुद्गाय वास्तिलाः ॥ कलाय कंगुनी वागवा ॥
 स्तकं हिलमोचिका ॥ यष्टिकाः कालशाकं च मूलकं केमुकेतरत्र ॥ कं
 दः सैधवसामुद्रे गव्ये च दधिसुपिषी ॥ पयोनुद्वेत्तसारं च हविष्याणि
 प्रचक्षते पनसा मृहरीतकी ॥ तिलिडी जीरकं चैव नागरं गकपिपली ॥ क
 दलीलवली धात्री फलान्यगुडमेदवं ॥ अतैलपक्वं मुनयो हविष्याणि प्र
 चक्षते ॥ सितास्त्रं धान्यं विप्रयोगौ डे प्रसिद्धः ॥ सच हेमन्तो न्यत्र एव ॥
 कलायंकुलिप्यः कंगुकांगतिभाषा ॥ हिलमोचिकागोडो हिलासायन ३ ति
 शाकं ॥ कालशाकः पर्वतदेशो ॥ मूलकं ॥ कंदः स्वरणः ॥ नागरं प्रुठिः ॥ ल
 वलीरायवली ॥ अथ युगादयः ॥ मात्स्ये ॥ वैशाखस्य तृतीया या नवमी कार्ति
 कस्य तु ॥ पंचदश्यपिमाचस्य नभस्ये च त्रयोदशी ॥ युगादयः स्मृता ह्युता ॥
 दत्तस्याक्षयकारकाः ॥ अथ मन्वादयः ॥ अथ युक् शुक नवमी द्वादशी का
 र्तिकस्य तु ॥ चैत्रस्य तु तृतीया या नवमी भाद्रपदस्य च ॥ फाल्गुनस्य त्वमावा
 स्या पौषस्यैकादशी सिता ॥ आचरास्याष्टमी कृष्णा तथा षाठस्य पूर्णि
 मा ॥ आषाढशुक्लदशमी माघशुक्लस्य सप्तमी ॥ कार्तिकी फाल्गुनी चै
 त्री ज्येष्ठी पंचदशी तथा ॥ मन्वंतरादयस्त्वेता दत्तस्याक्षयकारकाः ॥

अत्रासावास्याद्युमीव्यतिरिक्ताः शुक्ला एव ॥ अथ मलमासोदानविशेषः
 ॥ विष्णुरूपं सहस्रांशुं मलमासितुष्टुजयेत् ॥ मलमासस्तु मासानां मलि
 तः पापसंभवः ॥ तस्य पापविशुध्यर्थं मलमासव्रतं चरेत् ॥ दिनेदिने प्र
 देयानि विविधानि प्रकृतानि ॥ दक्षिणा घृतयुक्तानि कांस्यापात्र
 युक्तानि च ॥ अधिमासे तु संप्राप्ते गुडसर्पिः समन्विता ॥ दद्यादनेन
 मंत्रेण त्रयास्त्रिंशदृषका न ॥ विष्णुरूपी सहस्रांशुः सर्वपापप्रणाशनः
 ॥ अथ पात्रप्रदानेन मम पापं व्यपोहत् ॥ चंद्रवन्निर्मला रूपाः शालि
 तं डलमिषिताः ॥ आहारः सर्वदेवानां नन्मे कुर्वन्तु मंगलं ॥ याचन्ति
 तत्रं छिद्राणि अथ पश्य च पाथिवि ॥ तावद्वर्षं सहस्राणि स्वर्गलो
 के महीयते ॥ अधिमासे तु संप्राप्ते त्रयास्त्रिंशत् देवताः ॥ उद्दिष्ट्या पू
 यदानेन पृथ्वीदानं फलं लभेत् ॥ अशक्ता बुक्ता तत्र वा अधिमासे यदा
 राजन द्वादशी वा पृथ्वीमा ॥ यत्नीया तद्दिने वा विद्यादन्नहि शक्तिः ॥
 साज्यपात्रे च स गुडं त्रयास्त्रिंशदृषका न ॥ कां प्रयपात्रे विनिक्षिप्य हिरण्ये
 न समन्विता ॥ उपानच्छत्रसंयुक्ता नू विप्रा यविनिवेदयेत् ॥ मंत्रः ॥ य
 स्य हस्ते गदा चक्रं गरुडो यस्य बाहुनं ॥ शंखः करतले यस्य समे विष्णुः
 प्रसीदतु ॥ कलाकाष्ठादिरूपेण निमेषघटिकादिना ॥ यो वचयन्ति भू

तानि तस्मै कालात्मने नमः ॥ कुरु क्षेत्रमयो देवः कालपर्वद्विजो हरिः ॥ ८ ॥
 पृथी सप्तमिदं दानं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ मलानां च विप्रुध्यर्षं पापप्रश
 मनाय च ॥ पुत्रपौत्राभिदुध्यर्षं न वदास्यामि भास्कर ॥ मंत्रेणानेन वै
 दद्यान्नयस्त्रिंशद रूपकान् ॥ गृह तस्य सिंहरालक्ष्मीर्यो दद्यात् सूर्य
 सन्निधौ ॥ दारिद्र्यं न भवेत्तस्य रोगक्षेपविजित इति याज्ञोक्तेः ॥
 अथ मालातिर्णय ॥ रुद्राक्षं शंखं यस्याक्षं पुत्रजीव ॥ कौस्तुभं कौस्तुभं ॥ स्फटि
 कैर्मणि रत्नेषु हेमराज तत्र विदुर्मा ॥ कुशोः कल्योक्तं मणिभिर्जपमा
 लां समाचरेत् ॥ रुद्राक्षनिर्मिता माला सर्वकामप्रदायिनी ॥ निर्मि
 ता शंखमणिभिर्धनं कीर्तिं च यश्चरेत् ॥ यक्षादींश्च विदुर्दक्षीय
 पुत्राश्च करीतप्या ॥ पुत्रजीव भवा पुत्रपशुधी धान्यद्विधा
 मुक्ताभीम चित्तामाला सौभाग्यं विपुलांश्चिधं ॥ मंत्रपत्रं च नारा
 सिद्धिं शान्तिकं चाप्यपौष्टिकं ॥ मुक्तिं च ननु ते साम्प्रदायिके ॥ टी कीचा
 दमालिका ॥ सरस्वरप्रवाहं च पुष्कले च धनागमे ॥ मोवर्णांश्च ज
 तीमालां सर्वान्कामान् प्रयच्छति ॥ पापक्षय करी कोटी रुद्रा
 क्षजालि शान्तिदा ॥ अफलाधिकमाह ॥ मंगुली जप संख्या न मे कमे
 कमुदाहरेत् ॥ पुत्रजा वै दशागुणं शानं शंखैः सहस्रकं ॥ प्रवालैर्मणि

कमौः

दश

रत्नेश्च दशासु हस्तकं स्मृतं ॥ न देवस्फटिकैः प्रोक्तं मौक्तिकैः लतामुच्यते ॥ यद्वा दौलदं स्याद्वा जतैः कोटिरुच्यते ॥ स्वर्णैर्दशगुणाः सत्वरत्नैः शतगुणं स्मृतं ॥ कुशयं प्या च रुद्रादौ रत्नं तु गुणितं स्मृतं ॥ अथ नमालाभिरपि स्यादमितं च फलं स्मृतं ॥ मातृकावर्णसंभूतमालया विन देवतु ॥ शिखरहस्ये ॥ गणनाविधिरुत्तम्य योजयेत्तु प्रमादतः ॥ गृह्णन्ति साक्षसायस्मान्नियमं गणयेद्बुधः ॥ नित्यं जपं करे कुर्यान्न तु काम्यं कदाचन ॥ मालायां च प्रकुर्वन्ति नित्यं काम्यं च सर्वदा ॥ काम्येऽपि तु करे कुर्यान्न तु काम्यं कदाचन ॥ नमालाभावे तु सुंदरि ॥ नित्यं जपं करे कुर्यान्न सर्वं मध्यं तु मालिका ॥ अत्रांगुलिजपं कुर्वन् संगुह्यंगुलिभिर्भवेत् ॥ अंगुष्ठेन विना कर्म कृतं न दफलं भवेत् ॥ तर्जनीमूलपर्यन्तं करमालाप्रकीर्तिता ॥ मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन् नानामूलपर्वतः ॥ मेरुसंघनदोषा तु दध्यात्तज्जायते फलं ॥ आरभ्यानामिका मूलात् प्रादक्षिण्यं क्रमेण हि ॥ तर्जनीमूलपर्यन्तं जपेत्तव सप्तवत्सु ॥ मध्यमायास्तयं ग्राह्यं अनामामूलमेव च ॥ अनामामध्यपर्यन्ते मेरुं कृत्या न लंघयेत् ॥ अन्यच्च ॥ मध्यमा नामिका मध्यपर्यन्तं यकल्पितं ॥ मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन् नानामूलपर्वतः ॥ आरभ्य

मध्यमा मूलयवर्तिंग एयेत क्रमान् ॥ अन्यच्च ॥ अनामिकाया मध्ये च
 पर्व मध्यादनः क्रमान् ॥ तज्जन्यादिजपांते कज्जदमाला करे स्थिता ॥
 मध्यामादिद्वयं पर्वजय काले नु वर्जयेत् ॥ एवं मेरुं विजानीया दुर्दिश्य
 ब्रह्मणा स्वयं ॥ तज्जन्ययेन व्या मध्ये योजयेत् तत्र मानवः ॥ चत्वारस्त
 स्य नष्टं तिन्नायुर्विधाय शोधनं ॥ अंगुलीनां वियुंजीत किंचित्संकी
 चेयेत् करं ॥ अंगुलीनां वियोगे नु धिद्रेयुमुच्चने जयः ॥ स्थिरेण मनसा भ्यस्ता
 सवन्त्रिकामात्र प्रयच्छति ॥ अथातो ग्रन्थनं वक्ष्ये मालानामागमोदितं ॥
 द्वादश्या वैष्णवी माला कर्त्तव्या सोपवासकैः ॥ मंत्रज्ञैर्विष्णु मंत्रेण दिवा भा
 गे प्रयत्नतः ॥ शक्तीनामधिक कर्त्तव्यारात्रौ भुक्ताय प्याविधि ॥ अष्टम्यां वा
 नवम्यां वा त्रयोदश्यां तथैव च ॥ त्रयोदश्यां तस्या कार्या शिवस्यापि सुरे
 श्वरि ॥ चतुर्थ्यां तु गणेशस्य सौरश्चेद्द्विवासरे ॥ एकभक्तं विधाया दोसा
 धको ग्रन्थयेत् स्वयं ॥ स्वयं च माला ग्रन्थितात्मघृष्टं ने धार्यते च दत्तमित्य
 नेन ॥ निविध्यते च दत्तसंनिधानात् सगवुष्यस्य नचाक्षमाला ॥ मंत्रमा
 लायां ॥ पूजाविधाय भक्त्या तु शुचिः पूर्वमुपोषितः ॥ विजये ग्रन्थयेत् मो
 नी स्वयं माला च साधकः ॥ अग्रतश्चितु मालाभिर्मंत्रं जपति यो नरः
 ॥ सर्वं तु विद्यात् कुद्वा भवति सुंदरी ॥ कृतनित्यक्रियः शूद्रः शूद्रश्च पुच

ते=

मंत्रविज्ञः ॥ यथा कालं यथा लाभं अदा न्यानीय यत्नतः ॥ अन्योन्यस
 मरूपाणि नाति स्थूल कृशानि च ॥ कीटादि रदुष्टानि न जीर्णानि न वानि
 च ॥ गव्येऽप्यपंचभिस्तानि प्रदात्य च पृथक् पृथक् ॥ ततो द्विजैर्द्रुणपास्त्री
 निर्मितं ग्रंथि वर्जितं ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य सूत्रं प्रदात्य पूर्ववत् ॥ ३३
 क्लृप्तं संतप्यारक्तं शान्तिवस्त्रं च ॥ चारुके ॥ ३३ क्लृप्तं संपादयेद्विद्वान् पदक
 लमथापि वा ॥ अथान्यमन्त्रनवकैः पद्माकारेण संस्थापयेत् ॥ सूत्रं मणिक
 गंधादि दालितं स्तननिक्षिपेत् ॥ कांतारं शांतिमाहं प्रसूत्रं चैव मणि
 धाय ॥ विन्यस्य प्रजयेदज्यैर्जह्या चैव भातिनः ॥ अष्टाक्षरं शांतं वा
 यिन दधं पंच विप्रानि ॥ होमकर्मण्यसक्तं प्रो द्विगुणं जपमाचरेत् ॥
 मणिमेकैकमादाय सूत्रं संपादयेत् सुधीः ॥ सुरं वमुरवे च संयोज्य पुच्छ
 पुच्छेन योजयेत् ॥ गोपुच्छं सदृशीं कार्ययद्वा सर्पा कृतिः शुभा ॥ तत्स जा
 तीयमेकाक्षं मेकत्वेनाग्रतो न्यसेत् ॥ एकैकमणिमध्ये तु ब्रह्म ग्रंथिं प्रकल्प
 येत् ॥ जपमालां विधाया यत्नतः संस्कारमाचरेत् ॥ अनुलोमविलोमाभ्यां
 मान्त्रं कांतं रितं न्यसेत् ॥ तेन सर्वगुणो पेत्ता जायते सर्वसिद्धिदा ॥ भे
 रवार्णके ॥ ३३ ॥ धृतं केसमालां स्थूलं सूक्ष्मं नियोजयेत् ॥ सर्पाका
 रा भवेत्सापि शुभदा सर्वकर्मसु ॥ दालयेत्पंचगव्येन सघोजातेन स

ते =

जलैः॥ प्रणवाद्येन मंत्रेण ममोत्तेन क्रमाद्यजेत्॥ चंदनागरुगंधाद्यै
 र्वामिदेवेन घर्षयेत्॥ प्रणवादिचतुष्टयं नंतमोत्तेन क्रमान्नाप्रिये
 धूपयेन मद्योरेण लेपयेत् पुरुषेण वै॥ प्रणवाद्यैर्महा मंत्रं सदा
 शिव इति क्रमान्॥ मेरुं तु पंचमेनेव नतो मंत्रेण मंत्रयेत् संस्कृ
 त्यैव बुधा मालां नद्या रंगं स्थापयेत् नतः॥ मूल मंत्रेण देवेष्वपि
 संप्रज्यमानि भावतः॥ गुरुं संप्रज्य न हस्मान् गृहीयादक्षमालिका
 ॥ अष्टुविनस्प्रादेना करध्यायां ककारयेत्॥ ओं महा माले महा
 माये सर्वदा तिस्रस्तु पिणि॥ चतुर्वर्गस्त्यायिन्यस्तस्तस्मात्मेसि
 द्विदा भव॥ ओं सिध्यै नमः॥ ओं अविघ्नं कुरु मालेत्वं॥ अंगुष्ठं स्थाप्य
 मालां चालयेत् मध्यमाग्रज॥ तर्जनीं तस्य प्रोत्सेयं मुक्तिदोगराता
 क्रमः॥ भुक्तौ मुक्तौ तप्याष्टस्यो मध्यमाया जघात सुधीः॥ अंगुष्ठा
 नामिकाभ्यां मुजयेदुत्तम कर्मणि॥ जघात कालिनां मालां प्रजापि
 त्यानुगापयेत्॥ जय कालिं नुगा प्रव्या जय माला त्वला शिवा॥ अथ ज
 यस्त्वानं॥ गृहे जपं समं विद्यात् गायत्रे प्रातः गुरां भवेत्॥ पुराया ररोप
 तथा रामे सहस्र गुणितं विदुः॥ अयुतं पर्वते पुरेये न चालक्ष मुदा हतं

天啓

नि० पु० ए० केशवं० कार्तिकेयं० विष्णुं० वाजयेयफलं० लभेत्० नान्तैरर्चये
 द्विष्टुं० न तुलस्यागाराधिपं० न हर्वया यजेद्गर्विल्वपत्रैर्दिवाकरं० उन्म
 न० पुष्पमर्कचविष्णोर्वर्ज्यं० सदाबुधैः० देवीनां चार्कमंदारावादिन्येनग
 रंतया० ग० शायच० सूर्यायरक्तपुष्पमनिप्रियं० शिवे कुंदमदंतीचि
 यधिवंधुककेतके० पुष्पं वा यदिवापत्रं फलं नेष्टमधोमुखं० दुःख
 दंतसमाख्याने यप्यात्यन्तं तप्यायेत्० वस्त्रांनी तंकरांनी तंभ्रांनी
 तंचार्कपरार्किके० एरं० उपत्रं० श्रांनी तं पत्रं पुष्पं फलं त्यजेत्० कुंदं स
 रेशं तुलसी ग० शोधुत्तं रविल्वं तगरंतप्यार्कं० हूर्वाकं भृंगं जगदंबिका
 यां वज्रं शिविकेतकं शंखवारी० प्रदक्षिणं विशेषः० एकं चं डार
 वो सप्ततिस्त्रा कृत्वा विनायके० चतस्रः केशवे दद्यात्० ध्रुवे स्याध्रुवप्रदक्षि
 णा० विक्षेपादप्यवालस्याज्जपहोमार्चनान्तरा० उन्निष्टं तितदान्यासं
 यडुंगं विन्यसेत् पुनः० विल्वायामार्गं जानीतुलसि शमि शनाकेतकी
 भृंग हूर्वा मंदो भोजा हि दर्भा मुनितिल तगर जल्लक लहार मल्ली चंपा
 श्याति कुंवीद मनमरुतका विल्व तोहा निशास्ता त्रिंशत्वे कार्यं शीरो दधिव
 सभ्रभयमाभय एवं० संक्रांत्या पक्षयो रंते द्वादश्यां निशि संध्यायोः खं
 सन पुग्मे च सोभाग्यं कृष्णं श्रीं सखा वं० पृष्टुं परोक्षवाती चण्डर्वको

र्वधुवंधनं उदनेचाशानप्राप्तिर्हृदिसौख्यविवर्धनं सर्वसिद्धिर्भवेत्तामो कटां
 वस्त्रादिभूषणं कटिमध्यधनप्राप्तिर्वधनव्याधिवंधनं गुह्यस्थाने मति
 र्ज्ञयालिंगे च वस्त्रहानिकृतं जान्वोक्तवाहनप्राप्तिर्गुल्फयोः स्त्रीविनाशनं
 जंघयोगमनंप्राप्ते पादयोर्वधुवंधनं रवुर्योर्मृत्युमाप्नोति पादपृष्ठे सुख
 भवेत् पादांगुल्यां पुत्रलाभः पशुमृत्युर्नरेषु च पावुस्तयो भवेत्पादे त
 लेष्ववविनिश्चितं शयने संस्थितेष्वपत्नी पतिता यदि दृश्यते तदा शुभफल
 प्राप्ते वंधुपुत्रविवर्धनं उस्थिते संस्थितेष्वपत्नी पतिता यदि दृश्यते तदा शुभ
 फलं कुरुष्व वंधुर्नरसुखागमं अथ पत्न्याः पतने शरठस्या सो हारो फलप्र
 तिश्च पादयोर्जंघने पार्ष्ण्यो गुदगुह्ये च जंघयोः पत्न्याः पतने न प
 रो हे शरठस्य फलं न सत् अन्यत्र शूभदाः यस्यात्स चैलं स्त्रान माचरेत्
 पत्नी शरठयोरुपसृवणं न विनिर्मितं तदधार्धं प्रमाणेन कितं प्राग्यं वि
 वाजिरेत् वस्त्रपुमेन संवेष्टुं श्रोत्रिया यानि वेदयेत् नक्षत्ररूपं स
 वर्णेन रूपतयेव च पुण्याहं वाचयित्वा प्यशान्तिकर्म समाचरेत्
 रक्तवस्त्रेण संवेष्टुं स्नानं घृण्यैः प्रपूजयेत् नस्याग्नेर्मन्मयं र
 म्यं कलप्रावस्त्रवेष्टितं जलपद्मावहरितं डोषधियंचरत्नयुतं नंड
 नपुंजो वैदिके मंत्रे विधिवत् प्रतिष्ठाप्य गेधाक्षतैरभ्यर्च्य स्पर्शदिलोमं
 प्रतिष्ठाप्य होमं कुर्यात् तद्यथा मृत्युं जयेत् न मंत्रेण समिद्धिः स्वादिरैः

शम्भेः॥ तिलैश्च नरुणा होमः शान्तमष्टोत्तरं स्मृतं॥ मंत्रैर्वीरुणा स्मृतैश्च॥
 प्रांति स्मृतैः सप्तोत्तमैः॥ कर्मशोभे समाप्याप्यत्रा ह्यगानभोजयेदथ
 विभवं दक्षिणा देया गृहीयादा शिष्यो द्विजान्॥ गम्यमाने यदा प
 क्षीयति जायदि दृश्यते॥ तदा शत्रुद्वयो ज्ञेयः सुखं भवति चाक्षयं
 ग्राहरे यतिनायलीन दाहारं परित्यजेत्॥ मृत्युः संनिहितस्त
 स्य व्याधि शोक भय प्रदः॥ पचनग्नौ पतन् पक्षी गृहिणी मृत्युमा
 पुयात्॥ देवा लघे ग्रामजनः सभा मध्ये सभापतिः॥ गृह मध्ये गृह
 मध्यस्थ हो मध्ये चोत्तमो नरः॥ पक्ष्योः परस्परं युद्धं यतिनं यदि दृश्यते
 सर्व दुष्ट विना प्राप्य यतिनं गृहमोधिनां॥ यदि पक्ष्याः प्रपानेन
 क्षीयो नाशयते गृहे॥ तद्गृहं ताप्रा माप्नोति त्यजेत्या सत्रयं बुधैः
 वस्त्रादिभूषणो पक्षी यतिनायदि दृश्यते॥ मानहा निर्भवेत्तस्य
 कलहो वा भविष्यति॥ जन्म र्क्षे जन्म दिवसे तथा च प्रा निने दाने
 चेद्राष्टमे ध्याती यानि मृत्युश्च वरोच व्यती यानि भौम भागवि भा
 नुषु॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां वैद्यं तौ प्रादु वासरे॥ तुलसीये वि
 चिंत्यति तेऽपि दाने हरेः शरीरः॥ अष्टम्यां च ध्यानि॥ चेदवा गरु
 कर्षे रत्नमाल जल कुकुमं॥ कुसी नं कुक्षकं युक्तं प्रीवंगं धाष्टकं स्मृतं

चंदन १॥ अगुरु २॥ कर्पूर ३॥ तमालपत्र ४॥ मोथा ५॥ केशर ६॥ रक्तचंदन ७॥ कोष्ठ ८॥
 चंदनागुरुहीवरकुंकुमरोचन ॥ जटामांसीमुरविनिविषाणर्गंधाष्टक
 स्मृतं ॥ चंदन १॥ अगुरु २॥ वाला ३॥ कोष्ठ ४॥ केशर ५॥ गोरोचन ६॥ जटामांसी ७॥
 ८॥ मुर्वा ९॥ चंदनागुरुकर्पूरचौरकुंकुमरोचन ॥ जटामांसीकपियु
 नाशक्तर्गंधाष्टकस्मृतं ॥ चंदन १॥ अगुरु २॥ कर्पूर ३॥ कचौरा ४॥ केशर
 ५॥ गोरोचन ६॥ जटामांसी ७॥ कुशल्याचेवीज ८॥ स्वरूपचंदनचैवरोच
 नागुरुरेवंच ॥ अगंमदहयोद्भूतंकस्तूरीचंद्रकुंकुम ॥ अष्टगंधविनि
 र्दिष्टगणेशस्यमहाविभो ॥ रक्तचंदन १॥ चंदन २॥ गोरोचन ३॥ अगुरु ४॥
 मोठी ५॥ कस्तूरी ६॥ कर्पूर ७॥ केशर ८॥ अगुरुचंदनमु ॥ स्तसिलकंबुधरांतप्या
 समभागंतुकर्तव्यं धूपोयममृताहुतः ॥ शिल्हकंशिलारसः ॥ वृषणकस्तूरी ॥
 बड्ढाभाकुंष्टद्विगुणगुडशलातात्रयंचनखलास्यभागः ॥ हरीतकीसर्जरसः ॥
 समंसीभागेकमेकंचिलवंशिला ॥ घनस्यचत्वारिपुसरस्यचैकोधूपोदशां
 गः कथितोमुनींद्र ॥ सज्जरसः रालामांसीजयमांसी ॥ घनः कर्पूर १॥ उरः गुग्गु
 लुः १॥ दशांग १॥ गुग्गुल १॥ अगुरु २॥ वाला ३॥ साखर ४॥ तुपा ५॥ गंध ६॥ चंदन ७॥ नाग
 रमा ८॥ देवदारु ९॥ उद १०॥ करकामग ११॥ लालायभाग ३॥ नि क्रमात् ॥
 कस्तूरिकाया द्वौभागौ चत्वारि ॥ अगुरु २॥ चंदन १॥ कुंकुमस्यत्रयश्चैकः शाशिनः ॥

मं
 रसः ॥

स्था चतुःसमं निसर्वगंधः कर्पूरचंदनदपंकुसुमंचसमांशकं सर्वगं
 धामिनिप्रोक्तं देवानां पूजने सदा दयकं सारी कर्पूरमगरुश्वेवकसूरी
 चंदनं नय्या कंकोलचमयदेभिः यचा मयं दक्षदमः ॥ कुशं मांसह
 रिदु हेमुराशौलेयचंदनं वचाचयकमुस्तचसर्वोषधः प्रकीर्ति
 तं लिंगे प्रारवो द्वारकायाश्च त्रैपालग्रामो नार्चयेत्प्रतिका
 नः ॥ छुंढीनर्कात् त्रीनपरार्तित्रयचगेहनार्चदर्वयन्तुः खभाकस्यात्
 शालग्रामः पूज्याः समेषु द्वितयं तहि विषमानेव पूज्यास्तु विषमेषु
 कं एव हि ॥ सह लिंगद्वयं नार्च्य शालग्रामे द्वयं नय्या ॥ द्वैचकै द्वारकाया
 लुना चैत्रसूर्यद्वयं नय्या शक्तित्रयं नय्या नार्च्यं गणेशत्रयमेव च ॥
 द्वौ प्रारवो नार्चयेत्तैव भग्नचप्रतिमां तय्या ॥ आवणो सप्तलङ्का न
 नाभस्येदधिभक्षणा ॥ आश्रिते चोषवा संचकारिके ययं भक्षणा ॥
 मार्गशीर्षे निराहारं चैवै गे नूत्रभक्षणा ॥ निलान्द्वयप्रामाचैत्
 फाल्गुने चतुःशार्करा ॥ चैत्रे तु पंचगव्यं च वै प्रारवे प्रानयन्नकं ॥ ज्येष्ठ
 शुक्लासे चतुःशार्करा ॥ आषाढे मधुभक्षणा ॥ पूर्वार्धे न सयन्ने प्रानम
 ले प्रानं कुरे ॥ अग्रे हरसिपायानि प्रानमायुष्यवर्धितं ॥ इति पूर्व
 प्रार्थना ॥ अथांगस्फुरणं ॥ अंगस्येदं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं ब्रह्मयामले

येन विज्ञानमात्रेण ज्ञायते च प्रभुभाष्यम् ॥ शिरसः स्यन्दनो राज्ञ्यं स्त्रान्
 त्वाभोगललाटके ॥ भ्रुवुग्मेतु महासौख्यं भ्रूमध्ये प्रियसंगमः ॥ नेत्रे
 तत्र प्रियावाहिः कर्णे च सख्यदं भवेत् ॥ नासिकायां सुगंधासिः
 कमलेन वरांगना ॥ उद्वेगं कलहो ज्ञेयो वक्त्रे मिष्टान्नभाजनं ॥ अ
 धरे बुधनक्रीडाहनुदेशो महद्भयं ॥ कंठस्थं भूषणं कंठे ग्रीवायाम्
 न्युत्तोभयं ॥ हृदये परोक्षवार्ता च स्क्वथे वंधुसम्पगमः ॥ चक्षुःश्रोत्र
 यावाहिः पाणिमध्ये धनागमः ॥ हृदये वाहिनासिः ॥
 नाभिः ॥ वाह ॥ कटीदेशे गुह्ये परवचनः ॥ अङ्गुली च वक्षो
 बादयोगमिनः ॥ धरिणांगे प्रभुपुसा नो मर्त्ये पादिलान्तर्या
 म् ॥ उभयोर्मध्यभागे स्यादङ्गस्य दृष्टिस्पर्शनः ॥ योऽप्यश्रुतिः ॥
 जेदाकुम्भारी रजकी च भद्रारिक्तान्यजाती जयचर्मकारः ॥ पूरति
 सुरादी च सुतस्य न दुदुपश्रुतीनां मुनयो वदन्ति ॥ अमादिन्यवार
 ॥ उल्लोसो मवारचनगमकी ॥ रजकी भो मवारचवुधे सर्वत्र
 एव ॥ गुणविप्रगृहे जेयं वै प्रयायां भगुवासरे ॥ शाने अरेतुच
 मवगा उपश्रुतिफलं भवेत् ॥ उपश्रुतिमहादेवि नत ऊहति वासिनि
 ॥ नित्यं वदसि कल्याणि ॥ एते राजकुलं शुचं ॥ वित्तं ब्रह्मणि कार्य

नाभिः=

श्र=

द्यौ

नगरे भोगसंपद = १

सिद्धिरनुताशकैरुताशोभयंयास्मिन्निवृत्तधोमयंचनिर्कृतैलाभः समुद्रा
लये॥ वायव्येसुखवस्त्रमन्त्रमुदकंसौम्येर्षलाभो ध्रुवे ईशा ज्योत्स्ना हृगो
धिकाचतुचुक्रतसर्वत्रभूमोभयं॥ अथपत्नीपतनफलं॥ प्रौढकोहं
प्रवक्ष्यामिफलपत्न्याः प्रपतते॥ यद्येगेचन एगं दृष्टान्तनत्कालवि
प्रोद्यतः॥ श्रीरः शिरवायां श्रियमात्रनोतिददौ कर्णलेखसुखं॥ पदे
नि॥ वामेकपोले सुखसंपदनि के प्राप्रबंधेपिचरोगबंधः॥ केशमते
निधनं प्रोत्यस्थानेभृतिप्रदं॥ ललाटे धनमाप्नोतिभुवोस्तुधनहानि
कन॥ धनलाभोभुवोर्षधोदतिगोनयने प्रभं॥ वामे व धनमाप्नो
तिनासाग्रं न्यसनं ध्रुवं॥ लाभस्तुददितेकणि दुवाता वा मना र
प्रकृते॥ गडुप्रदेसायोर्मध्यभोजनंच प्रकीर्तितं॥ मध्यां देनये
स्वयं उ, धीष्टिकलहोभवेन॥ संपुटेन तुमा प्रोति चुबुके राजविग्र
हः॥ सुहृदागमनं कंठे वाहिः कंठेरिपोभयं॥ विजयोददितेगस्कंधवा
वाकोर्वधुविनाशानं॥ अर्षहानिः करे प्रोक्ता मारिगबंधे विभ
खरं॥ करपृष्ठेर्षहानिः स्यादंगुलीयुप्रियागमः॥ त्रयेषु धनहा
निः स्यान्नुकरसंध्यमहत्सुदग्धादिनेनप्या॥ एतत्फलविशेषोयं॥
ज्ञानतयं हि विचक्षणेः॥ स्त्रीणां नेत्रे ललाटे शुक्तिमुखकुच हस्त भूक

नि=

८८ त्वं च वाहनं तत्पुष्टे जातु गृह्ये मलि धृति करयो प्रोदरे सौरव्यदास्यान्
॥ प्रकाशं नरेण पक्षी विधानं ॥ ददां गोदर नाभि हस्त पक्षी वरां गेहनुं
भुक्ता नः शुभदाः स्त्रियाः फलमिदं वारेत्तस्वयं यान् ॥ इत्याहुः सर
ठ प्र रो हरा फलं पातेन्य ये के नया पत्या रो हरा के विवस्त्रा हि तं र
स्नात्वा च रेष्ठा तिकं ॥ ददां गोदर नाभि हस्त पक्षी वरां गेहनुं
भुक्ता वरां गे उन्नरां गे पतिना नुः नरस्व शुभदा स्यान् ॥ आरो हरा
चो ध्वं त्रै श्री घो वक्रं नि यान नं ॥ भवेद्यदिसु श्री घेरा मत्कलं जा
यते ध्रुवं ॥ उत मां गेहनुं विना सर्व शुभमि न्यर्थः ॥ अथा दत्त
शुभा ॥ अन्तर्गता दिकल ॥ प्रति पत्तु छिती या यां धन लाभ
भो भवेन्ध्रुवं ॥ नदी या यां च नुप्या च धन हा मिः प्रजा यते ॥ प
चाम्या च तप्या यस्यां सप्तम्यां च धनाग मः ॥ अष्टम्यां च नवम्या
च दशम्यां मरणां ध्रुवं ॥ एका दश्यां च द्वादश्यां पुत्र लाभः प्रजा
यते ॥ त्रयो दश्यां च नवदश्यां प्रो सुतं चा प्रते नरः ॥ यो र्मास्या
ममा वास्यां बंधु हानि र्धन क्षयः ॥ अथ वार फल ॥ सोमे गुरौ व
धे शुक्रे धन लाभः प्रजा यते ॥ भौमे भातौ तप्या मंदे धन हानिः
प्रजा यते ॥ नक्षत्र फल ॥ आशुरा रो ग्यं ॥ रोग संभव ॥ धन हा

६

६

निः॥ धन प्राप्तिः ४१५॥ मृत्युः ६॥ धन लाभः ७॥ लाभः ८॥ मरणां ९॥
 १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ धन नाशः १६॥ राज्यं १७॥ ध
 न नाशः १८॥ संनानं १९॥ श्रेष्ठं २०॥ २१॥ राज्यसंमानः २२॥ सुखं
 २३॥ दुःखं २४॥ सुखं २५॥ सौख्यं २६॥ धन संपदः २७॥ धन नाशः
 २८॥ धन प्राप्तिः २९॥ यत्नः प्रयातने चैव सरठस्य प्ररोहणे ॥ एत
 योः संपूर्णं मात्रे हि स चैतं ज्ञानं माचरेत् ॥ पंच गव्येन च स्नात्वा
 कर्माणि ज्यातु लोकं ॥ पुराणा ह्वात्वा यित्वा प्यो प्राणिकर्म
 समाचरेत् प्राणिकर्म सुखं न यत्ना धर्मा धर्म नवा पुनः ॥ तपसा
 मेधया शांतिं विनश्यत् न कारयेत् ॥ रक्तवस्त्रेण सर्वं वा
 गंधपुष्पैः प्रयज्येत् ॥ शांतिसारे ॥ तत्त्वरूपसुखं न रुद्ररूपं तप्य
 वचेत् ॥ ज्ञात्वा तपस्वी रुद्रयोः रूपं प्रजयेत् ॥ कपालांश्च गंधपुष्पांस्त
 नादिभिः ॥ अग्निं संस्थापनं कृत्वा होमकर्म समाचरेत् ॥ मृत्युं जये
 त मंत्रेण समिद्धिः खदिरस्य च ॥ निलेश्च चरुणा होमा प्रातमष्टस
 माचरेत् ॥ अभिषेकं ततः कृत्वा कोमलाम्रदेलो जमेः ॥ मंत्रैर्वीरु
 ए सुते ॥ प्राणिसुते स्तथो जमेः ॥ एवमप्यविधानेन प्राणिक
 कर्म समाचरेत् ॥ तस्यापुर्विजया लक्ष्मी कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥

पलीपननदोयस्यशांतवेप्रतिमांमिमाम् **॥** सवस्त्रां दक्षिणोपेतां ब्राह्म
 णाय ददा म्यहं **॥** ३ ति मंत्रं समुच्चार्य नत्वा ब्राह्मण मा दशान् **॥** ३ ति प
 ली विधानं **॥** अथ ग्रह दाना नि **॥** मा गि कर्गो धूम सवत्स धेनु
 को सुभक्त्तु गुड हेम तां म्र **॥** आ रक्त के चंदन मंजु जं च वदंति दानं
 हि विशेष नाय **॥** सहज शायत्र स्थितं तुला म्र कर्पूर मुक्ता फल
 प्रभु वस्त्र **॥** पुगो य युक्तं दय भं च रो प्यं चन्द्राय दद्यात् छन पू र्ण
 कुम्भ **॥** २ **॥** प्रवाल गो धूम मसूरिका म्र हृवोरु रा म्र आपि गुडः सुवर्ण **॥**
 आ रक्त वस्त्र कर वीर उष्यं ता म्र हि भो मा य वदंति दानं **॥** ३ **॥** चैल चन
 लं कल धौ न कां स्यं मुक्ता ज्य गा रु त्म क सर्व पुष्य **॥** दा सी दंतो दि र
 दस्य नूनं वदंति दानं वि धु नं दनाय **॥** ४ **॥** शर्करा च रजनी नुरंग मः पी
 त धान्य मपि पीत मं वरं **॥** पुष्य रा ग ल व रोच कां चनं प्री नये सु र गु
 रोः प्रदीयतां **॥** ५ **॥** चित्रां वर शुभ्र त रक्त रं ग मो धेनु म्र वस्त्र रज
 नं सुवर्ण **॥** सुतं तुला ज्योत्तम गं ध युक्तं व दंति दानं भृगु न दना
 य **॥** ६ **॥** मा य म्र नैलं विमले द्रु नी लां तिलाः कुलि त्प्या म हि धी च
 ला ह **॥** स दक्षि रां ग चेति वदंति नूनं दुष्टा य दानं रवि नं दनाय **॥**
 ७ **॥** गो मे द रत्न च नुरंग म म्र सु नी ल चै ला ति च कं वल न **॥** ८ **॥** तिला
 म्र नैलं र व लु लो ह मि म्रं स्व र्भा न वे दान मि रं वदंति **॥** वैश्व र म्र स तिलं च

१० तैलं सकं वलं चापि मदीयं गम्य ॥ शास्त्रं केनोः परितो यदेतो रुदी रि
 तं दानमिदं मुनी द्वैः ॥ सूर्याय कपिलो धनु रक्षा च सं तथे दवे ॥ रक्तं
 धुरंधरं दद्याद्भौमा यच कुदा धि यं ॥ बुधाय जात रूपं तु गुरवे पीतवा
 ससी ॥ श्वेता श्वेदैत्य गुरवे कृष्णा गौर कं सुनवे ॥ आया संराघ
 वे दद्यात् ॥ केतवे धराग मुत्तमं ॥ सुवर्णे न समाः कार्या यजमाने
 न दक्षिणाः ॥ धुरंधरो न दानं जात रूपं सुवर्णं ॥ सुवर्णे न समा ३
 तिसूर्यस्य दक्षिणा ॥ धेनो र्या वना मूल्ये नया दक्षिणा न्यूना भव
 ति तावन्मूल्यं सुवर्णं ॥ तस्या स्तस्याः पूराणा यत्तन्म समकाल मे
 व दत्तव्यं ॥ नचात्र सुवर्णमंत्रः पृथक् कृपठनीयः ॥ सुवर्णमप्य
 वा दद्याद्भुरुवायेन तु व्यति ॥ स्वस्वमंत्रेण दातव्याः सर्वाः स
 वत्र दक्षिणाः ॥ एतच्चान्य धन विषयं ॥ प्रभूत धने नान्य श्वमू
 ल्य समं सुवर्णं दातव्यं ॥ अथ दान मंत्राः ॥ सुवर्णस्य ॥ हिरण्य
 गर्भं गर्भं स्वं हेमबीजं विभावसोः ॥ अनंज पुराय फल दमतः प्रां
 ति प्रयच्छ मे ॥ रत्नस्य ॥ यथा रत्नेषु सर्वेषु सर्व देवा व्यवस्थि
 ताः ॥ ताप्या प्रांति प्राय छं तु रत्न दाने न मे सुराः ॥ रजतस्य ॥
 रुद्र नेत्रं सगुह्यं रजतं पितृ वल्लभं ॥ प्रदाना दस्य मे रुद्रः प्रीय
 त्वां भक्त वासलः ॥ ता अस्य ॥ तां प्रपुष्टि करं सर्व देव प्रिय करं
 शशभं ॥ सर्व रक्षा करं नित्य मतः प्रांति प्रयच्छ मे ॥ कांस्यस्य ॥ कां

वस्त्रं

संप्रभुः शिवः सांदीकां स्य मेव विष्णुः ॥ कां स्यं विष्णुः स
यं यस्मादतः प्राप्तिं ॥ लोहस्य ॥ यस्मादाय सकर्मा शिवा
दधीनाति सर्वदा ॥ हे लोह लो गलादीना मंतः प्रां ॥ शैव्यपा
त्रस्य ॥ कन्या नतंग वांचे व परदा रप्रद्य र्थां ॥ शैव्यपात्र प्रदा
नेन क्षिप्रं नाशं प्रयां तु मे ॥ नाम्नपात्रस्य ॥ पराये वा दये प्रर न्या
दभक्षस्य च भक्षणात् ॥ उत्पन्नं नाम्नपात्रस्य पाये दानेन नश्य
तु ॥ कां स्यपात्रस्य ॥ यानि पायान्य नेका निकामो न्या निहन्ता
निवे ॥ कां स्यपात्र प्रदा नेन ना नि नश्ये तु मे सदा ॥ तिलपात्र
देवदेव जगन्नाथं ॥ यत्त र्थं फलप्रदं ॥ तिलपात्र प्रदानेन न वागे संस्थि
तो स्य ह ॥ पीत वस्त्रस्य ॥ पीत वस्त्रं युगं यस्माद्दास देवस्य वल्लभं ॥ प्र
दानादस्य मे विष्णुः प्रीयता भक्त वल्लभः ॥ वस्त्रस्य ॥ शरायं सर्वलो
कां लज्जाया वा राणां परं ॥ संवेद्य धारितं यस्माद्दासः प्राप्तिं प्रयच्छ मे ॥
रक्त वस्त्रस्य ॥ रक्त वस्त्रं युगं यस्मादादित्यस्य च वल्लभं ॥ प्रदानात्स्य मे सु
र्यः प्राप्तिं यच्छतु सर्वदा ॥ कृष्ण वस्त्रस्य ॥ वा सो हि सर्व देवस्य प्राप्तिं कुर्व
तु देवताः ॥ वस्त्रप्रदानात् नाना सकलं कुलं मस्य सुखं कृतं ॥ कंदलस्य ॥
सर्वाधि व्याधिविधंसः सन्नतं सुखं मुनि मे ॥ उपां प्रविर एगस्यास्य

दानाद्भवतु मे विभो ॥ अन्नस्य ॥ अन्नमेव वरं लक्ष्मीरन्नमेव जनार्दनः ॥ अ
 न्नं ब्रह्मा रिविलना ए मस्तमे जन्म जन्मनि ॥ गोदानस्य ॥ यज्ञसाधनभूत
 या विष्णुस्य धो घनाग्निनी ॥ विष्णुरूपधरो देवा प्रीयताम न पाग
 वा ॥ अश्वस्य ॥ विष्वाभूच मश्वरूपेण यस्मा दमृतं संभवः ॥ चंद्रार्क
 बाहूना नित्यं म ॥ गजस्य ॥ महाशक्ति महाकायपीतांबरसमप्रभः
 सर्वसंग्रामजैता नृगजो य एतु मे सुखं ॥ चतस्य ॥ कामधेनोः
 समुद्रुत्तं देवाना मुत्तमं हविः ॥ आयुर्विवर्धने दानं सुराज्यं मानु
 सै देवभोगं ॥ दधुः ॥ दधिन्ना दधितः पुंसः सदा संतुष्टि कृतम ॥ अ
 नस्तव प्रदानेन श्लमुत्रास्तु शोभनम् ॥ दुग्धस्य ॥ अलक्ष्मी हरिते
 नित्यं सुखसौभाग्यवर्धने ॥ क्षीरं मां गल्यमायुष्यं मम प्राप्ता
 नि करोति वै ॥ तुलसीपत्रस्य ॥ मणिं कंचनपुष्पाणि मणिः
 मुक्ता मयानि च ॥ तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हति वै दुर्ग
 ॥ सुवर्णं तुलस्याः ॥ सुवर्णं तुलसी दानाद्वा उन्नतः कार्य सं
 धितं ॥ पापं प्रशमनं दानं सर्वसंतु मनोरथः ॥ पांडुकायाः
 कंदकोष्ठिष्ठपाद्याण कंदकाहिनिवारणे ॥ पांडुके संप्रव
 द्यामि विप्रप्रीत्या प्रगृह्यतां ॥ ३३ ॥ अभ्यंगेस्तु केरात्रौ वि

वाहे पुत्रजिन्मति ॥ गोपीचंदनसंपर्कादहत्यासप्तमंकुलं ॥ उष्टिष्ठो
 धिष्टसंस्पृष्टशुनाशरदेणवादिभिः ॥ उपोष्यरजनीमेकां पं
 चगव्येन शुद्धानि ॥ अमायाचरवोप्राहे मंथ्या न नैव कार्यं न
 ॥ तवनी नेंतु गोमां सनतत्रं रुधिरं भवेत् ॥ उदने पाचजान्यं च
 अविक्कान्ननयस्य च ॥ तुलसीदलसंपर्कात् हन्ति पुराणं पुरात
 नं ॥ आगतालेययस्तत्र दाधिस्नेहाज्यपाचितं ॥ मंथि मंथ्या
 दकंचैव न दुष्येत्तराहुस्तनके ॥ अंगुष्ठं मर्दये देवं तार्धं पुष्पै
 र्न प्रजयेत् ॥ वज्रमिंद्रं समंतुल्यं पंचगव्येन शुद्धानि ॥ अष्टा
 यत्र पूज्यते पूजनीयान् पूजिताः ॥ त्रीणि तत्र भविष्यन्ति दुः
 र्भिक्षं मरणाभयं ॥ कथिलोदर्यं भाग्यं भाग्यवतं च भूयति ॥
 आचार्यमन्नदानं प्रातः पश्येत् सदा बुधः ॥ पात्राणि च
 लयेत् प्राहे स्वयं शिष्यो च वा सुतः ॥ न स्त्रीभिर्मन्त्रवालाभि
 र्न च दास्यात् कदाचन ॥ विवाहादिक्रियाः सर्वा शालायां
 वास्तु पूजने ॥ नित्यं होमं वृषोत्सर्गं पूरणं हुतिं न कारयेत् ॥
 उष्टिष्ठं तु त्रिशं स्यादस्थिषण्णमास एव च ॥ सप्त रात्रिस्थिता
 विष्टा मृत्तिका प्राह गोतमः ॥ दूरं स्थं जलं मध्यं स्थं पावने ध

नमस्विर्भितं ॥ सुखारूढं मदीनमननमस्कारं तु बर्जयेत् ॥ नमस्का
 रं विना कुर्वीदाशीर्वा दंतु दीयते ॥ ब्राह्मणानरकं यात्रियज
 मानस्तस्करः ॥ कृत्वा रात्रिं त्रिभागानुद्धौ भागो पूर्ववासरे ॥
 भागमेकं परे हि स्याद्विभागं स न के त्रुत्तौ ॥ सर्वदेवमयो वि
 प्रः सर्वतीर्थमयः शुभः ॥ तस्मान्म्यादोदकं तीर्थं विवेद्याय ॥
 तिसृक्तये ॥ पादो प्रक्षाल्य विप्ररागां तत्तीर्थं तपिवेद्यदि ॥ रौर
 वनरके चोरे पतरन्मस्य न संशयः ॥ विष्णुपादं यत्सालिलं सोमयानं समं भ
 वेत् ॥ पात्रांतरैरागृहीत्वा करेण तु कदाचन ॥ विष्णुपादोदकं ती
 र्थं करे दृत्वा पिवेद्यदि ॥ ध्यानमन्त्रसमंतोयं इत्येतन्मनुरब्रवीत् ॥ त्वं
 द्रुपसा एव ॥ विष्णुपादोदकं यस्तु करे दृत्वा पिवेद्यदि ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वा
 पिसुरायानं समं भवेत् ॥ विष्णुपादोदकं पीत्वा कोटिजन्मा घनाशनं
 ॥ तस्माददृष्टां पापं भूमौ विडुं नियातनात् ॥ स्मृति संग्रहे ॥ यच्च
 परिगतं तोयं यच्च र्णं यच्च वेगुडे ॥ तैले तत्रैव जप्याक्षीरे न दोषः ॥
 प्राकणयनः ॥ अथ प्रश्नः ॥ सूर्यादिवारैश्च वकारसाक्षि सप्तैतु
 नागगन्धिवृक्षाशानाश्च ॥ यामागता वा एहताश्च वा क्वाश्च वा
 शो वेदि प्रायाचन एतुः ॥ १ ॥ तैलजा मरुसंभूय प्रयत्ने गजमारुप्य

सभायां ते गजो मूर्खः पतंगदमरासभ ॥ दाशरथ्यो भयत्या गीरथाभू
 कातिगर्जमा ॥ गजो मूर्खसप्तायातिभा ॥ नुवारादि युक्तमात्र ॥ भेषज्ये
 वाहना रोहे संग्रामे भोजने नथा ॥ विद्यारंभे विवाहे च क्षतिरन्यत्र शोभ
 भना ॥ रामसीता हनुमंतसेतुं सुग्रीवमेव च ॥ यंचैता निस्मरेन्नित्यं क्ष
 तिदोषो न विद्यते ॥ सूर्यभा दिन नक्षत्रं ग्रहरेण समन्विता ॥ दिक्कसं
 ख्यया हतं चैव अर्कैः सविभजेत् पुनः ॥ एकं च भूतं लेख्यं द्वितीये भांडु
 भानने ॥ तृतीये जलमध्यस्थं चान्यस्थं तु चतुर्थके ॥ तुष्टास्थे पंचमे
 ज्ञेयं षष्ठे गोमयमेव च ॥ नभसं सप्तमे ज्ञेयं अष्टमे वसुवंधने ॥ नरेण
 च नृहीने न ग्रासं न वसे न तु ॥ दशमे च बहिर्ग्रासं रोदरी दूफलप्र
 दं ॥ दशस्थं गृहे ज्ञेयं क्रमशस्तु विचक्षणे ॥ भारद्वाजाश्रमाग्या
 कपिकुलमिलिता ज्ञामदग्याश्रवत्सावाभव्याः कौशिकाः स्युः
 प्रवरसंयुता विष्णुवद्भानि नृदाः ॥ वासिष्ठाः कौटिल्याः पुनरपि
 मिलिताः काश्यपाः प्राण्डिल्या ज्ञेया विद्वद्भिरेते परिराया ॥
 समये वर्जनीयाः प्रयत्नात् ॥ कृतिकारो हि रणी स्वानी मघाश्रु
 षाचरे वनी ॥ आबराश्रोनराषाढा विषाखाश्रैकदातनादि
 काः ॥ मकरसके सरि मेघपुवत्यां तुलसहमीनकुलीरघटेन ॥
 हयवृषवृश्चिकमन्मथगामी मरणक एहि वृडाष्टकयोगाः ॥

म

॥ मीलासिभ्यां युते कीटै कुंभे मिथुन संयुते ॥ मकरे कन्यका युते नर
 कुर्यान्नवपंचमे ॥ मेघ सखौ वृष मिथुनौ कर्क हरि घट मृगौ तुलाः
 कन्ये ॥ हरि वरुधन्व निलो प्रोक्षो द्विर्हीदप्रवेरापरी ॥ पूर्वाफालाति
 का चित्रा धानिष्ठा भारणी मृगः ॥ पूर्वाषाढा नुराधा च निर्व्ये हिर्व
 द्यु एव च ॥ पूर्वाभाद्रपदा मूल ज्येष्ठा हस्तः पुनर्वसु ॥ अश्विन्या द्वाश
 तमिष्यक चो नक्षफालाती गुणोः ॥ देवरा मम दमं दे देरा मम दरा द
 रा ॥ देरा मम दरा मम दमं दे निगरा चयं ॥ ३ निगराः ॥ अथ ग्रहः ॥ य
 चानने रविं विद्यात् सोमं कर्काटके तप्या ॥ मेघवदश्विकयोर्भेमेः
 कन्या मिथुनयोर्बुधः ॥ गुरुर्धनुश्चिमीने च तुलायां वृषभो मृगे ॥
 शरानिस्तु मकरे कुंभे रापरीना मधिपाः स्मृताः ॥ भानोः शत्रू सिता
 की कुज शशी गुरवः स्वा विद्यो स्वो रविर्लो नरी री ज्योरी स्वमी ज्येडु
 तपनमस्तजो रि विदो जः सिता को सुवो स्वा की अय्य रि विदु गुरपि च
 गुरोः स्वो बुधा की सिन स्या र्के डः शत्रू लो रवि कुज मरयः स्वो सिन ज्यो स

(अथ ग्रहचक्रं)

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि	
चंद्र	रवि	उत	शक्र	रवि	उध	शक्र	मि
मंगल	बुध	रवि	चंद्र	शनि	बुध	तम	
गुरु	भोम	चंद्र	मंगल	मंगल	गुरु	गुरु	
बुध	गुरु	शक्र	गुरु	शनि	मंगल	रवि	शत्रु
शक्र	शनि	बुध	चंद्र	बुध	चंद्र	मंगल	

मौजः ॥ ३ निग्रह मैत्री ॥ अथ योनि मैत्री ॥ अश्वेभा
 जक शिद्रयं प्रवद कुंभे न दो मूरव क श्वार वृणोः क्रम
 वास्तनोपि महिषी व्याघ्रः पुनः सैरिभिः ॥ व्याघ्रेणो म
 गमंडली कयिरयो वभुद्रयं वानरः सिंह प्रो मृगराट्

शने
भुक् ५

पद्यप्रकिरिटीयो निस्तुभानामिवं ॥ गोव्याघ्रगज सिंह मध्व महिवं प्र
 एचवभरगंवैरं वानरमेषकंच समहं द्वं विडालो नुरं ॥ लोकावाव्यव
 हारतो न्यदपि चतान्या प्रयत्ना दिदं दंपत्यो न्यभन्ययो रमि सदाव
 ज्यं प्रभस्यार्थिभिः ॥ इतियो निमैत्री ॥ अथ तारा ॥ वरभान्नादिभं
 यान्नादिभान्तरभान्तया ॥ गणायै नवभिः श्रोत्रे त्रीं च द्विभिः समं

ब्रह्म	सुखि	वैश्य	शूद्र	स्मृतं	इति तारा बलं	अथ वरा	वरस्य व
मीन	मेघ	वृषभ	मिथुन	एतान् अधिकः	अथ वश्यं	है द्व	चाप
कर्क	सिंह	कन्या	तुला	घट	कल्पका	धनुला	मानवाः कि
दश	धन	मकर	कुंभ	य	वैद्यो	चतुर्व्यद	कर्क
				मकरा	जलोद्भवाः	केशरी	वन
				रोलि	कोटकः	सर्ववश्यं	नजा सैरु

भक्ष्यस्याने जलोद्भवाः ॥ सिंह हि त्वाप्यसिंहस्य वश्यं स्तेरश्चिकं विना ॥
 इति राशि कुलं ॥ आत्मवर्गं द्विगुणीकृत्य परवर्गेण योजयेत् ॥ अष्टभि
 स्तहरेद्भागं योधिकः स प्रश्नो भवेत् ॥ निधि वारभ संयुक्तं क्रमादि
 त्रिचतुर्गुणं ॥ सप्ताष्टत्रयुभिर्भुक्तं शेषं गमनमुत्तमं ॥ आदि प्रत्येक
 हाव्याधिर्मध्यप्रत्येकमहामयं ॥ अन्यप्रत्येकनुहानिः स्यात्त्रिप्रत्येक

मरणं ध्रुवं ॥ अथ भद्रालक्षणं ॥ कस्योक्तिदिशायोरुर्ध्वं सप्तमी भूतयो १४
 रथः ॥ शुक्ले वेदे ४ ॥ शायो ११ ॥ रुर्ध्वं भद्रा प्राक् चर्त्तुः पूर्योः ॥ श्रीयानिः १
 ॥ तैसिद्धिमाया निकृतां हि विष्णो विद्या रिद्यानादिकमंत्रसिद्धिं ॥ व्य
 वहारमुच्यते ॥ दशम्यां मष्टम्यां प्रथम घटिका पंचकपरं हारिचुः ॥
 ॥ सप्तम्यां द्विष्टम्यां घटिकां तैत्रिघटिकं ॥ तृतीयां राकायां खयमघटि
 काभ्यः परशुभं शिवां विष्टेः ५ छं शिवतिथिचतुर्थ्यस्तु विरमे ॥ ता
 उपसा पंचवदंतगलकस्तथैका वदोदशैक सहितानि यनंचनस्तः
 ॥ नाभिः कटिः षडयपुधलना चतिस्रो विष्टे बुधैरभिहितो गवि
 भाग एवः ॥ होलिका पूजा मंत्रः ॥ असृक्काभय संत्रसैः कृता त्वं लो
 लिवालिप्रोः ॥ अतस्त्वा पूजयिष्यामि भूते भूतिप्रदा भव ॥ वंदयेद्दो
 लिकाभूमिं सर्वदुःखोपशान्तये ॥ वंदितासि स्मरेद्देवा ब्रह्मणा प्रोक्तं
 राच ॥ अतस्त्वां याहितो देवि भूते भूतिप्रदा भव ॥ लिगा चेतं रुद्रज
 यो ब्रतं शिवदिनत्रये ॥ वाराणास्यां च मरणं मुक्तिरेवाचतुर्विधा
 ॥ एकादश्यां च मीचे वपत्तयोश्च चतुर्दशी ॥ शिवस्य तिथयः
 प्रोक्ता मुनिभिः शौनकादिभिः ॥ अमृतो द्रूप श्रीवत्स महादेवधियः
 सदा ॥ एतन्नामिदं वपत्राणि शिवपूजार्थमाददात् ॥ वदंतं मरुत्यचि

श्रीः॥ अथ मूल्याध्यायः॥ श्रीगोपालगोयगोपीपरीतं नत्वा सम्यक्
 श्रीगुरुन जीवदेवान्॥ मूल्याध्याये भाव्यमेतद्विधत्ते गोपालः॥
 श्रीयाज्ञिकानां हिताय॥ तत्रासवाचार्याः अभ्यर्हि नत्वा न सर्व
 यागप्रदेयत्वाच्च गोमूल्यामेव वदन्ति॥ द्वात्रिंशत्पणिकागावश्च
 द्वाभ्यामधिकास्त्रिंशत्पणामूल्यमिति॥ पणस्वरूपं पंचधा॥ वरा
 टकमानेन तत्राश्रमानेन नरोप्यकमानेन सुवर्णमानेन रत्नमानेन
 त्रिभेदान्॥ तत्राचमुक्तं लीलावत्यां॥ वराटका नंदशकं दूयं यत्साका
 किणीनामप्यपणमनस्त्रः॥ इति॥ विंशतिकपार्दिकाभिः॥ काकिनी
 चतुष्काकिनीभिः॥ पण इत्यर्थः॥ अशीतिकपार्दिकात्मक इति या
 वत्॥ मदनरत्ने च॥ षोडशपणः पुराणः पणो भवेत्काकिनी
 चतुष्केन॥ पंचाहने अतुर्भिर्वराटकेः काकिनी चैकेति॥ एवमशीति
 वराटकेः परिमितः प्रथमः पण इति॥ अथ ताश्रमानेनोक्तं मन्त्रे व॥ यथा ताश्र
 कर्षपणः स्मृत इति॥ मनुनापि॥ ताम्रिकः कार्षिकः पण इति॥ याज्ञवल्के
 नापि॥ कार्षिकस्ताम्रिकः पण इति॥ कर्षपरिमितं ताश्रं ताश्रपण इत्यर्थः॥
 बृहस्पतिस्तु किंचित् विशेषमाह॥ ताम्रकर्षकृतामुद्राविज्ञेयस्ताम्रिकः
 पण इति॥ तत्र कर्षपरिमाणमाह मनुः॥ जालांतरगते भानो यत्सूक्ष्मं दृश्य

ते रजः॥ प्रथमं तत्प्रमाणं तत्र सुरेण प्रचक्षते॥ तसरेण वोष्टो विज्ञेया लिङ्गा
 तु परिमाणतः॥ ताम्राजसर्वपस्मिस्तत्र योगो रसर्वपः॥ सर्वपाः षट्
 यवो मध्यविष्वक्स्ते बलस्य लेः॥ यंचकृत्स्यलको मायः नेसवर्णः
 सुयोड्गः॥ पले सुतर्णिग म्भुत्वारः पलो निधरणां दशोति॥ अस्या र्यः
 गवात्वादिविवर प्रविष्टः सूर्यतेजो दृश्यमानं रजसु सरेण रिन्दु
 चते॥ तैस्त्रिभिः लिङ्गा॥ लिङ्गात्रमराजसर्वयो तामराजिका
 तत्र यजे रसर्वयः॥ तस्य दू मधो यवः॥ यवत्रयं कृत्स्यलः॥ तस्य च केन
 मायः॥ योड्गो मासेः सुवर्णः॥ चतुः सुवर्णः॥ षट् दश पले धरिणः॥
 एवं प्रमाणा सिद्धस्य सुवर्णस्य द्वितीयां तशां यं प्रति पलं कथं
 चेत्तु स्यामिति निश्चयेतेः॥ दशार्धं गुजं प्रवदन्मिमांसे मायं सप्तधा यो
 ड्गामिमांसे कथं॥ पश्येत्तु मिमांसे पलं तुलाज्ञाः॥ कथं सुवर्णस्य
 सुवर्णस्य सुवर्णं संज्ञमिति॥ लीलावन्तु तेऽत्र॥ एवं तत्तु धर्मा योगं कथं स
 जा कृत्स्यलया म्भेदः॥ यद्यपि लीलावन्त्यां तुल्यापि वी म्भां कापि नात्र गुं
 जेत्यत्र यवद्वये नीजा॥ अत्र तु मध्ययवत्रयेणोक्तत्वात् तत्र गुरुयव
 द्वयं बोध्यमिन्द्रो म्भः॥ तेन कथं परिमिने ताम्रेपि स एणो भवन्तीत्ययं
 द्वितीयः॥ तस्यात्रैवाग्रे वराटकं नाम कथं परागवुक्तं॥ रोष्यं विंशति
 मायप्रमिने रजने काशीय एणस्य बह्व्यमाणान्छात्र॥ योड्गो वप एणः

पंच

संति हि माद्रो कार्या परां प्रकृत्योक्तत्वात् अर्थान् कार्या परां स्पष्ट
वोडु शोऽंशः पाणो भवतीति ज्ञायते ॥ तेन शेषस्य किंचिन्न नूनं
गोदु सर्वयत्र याधिको रोप्यो यः पाण नृत्तियः ॥ तस्या विंशतिमा
यप्रमितसु वर्णस्य सुवर्ण कार्या पाणत्वेन वक्ष्यमाणस्य वोडु शोऽंशः स
पाद रजतमावात्मको राजतः पाणः पंचमः ॥ राजतमायुस्वरूपमुक्तं
हेमाद्रौ ॥ द्वेकस्य लेसमृद्धते विज्ञेयो रूपमायक इति ॥ एवं वराटकमा
नेनैकस्या गोमूल्यं यद्युपधिकं विंशति शती वराटकानां भवति ॥ ताव
मानेनैकस्या गोमूल्यं मद्रुमुद्रुकि तट्टकस्य चतुश्चत्वारिंशदधिक
शतं गुंजात्मकत्वात् किंचिन्न नूनं नायादशट्टका भवति ॥ रोप्यमाने
ननु एकस्या गोमूल्यं किंचिन्न नूनं नेकयथाधिकं गुंजाद्वयपरिमितसु
वर्णं भवति ॥ सुवर्णं मानेनैकस्या गोमूल्यं चत्वारिंशत्मायक प्रमितसु वर्णं भवति ॥ रजत
मानेनैकस्या गोमूल्यं रजतं चत्वारिंशत्मायक प्रमित रजतं भवति ॥ एवं पंचपदा उक्ताः
अन्येषि स्मृत्यंतरोक्ताः यद्वा विभागानुसारेण क्रमं वेत्तव्या वा ग्राह्याः ॥ यथा ब्रह्मपराणे
॥ गवामभावे निष्कस्या त्रयं पादमेव वेत्त्याद ॥ अत्र निष्कपरिमाणं रूपपरिमाणं
परिभाषायां सवल्केनोक्तं ॥ निष्कः सुवर्णं चत्वारिंशति ॥ चतुः सुवर्णं समतो लितं
यं निष्क इत्यर्थः ॥ यद्वा वराटक मानेन पाणो सिद्धिनेको वराटकस्य ॥ हाया म्या द्रुमे सथा मो
दुशामिषो निष्क इति लीलावत्युक्तिर एकस्या गोमूल्यं उन्नमैकगितियुक्तं चतुष्टययुक्तं

भवन्ति ॥ मध्यमे तु चत्वारिंशद्युक्तशतद्वयाधिकदशसहस्रीवराटका भवन्ति ॥ अथमे तु विंशति
 युक्तशतद्वयाधिकपंचसहस्रीवराटकाः ॥
 विंशती सहस्रीवराटका भवन्तीत्यलं ॥ अथ वरमूल्यमाह ॥ चतुर्कर्मयोगो वरशति ॥
 चत्वारः कर्मापणमूल्ये यस्येति ॥ तत्र कार्वापणमानमपि पंचयोगेन ॥ वराटक
 माननाममानरौप्यमानसुवर्णमानरजतमानमदीम ॥ तत्र वराटकमानेनना
 वद्वेमादौ मदनरत्ने च परैर्निवद्धः पूर्वस्यां षोडशे वयणाः सत्त्वित्तेः ॥ षोड
 दुषायणानामप्रीत्यधिकद्वादशशती वराटका नो ॥ १२८ ॥ कार्वापणो भवती
 त्ययं प्रथमः ॥ ताम्रमानेन तु षोडशायणानां किंचित् ननवमद्वयमुद्रा कित
 ठवृकानां कार्वापणोऽर्धद्वितीयः ॥ रौप्यमानेन कार्वापणसूतरीयः ॥ रौप्य
 लक्षणां हेमादौ ॥ सुवर्णमप्रीति तमोभागे रौप्यकश्च्यते ॥ इत्युक्तेः किंचित् न
 सप्तपत्रयाधिकैकगुणामात्रं सुवर्णरौप्यकस्तत्राणि कार्वापणशब्दे
 भवन्तीत्यर्थः ॥ सुवर्णमानेन तु षोडशविंशतिभागश्रेयः ॥ कार्वाप
 णस्य त्विति हेमादौ कोट्यायनोक्ते विंशतिमाषप्रमिते सुवर्णकार्वाप
 णोऽयं चतुर्थः ॥ अत्र विशेषः अने विंशतिरूप्यमाषप्रमितरूप्येऽपि कार्वा
 पणो भवतीत्यर्थः पंचमः ॥ अत्र च पुराणकार्वापणानामदीमः ॥ अ
 त्र वराटकमानेन वरमूल्यं विंशति युक्तशतद्वयाधिकपंचसहस्री ॥ १२९ ॥
 वराटका भवन्ति ॥ ताम्रमानेन तु किंचित् न द्वादशवद्वयाधिकचतुर्गुणामात्रं सु
 वर्णं भवति ॥ सुवर्णमानेन तु पंचसुवर्णं भवति ॥ राजतमानेन तु राजतनाश
 तिमाषकपरिमिते रजतं भवति ॥ एतेषां मापि पक्षाणां शतपक्षद्वयावाव
 स्थावो ध्या ॥

का

अथ वयमूल्यमाह ॥ द्रव्येष्टकायां परासूत्र्यं भवति ॥ न वराटकमानेन व
 मूल्यमपरीति युक्तवदसंप्राधिकसप्तसहस्रीवराटका भवन्ति ॥ न समानेन ननु किंचिन्मूल्यनवतुः पंचाशद्वृत्तका भवन्ति ॥ शौष्यमानेन ननु किंचिन्म
 नसप्तगुंजाप्रमाणं सुवर्णं भवति ॥ सुवर्णमानेन ननु साधयि च सुवर्णं
 भवति ॥ रजनमानेन ननु विप्रानि रजनमायाधिकं मय्या ननु नरे
 ल्यमाह ॥ मयावन दुहि स्मृता इति ॥ कार्यापणाका इत्यनुवर्तते ॥ नेचां नु दुह
 द्यौ मूल्यं भवति ॥ अनं दुन्नाम प्रजो न्यादुन धूर्व हने च समर्थः ॥ न त्रसर्वथा
 यद्वा रागं वराये हया क्रमतो द्वे गुण्यं बोध्यं ॥ अथ धेनु मूल्यमाह ॥ दशका
 र्थापराधेनोरिति ॥ धेनुर्नाम वत्स प्रचुर दुग्धयुक्ता गः ॥ तस्या दशका
 र्थापराधेन मूल्यं ॥ अत्र वराटकमानेना द्वा प्रान्त्यधिक द्वादश सहस्रीवरा
 टका भवन्ति ॥ न समानेन किंचिन्मूल्यन नवति द्रव्यका भवन्ति ॥ शौष्यमा
 नेन युवद्वयाधिकं मायक द्वयं सुवर्णं धेनो मूल्यं ॥ सुवर्णमानेन
 साधं द्वादश सुवर्णं भवन्ति ॥ रूप्यमानेन नतुराजन प्रान्त द्वयं माय
 का भवन्ति ॥ मय्या मूल्यमाह ॥ मय्येयं च दशौ वति ॥ धन्यपेद
 याक्रमेण बोध्यं ॥ अथ हिरण्यमूल्यमाह ॥ हिरण्ये कार्यापणाकः
 पणानवतयाधिका इति ॥ न वपराधिकैक कार्यापणा इत्यर्थः ॥
 अत्र वराटकमानेनैकस्य हिरण्यस्य सहस्रद्वयं २००० वराटका भवन्ति

॥ ताम्रमानेनाष्टगुणान्मूलचतुर्दशद्वकाभवंति ॥ शैव्यमानेन किंचिन्न
 नसाध्वययंचकप्रमाणं सुवर्णं भवति ॥ सुवर्णमानेन सपादेकत्रिं
 शान्मासाभवंति ॥ रजतमाने सपादेकत्रिंशद्वाजमानाभवंति ॥ अथ व
 स्त्रमूल्यमाह ॥ वस्त्रे कार्यपरास्त्रेक ३ ति ॥ एकः कार्यपरास्त्रे मूल्यं भव
 ति ॥ अत्र वराटकमानेनाशान्मासाधिकद्वादशशती ॥ २८ ॥ वराटकाभवंति ॥
 ताम्रमानेन किंचिन्न ननवद्वकाभवंति ॥ शैव्यमानेन किंचिन्न न
 सर्वयत्रयाधिकगुणान्मात्रं सुवर्णं भवति ॥ रजतमानेन त्रिंशन्निवाजमान
 मप्रमितं रजतं भवति ॥ सुवर्णमानेन विंशन्निवाजमानं सुवर्णं भवति
 ॥ अथ घ्रागमाह ॥ घ्रागेष्टोपरा ३ ति ॥ घ्रागेजेष्टोपरा भवति ॥ अत्र
 क्रमेण गोरपेक्षया पादमात्रं भवति ॥ अप्याविमूल्यमाह ॥ शदशाविक
 ३ ति ॥ आविकेमेष्टद्वादशपरा मूल्यं भवति ॥ अत्राजायेक्षया क्रमेण
 सार्धमधिकं बोध्यं ॥ अथ वृषली मूल्यमाह ॥ वृषल्या मथपंचाशन्मूल्यं कार्य
 पराः स्मृता ३ ति ॥ वृषलीदासीनस्याः पंचाशत्कार्यपरा मूल्यं भवति ॥ अ
 त्रधेत्वपेक्षया क्रमेण पंचगुणं बोध्यं ॥ अथ निष्क मूल्यमाह ॥ निष्के पंचा
 शदेव स्यादिति ॥ निष्को मूल्यविशेषः ॥ तत्र पंचाशत्कार्यपरा मूल्यं
 अत्र दासी वन्मूल्यं बोध्यं ॥ अथ गज मूल्यमाह ॥ गजे पंचप्रातानित्विति ॥
 गजे हस्तिनियं च प्रातानि प्रातवंचकं मूल्यं भवति ॥ अत्र कपर्दिकमानेन चत्वार

दिंशान्तरसहस्राधिकलक्षवह्वराटका भवन्ति ॥ गजमूल्यं ताम्रमात्रेण स्फुल्लदशा
 पञ्चशतान्तराधिकसहस्रवह्वराटका भवन्ति ॥ रौप्यमात्रेण स्फुल्लदशाशत
 न्याधिकपञ्चशतगुणमिति सुवर्णं गजमूल्यं भवति ॥ सुवर्णमात्रेण एन
 माया गजमूल्यं भवति ॥ एवमजितमात्रेण राजाः ॥ अथ दोलामानः
 माह ॥ पञ्चकार्ष्णीयणाः प्रोक्ता दोलायामिति ॥ दोलान्तरं कथयान् ॥ अ
 त्रकार्ष्णीयणमूल्यं भवति ॥ अत्र धेनुपेक्षया धं क्रमेण बोध्यं ॥ अथ रथमू
 ल्यमाह ॥ षड्विंशत्येति ॥ रथे षट्कार्ष्णीयणा मूल्यं भवति ॥ अत्र वृषलीव
 द्वाध्यं ॥ अथ गृहमूल्यमाह ॥ गृहे द्यौः कार्ष्णीयणा काश्चिन्ति ॥ गृहे द्यौः कार्ष्णी
 यणा मूल्यं भवति ॥ अत्र नडहं क्रमेण बोध्यं ॥ अथ पलद्वयमाह ॥ ताम्रं
 कर्षणः स्मृतः ॥ कर्षमात्रेण ताम्रपणो बोध्य इत्यर्थः ॥ अभ्यासो
 ग्रथसमाप्तिस्तु चकः ॥ इति कात्यायनकृते मूल्याध्याये गोपालकृते वि
 वरणं समाप्तिमगमत् ॥ दशाकार्ष्णीयणा येनावधे पञ्चदशैवत् ॥ षड्विंश
 दशा विके ॥ हिरण्यकार्ष्णीयणकः पणान्वनप्याधिकाः ॥ षड्विंशत्यमथ
 पञ्चाशद्वयं जयं जयं शतानि ॥ पञ्चकार्ष्णीयणाः प्रोक्ता दोलायां षड्विं
 शे स्मृताः ॥ द्वाविंशत्परिणामावश्नुकार्ष्णीयणो वरः ॥ गृहे द्यौः का

[illegible]

श्रीः ॥ अथ ब्रह्मादिमंडलदेवताः ॥ अथ कवतांगत्वेन विहितं ॥ ब्रह्मादिमंडल
 देवताः स्थापनं पूजनं च करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ मध्ये ब्रह्मयज्ञानं वामदे
 वो ब्रह्मा त्रिष्टुप् ॥ ब्रह्मा वाहते विनियोगः ॥ ब्रह्मजज्ञानं ॥ भूर्भुवः
 स्वः ब्रह्मशेनमः ॥ ब्रह्माणं आवा हया मिस्था यथा मि पूजया मि
 नमः ॥ १ ॥ उजरे आयाय स्वगीतमः सोमो गायत्री ॥ २ ॥ ईशान्या ॥ अमि
 त्वाजी गतिरीशानो गायत्री ॥ ३ ॥ पूर्व ॥ इंद्रो मधुसूद ॥ इंद्रो गायत्री
 ॥ ४ ॥ आयेयां ॥ अग्निं इन्द्रं का एवो मेधातिथिरग्निर्गायत्री ॥ ५ ॥ इति ऐ
 यमा य सोमं य नो य सोमो नु बुध ॥ ६ ॥ नैर्ऋत्यां ॥ सोमो बुधो यो नो मि
 त्ऋतिर्गायत्री ॥ ७ ॥ पश्चिमे नत्वा या मिश्रुनः शोमो वरुणस्त्रिष्टु
 प् ॥ ८ ॥ वायव्यां वायो शानं वामदेवो वायुः नु बुध ॥ ९ ॥ वायुसोमम
 ध्ये जम्भया जत्र मे न्ना वरुणो वसिष्ठो वसवस्त्रिष्टुप् ॥ १० ॥ सोमेशा
 नमः ॥ आरुद्रा सः प्रयो वा म्भ एकादशरुद्रा जगती ॥ ११ ॥ ई
 शानेन्द्रोर्मध्ये त्वात्तुमन्त्र्यो द्वादशादित्या गायत्री ॥ १२ ॥ ई
 शानोर्मध्ये अश्विनो द्वादशगणो गौतमो अश्विनो बुधिराक ॥ १३ ॥
 अग्नियममध्ये ॥ सोमो मधुसूद ॥ अश्विमे देवा गायत्री ॥ १४ ॥

१६

दं

यमनिर्ऋतिमध्ये ^त अभित्यदेवं वामदेवासप्रयत्नामय्यी ॥ १५ ॥ निऋ
 तिवरुणायोर्मध्ये ॥ आयोगैः सार्धं राज्ञी सर्पा गायत्री ॥ १६ ॥ वरुणावा
 युमध्ये ॥ अदसारसा मेघाक्षरव्यष्टंगे गंधर्वाप्सरसो नुबुध ॥ न
 त्रैवस्कं नंदीश्वरं प्रलम्भाकालं ॥ उदक्संस्थाः यदक्रंदे दीर्घतमा
 स्कदुस्त्रिषु ॥ १७ ॥ कद्रुशायघोरः करुणो नंदीश्वरोगायत्री ॥ १८ ॥ कु
 मारकुमारः प्रलम्भस्त्रिषु ॥ १९ ॥ त्रयमंवेराजो महाकालो नुबुध ॥ २० ॥
 ब्रह्मसोममध्ये ॥ आदिनिर्लोको ब्रह्मस्य निर्दलो नुबुध ॥ २१ ॥ ब्रह्मेश
 नमध्ये नामान्तिवर्गं कुशिकः सोभारुगिर्त्रिषु ॥ २२ ॥ ब्रह्मेश
 मध्ये ॥ इदं विष्णुः कारुणो मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री ॥ २३ ॥ ब्रह्माग्नि
 मध्ये ॥ उदीरतां प्रारवः स्वधास्त्रिषु ॥ २४ ॥ ब्रह्मयममध्ये ॥ परं मृत्योः
 संकुसुको मृत्युरोगास्त्रिषु ॥ २५ ॥ ब्रह्मनिर्ऋतिमध्ये ॥ गगानां
 त्वा प्रोक्तो गन्तव्यो गगानां जगती ॥ २६ ॥ ब्रह्मवरुणायोर्मध्ये
 ॥ प्राज्ञो देवी रां वरीयसिंधुदीपज्ञा योगायत्री ॥ २७ ॥ ब्रह्मवायुमध्ये
 मरुतो यस्य राहुगणो मरुतो गायत्री ॥ २८ ॥ ब्रह्मणः पादमूले कर्ण
 काधः ॥ स्योना मेधातिथिः पृथिवी गायत्री ॥ २९ ॥ तत्रैव ३ मंमे
 गे ३ तस्य सिंधुद्विष्वेयमेधोगगादिनद्योजगती ॥ ३० ॥ तत्रैव धार

श्री धाम्ना राजनिवस्य गौतमो वासदेवः सप्तसागरा बह्वर्जः ॥ ३२ ॥ तनुष
 रिनेरुं नाम मंत्रेणा वा ह्यपरिद्यो सोमा दिसान्निधौ क्रमेणा युधा
 निःश्रावा ह्येत् ॥ सोम समीपे गदां श्रावा ह्यामि ॥ ५ ॥ इति सर्वत्र ज्ञेयं ॥ ३३ ॥
 नां नि के शूलं ॥ ५ ॥ इन्द्र समीपे वज्रं ॥ ३४ ॥ अग्निसमीपे शक्तिं ॥ ३५ ॥ यमांति के दंडं
 ॥ ५ ॥ तिर्कृति समीपे रवद्वं ॥ ३६ ॥ वरुणांति के पाशं ॥ ३७ ॥ वायु समीपे मंत्रं कुशं ॥ ३८ ॥
 तद्वा हो उत्तरे गौतमं ॥ ३९ ॥ ईशां न्ये भार ह्यजे ॥ ४० ॥ पूर्वविष्णो मित्रं ॥ ४१ ॥ आग्ने
 य्या कश्यपं ॥ ४२ ॥ दक्षिण मयग्रीं ॥ ४३ ॥ नैर्ऋत्ये वसिष्ठं ॥ ४४ ॥ पश्चिमे अत्रिं ॥ ४५ ॥
 वायव्ये मरुं धृतीं ॥ ४६ ॥ पूर्व इन्द्राणीं ॥ ४७ ॥ आग्नेय्यां कौमारीं ॥ ४८ ॥ दक्षिणे
 ब्राह्मीं ॥ ४९ ॥ नैर्ऋत्ये वाराहीं ॥ ५० ॥ पश्चिमे चामुंडां ॥ ५१ ॥ वायव्ये वेद्यावीं ॥ ५२ ॥
 उत्तरे माहेश्वरीं ॥ ५३ ॥ ईशां न्यां वैनायकीं ॥ ५४ ॥ इत्यष्टौ प्राक्तयः ॥ इति षट्
 पंचाशद्देवताः सर्वतो भद्रे लिंगतो भद्रे वा पूज्याः ब्रह्मजज्ञानमिति मं
 त्रेणा पूजनं कुर्यात् ॥ तनुपरितंडलराशोपरि कलशं स्थापयित्वा मु
 ख्यदेवतां स्थापनं पूजनं कुर्यात् ॥ ततः अन्वाधानक्रमेण हुत्वा ॥ ब्र
 ह्मणे नमः स्वाहा ॥ १ ॥ सोमाय नमः ॥ २ ॥ ईशानाय नमः ॥ ३ ॥ इन्द्राय नमः ॥ ४ ॥
 अग्नये नमः ॥ ५ ॥ यमाय नमः ॥ ६ ॥ तिर्कृते नमः ॥ ७ ॥ वरुणाय नमः ॥ ८ ॥ वा
 यवे नमः ॥ ९ ॥ वसुभ्यो नमः ॥ १० ॥ एकादशारुद्रेभ्यो ॥ ११ ॥ द्वादशादित्येभ्यो नमः ॥ ४१ ॥

॥१२॥ अश्विभ्यां नमः ॥ १३॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ १४॥ सप्तयज्ञेभ्यो नमः ॥ १५॥
 ॥ सर्वेभ्यो नमः ॥ १६॥ गंधर्वापरोभ्यो ॥ १७॥ स्कन्दाय ॥ १८॥ नन्दीसुसाय ॥
 ॥ १९॥ प्रहलाय ॥ २०॥ महाकालाय ॥ २१॥ दत्ताय ॥ २२॥ दुर्गायै ॥ २३॥ विष्णवे ॥
 ॥ २४॥ स्वधायै ॥ २५॥ मृत्युरोगेभ्यो ॥ २६॥ गरुडपतये ॥ २७॥ अज्ञेय ॥
 ॥ २८॥ मरुजाय ॥ २९॥ एषिभ्यो ॥ ३०॥ गंगादिनदीभ्यो ॥ ३१॥ सप्तसागरेभ्यो ॥
 ॥ ३२॥ मेरवे ॥ ३३॥ मन्दाये ॥ ३४॥ त्रिशलायै ॥ ३५॥ वज्राय ॥ ३६॥ शक्तये ॥
 ॥ ३७॥ महाय ॥ ३८॥ रव्यायै ॥ ३९॥ याज्ञाय ॥ ४०॥ अक्रुशाय ॥ ४१॥ गौतमाय ॥
 ॥ ४२॥ मरुहाजाय ॥ ४३॥ विष्णाय ॥ ४४॥ कश्यपाय ॥ ४५॥ यमदन्तये ॥
 ॥ ४६॥ वासिष्ठाय ॥ ४७॥ अन्नये ॥ ४८॥ अरुंधत्यै ॥ ४९॥ इन्द्रारणे ॥
 ॥ ५०॥ कौमार्यै ॥ ५१॥ ब्राह्मणे ॥ ५२॥ वाराह्यै ॥ ५३॥ चामुंडायै ॥ ५४॥
 ॥ वैष्णवे ॥ ५५॥ माहेश्वर्यै ॥ ५६॥ वेनायक्यै ॥ ५७॥ ततः शिष्टकृतां ॥
 ॥ अप्यलिङ्गानामकारिका चतुर्विंशतिरालेख्या लेख्याः प्राग्दक्षिणागयनाः ॥
 ॥ कौण्डिण्युष्टं खलाः पंचपदा वल्यस्तुपाष्टमा ॥ पदैर्नवाभिदालेख्याः ॥
 ॥ अतुर्भिर्लघुष्टं खलाः ॥ लघुवल्यः पदैः षड्विंशती ॥
 ॥ षट्पदैः ॥ कृत्वा लिङ्गानि वाप्यस्य स्रयोदशभिरंतरा ॥ ततो वीथिद्वयेनेव पीठं कुर्याद्विचक्षणः ॥
 ॥ तस्य पादा पंचपदा द्वाराण्यपि तथैव

॥ एकादशीति पदं मध्ये पद्यं स्यात्किं कमिष्यते ॥ कोरो मुं मृं खलाः
 कार्याः पदे स्त्रिभिरनः परं ॥ पदे श्रुतुमिदिदं स्युर्भद्रा एव यथा समंत
 नः ॥ एकादशा पदाव ल्या मध्ये षट्दल मालि विनः ॥ पद्येन व पदं द्येवं
 तिगन्तो भद्र मिष्यते ॥ मृं खलाः कस्मिन् र्गो न बली नीलेन पूरयेत्
 ॥ द्वाणि पीतवर्ण निरुक्तेन मृं खला लघ्वी वलीः पीतेन पूरयेत् ॥
 लिमानि कस्म वर्ण निषेतेना प्यप्यवापिकाः ॥ पीठं सप्तादं श्वेतेन
 पीतेन द्वारपूरणं ॥ मध्ये स्युः मृं खला रंजा वली नीलेन पूरयेत् ॥
 भद्रा रिमपीत वर्ण निषीतायं कज्ज कर्णिका ॥ दला निषेतेन वर्ण नि
 यद्वा चित्राणि कल्पयेत् ॥ तिस्रो रेखा वहिः कार्यासी न रंजा सि
 ताः क्रमात् ॥ अत्रापि प्रागुक्ता व्रत्ताद्या मंडल देवताः स्थापयेत् ॥
 तदुपरि घटादौ मुख्य देवताः स्थापयेत् ॥ सर्वे नाम देयते तत्प्रकार
 माह ॥ प्रागुक्ता च्या गतो रेखा कुर्यादिको न बिंशतिः ॥ एवं डे ड मिप
 दा को रोपं च यदा तु मृं खलाः ॥ एकादशा पदावली भद्र तु न वामिः प
 दः ॥ चतुर्विंशत्यदा वा पीथ रिधिर्विंशतिः पदेः ॥ मध्ये सोडु प्राभिः को
 ष्टः पद्य मष्टदलं स्मृतं ॥ श्वेतं तुः मृं खला कस्मा वली नीलेन पूरये
 त् ॥ भद्रा रूपा सिता वा पीथ रिधिः पीतवर्णकः ॥ वाह्यो तर दला म्

२२

य५

च

ताकर्णिकाः पीतवर्णिकाः ॥ परिध्यावेष्टितं पद्मं वा ह्ये सत्वरजसमाः ॥
 नमध्वे स्याथये देवान् ब्रह्माणां च सः सुरान् ॥ ब्रह्मादि द्वाविंशे देवता
 नां मेवादिचतुर्विंशति देवता नां चावाहनं कुर्यात् ॥ इति लिंगतो भद्रस
 र्वतो भद्रकारिका समाप्ता ॥ श्रीः ॥ अथ ग्रहयज्ञः ॥ तत्र ग्रहपीठ मध्ये
 वर्तले द्वादशांगुले मंडले आदित्याय ॥ ५ ॥ आग्नेय्यां चतुरश्रं सोमाय
 ॥ २ ॥ दाक्षिण्ये त्रिकोणं मंगारका ॥ ३ ॥ ईशान्यां वाणाकारं बुधाय ॥ ४ ॥
 उत्तरतो दीर्घं ॥ चतुरश्रं बृहस्पतेः ॥ ५ ॥ पूर्वपंचकोणं शुक्राय ॥ ६ ॥ पश्चि
 मे धन्वाकारं शनैश्च साय ॥ ७ ॥ नैऋत्यां शूर्याकारं राहुवे ॥ ८ ॥ वायव्यां
 ध्वजाकारं केतोः ॥ ९ ॥ शुक्राको प्राङ्मुखो नैऋत्यो गुरुसो म्यादुव
 ड्मुखो ॥ प्रत्यङ्मुखः शनिः सोमः शोभावेदक्षिणं मुखः ॥
 तत्रार्थक्रमः ॥ अथेत्यादि ॥ ग्रहपीठदेवतानां स्थापनं पूज
 नं च करिष्ये ॥ तत्र ग्रहपीठ मध्ये वर्तले द्वादशांगुले मंडले प्राङ्मु
 खस्तथैरक्तपुष्पाक्षतैः ॥ आकृष्टेनैत्यस्य हिरण्यस्तरुपः सवितो
 त्रिष्टुप् ॥ सूर्यावाहने विनियोगः ॥ ३ ॥ आकृष्टेन ॥ अर्धवः स्वः क
 लिंगं देशोद्भवका प्रयत्नस गोनस्तस्य इहा गच्छेत्यावाह्य इति

नि स्या य येन ॥ १ ॥ आग्ने ॥ आग्ने य स चित्यस्य गौतमः सोमो गायत्री ॥
 सोमा वां हने वि० ॥ ३ ॥ आग्ने य स च ॥ भूर्भुवः स्वः यमुना नीरो द्वव आग्ने य स
 गोत्र सोम इहा गच्छ ॥ २ ॥ इति लोत्रिको लो अग्निर्मूर्धा विरूपा गारकी मा
 यत्री ॥ अंगारका वा हने ॥ ३ ॥ आग्ने र्मूर्धा ॥ भूर्भुवः स्वः अवेती स मुद्रव
 भारद्वाज स गोत्र भो मे इहा गच्छ ॥ ३ ॥ इ प्रा न्यो युध ॥ उ दु ध्य ध्वं यु धः सो
 म्यो यु धा सिद्ध ॥ यु धा वा हने ॥ ३ ॥ उ दु ध्य ध्वं ॥ भूर्भुवः स्वः स ग ध देवो
 द्वव आग्ने य स ग गोत्र यु धा इहा गच्छ ॥ ४ ॥ उत्तरं व ह स्याति ॥ व ह स्याते ग
 त्समदो व ह स्याति सिद्ध ॥ व ह स्यात्प्रा वा हने विनि योगः ॥ ३ ॥ व ह
 स्याते ॥ भूर्भुवः स्वः सन्धु देशो द्वव आग्ने र्मूर्धा विरूपा गारकी मा यत्री
 ॥ ५ ॥ पूर्व शक्रं ॥ शक्रः पारा पारः शक्रो द्विपदा विराट् ॥ शक्रा वा हने ॥
 ३ ॥ शक्रः शक्र शक्रां ॥ भूर्भुवः स्वः भोजकट देशो द्वव भार्गव स गोत्र शक्र
 क्र इहा गच्छ ॥ ६ ॥ पश्चिमं प्रा नि ॥ प्रा मग्नि रिरि विदिः प्रा नि रुधा क
 प्रा न्या वा हने विनि ॥ भूर्भुवः स्वः सो रा वृ देशो द्वव का प्रयप स गोत्र
 प्रा ने श्वर इहा गच्छ ॥ ७ ॥ नैत्रं च रा दु ॥ कयानो वा म देवो रा ह्यगि य
 त्री ॥ रा का वा हने विनि योगः ॥ ३ ॥ कयान श्वित्र ॥ भूर्भुवः स्वः रा टि
 पुरो द्वव पेठिन सि गोत्र रा ह्यगि य इहा गच्छ ॥ ८ ॥ वायव्यं वेतुं ॥ वेतुं मेध

एगिदुवा कपिरिंद्रा एगिपंक्तिः ॥ इंद्रा एवा ॥ प्रउक्र वामपाश्वे इंद्रा एगि ॥ प्रजा
 पतेर्हिराण्य गभा प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजापत्या ॥ शानि वामपाश्वे प्रजा
 पतिः ॥ आयेगोः सार्य शस्त्री सर्पा गायत्री ॥ सर्पा वाह ॥ राहु वामपाश्वे स
 र्पा नृ ॥ ब्रह्म जज्ञान वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप् ॥ ब्रह्मा ॥ केतु वामपाश्वे ब्रह्मा रा
 जतः सा नृ एव देवताः उदक संस्थाः ॥ गगानां त्वा प्रौन को गृत्तम दे
 गगानपतिर्गंगती ॥ गगा ॥ जात वेद से मा सीचः कश्यपो दुर्गा त्रिष्टुप् ॥
 तव वायो व्यष्टां गिर सो वायुर्गायत्री ॥ वाय्वा वा ॥ आदित्यत्नेमस्य व
 त्सो तरिदं गायत्री ॥ एषो उवा प्रस्कर एवो मिनेगा यत्री ॥ अश्विना ॥ ते
 त्रस्यपतिना वामदेवा द्वे त्राधिपतिरनुष्टुप् ॥ द्वे त्र ॥ पाला ॥ वास्तो
 ष्यते वसिष्ठो वास्तो ष्याति त्रिष्टुप् ॥ वास्तो ष्यत्या ॥ ततः इंद्रा सद्यो
 लोकपालान् प्राप्तिदिशं ॥ इंद्र वो मधुमं प्रदा इंद्रो गायत्री ॥ इंद्रा वा ॥
 अग्निं दूतं का एवो मेधा निधिरग्निर्गायत्री ॥ अग्न्या वाह नै ॥ यमाय
 सोमं य सो यमो नुष्टुप् ॥ सो यमो घोरः कण्वो निर्वृतिर्गायत्री ॥
 निर्वृत्त्या वाह नै ॥ तत्त्वा यामि प्रुनः प्रो यो वरुणा त्रिष्टुप् ॥ त
 व वा यो व्यष्टां गिर सो वायुर्गायत्री ॥ वाय्वा वा ॥ सोमो धेनुं गो
 तमः सोमस्त्रिष्टुप् ॥ तमी प्राण गोतम इष्टानां जगती ॥ इष्टाना ॥

॥ इत्यावाहृतं दत्तमिच्छातु रणे म्यादि घोडु प्रोपचारैः पूजयेत् ॥ न
 तोग्रहवेदी प्राग्वपागो मलप्रानंदुत पुंजोपरि निधाय ॥ नत्रमही
 द्यो रिति सर्वमंत्रैः ॥ पूर्वादिनां कृत्वा तत्र वरुणा मावाह्य पूजयेत् ॥ अथा
 न्वाधानं ॥ तत्र कारिका ॥ स्पृष्टि लो लेखनं कृत्वा आग्निं ध्यात्वा समंत्र
 के नवग्रहच संस्थाप्य अन्वाधानं ततः परं ॥ इति ॥ अमुककर्मणि भू
 तं अन्वाधानं करिष्ये ॥ अस्मिन्नन्वाहिते गता वित्यादि चक्षुषी आ
 ज्येनेत्येतमुक्ता ॥ अत्र प्रधानं सविता रं सोमं अंगारकं बुधं व हस्यानिश
 क्रं शनैश्च राहुं केतुं एताः मुख्यदेवताः ॥ समितिलचर्वा ज्याहुतिभिः
 ॥ अमुकसंख्या हुतिभिः ॥ रुद्रं उषां स्वेदं मारुतां वरुणां ब्रह्मरास्पतिं इंद्रं
 यमं कालं चित्रगुप्तं एताः आधिदेवताः ॥ अमुकसंख्या सामितिल
 चर्वा ज्याहुतिभिः ॥ आग्निं आपः भूमिं विष्णुं इंद्रं इंद्राणीं प्रजापतिं
 सूर्यां ब्रह्माणं एताः प्रत्यधिदेवता ॥ सामितिलचर्वा ज्याहुति
 निभिः ॥ गणपतिं कुर्मां वायुं आकाशं आश्विनोक्षेत्रपालं वासुदेवा
 न् ॥ एताः क्रतुसाधुराग्यदेवता एकैका हुतिभिस्तैरेव द्रव्यैः इं
 द्राद्यै लोकापालेभ्यः ॥ एकैका ज्याहुतिभिः ॥ ततः प्रधानं अमु
 कसंख्या हुतिभिर्धृत्यैः ॥ प्रोक्षेण स्थिरकृतमिति ॥ अन्वाधानं क

कल्पि

मेरा होमं कुर्यात् यजमानः ३६ उ० ~~तं ह तं ह वनी देव्यं च या या य~~
ह्यमा राग देवता स्ताभ्यस्ताभ्यः परित्यक्तं न समम् पूजा स्थितं न बाहु
त्या वलिं पूरति इति तस्याः श्रेयः संपाद्यमानं च न्या भवे को वि स र्जनं
न व वलिदाने अथेत्यादि न्ययं दिक्पालेभ्यः वलि प्र नं करिष्ये
अग्न्याय नमस्य समं तादि ह विदितं माय भक्तवलिं स दीयं दद्यात्
तच्चैष्य तातारमिदं तस्य गर्भं इन्द्र विष्णु ॥ इन्द्र प्रीत्यर्थं वलिदाने वि० ॥ ३०
तातारमिदं ॥ इन्द्राय सां गा य सपरि वाराय सा पुधा य सप्रा जिकाय
श्रेयं स दीय माय भक्तवलिं सम र्पयामि ॥ भो इन्द्र दि प्रो रत्न बालिं भक्त भग्न
संकल कुटु म्बस्य आयुः कर्त्ता होमं कर्त्ता प्रोक्त कर्त्ता पुष्टि कर्त्ता नृष्टि
कर्त्ता सर्वा रिष्ट प्रोक्त कर्त्ता भव अनेन वलिदानेन इन्द्रः प्रीयता ॥ पु
ष्पाक्षत फलानि पूर्व भिमुखस्त्यजेत् ॥ अग्निं दूतं कारवो मे धानि
धिरग्निर्गीयत्री ॥ अग्नि प्रीत्य ० अग्निं दूतं ० अग्नये सां ० भमे अग्ने ० १
अमुं ० अनेन ० प्रीयतां ॥ यमाय सोमं यमो यमो नुष्टुप ॥ यय प्री ० १
यमाय सोमं ० यमाय सां ० भो यम अमुं ० अनेन ० प्रीयतां ॥ सोयुरा
द्योरः कारवो निर्वृतिर्गीयत्री ॥ निर्वृति प्रीत्य ० सोयुराः परा ० १
निर्वृति तये सां ० भो निर्वृति ० अनेन ० निर्वृतिः प्रीयतां ॥ तत्वाया

॥ इष्टान्यां ॥ उद्धृष्टं ध्वं वृधः सौम्यो बुधास्त्रियुष ॥ बुधप्री ॥ बुधाय ॥
 नारायणविष्णुरूपाधिदेव ॥ उत्तरे ॥ ब्रह्मस्य ते गन्तव्यं मर्त्यो ब्रह्मस्य
 त्रिस्त्रियुष ॥ ब्रह्मस्य ते ॥ ब्रह्मस्य ते ॥ ब्रह्मस्य ते ॥ ब्रह्मस्य ते ॥ ब्रह्मस्य ते ॥
 न्याधिदेवतासहिताय ॥ पूर्वशुक्रः पाराशरः शुक्रो द्विपदाविरा
 ट ॥ शुक्रप्री ॥ शुक्राय ॥ इन्द्राणीरूपाधि ॥ यमिष्टे प्रायग्निरि
 रिविष्टिः प्रातिडाहिक ॥ प्रातिप्री ॥ प्राते च राय ॥ यमप्रजापतिरूपाधि ॥
 त्रेत्रे न्यां कयानो वामदेवो राहुर्गायत्री ॥ राहुप्री ॥ कयानश्चि ॥ सहवे
 सां ॥ कल्लस्य रूपाधिदेवता ॥ वायव्यां केतुं करं वन्दे मधुप्रेषदाः के
 तुर्गायत्री ॥ केतवे सां ॥ चित्रगुप्तब्रह्मरूपाधिदेवता ॥ चित्रगुप्ततः ॥
 गणानां त्वा प्रोक्तो गन्तव्यो मर्त्यो गणायतिर्गायत्री ॥ गणायतिर्गायत्री ॥
 नृद्विबुद्धिसहिताय ॥ ज्ञानवेदसे ॥ मारीचः कप्रयसो दुर्गा त्रिबु
 ष ॥ दुर्गाप्री ॥ ज्ञानवेदसे ॥ दुर्गायै सां गायत्री ॥ भो दुर्गा उमं ॥ आयुः कर्त्री
 कर्तृमकर्त्री ॥ तव वायो व्यष्टा गीरसो वायुर्गायत्री ॥ वायुप्री ॥ वायवे
 सां ॥ आदित्यप्रत्नेत्यस्य वसो न रिदं गायत्री ॥ आकाश ॥ आका
 शाय सां ॥ भो आकाश ॥ एषोऽयं प्रस्फुरावोऽस्मिन्निगायत्री ॥
 अस्मिन्निगायत्री ॥ अस्मिन्निगायत्री ॥ अस्मिन्निगायत्री ॥ अस्मिन्निगायत्री ॥
 मुंबलिंगहृतं ॥ ममक्षेमकर्तारौ ॥ भवते ॥ वास्तो व्यने वसिष्ठो वास्तो

ध्यातिस्त्रिषु प्र॥ वास्तो॥ सांगा य॥ नतो महावलिंदद्या न॥ कुंकु
 मादिरक्तं क्रिपुष्पादियुनं संदीपं दद्यात्तां क्षेत्रपालाय दद्या
 न॥ अथ॥ अमुककमांगभूतं क्षेत्रपालप्रीत्यर्थं वलिंद्या न करिष्ये
 भूभुवः स्वः क्षेत्रपालं आवा॥ चरवै॥ विदार्ये॥ पूतना ये॥ पा
 प्यहस्ये॥ घोडुशोपचारैः स पूज्य॥ क्षेत्रस्य पतिना वामदेवः
 क्षेत्रपालो नुबुध॥ क्षेत्रपालप्रीत्यर्थं॥ ॐ क्षेत्रस्य पतिना॥
 क्षेत्रपालाय सा॥ भूतप्रेतपिशाचा दस प्रा किं डा किनी वेना नी
 लादिपरिवार युनाय ३ मे स दीपं मा॥ मो क्षेत्रपाल ३ मे स दीपं मा यम॥
 मम संकलकुटुम्बस्य आयुः कर्ता होम॥ यलिगृहं चिन्तेयवा आदि
 न्यावसवस्तथा॥ मरुतश्चाश्विनोरुद्राः सूर्यर्षिः पन्नगाग्रहाः
 असुराद्यानुधाना अपि प्राच्या मानरो गाः॥ प्राकि न्यो यस्तवे न
 ला डा किन्यः पूतना प्रीवाः॥ ज्येभगाः सिद्धगंधर्वातीना विद्या
 दद्यात्तथा॥ दिक्पाला लोकपालाश्च ये च विद्यविनायकाः
 जगतां प्रांतिकतारो ब्रह्माद्याश्च सहस्रप्राः॥ सा विघ्नमाच मेयायं मा
 मेतुपरिपंथिनः॥ सोम्या भवन्तु तन्नाश्च देवभूतगणस्तथा॥
 चरकीच विदारीच पूतनायापराक्षसी॥ भूतजिह्वै विरूपाक्षो हू
 मजिह्वो महोरगाः॥ एते रक्षन्तु भवनं नगरं ग्राममेव च॥ भूतानि

यानी हव संतिनाति वलिंग्हीत्वा विधिवत्प्रयुक्तं ॥ अन्यत्र एवासं
 परिकल्पयंतं संतुना न्यत्र नमोस्तुतेभ्यः ॥ अथोरेभ्यो ॥ ३ सं प्रह
 दिनाचतुष्यप्येक्षेयते ॥ प्रांताष्टाधि ॥ ततः प्रक्षालितयागि या
 दः ॥ आचम्य प्रांतिस्तुतये ॥ ततश्च ॥ कृतस्य प्रसुक होमस्य
 संपूर्णता सिध्यर्थं पूर्ण इति करिष्ये ॥ ३ तिसंकल्प ॥ सुचि ह्यद
 प्राग्हीतं चतुर्गृहीतं वाज्यं कृत्वा वसुततारिकेलादिफलं च दनमाल्यादि
 युतं तदुपरि निधाय यजमाना न्वा रव्य आचार्ये जुहुयात् ॥ तत्र मंत्राः
 ॥ समुद्रा इमिरिति नृचस्य गोतमो बामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ पूर्णा हुति
 होमे विनियोगः ॥ समुद्रा ॥ मूर्धानं दिवो वाहस्य त्वाभारद्वाजो वैष्वा
 नरास्त्रिष्टुप् ॥ पूर्णा हुति ॥ पुनस्त्वाग्निर्वसु रुद्रा दित्यास्त्रिष्टुप् ॥ पू
 र्णा हुति ॥ पुनस्त्वा दित्या रुद्रा वसवः समिधं त्वा पुनर्वस्यारो व
 संती प्यायज्ञैः ॥ चूते तत्तं ननु वो वधयस्व सन्त्याः संतु यजमानस्य
 कामाः ॥ पूर्णादर्वि विष्टे देवाः शान क्रतु रनुष्टुप् ॥ पूर्णा ॥ ओं पू
 र्णादर्वि पश ॥ सप्तमे अग्ने सप्तवानग्निर्जगती ॥ पूर्णा हुति ॥ स
 प्रते अग्ने ॥ धामंते गोतमो बामदेव आ यो जगती ॥ पूर्णा हुति
 होमे ॥ ओं धामंते ॥ इदमग्नये वैष्वा नरा यवसु रुद्रा दित्येभ्यः शान

कृतवे सप्ततैः श्रद्धाश्च ३ दंतैः मे नि न्या गं कुर्यात् ॥ सूर्या इति मुनसो
 जुहोति ॥ सर्वं वै सूर्या इति ॥ सर्वं मे वा प्रोति ॥ अथो इयं वै सूर्या
 इति ॥ अस्यामेव प्रातिनियति ॥ ततः प्रातिन्या विमोकादि सर्वं
 कृत्वा प्रातिपूजनं ॥ कर्मणः सा गता सिध्यत्यं ब्राह्मणभोजनं
 ते अथ दद्यात् ॥ इति ग्रह मखः ॥ अथ देवता मंत्राः
 ॥ सरास्वता माभिधि चंतु ब्रह्म विष्णु महेश्वराः ॥ वासुदेवो जगन्नाथ
 स्यात्संकर्यणो विभुः ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवंतु विजयाप
 ते ॥ अथ वंद्यो गति भगवानयमो वै निर्वर्त्तितस्तथा ॥ वरुणः पव
 नश्चैव धनाध्यक्षस्तथा श्रीवः ॥ ब्रह्मणा सहिताः सर्वे दिक्पा
 लाः पानु मे सदा ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्धर्तुर्मेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया
 मतिः ॥ बुद्धिर्लज्जा वपुः प्राणिः कांतिस्तुष्टिश्च मानसः ॥ एतास्त्वा
 माभिधि चंतु देवपत्न्यः समागताः ॥ आदित्यश्चांद्रमाभौ मोबुध
 जीवसिना कर्जाः ॥ ग्रहस्त्वामाभिधि चंतु राहुकेतुश्च तपितः
 ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ नृपययो मुनयो गा
 वो देवमातर एव च ॥ देवपत्न्यो दुर्माता गा देव्याश्चाप्सरसां
 गाः ॥ अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वा हनानि च ॥ औषधा
 नि च सर्वाणि कालस्या वयवाश्च ये ॥ सरितः सागराश्चैव लक्ष्मीश्च

निजलदानदाः एतेषां ममि विंचंतु सर्वका मार्य सिद्धये ॥ ७ ॥
 श्रीः ॥ मय मत्सुं जय विधाने ॥ अथ ॥ अमुककामना सिद्धये ॥
 मत्सुं जय रुद्रा न्याये ॥ मत्सुं जय मेत्र जया रथं कर्म करिष्ये ॥ अथा
 र्या दिवरां ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मूलमेत्रेण करुणु द्विकत्वा ॥ व्या
 पकं कुर्यात् ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥
 मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥
 लकं ॥ स्वाहा शक्तिः ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥
 यमः शिरसि ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥
 होवी जगुत् ॥ सः शक्तिः पादयो ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥ मत्सुं जय ॥
 ओं यजामहे ललाटाय ॥ ओं स्त्रोधि मुरवाय ॥ ओं पुष्टि व धनं हृदयाय ॥
 पुर्वारुक्मिव नाथ्ये ॥ ओं वंधनात् कटिभ्यां नमः ॥ ओं मृत्योः उरुभ्यां ॥
 ओं मृत्योः पञ्चानुभ्यां ॥ ओं मा मृता न्यादाभ्यां ॥ अथाक्षर न्यासः ॥
 ओं अशिरसे ॥ ओं वं कुंठाय ॥ कं मुरवाय ॥ यंदक्षिण त्राय ॥ ऊं वा मने
 त्राय ॥ मनाभ्ये ॥ हं हृदयाय ॥ संष्टयाय ॥ गंदक्षिण कुत्पे ॥ धिवा
 मकुप्पे ॥ पुं लिगाय ॥ धिं गुहाय ॥ वंदक्षिण ऊरु मूलाय ॥ धं वा
 मोरु मूलाय ॥ नं नृनीयते त्राय ॥ उंदक्षिण जानवे ॥ वं वा मजान
 वे ॥ रुंदक्षिण जंघायै ॥ कं वा मजंघायै ॥ मिंदक्षिण वाम नलाय ॥

दी

हस्ताय०

वं वामपादतलाय० ॥ वंदति एहस्ताय० ॥ धं वामस्तनाय० ॥ नां दक्षिण
 पार्श्वाय० ॥ नमं वामपार्श्वाय० ॥ त्यों दक्षिणपादाय० ॥ मुं वामपा
 दाय० ॥ क्षीं दक्षिणहस्ताय० ॥ यं वाम ॥ मां दक्षिणनासा
 पुटाय० ॥ मं वामनासापुटाय० ॥ ता शिरसे न० ॥ १ त्वक्षरन्यासः
 ॥ न्यासे पूर्व सर्वत्र ओमि नियो ज्यं ॥ ओं हौं जूं सः अंगुष्ठाभ्यां०
 ॥ ओं भूर्भुवः स्वः तर्जनीभ्यां० ॥ ओं त्र्यंबकं यज्ञा महे मध्यमाभ्यां०
 ॥ ओं स गंधिं पुष्टिं वर्धनं मनामिकाभ्यां० ॥ ओं उर्वीरुकमिव बंधना
 न्कनित्ठिकाभ्यां० ॥ मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् करतलकरपृष्ठा
 भ्यां ॥ एव हृदयायै हुं कृत्वा ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय शूलपा
 रायै स्वाहा हृदयायै ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय मृत मूर्तये मां जी
 वाय शिरसे स्वाहा ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय चंद्रजटिने शीखायै व
 षट् ॥ ओं नमो भगवते त्रिपुरांतकाय ह्रीं कवचाय हुं ॥ ओं नमो
 भगवते रुद्राय त्रिलोचनाय ऋग्यजुः साम मूर्तये नेत्रत्रया
 य वौ षट् ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय मित्रयाय ज्वलस्व ज्वलस्व
 मारुतारुतममय जमानं रुद्रदे प्रघोराय अस्त्राय फट् ॥
 म्रप्य ध्यानं ॥ अथ स्वछारविंदस्तिरुभयकरां कस्तिरुभयं
 कुंभं हाभ्यां वेदाक्षमालैर्निजकरकमलाभ्यां घटौ नित्यं पूरौ

॥ हा भ्यां नौ च स्रवं नौ शिरसि शशिकला व धुरेः प्रावयं नौ देहे देवी द
 धा नौ वितरतु विषादं कल्पजालः श्रियं नः ॥ १ ॥ नतमं द्रुमं डुलो
 मरिबद्ध ब्रह्मासनं च द्रवणं स्त्रवदमृतपूर्णं चंद्रकला धरं योग
 मुद्रावद्वा धरहस्तद्वयं धत्ता मृत पूर्णं कनक कलपोगनरकर
 द्वयं बद्धयिं गलजटाजूटं नागाभरणं भूषितं मन्त्रानुकोपितं
 श्रीकृंदध्यात्वा स्त्रेहपूर्वकं भातसोपचा रौ च यित्वा प्रारणं व्रजे
 त ॥ ॐ मृत्यं जयमहारुद्राहि मां प्रारणागतं ॥ जन्म मृत्यं जरो
 गैः यादिते कर्मबंधनैः ॥ नावकस्त्वङ्गते प्राणस्त्वक्षितो हंसदाम
 उ ॥ इति विज्ञाप्य देवेशं जयेन्मंत्रं त्र्यंबकं ॥ इति प्रार्थना ॥ नतः
 जयंकुटीर ॥ अथ पीठ पूजनं ॥ आदौ च तं नतमं नुष्को ए
 नतः षट्कोणं ॥ ततोष्टदलं ॥ नतः अष्टदलं मध्ये मृत्यं
 जयाय ॥ अथ चतुष्को ए ॥ नतमुरुवाय ॥ पूर्वकोणे ॥ अ
 धोराय ॥ सद्योजाताय ॥ वामदेवाय ॥ अथ षट्कोणे
 ॥ ॐ हं हृदयाय ॥ आग्नेय्या ॥ हीं शिरसे स्वाहा ॥ तैत्तिर्यकोणे
 ॥ शिखायैव ॥ वायव्यकोणे ॥ है कवचाय हुं ॥ ईशानकोणे ॥
 हं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ पूर्वकोणे ॥ हः अस्त्राय फट् ॥ अष्टदलेष्ट

नतः ५

बौद्धिदिनु ॥ ओं गरायये ॥ मत्तवेनमः ॥ हुर्मये ॥ क्षेत्रपालाय ॥ निवृत्ये ॥
 प्रणिष्ठाये ॥ विद्याये ॥ शांत्ये ॥ पुनरष्टदले ॥ असितांगभैरवाय ॥ कुरुं भैर
 वाय ॥ चंद्रभैरवाय ॥ क्रोधभैरवाय ॥ उन्नतभैरवाय ॥ कपालभैरवाय ॥
 भीमराभैरवाय ॥ संहारभैरवाय ॥ पुनरष्टदले ॥ इन्द्रादिली कपालानां
 वाह ॥ मूलमंत्रेण योऽप्युपचारैः पूजयेत् ॥ दिशकांक्षीं स्मृत्वा कृतज्ञ
 यदप्राप्तो न होमं करिष्ये ॥ नमो गरायति पूजनादिकं कृत्वा अग्निं
 प्रातिष्ठापनं कृत्वा ईशानकोरो यंत्रे प्राप्तिं कलत्रं प्रातिष्ठाप्य पूजयेत्
 ॥ ततोऽन्तर्यामि ॥ चक्षुषी ॥ ज्योतिष्यंत मुक्ता ॥ अन्नप्रधानं ॥ गराय
 त्रिदुर्गा क्षेत्राधीपति वास्तो ध्याति ॥ एककया ज्याहुन्यायद्वये ॥ मृत्युं
 जयप्रधानं देवतां कृतज्ञपदप्राप्तां संख्याया गुडूची हवामिश्रितं
 पायसेनयद्वये ॥ आवरवादेवतां एकेकया ज्याहुन्यायद्वये ॥ प्रो
 षेण विष्टकृतं ॥ सरोयं समापयेत् ॥ बलिं पूर्य हुतिं श्रेयः संपादतं पी
 ठदानादिकं सर्वं कुर्यात् ॥ कल्योक्तविधितो यथोक्तसंप्रदायानुसा
 रणं अनुक्तमर्थं सर्वं संपादयेत् ॥ इति मृत्युं जय कल्पः समाप्तः
 ॥ श्रीः ॥ भूतभविष्यवर्तमानं प्रश्नविज्ञानज्योतिषा कृता ॥ आ य प्र
 ष्मि सं ग्रंथं च मत्कृति करं परं ॥ उच्चारितफलमाप्ता ह्यदरं वरान्ते न
 ना

अकारादिक वर्गेः कृत्वा ध्वजादयश्चायाः कल्पनीयाः ॥ ध्वजो धूम्र
 अक्षिंहश्च ध्वानो वयस्वरोगजाः ॥ ध्वांदाश्चाया दृक् संज्ञेयं शुभाशु
 भमिदं स्फुटं ॥ अथास्तिनास्ति निर्णयः ॥ ध्वजे गजे च सिंहं च वय
 चास्तीति निश्चितं ॥ ध्वांते धूम्रे चानिनास्ति प्राप्तास्ति निर्णयः ॥ अथ
 लाभप्रः ॥ ध्वजे गजे वयसि सिंहं शीघ्रं लाभो भवेत् ॥ ध्वांते ध्वाने रव
 रे धूम्रे नाशश्च कलहप्रदः ॥ अथ वयसी कुशलप्रश्नः ॥ सिंहं ध्वजे वयस्ये
 व कुंजरे कुशलप्रदः ॥ ध्वांते ध्वाने रवरे धूम्रे नाशस्य तथैव चाशीवं वदे
 त् ॥ अथ नष्टलाभं लाभप्रश्नः ॥ ध्वजे गजे वयसि सिंहं गतलाभप्र
 तिष्ठति ॥ ध्वांते धूम्रे रवरे ध्वाने तथैव हानिश्चानिश्चितं ॥ अथादिह
 नष्टज्ञानं ॥ ध्वजे पूर्वगजे च वयसि ज्ञाने यदि गातं ॥ सिंहं च दक्षिणे ज्ञेयं
 तैर्ज्ञेयं ध्वाने रवच ॥ पाश्चिमे वयसि भवेत्तयं वायव्यं रवर्भे ॥ ध्वा ॥ उत्तरे कुंजरे संज्ञेयं ॥ त=
 प्राच्यां ध्वांते केनया ॥ ध्वजे च ब्राह्मणश्चौरो धूम्रे क्षत्रिय एव
 च ॥ सिंहं वैश्यश्च विज्ञेयः ॥ ध्वांते प्रहस्तये वच ॥ वयस्य कन्यका संज्ञेया ॥ रवरे पा
 सलये वच ॥ गजे दासी च विज्ञेया ॥ ध्वांते नापि तराजको ॥ अथ नष्टस्य स्थाना
 तरेण गतं ज्ञानं ॥ उत्तरवले ध्वजे नष्टे धूम्रे व्यतिगृहे तथा ॥ सिंहं गतं मरुतो व
 ध्वाने स्थानां तरेपि च ॥ वयस्य भांडं गतं च वरवरे काष्ठे श्रीलातले ॥ गजे नष्टं च वि

प्र५

अथ =
ध्वा

ज्ञा =

ज्ञेयं ध्वा

२६

ने विभुस्मि ते गृहे ॥ अथ रोगी प्रप्रज्ञानं ॥ सिंहं धजे दधे धादो श्री ॥
 धूं रोगो विनश्यति ॥ श्वानो गजे स्थितं जी वानि ॥ अथ दानानि ॥
 गोधूमानं धजे दद्याद्दूमे चैव निलांस्तथा ॥ पीतवस्त्रं च सिंहं च ॥
 श्माने च बलिवालुकं ॥ दधे च तंडुलं शोक्तं खरे च चणकं तथा ॥ गजे
 शाली दंडं डं च धादो च बलिमन्त्रकं ॥ अथ देव पूजा ॥ धजे भैरव ॥
 पूजा स्याद्दूमे च जगदं विना ॥ सिंहं च सूर्य भक्तिश्च श्माने वायु सु
 तस्तथा ॥ दधे रुद्रा धनं चैव खरे वागीश्वरी तथा ॥ गरुडं च गजे चैव
 धादो च पितृ पूजनं ॥ अथ प्रवासी स्थिरं चर प्रश्नः ॥ धजे गजे स्थि
 रं चैव श्माने सिंहं च चैव तं ॥ दधे धूमे प्रयागं सखं खरे धादो
 च कर्कशं ॥ अथ गमन प्रश्नः ॥ धजे धूमे समीपं दूरं दूरं गजे
 सिंहं योः ॥ दधे खरे च मार्गं स्थं धादो श्माने पुनर्गतं ॥ कालो
 वाच्यः ॥ धजे पक्षमितिः प्रोक्ता धूमे सप्तदिनं तथा ॥ एक
 विंशति सिंहं च श्माने मासं तथा बन्धं ॥ दधे च सार्धं मासं
 च खरे मासं द्वयं तथा ॥ गजे मासं त्रयं प्रोक्ता धादो च अ
 यनं तथा ॥ अथ मुष्टि वस्तु ज्ञानं लोहितं च गजे सिंहं श्मा
 ने धादो च पांडुरं ॥ गजे अथ पश्च विज्ञेयं धादो धान्यं तथैव च

॥ मुखिवर्णं ज्ञानं ॥ कुसुमं च ध्वजे ज्ञेयं धूम्रे मेततये वच ॥ लोहि
ता गच्छसि हे च म्माने पांडुर नीलकं ॥ पीतवर्णं दृष्टे ज्ञेयं रवरे धू
मवर्णकं ॥ गजे च प्रथमं वर्णं च ध्वाक्षे च मिश्रवर्णकं ॥ मृग
धानु ज्ञानं ॥ ध्वजे सुवर्णकं ज्ञेयं धूम्रे रोप्यं तथैव च ॥ सिंह ता
म्रं च विज्ञेयं म्माने लोहं तथैव च ॥ दृष्टे कां स्पंखरे नागं कुंज
रे कथितं स्मृतं ॥ ध्वाक्षे पि नलकं ज्ञेयं कथितं गणकोत्तमैः
॥ मृगया भूषणं ज्ञानं ॥ मृगा भूषणं ध्वजे मूर्ध्नि धूम्रे च मुरवभू
षणं ॥ कंठे भूषणं कसिं हे म्माने च कर्णयोस्तथा ॥ दृष्टे ह
स्तादिविज्ञेयं मंगुली भूषणं खरे ॥ गजे च कटिस्तत्र च ध्वा
क्षपादादिकं तथा ॥ मृग्य कन्या पुत्र जन्म प्रश्नः ॥ ध्वजे ग
जे दृष्टे सिंहं गुर्विणी पुत्रमादिशोत् ॥ धूम्रे म्माने रवरे ध्वा
क्षे कन्या जन्म विनिर्दिशोत् ॥ मृगया युष्य प्रमाणं ॥ ध्वजे
सिंहे प्रान्तं प्रोक्तं गजे व्योमाद्य संमितिं ॥ दृष्टे च षष्ठि व
र्षाणि खरे व्योमाद्वि संज्ञकं ॥ म्माने च विंशति प्रोक्तं
रुद्राक्षे च द्वादश ॥ ईदं संमितिं ॥ धूम्रे वर्षा मितं ज्ञेयं मित्यायां
प्रविचिंतयेत् ॥ धातु मूलजीवचिंता ॥ ध्वजे धूम्रे च धातु तां

गजेसिंहे च मूलकं। श्वानेखरे वये ध्वांते जीवन्ति तां वदेत्तु बुधः। अथ मुष्टिज्ञा
 तं। ध्वजेयं त्रिविज्ञेयं धूम्रे पुष्पं प्रकीर्तितं। सिंहं फलं विज्ञेयं श्वाने काष्ठा
 दिकं स्मृतं। वये ध्वांते नृप्या प्रोक्तं खरे नृणां तिगद्यते। गजे वीजं च
 विज्ञेयं ध्वांते नृप्या स्मृतं। अथ शत्रुगमन प्रश्नः। उपश्रुतिः
 स्यात्तु भवतीह सत्या ध्वजे गजेसिंहे वये श्वयायुः। श्वाने वये ख
 रे ध्वांते जधूम्र एव मुपश्रुतिः स्याद्भुवतीह मीयया। अथ वृष्टि प्रश्नः
 धूम्रे वये गजे श्वाने वृष्टिर्भवति चोत्तमा। सिंहं ध्वजे विचलं वेनर
 खरे ध्वांते नृसिद्धयः। अथ यातादिति। धूम्रे सप्तदिनं चैव वये दिग्भि
 स्तथैव च। श्वाने च विंशतिज्ञेयं गजे च सप्तविंशतिः। सिंहं ध्वजे
 च द्योगमाब्दी खरे ध्वांते तु मस्तया। वये कलादिने ज्ञेयं कापितं ग
 रा को न मे। अश्विनी क्र्मा च दशकं नक्षत्रं दश संश्रीकं। तस्मात्
 यंच मन्त्रद्वयं गर्भया न स्य चिंतयेत्। गर्भया ते नृप्या वृष्टिर्हतिर्भ
 वति निश्चितं। गर्भयेत्तया वृष्टिर्यथा भवति चोत्तमा। अथ र
 स्त्रीलाभ प्रश्नः। ध्वजे गजेसिंहे वये च मापुरूषं सुप्रगिला च सलक्ष
 रागच। ध्वांते जधूम्र एव कार्यस्य हानिः। कलहस्तथैव च। अथ
 व्यवहार प्रश्नः। ध्वजे गजे वये सिंहं व्यवहारः शुभावहः। ध्वांते

श्वानेखरेधूमे कलहरत्वशुभप्रदः ॥ अथ नोकाप्रश्नः ॥ ध्वजेकुंजरसिंहेषु वृ
 खेष्वेव कुशलप्रदः ॥ ध्वादेधूमेखरेश्वानेनोकाबुडयति ॥ अथ राज्या
 प्रश्नः ॥ गजेध्वजेचिरं प्राप्तिर्द्वयेसिंहेच शीघ्रता ॥ श्वानेखरेनुमानेन प्रा
 त्तुर्गृह्णाति सत्वरं ॥ ध्वादेधूमेयदंतास्तिकलहोभ्रातृजैः सह ॥ सिंहेव्येच
 राज्यं च प्राप्नोति सत्वरं ॥ खरेश्वानेच राज्याभ्युदयं स्याद्वातिरेव च ॥ राजयोग
 विचारोयं कथितो गराकोतमे ॥ अथाधिकारप्रश्नः ॥ ध्वजेगजेस्थिरं प्रा
 प्तिर्द्वयेसिंहेच शीघ्रता ॥ कलहश्च खरेश्वानेनास्तीति ध्वादेधूमेयः ॥ अथ
 ग्रामप्रश्नः ॥ ध्वजेगजेद्वयेसिंहेग्रामप्राप्तिश्च निश्चितं ॥ श्वानेखरेतया ॥ ध्वादे
 धूमेनास्तीति सिध्यति ॥ अथ कार्यासिद्धिप्रश्नः ॥ ध्वजेगजेस्थिरं कार्यं त्व
 रितं वद्वयेसिंहयोः ॥ दीर्घकालं खरेश्वाने ध्वादेधूमेन सिध्यति ॥ अथ वंदी
 मोक्षप्रश्नः ॥ धूमेश्वानेखरे ध्वादे वंदीप्रतिष्ठां प्रसूयेते ॥ वदेध्वजेगजे
 सिंहे वंदीकथं समादिशेत् ॥ कालनियमः ॥ ध्वजे सप्तदिनेत्येवं सिंहे पदं
 तथेव च ॥ वदेमासश्च विज्ञेयः ॥ गजे सप्तदिनेत्येवं तथ्या ॥ श्वाने खरे च वर्षा
 संधूमे ध्वादे च वर्षकं ॥ इति कालं वदेत् प्रश्ने सर्वकार्यं शिचिंतयेत्
 अथ ध्वजादिस्वामितः ॥ ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयः धूमे भोमस्तथेव च ॥ सिंहे
 शुक्रश्च विज्ञेयः श्वाने सौम्यस्तथेव च ॥ वदेगुरुश्च विज्ञेयः खरे मंदस्तथेव च

ध्वादे

गजे प्रांनिकरो ज्ञेयो धो ले राहुं समी रितः ॥ १७ ॥ श्रीः ॥ प्रणि पत्य महादे
 वं नमस्कृत्य त्रिलोचनं ॥ वायसस्य रुतं वदये यस्या गर्गा भायितं ॥ लाका
 नां च हिता र्था यस्य चः प्रत्ययकारकं ॥ यज्ञपत्रं तस्या श्वप्य मय वा क द
 लीदलं ॥ पूर्वा श्रितो वलिं दद्यादप्य वा चोत्तरं सदा ॥ ओदनं दधि से युक्तं नि
 यतात्मा यतेन्द्रियः ॥ गंधपुष्पा चर्तनं दत्त्वादि प्रां भागे च सर्वदा ॥ तत्र का
 कालयंगत्वा सत्यं सत्यं वदेत्कृतं ॥ दिशं च विदिशं चैव सर्वदा ललयेत्
 धः ॥ पूर्वमाश्रित्य भुंजीत श्रीका माय प्रजायते ॥ पर्जन्या वर्धते श्रीं स
 भित्ते पार्थिवोदयः ॥ आग्नेय्यां दिशि भुंजीयादाग्नि तैरभयं वदेत्
 ॥ अथ हानिं विजानीयाद्दुर्भित्तं रौरवं भवेत् ॥ पाम्यां दिशि यदा भुंजे
 वायसो नियतं रुदेत् ॥ चिरं वर्धति पर्जन्यः संग्रामो घोरदारुणः ॥ नै
 र्वत्यां च यदा भुंजे वायसो शुभदा भवेत् ॥ अनावृष्टिं विजानीयाद्
 वने च महाभयं ॥ वारुण्यां च यदा भुंजे वायसो यदि पिंडं कं ॥ इतीम
 मं तदा विद्या दुर्भित्तं दारुणं भवेत् ॥ वायव्यां न यदा भुंजे वायसो नि
 यते वलिं ॥ महाबाधिं विजानीयात्तस्य भित्ते वसुधा तले ॥ उत्तरेण
 यदा भुंजे वायसस्तु वलिं सदा ॥ सुभित्तं क्षेममा रोग्यं महाबाधि
 विनिदिशेत् ॥ मंडलं यदा कृत्वा गगने बहुवा यसाः ॥ रौरवं कुरु

तेनादंष्ट्रभंगं विनिर्दिशेत् ॥ अपस्तम्ब यदापदीतगृ एहाति बलिं
 कृतं ॥ देशभंगं विजानीयात्कथितं चायसेनतः ॥ आगमस्तथा
 दायदीयुः कृत्वापरस्परं ॥ ननुचोरभयं विद्यान्मयं रदो
 विनिर्दिशेत् ॥ इति का करुते बलिं निमिना ध्यायः प्रथमः ॥
 निमिनापिंडुवक्ष्यामि सर्वकार्यप्रशुभाप्रशुभं ॥ पिंडुकायं ननु कु
 र्यादवाद्यं संप्रशोभनं ॥ दध्यो द तेन संयुक्तमर्दये दध्यतं व
 लिं ॥ मंडलं पूर्वविधिना कर्तव्यं लक्षितं बले ॥ आप्यमंत्रं प्रवक्ष्या
 मि प्रत्येकं चाप्यपिंडुकं ॥ एकविंशतिवारं च गन्धपुष्पप्रदा
 ययेत् ॥ एकाग्रः प्रयत्ना भूत्वा सुदिने च सुप्रशोभने ॥ वायुर्व
 श्चिर्महावृष्टिर्वर्जनीया प्रयत्नतः ॥ ओं का काय ॥ ओं कुवे
 राय ॥ ओं कपिलाय ॥ ओं विद्युजिह्वाय ॥ कवितानां प्रान्तं
 हत्वा ब्राह्मणानां प्रान्तं भवेत् ॥ पक्षिन् प्राप्स्यासियापंत्य
 दिमिष्या बलिहरे ॥ अनेनैव तु मंत्रेण अभि संव्रितमेव च
 ॥ जयाप्यं योजयेद्वातः स्त्रीन् पिंडांस्तु संप्रशोभनान् ॥ षो
 ने रक्तस्तप्या कृष्णं जये भंगं पराजयं ॥ षोतो वै विजयं द
 द्याद्भक्तो भंगं विनिर्दिशेत् ॥ कृष्णो हानिभयं चैव ॥ निमिनं

पिंडलक्षणं ॥ एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन संग्रामेति श्रयं कुसु ॥ राष्ट्रभंगनिमित्तं च
 वृद्धमेष्टे गजेन्यसेन ॥ वृद्धमेष्टे भयेनास्ति ह येसाधि विनिर्दिष्टे
 कुंजरेष्टे भंगं च देशभंगं विनिर्दिष्टे ॥ राष्ट्रभंगनिमित्तं च यस्या
 जगत्साभाषितं ॥ विवाहे योजयेत् प्राज्ञः पिंडेरत्नातिपूर्ववत् ॥
 वरं रजनेनामंत्रिषु पिंडे बुनिर्दिष्टे ॥ सुवर्गं पुत्रिणी नारी र
 जने सुभंगमेवेत् ॥ ता मे चेतया बंध्यानिमित्ते पिंडे लक्षणां ॥ वा
 र्गिज्ये यो जयेत् प्राज्ञस्त्रीन पिंडान् प्रविनिर्दिष्टे ॥ हिरण्य धान्य
 काष्ठानि वित्यसंयथाक्रमं ॥ हिरण्ये जायते लाभो धान्ये चै
 व नृसपदेः ॥ काष्ठे लभते भयं लक्षणां निमित्तं पिंडलक्षणं ॥ ग
 र्भाय ॥ यो जयेत् प्राज्ञस्त्रीन पिंडान् प्रविनिर्दिष्टे ॥ गुड
 कार्पासरजनी क्रमेणैव तु वित्यसेन ॥ गुडेऽपि विज्ञानीया
 त् कार्पासे कन्यका भवेत् ॥ राजन्या निष्कलामासी एतत्
 पिंडस्य लक्षणां ॥ आगमं तन्नारीणां विदिष्टे यत्र निष्ठति
 ॥ नाश्रमे प्रातिमास्थानं तन्नार्या भस्म एव च ॥ प्रायश्चित्तमागम्य
 तेनाग्निप्रातिमास्थानमास्थितः ॥ भस्मना मरणं विंशति
 तिंडं ॥ प्रज्ञाप्य यो जयेत् प्राज्ञो यत्र प्रज्ञाक्रमेण तु ॥ स्त्रियं न

वर

२

विडुं पदो ए योजयेत् चोरास्त्र दुःखितः पंध्या त्रिमिन्नं विडुं लक्ष्मीं ॥ ज्ञा ग न्य सु धं प दी ५ पं. ३

दा

दी तपासिंह क्रमेण त्रीणि योजयेत् ॥ त्रियां च सकला विद्या लक्ष्मी
य मध्यमा भवेत् ॥ सिंह विद्या तिमूर्खित्वे निमित्तं विडुं लक्ष्मीं
समागत्य यदा पदी नोपसृष्टानि विडुं कं ॥ कार्यहानि विजानी
यादे तन्निडं स्य लक्ष्मीं ॥ गतस्तारो यदा पदी विडुं गृह्णाति ॥ २
निच ॥ प्रभुं चैव तत्सर्वं लभते नात्र संशयः ॥ वीरं देवं वंदे नि
त्यां जिनयादा युष्मान् यान् ॥ जिनवाक्यं भूया भूत्ये संदत्तो देवी
देया दं वा ॥ स्तुतिः ॥ कायानगर मध्ये च मारु नो रक्षया लकः ॥
नरेंद्रो गच्छतस्तेषां तत्पुं उ सं भवेत् ॥ इति द्वितीयः ॥ अतः परं
प्रवक्ष्यामि दिशो चक्रस्य लक्ष्मीं ॥ याम्या नुति यत्फलं यान् ॥
प्रभुं वा यदि वा प्रभुं ॥ उदयान् प्रथमे या मे पूर्व तो रमते स्वगः
॥ प्रधाना गमनं विद्या न मनः सिद्धिः प्रजायते ॥ उदये प्रथमे या
मम्राग्नेया रमते स्वगः ॥ भयं चोयं महा क्लेशो गमनं मरणा
वेत् ॥ उद० दक्षिणे रमते स्वगः ॥ उदये गमनं विद्या न गुरोरा
गमनं भवेत् ॥ उदये प्रथमे या मे तैर्नर्दत्तां २० ॥ सर्वसिद्धि मवा
प्रोत्तिकथितं च सुते ॥ उदये प्रथमे या मे पाश्चिमे रमते स्वगः ॥
स्वस्थं वंधुं विजानीयात्कथितं वायसे ननु ॥ उदये प्रथमे या मे वा

त

महा ५ पं. २

सो मो चर ॥ मो भवेत्तस्य क ॥ उदये ॥ पान्थां ॥ यचि कागमनं विद्या स्कारयित
 वायसेन ॥ उदये ॥ ५० ॥ १

३३

३२

महा क्लेशं विजानीयात् कथितं वायसेन ॥ उदये ॥ ब्रह्मस्थो रस ॥
 महा क्लेशं विजानीयात् कथितं वायसेन ॥ तिष्ठ ध्याम याम चक्रं ॥
 न्हो द्वितीय यामे तु पूर्वतो रमते रवगः ॥ पुरुषस्य गुमं विद्या ॥
 न कलहं चैव दारुणं ॥ न्हो द्वितीय यामे तु आग्नेय्यां ॥ स्थिरा
 आगमनं विद्यात् पुश्चलीनां वायसः ॥ न्हो द्वितीय ॥ याम्या
 चर ॥ महाला भविजानीया ज्ञायते तान्न संशयः ॥ न्हो द्विती ॥
 तेनैर्न्यार ॥ स्त्रीभोगगमनं विद्यात् राज्ञं नस्य नस्य प्रायः ॥
 न्हो द्वि ॥ यश्चिमे रमते रवगः ॥ महाभोज्यं विजानीयात् कथितं
 वायसेन ॥ न्हो द्विती ॥ वायव्यां रम ॥ इष्टस्यागमनं विद्यात् कथि ॥
 न्हो द्विती ॥ उत्तरे रमते रवगः ॥ अर्थलाभं विजानीया ॥ न्हो
 द्वितीयभागे तु ॥ ईशान्यां ॥ शोको दुःखं महा क्लेशः पंचाहना
 न्न संशयः ॥ न्हो द्वितीय यामे तु ब्रह्मस्थो रमते रवगः ॥ राजप्रसा
 दं ज्ञानीया दक्षिणान्नान्न संशयः ॥ इति द्वितीय याम चक्रं ॥
 न्हो द्वितीय यामे तु पूर्वतो रमते रवगः ॥ राज्ञश्चागमनं विद्या
 न्महाभयमुपस्थितं ॥ न्हो द्वि ॥ आग्नेय्यां ॥ कलहं पुरुषारणं
 तु कथितं वायसेन ॥ न्हो द्विती ॥ दक्षिणे रम ॥ चोराणां च भ

यंतत्रजायतेनात्रसंप्रायः॥ अहस्तृतीय॥ नैर्ऋत्यां रमते रवगः॥ अश्व
 स्यागमनं विद्यादचिरैरागत्रसंप्रायः॥ अहस्तृतीय॥ पश्चिमे रमते
 रवगः॥ महालाभं विजानीयादयवाराजपूजनं॥ अहस्तृतीय॥
 वायवे॥ चोरात्रभयं विजानीयात्कथितं वायसेनतु॥ अ
 हस्तृतीय॥ उत्तरे॥ अन्तलाभो भवेत्सद्यो नान्यथा वृथै
 भोयितं॥ अहस्तृतीय॥ ईशान्यां रमते॥ वस्त्रलाभो भवेत्तस्य
 नान्यथा वायसोदितं॥ अहस्तृतीय॥ यामे तु ब्रह्मस्थो रमते
 रवगः॥ महालाभं विजानीयात्त्रकार्यं विचारुणा॥ अतिर
 तीययामचक्रं॥ अहस्तृतीय॥ यामे तु पूर्वतः रमते रवगः॥ उः रव
 शोकं विजानीयात्महाभयमुपस्थितं॥ अहस्तृतीय॥ यामे तु
 आग्नेय्यां रमते रवगः॥ महालाभं विजानीयात्कथितं वाय
 सेनतु॥ अहस्तृतीय॥ दक्षिणे॥ अश्वलाभं विजानीयात्क
 थितं॥ अहस्तृतीय॥ यामे तु नैर्ऋत्यां॥ गोश्वलाभं विजानी
 यात्क॥ अहस्तृतीय॥ पश्चिमे॥ स्त्रीलाभो वस्त्रलाभश्च सत्यमे
 वतसंप्रायः॥ अहस्तृतीय॥ वायव्यां॥ किचिलाभं विजा॥ अहस्तृ
 तृतीय॥ इदीच्यां रमते॥ महालैशां विजानीयात्तद्वा रागनात्रसं

शायः ॥ अहं नृपुत्रपुत्र्यभामितुर्इशात्यां रम ॥ सभिदं दोममारोग्यं कल्याणं सप्त
 रात्रतः ॥ अहं नृपुत्रपुत्र्य ॥ ब्रह्मस्यो रमते ॥ महाहानिर्भवैतस्यमासमद्येन ॥
 संशयः ॥ इति च नृपुत्रपुत्र्यमचक्रं ॥ यात्रायां वा मत्तः श्रेष्ठः प्रवेशो दादि ॥
 राः प्रभुः ॥ स्थानतः प्रभवेलायां सलाभस्तु भवेत्तरवगः ॥ दादि ॥
 रौष्टुष्टु नो वामे यदा व्याहरते रवगः ॥ वधं वधं महा लेशं कायिते वाय
 सेतन ॥ अध्वानं व्रजमानस्तु भूमिंतु डे नखातयेत् ॥ महालाभं विजा
 तीयान्नक ॥ अध्वानं व्रजमानस्तु कर्करादंष्ट्ररोगानियः ॥ त्रासुडुः
 र्वितान्तस्य कायिते वायसेतन ॥ अध्वानं व्रजमानस्तु पक्षी धूना ॥
 नियतति ॥ कार्यं नश्यति सर्वं च कायिते वा ॥ अध्वानं व्रजमान
 स्पष्टुष्टु नो रमते रवगः ॥ चौरस्याप्रभयं विद्यान्कायिते ॥ अध्वानं व्रज
 मानस्य मंडली रमते रवगः ॥ चौरान्तस्या दुःखितः पंथाः कायिते वा
 य ॥ अध्वानं व्रजमानस्य धुनुते यत्तु संचेयं ॥ अर्थहानिं विजाती
 यात्तु कायिते वाय ॥ कंदकंला रुमार्क हरावं मुंचति दासरां ॥ चोरे
 रा मुयितः पंथाः कायिते ॥ अध्वानं व्रजमानस्य पक्षी नुंडा दद
 न पतेत् ॥ प्रवासे जायते दीम्न इति वायसभायिते ॥ अध्वानं व्रज
 मानस्य बल्मीके रमते रवगः ॥ विरोधः पूर्वरागस्य युद्धं चेव भावि य
 ति

अध्वानं व्रजमानस्य भूमौ हन्ति च यक्षती ॥ दुःखं चैव भयं न व्रकथि
 तं वाय ॥ अध्वानं व्रजमानस्य भूमौ हन्ति च यक्षती ॥ दुःखं चैव भ
 यं न व्रकथितं वायसे ननु ॥ अध्वानं व्रजमानस्य मोदयोरुद्यते रवमः ॥ का
 र्यसिद्धिर्भवेत्तस्य कथितं वायसे ननु ॥ इति यात्रा प्रकरणां ॥ प्रवासिनां
 च वक्ष्यामि ग्रामे वा नगरे पि वा ॥ स गृहे प्रांगणे वापि स्थितं काकं निरी
 क्षयेत् ॥ हस्तपद्मगोचरं वापि यदारे हति वायसः ॥ महालाभं विजानीया
 त् कथितं वायसे ननु ॥ तोरणाध्वजयन्ताकास्य दारो हति वायसः ॥
 दक्षिणे भवामतो वायिकर्ग्यं कर्तुं श्रवं भवेत् ॥ वीर्यां चैव यदाचारं रा
 वं मुच्यति वायसः ॥ अर्प्य हानि विजानीयात् कथितं वा ॥ शुभं काकं
 नृणो केशे कपाले स्वर्परे पि च ॥ शुभं मुरां चैव दारुणं दुःखं मेव च ॥
 दक्षिणे वायसो ग्राह्यो चरवृक्षशुभावहः ॥ वायसं वा मतो हस्तपद्मशुभं
 जायते श्रवं ॥ प्राणिवृत्तपाथिकायां यदारे हति वायसः ॥ दक्षिणे चात्त
 रे वापि कार्यसिद्धिः प्रजायते ॥ चर्मखंडात्स्वदेण्डुं गृह्यध्वजमाहते रवगः ॥
 गोलाभो वस्त्रलाभोऽस्य कथितं वाय ॥ वस्त्रखंडं यदा गृह्ये गृह्य
 मारुहते रवगः ॥ वस्त्रलाभो भवेत्तस्य कथितं वायसे ननु ॥ मांस
 खंडं यदा गृह्ये गृह्य मारुहते रवगः ॥ तिललाभो भवेत्तस्य कथि

तं॥ धान्यपुंजे यदा रूढो स वं मुंचति दारुणं॥ अर्प्य हानि विजा
 नीयात्कथि॥ आग्निखंडं यदा गृह्य गृह्णामा रोह नेखगः॥ अ
 ग्निजंभय मत्कगं कथि॥ गोमये शूयक कायं च गृह्णामा रोह
 येन खगः॥ आग्निजंभयमित्याहुः कथितं वायसे नत॥ दि
 तस्य प्रथमं यामे वायसा नां समागमं॥ राजारूढो विजानी
 यात्कथि॥ द्विजस्य द्वितीयं यामे वायसा नां समागमः॥ वायु
 त्वापि विजानीयात्कथितं वा॥ द्विजस्य चतुर्थं यामे वायसा
 नां समागमः॥ सामघातं विजानीयात्कथितं॥ पूर्वोत्केद्र नि
 सूर्ये च वायसा नां समागमः॥ महावृष्टिं विजानीयात्कथि॥
 मध्याह्ने प्रतिसूर्ये च यदा भवति वायसः॥ कलहं ते विजानी
 याद्युद्धं भवति दारुणं॥ असंगते प्रतिसूर्ये यदा रोदिनि वाय
 सः॥ ग्रामघातं विजानीयात्कथितं वायसे नत॥ अत ऊर्ध्वं प्र
 वक्ष्यामि वर्षा कालस्य लक्षणं॥ तरुस्कंधसमारूढा धुर्वते पक्ष
 संचयं॥ कामे वर्षे नियर्जन्यः कथितं वा॥ दुमस्य पूर्वशाखाया
 गृहं कुर्वति वायसाः॥ सुभिदं दोममारोग्यं सुवृष्टिः शुभसंयदः
 दुमस्यागते ह शाखायां गृहं कुर्वति वायसाः॥ दुभिदं च विजा

नीया त्सं गामो चौरदारुणा ॥ इमस्या याम्यपारवायां गृहं ॥ अनिवृष्टिं वि
 ज्ञानी याक्ता कथितं वा ॥ यदा नेत्रं निपारवायां गृहं ॥ चौराणां भयं
 घोरं हाहाकारं सुदाकरां ॥ यदा वरुणा प्रारवायां गृहं कु ॥ अथ हा
 नीं विज्ञानीया नभस्तले चैव वच्यते ॥ वृक्षस्य वायु प्रारवायां गृहं
 कु ॥ वायु वृष्टिं विज्ञानीया न्यीडा चेव च नृप्यप्ये ॥ वृक्षस्यो नर
 प्रारवायां गृहं ॥ सुवृष्टिं च विज्ञानीया नृस मितं जायते ध्रुवं ॥ वृ
 क्षस्य प्रान्न प्रारवायां गृहं कुर्वन्ति ॥ नृयारं वर्धते मेघो मध्यमासस्य
 संयुतः ॥ वृक्षस्य मध्य प्रारवायां गृहं कुर्वन्ति ॥ अना वृष्टिं विज्ञानी
 दुमिदं घोरदारुणा ॥ वृक्षस्य चाधः प्रारवायां गृहं ॥ महालाभा वि
 ज्ञानी याक्ता कथि ॥ प्राकारे कोटरे वापि गृहं ॥ विग्रहं प्रविजानी
 या कथितं ॥ गृहं सुगृहं प्रारवायां गृहं कुर्वन्ति ॥ गृहं हाहा सोभ
 वेत्तस्य ग्रामे वा नगरादि वा ॥ यत्नी के भूमि प्रालाये गृहं कुर्वन्ति
 वायसाः ॥ राज्ञो चौरभयं तत्र अना वृष्टिं च जायते ॥ प्रासादं ख
 निगं जासु गृहं ॥ अथ कस्य विज्ञानी या नृप्रासादं चैव विध्वंसते
 प्रीतं नोयं यदा पीत्वा वायसा यदित्यप्यति ॥ महा वृष्टिं विज्ञा
 नीया न कथितं ॥ वर्षा सुचयदा काकाः स्नानं कुर्वन्ति संचिन्ताः

३६ महावृष्टिं विजानीयानकथितं ॥ मरितकाले यदा काकाः स्नानं कु
 र्वन्ति संचिन्ताः ॥ महाशीतं विजानीयात्कथितं वायसं ननु ॥ उ
 द्वाकाले यदा काकाः स्नानं कुर्वन्ति संचिन्तनं ॥ मह दुःखां विजानी
 यात्क ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि जातिवर्गिकं मुत्तमं ॥ ब्राह्मणः
 क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव चतुर्वर्गकः ॥ सद्यः कलकाले विप्रसि
 द्धं ब्राह्मणः स्मृतः ॥ स प्रजावन्तु वैश्यश्च शूद्रस्तदप्यत्र कः ॥
 ॥ काश्च वर्गो रटनविप्रो भावते मधुरस्वरः ॥ सुरतो नवचरुरागे
 जायते सोऽपि जितम ॥ पण्योऽदर एव सुगतिवा मेतु च भावि
 तं ॥ इति सललातायस्य ॥ त्रिभुवः कथितो बुधैः ॥ धनुषश्चाक
 त्रियं स्पष्टया भाषांश्चैव वायसः ॥ सरोयः कथ्यास्तपदः शू
 द्रस्तु जायते प्राच ॥ रश्मिकवर्गश्च कवर्गश्च नवर्गो
 ब्राह्मणः स्मृतः ॥ पाकरश्मि रटकाश्च वदान्यः क्षत्रियः ॥
 स्मृतः ॥ नवर्गश्च नवर्गश्च वेप्रेयावदतिनिष्ठितं ॥ दवर्ग
 श्चायवर्गश्च मज्जरं शूद्रं लक्ष्मणं ॥ इति गार्ग्यचार्यकृतं काक
 कृतं समाप्तं ॥ श्रीगार्ग्याय नमः ॥ अथासिंहगोप्रसवे शान्तिः
 ॥ भानोऽसिंहगते चैव यत्र गोः संप्रसूयते ॥ मरुतां नस्य निदिष्टं

आका

यद्विर्भासेन संप्रायः ॥ अत्र प्रांतिं प्रवक्ष्यामि यत्र संप्रायने प्रभुं ॥
 प्रसूतां तन्दागा देवतां गां विप्राय दाययेत् ॥ न तो हो मं प्रकुर्वीत
 एता नो रजि सख्ये ॥ प्राहुर्नीनां घना नानां अयुता नानां ऊरु
 धा ननः ॥ व्याहृतिभिः प्रधायं होमः ॥ सो यवांसः प्रयत्नेन दद्यात्
 द्विप्राय दक्षिणां ॥ ३ ति ॥ न प्या ॥ सिंह राशे गते सूर्ये गो प्रसूतिर्यदा भवेत् ॥
 यो ये स्य महिषी स ते दिवै वा प्रधनरी स्यात् ॥ न दानि युं भवेत् किंचित्
 छां त्ये प्रांति कं चरेत् ॥ अस्य वासे निस्सृजेत न हि द्योगो रिनि मंत्रतः
 ॥ ऊड या च तिला ज्ये तदा नमः ॥ नया धिकं ॥ मन्त्रं जय विधाने
 न ऊड या च न प्या पुनः ॥ श्री सृजे नतनः स्नाया छं निस्सृजे न वा
 पुनः ॥ मध्य रात्रे निषीये वागाः प्रकंद न सदा ॥ गामे वा रव गृहे
 वापि प्रांति कं पूर्व वदि शेत ॥ एवं प्राव से व उवा प्र स बो दिने
 निषिद्धः ॥ न डुक्तं अथर्व वेदिना गा ग्य परि शिष्टे ॥ माघे व धे च
 महिषी प्राव रगे व उवा दिवा ॥ सिंह गा वः प्रसूयंते स्वा मितो म
 न्युदाय काः ॥ ३ ति ॥ अत्र न डुक्ता मृता रव्या प्रांतिः कार्या ॥
 ३ ति ॥ अत्र न डुक्ता रदी का प्रांतिः ॥ श्रीः ॥ अथ ज न प्रांतिः
 यदो र रा मस्य निद विरु त मेः ययसा युनेः ॥ सहस्रे रा कु वेरा दि मंत्रे

३७

रा अरुणांतये ॥ अरुणस्य रुपि रंगं रुद्रं सुवर्णं न विनिर्मितं ॥ यथा प्रकुर्वी
 त विनया धुवि वज्रितः ॥ अक्रवस्त्रो परि लिखे नम उलं चाय्य
 त्रकं ॥ अक्षतैः कल्पितं मन्त्रा रुद्रं प्रमृजयत् ॥ तमापयेत्ततो
 देवं नमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ प्रतिष्ठां स उलोयेत्तं ब्राह्मणायति
 वेदयेत् ॥ अथ प्रयोगः ॥ दशकालो स कीर्त्य मम दारी री उत्प
 न्नात्यस्य मान ज्वरा दिवि विधरो गधो द्वाय रि हारा र्थं श्रीज
 ना धि धानि रुद्र श्रीत्यर्थं ज्वर प्राणं नि करिष्ये ॥ ३ तिसं कल्पः ॥ ७
 राया ह वाच नादि कुर्यात् ॥ आवागो यद वेत्या दि कुर्यात्
 ततः पूर्व भागे स्थंडिलस्य मही यो तिमा दि मंत्रः ॥ कल
 प्रास्थापनं कृत्वा नत्र शुभवस्त्रोपयं ततः स्वष्ट दलं विरच्य न
 त्रुद्रं स्थापयेत् ॥ आवाहनं मंत्रः ॥ कुवेर न ॥ ३ तिसं त्रस्य कुवे
 र उच्यते ॥ ज्वरपती रुद्रो देवता ॥ अतः पुष्ट पृष्टदः ॥ सुव ज्वर प्रा
 णं र्थं पूजते होमं विनियोगः ॥ कुवेरं ते सुवर्णोद नं दिन नैदिमा
 ब्रह्म ॥ ज्वर मृत्यु भयं घोरं ज्वरं नाशायने ज्वरा ॥ ३ तिसं त्रं राग पूज
 येत्ततो ग्नि स्थापनादि अन्वाधाने ज्वर यति रुद्रं सहस्रं तस्य
 कामिना मयत्रा हुतिभि रित्यादि ॥ होमस्तु पूजां नमंत्रं रागव ॥ ज्व
 रघ्नये रुद्रा येदं ॥ ततः कर्मक्षेत्रे समाप्यो नर पूजाने ज्वर न

चकारिष्ये॥ निसंकल्प्य॥ आचार्यदीनवरुद्यान्॥ तत्राग्राः
 चार्थः कर्मसंकल्प्ययदवसंस्थितमिति भूतान्युत्सायिततः
 पूर्वभागे महीद्यो रित्यादिकलप्य प्रतिष्ठाप्य॥ ननु पारिवर्त
 श्रव दलंकृत्वा मध्ये यदुल्लूक श्रुतिमंत्रेण स्वरा मय उल्लूक
 प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे अथ वक्त्रेण स्वरा प्रतिमोद्या अथ वक्त्रे
 नरे यत्तद् इदमया मह इति इदं च प्रतिष्ठाप्य संरुज्य ततः पंच
 त्रिजः देवाः कपोत इति सूक्तस्य शान्ता वदति जयाप्यं व
 र्णयान्॥ न जयेयुः॥ अग्निं प्रातः स्थाप्य इदानीं यहा ना
 वाह्यं समरुज्य॥ अन्वाधानं कुर्यात्॥ चतुर्थं तमुत्वा अत्र
 प्रधानं॥ प्रादित्यादिग्रहान् समिचुर्वा ज्यैः प्रतिद्वयं समुक्
 संख्याका हुतिभिः॥ प्राधिदेवताः॥ प्रत्यधिदेवताः प्रतेरेव
 द्वेरेव मुखं संख्याका हुतिभिः॥ गणपत्यादिदेवताः प्रते
 रेव द्वेरेव मुखं संख्याका हुतिभिः॥ पुनरत्र प्रधानं वि
 श्वान् देवान् देवाः कपोत इति सूक्तेन शान्ता वदत्या प्रा
 चं चरुं द्वेरेण अथ वक्त्रे अथ वक्त्रे मिति मंत्रेण समिदाज्यं च
 रुद्वेयः प्रतिद्वयं अथान् प्रातः संख्याका हुतिभिः प्रजा
 पतिं समस्त व्या हुतिभिः अथान् प्रातः संख्याका तेलं द्वेरेण
 या

मिति

यद्वये ॥ शेषेण हि वृत्तमित्यादि ॥ एकं ऋत्विजं प्राकृतं सक्तं जया पयं ॥
 धानं ॥ ततो न्वाधानं क्रमेण होमं समाप्य ॥ उलूकाय वलिंदत्वा ॥ शेषं
 हतिर एणियात्र नित्यं तादिकर्म शेषं समापयेत् ॥ धान्यागत्वेन
 आचार्याय गोप्रदानं ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां च दत्वा ब्राह्मणान्संभो
 ज्याशियो गृहीयान् ॥ धनिगर्गे ता उलूकशान्तिः ॥ श्रीः ॥ दे
 वाश्च हवे असुराश्चैव लोकस्य धनैर्न देवाः प्रजायन्ति सुपधा
 वंस्तेभ्य एतां देवीं शान्तिं प्रयच्छते नमः ॥ सप्तशान्तिका सुरान्भ्यः
 जयंस्ततो वेदेवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विष
 न्वाप्याभ्रातृभ्यो भवन्ति ॥ य एवं वेदाहः सर्वा हू एव प्रातराहुर्न हुं
 त्वादर्भान् प्रामीचीरणा निदधिसर्पिः सर्वं धानं फलवती मया
 मार्गं शिरीषमिन्धेता न्या हरेदाहारयेद्दृष्टान्तः प्रउचिः प्रउचिः
 वाससास्यंडिलमुपलिप्य निन्यते त्रेणो दत्तं कसंयवागुरुक
 पायसं दधि क्षीरं घृतं मितिं घृतो जरांष्ट्रं कसर्वं वां क पाय
 सं शमीमयीनां समिधा प्रादेशमात्राणां दधिमधु घृतं
 कान्नां प्राज्ञो देवीरभिष्टयेत्यष्टप्रातं जुहुयात्स हव्या
 हतिभिश्च प्राज्ञानां नीयं जयेत् ॥ सप्तशान्तिं दिशमन्वा

वर्तते यथा यदास्यमणि कुंभस्थाली विहरण माया सो राजकुलविवादो वाया
 तत्र नृपाय्या सता वसप ध्वजगृहे के देवा प्रमं जने यु गजवा जिमुखो
 वा प्रमीयने पत्नरी दिवा गर्भे जायते हस्तिना वा मज्जत इत्ये वमादीनि
 सर्वाणीदं देवत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि यवन्तीदं वो विश्वतस्य रीः
 निस्थाली पाकमष्टप्रानं हुत्वायं च भिरा ज्या हुती जुहोती द्राय शचीः
 यनये वज्रपा राय ईश्वराय सर्वो न्यात प्रामनाय स्वाहेति महाव्याहृ०
 ॥२॥ सदाक्षिणां दिशामत्वा वर्तते यथा यदास्यपारीरे वारिष्टाति प्रादुर्भवन्ति
 व्याधयो वा नेकविधा तिस्रप्रदुः स्वप्रातिभोजनानि मेपुन मति निद्रामाल
 स्य प्रतेपतत्ये वमादीनि तानि सर्वाणि गायमदे वत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चि
 त्तमवन्ति ताके सुपर्णा मुराय त्वतत मिहि स्थाली पाकमष्टप्रानं हुत्वायं च
 भिरा ज्या हुती जुहोति यमाय प्रेता पिपतये दडपा राय ईश्वराय सर्वो न्यात
 प्रामनाय स्वाहेति महाव्याहृतिभिः ॥३॥ सप्रतीचीं दिशामत्वा वर्तते यथा
 दास्य द्वे त्रगृहसंस्थे युधान्ये खीतयः प्रादुर्भवन्त्यारवुपतंगपिपीलिका
 भ्रुगर्भा मृगजा ज्वलन्ति यततानीत्ये वमादीनि तान्ये तानि सर्वाणि
 वरुणा देवत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि भवन्ति वरुणां वो विश्वा दसमिति
 स्थाली पाकमष्टप्रानं हुत्वायं च भिरा ज्या हुती जुहोति वरुणाया यो पनये

पाशपाणये ईश्वराय सर्वान्यात शमनाय महात्मा हति ॥ ४ ॥ सोऽसि
 तीर्दिशामन्वावर्तते ययदास्य कनक रजन तस्व वै दूर्य मारिग मोक्ति
 कावियोगो भवेत्पारंभा वा विपद्यंते मधुर निवालीयं नेका कमेष्टु
 नंवा पप्रपेता रिष्टा निवावयांसि नुगट हेम ध्ये वलमीकं छत्रा कंबो
 पजा यते वायसक पोता वा वन्य विहंग पापाम्भग प्रवेष्टा गो मंगो
 वा गट हमा रोहे पुष्क वलः प्ररो हे ज्ज ह मध्ये दूर्वाः प्ररो हंते ते लंस्थी
 यने ज्वन वा यसा ह प्रम ने मण्डु को गिने प्रा विष्टा नि सर ठो मर धि नि
 यत गिने पु नि पत ति ज्वलं नंदी पं पंत ति सयी वा गट ह निष्का
 मति इत्येव मा दीति नान्ये नानि सरी रिण वेष्ट व ए देव त्पान्य
 नृता ति प्राय श्चिना ति भवंति स्म मित्यं देवं सविता इमो रोपारि
 ति स्या ती पाक मय प्रानं हुत्वा पंच भिरा ज्या हुती जु हा ति वेष्ट
 वरा य पत्ता धिय नये हि राय पाणाय ईश्वराय सर्वान्यात
 शमनाय स्वाहेति महात्मा हति ॥ ५ ॥ स एषि वीमन्वा व
 र्त्तते ययदास्य पृथिवी नरा नि स्फुट ति क पति कुत्र त्मक
 स्मान्म लिल मुक्ती लयत्य पुष्प फल माभि निवर्त्त ने इत्येव मा

दीनिनान्येतानि सर्वाण्यग्निदेवत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि भवं
 निष्ठाग्निहोत्रं वराणी मह इति स्थालीपाकमष्टशतं हुत्वा पंचभिर्वाज्या
 हुतीर्जुहोत्यस्येह विध्यतयेर्विषाणाय ईश्वराय सर्वोत्यानशम
 नाय हुत्वा महा व्या हति ० ॥ ६ ॥ सो तारिद्रमन्वावर्तने प्ययदास्यवा
 ना विवाता वायं ने श्रेष्ठवा रूपाणि दृश्यंते रवरकु रभर्कं कण्ट पुष्टये
 नवायवायसगोमायुषांस्तुपरियांस्तुता सप्रज्ञा न्यस्थिराधि
 रवर्षाणि प्रापद्यंते इत्येवमादीनि नान्येतानि सर्वाणि वायुदेवत्या
 न्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि भवंति वात आवातु मे यजमिति स्थाली
 पाकमष्टशतं हुत्वा पंचभिर्वाज्या हुतीर्जुहोति वायं वेमहद्भुताधि
 यतये शीघ्रपाराणये ईश्वराय सर्वोत्यानशमनाय ० ॥ ७ ॥ सदिवम
 न्वावर्तने प्ययदास्यातिष्ठति धृतिरतिदुःखं वायवर्तताः स्फुटं न्या
 काश भ्रमि कं पते महा दुमा उत्सृज्यति चतुष्पादं पंचपादं वा भवंत्येवमा
 दीनि नान्येतानि सर्वाणि सूर्यदेवत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि वंति वराम
 हाक्रासि सूर्येति स्थालीपाकमष्टशतं हुत्वा पंचभिर्वाज्या हुतीर्जुहोति
 सूर्याय रुद्राधिपतये राविकिरणाय ईश्वराय सर्वोत्यानशमनाय ० ॥ ८ ॥ स
 रात्रिमन्वावर्तने प्ययदास्यनारावर्षाणि चोल्काः पतन्ति धूमयन्ति केन

वज्रोतिष्ठति गवां षष्ठे धूमो जायते गवां स्तने युरुहि चंद्र
धनु ईश्वराय हि मातृपुत्र्य तं नीत्येवमादीनि सर्वाणि सोमदेवत्यान्य
नाति प्रायश्चित्तानि भवन्त्याप्यायस्व समेतुते इति स्थालीपाकमष्ट
तं हुत्वा पंचभिराज्या हुतीर्जुहोति सोमाय नक्षत्राधिपतये सीतपतये
ईश्वराय सर्वेत्यान शमनाय ॥ ८ ॥ सपरममन्वावर्तने ययदास्य महि
ष्यागाविकमायाश्चोष्टाविरवुरादिच प्रसूयते हीनाधिको गानि विह
नानिरूपाणि जायते इत्येवमादीनि तान्येनानि सर्वाणि रुद्रदेवत्यान्य
हुतानि प्रायश्चित्तानि भवन्ति रुद्राय रुद्राय स्थिरमधन्वने गिर इति स्थालीपा
कमष्टप्रातं हुत्वा पंचभिराज्या हुतीर्जुहोति रुद्राय सोमाय नये त्रिशूलपा
राय ईश्वराय सर्वेत्यान शमनाय ॥ ९ ॥ सर्वादिशोमत्यावर्तने यय
दास्य युक्ता निया नानि प्रवर्तने देवाय तनानि प्रकंषेति देवताप्रतिमा
हसन्ति गायन्ति नृत्यन्ति स्विचन्ति भिद्यन्ति रुदन्त्युत्पीलयन्ति प्रयान्ति नद्य
स्वंधमादित्यो दृश्यते विदले च परिवेशो दृश्यते केतुं कृतयान एव व
ज्रदंतमुसलानि प्रज्वलन्तीत्यम्भानां चारिभिः खरं गाः क्षरन्ति हुतानि क
रिक्ते तेत्येवमादीनि तान्येनानि सर्वाणि विष्णुदेवत्यान्य हुतानि प्राय
श्चित्तानि भवन्तीदं विष्णुर्विचक्रम इति स्थालीपाकमष्टप्रातं हुत्वा पंच

भिराज्याहुतीर्जु हेति विहस वे महाहुताधिपतये चक्रपाणये प्रभुः
 यस्य सर्वान्या न प्रामना यस्तु हे ॥ ११ ॥ अग्नि कार्यमा सप्तपत्रिकुयुये
 देत न्न क्रियते पुत्रो म्रियते धनमात्मानं च निवेष्टयस्व वंशं गो
 वीसो हिरण्यं दक्षिणा ब्राह्मणा न भोजयित्वा स्वस्त्ययने वा
 चयी न नमः आचार्येभ्यो नमः ॥ शौनकाय नमः ॥ शौनकाय
 य ॥ १२ ॥ ३ ति गृह्यपरिशिष्टे अहुताग्नि ॥ अप्यका कर्म युतदर्शन
 शातिः ॥ न ब्रह्मेतका कर्म युतदर्शनमेवानिष्टावह ॥ काको मे
 युत युत म्रियते म्रियतेः स यदि दृष्टवते ॥ इति हेमाद्रौ गगन वचनात्
 ॥ नारदसंहितायां ॥ दिवा वा यदि वारात्रौ यः पश्येत्का कर्म यु
 तं ॥ स नरो मृत्युमाप्नोति यदि वा स्यात्तदा प्रातः ॥ नद्योदप्रा
 मना येत्यप्राति कर्म समाचरेत् ॥ गृहस्थे प्रातः भागतु हो
 मस्या न प्रकल्पयेत् ॥ स्वर्गहोक्तविधानेन तत्र स्थाप्य हुता
 शतं ॥ प्रातिमंत्रं प्रथमं केन अप मृत्युं दृष्टे न च ॥ व्या हुती भिर्वी
 हितिलेजं द्याद्यंतं प्रकल्पयेत् ॥ पूजा हुतिं च जुहुयात्कन्यापु
 चिरलंकृतः ॥ स्वर्गं भर्गं रोष्य रुरी कस्माधेन पयस्वितां ॥ व
 त्वालंका रसहितां निष्कदादश संयुतां ॥ तदर्थं तत दधेन तत दधा

धेनवायुतां यथा विज्ञानुसारं नान्यताधिककल्पना ॥ आ
 वायाय योत्रियाय तांगा दद्यात्कुटुंबिने ॥ ब्राह्मणोभ्यो विंश
 येभ्यो यथाशक्त्वा च ददिरांग ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्तपश्चा
 नस्वस्तिवाचपूर्वकं ॥ एवं यः कुरुते सम्यक् स नदीया त्पु
 न्यते ॥ अद्भुतसागरं गगनं ॥ काकस्य मेघुन पश्येत्काकः ॥ शि
 रसि चोद्दिशेत् ॥ शिरस्युरसि वा कुर्यात्स ह्यसाधानं तरेवेतथा
 ॥ विदारणं च कुरुते प्रायानं च स्पृशेद्यदि ॥ नदा बदे नु मराणां
 महाविष्टमप्यापिवा ॥ महारात्रे यदा काको वासते हनुना वि
 ता ॥ तद्गुहा रिष्टमा च यथा मारिष्टमप्यापिवा ॥ प्रातर्नि तत्र
 प्रकुर्वीत विधानेन यथादिनां ॥ उद्दिश्या रिष्ट शमनं कुर्यात्संकल्पमादि
 तः ॥ शत्रौ देशे रत्निमात्रे स्पंदिले ति विधाय च ॥ नदीशाने चाष्टद
 ले कलशोपरिशक्तिः ॥ हिरण्यनिर्मितं त्रिंशं लोकपालसमन्वितं ॥
 पूजयित्वा स्य शारवोक्तविधिना श्रययेत्तुहं ॥ कृत्याज्य भागपथं नं जु
 हुयात्क्रमशो हविः ॥ पालाशीः समिधो ब्रीहौ ॥ रुमाज्यमिति क्रमान्
 ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं नुवा ॥ यत्तं इदं निमंत्रेण लोकपाले
 भ्य एव च ॥ शक्त्वा हुत्वा स्य शारवोक्तप्रायश्चित्ताहुती हुतेत् ॥ लोकपालः

श्र=

बलिंदत्ता इन्द्राग्नेः श्रु शेषतः ॥ वायसोऽथो बलिंदत्ता दे इन्द्राग्नेः श्रु शेषतः ॥
 पू र्णा हु न्ति नो दत्ता आ चार्यं पू जयेत्ततः ॥ कुंभे द केना भिद्ये को यजमा
 नस्य विस्तरात् ॥ आ चार्यं ये द प्रतिमां दद्यात् सो पर करं ततः ॥ शज्ज
 च भूयसी दद्यात् द्विजा नाभी जमं दिशेत् ॥ शतं न द धर्मं धर्मं वा श
 ज्जभावे द द्यात् पिवा ॥ सर्व शांति या ठयित्वा गृही या ज्ञत दा शि यः ॥ एवं
 कृते भवेत् शान्तिः का कारि ष्य विना शिली ॥ मान व सं हि ता या ॥ अथा
 नः संप्र व द्या मि वायसः प्र वि शेत गृहं ॥ प्रवेशा द्वार तोग चेत्ता समे के
 विवर्जयेत् ॥ अंतरे यदा ग चेत् अगमा सा सु विवर्जयेत् ॥ देवा लये
 विशे च्च व शां ध मृत्यु करो भवेत् ॥ देवो राजा ॥ देवा लये न द्या गा न
 ग्राम ता प्रो भ विष्यति ॥ गृह प्रवेशे तं का को गृह प्रवेश दाय करः ॥ अ
 तमा ज्ञा रतोग छे द्या यसः प्रविशेद्गृहं ॥ गृह स्थ मरां विद्या न्न सर्व ता प्रो
 गृहे भवेत् ॥ एते या दोष ज्ञा ता नां शांति व द्ये समा सतः ॥ प्रवेश स्थाने द
 प्रो बुद्धि रो वा गृहा ततः ॥ गो मये नो प लि प्रे च स्थंडिले समल कृते ॥ अ
 चार्यं वरु ये न पश्चात् ब्राह्मणं वेद पार गं ॥ ब्रीहि द्रोणं च सुप्ल दशं स्या
 ययं द वरां घटं ॥ पंच पल व सं युक्तं पंच गव्य सम न्वितं ॥ पंच रत्न समा
 युक्तं पू रयेत्ती र्थ वा री रणी ॥ तस्यो परि न्य से त्वा चं का करु पं श ची य ति

कर्षमात्रसुवर्गेन पादेनाप्यस्वप्राप्तितः । प्राणिमांकारयेत्प्राप्तात्
 वस्त्रयुगमंतिवेदयेत् । यत इंद्रेति मंत्रेण अर्चयित्वा तु देववित् ।
 इन्द्रादीप्रागनययेत्तं अर्चयेत् लोकपान्त्रुमात् । कुंभाभिमं चण
 कुर्यात्तु श्रीरुद्रं च स्मरन् जपेत् । स्वगृह्योत्तं न विधिना होमकर्म से
 माचरेत् । यत इंद्रेति मंत्राभ्यां समिदा ज्य चरुमहुनेत् । अथोत्त
 रसहस्रं तु नष्टेत्तदप्रातः सुवा । त्र्यंबकेन च मंत्रेण लिला नष्टोत्त
 रं हुनेत् । इदं विष्णुसु मंत्रेण लाज होमं समाचरेत् । उपहोमं त
 तः कृत्वा महाव्याहृतिं भिडुनेत् । इन्द्राय स्वाहा वायवे स्वाहा
 प्रामनाय स्वाहा । प्रांताय स्वाहेति । ततः स्विद्य कृत्वा होमं स
 मापयेत् । संपाते राभि विक्तस्तु गोयुगमं दक्षिणां दिशो न । आ
 ज्यावलेकं न कृत्वा महाप्रांतिं पठेत्ततः । इति प्रांति सारं का
 कमेप्युनदर्शनात्तः प्रवेष्टा प्रांतिः । अप्यस्वप्नफलदर्शने
 फलं । आद्येयामेति शिस्व प्रोवर्षेण फलदो भवेत् । धिनीये
 मगस्य द्केन त्रिभिर्मासैस्तृतीयवै । प्रातः सद्यः फलाः स्व
 प्रास्ततः स्वप्या न चेन्नरः । रोगचिंतोद्भवा व्याध्यां मिथ्यं पा
 दि कादिवै नाः । अप्यशुभफलप्रदाः स्वप्राः सद्वाजावाह्येण देव

सिद्धगंधर्वकिन्नराः गुरुः श्वेतांबरानारीतेषामाश्रीष्टदर्शनं प्राप्ता
 दगजशैलानां श्वेनोदगजवादितां दर्शनं रोहणं लाभः सिंहस्या
 रोहणं तथा ध्वजश्च सुवर्णं वृंरत्नरौप्यदधीति च यवगोधूमसि
 प्राप्य फलं दीपश्च कन्यकाः श्रीरवंडादानं दूर्वेषु दर्पणाः पुष्पिता
 दुमाः लाभे वा दत्ते चेषां लाभः सौरव्यं भवेद्यथा भोजनं रोदनं
 वीणा वा दत्ते नो प्ररोहणं अगम्या गमनं विद्यालेपनं प्रास्तमीरितं
 आरूढो यो हि जागर्ति स पुण्यफलितं दुमं दष्टश्चेन्नहिना ददोकरे
 स्थानं समलघनः रुधिरस्नानपानं च सर्पदं प्रो मृत्तिर्निजो राय्या
 हर्षासनां गानां ज्वलनं च प्रिम्पिदा रक्तस्त्रावोज्ज्वलैः स्नानं मरणं मासभ
 दानं सरायाः पयसः पानं प्रशस्तं पायसासलं कदलीफलवृक्षाश्च ती
 र्थं गंगादिका सरित् नौरां भूयरां राज्ञ्यं चोत्रे श्रगामवेष्टनं वेदवादा
 दितिर्घोषा गर्भानिः सराणां तथा दंशोदश्रिककीटानां तडा गोघान
 घानदर्शनं पीतरक्तं फलं पुष्पं च प्रेप्रा प्रो नियो नरः लाभे सोचिरात्
 स्वर्णं पद्मरागमणितथा जयो द्युतेररो वा देपुहहत्तध्वजे दारं आत्मनो
 बंधनं शीर्षं वधोरातं त्य मुत्तमं अभिषिच्य करी विप्रो देवो वा छत्रधार
 रां कुरुते महिषी व्या गोहिं सन्नपानकं स्वनाभौ नृणा वृक्षां बुध्या
 रां मुद्गमुद्गवस्तथा भुवो मिधरस्या विक्रमे रोगात्स्थायो प्रभुमे माणि सौवर्ण

घ्रा=भ्रः

रोष्वाणां पात्रे वां भोजिनी दले यो प्रातिपायसंस्वप्ने सराज्यमधिगच्छति ॥ गौर्लि
 गीवाह्यारणे राजागपितामिन्नं च देवता ॥ यद्वृत्ते सदसन्नस्वप्ने तन्नयेव भविष्यति ॥
 पूजितं शिवलिंगं च देवता वा नया विधाः ॥ स्वप्ने दृष्ट्वा प्रयच्छति तदा रागं विप्र
 लब्धनं ॥ न्यक्ता तत्राणि कार्यानि संस्तेन सर्वं प्रभुमं मनं ॥ सर्वं कस्मै सद्रित्या गो
 देवां प्रयोगजहिज्ञानं ॥ अथाशुभाः स्वप्नाः ॥ तैलाभ्यक्तो यदि गवा सोम्राहूढो
 माहिषरवरं ॥ उद्वृत्तं कस्मै च यवाभ्याम्यागच्छन् जीवति ॥ पाकस्थाने वनोर
 न्नं पुष्पादेस्तनिकागृहे ॥ विक्लं गोयो विप्रो न स्वप्ने सोऽभिर्विप्रयुज्यते ॥ जनु
 कुंकुमसिं धर धातवा यस्य मंदिरं ॥ यत्नं नितरुतस्तस्य गेहदा हस्तचोरभीः ॥
 नाभेरन्यत्र मन्त्रे युक्तं गुण्यं नरगो दुमाः ॥ स्वरोष्ट्रं कपिसर्पादीर्धनं स्नेहस्य
 मदागां ॥ वक्रं येनां बुनामस्या कर्दमे गौ मयेन च ॥ स्नेहेन वपुषो लोकः क
 र्दमे न्वारिमज्जतं ॥ पालोदधत हस्तस्य जिह्वायां श्वदुयस्तथा ॥ तै प्रोक्तं प्र ९
 दास्वप्ना दृष्ट्वा हानि करामपि ॥ स्वप्ने संदोलनं गीजं क्रीडनं स्फोटितं तथा ॥ हसि
 तं भूयितं स्त्रोतो वहानी रैरधो गतं ॥ सूर्येन्दुध्वजा नारा रागावानः स्वस्य चि
 त्ता अपि ॥ राजा छेदाशिरो भगो कास्य चरणास्य धारणां ॥ प्रवेशो जतनी ग
 र्भे दृष्टमेतत्परिष्टदं ॥ करवीरमशोकं चलना पाशेन बंधनं ॥ कृष्णो वरधरा
 योया लिंगं नन्दन्यदायकं ॥ आरुह्य पुष्पितान् वदन् नृयो विचित्य नि
 जं वपुः ॥ भूय यन्यकरोः पुष्पैः सोऽपि प्राणो विप्रयुज्यते ॥ धृतरत्नां वरा

सु-

४४

म्रियेहं सामा प्रोतिमानवः॥ यस्तु धूमोपमात्मानं व्याप्ते धूमेन वेक्षते॥
 भस्मा प्रलोहलाभं च सचलक्ष्या वियुज्यते॥ क्रोष्टुकुट्टमाजीरगोधावभु
 भुजंगमः॥ मल्लिकावस्त्रिका दंष्ट्रा दृष्टा स्वप्नेन शोभताः॥ रत्नद्रव्या युधा
 यान छय्या भूषाश्च योषिताः॥ वस्त्रादिप्रियवस्तूनां अपहारी र्यनाशा
 कः॥ विवा होत्स वयोः शोके भ्रंशो वानरवर्केशयोः॥ कुरा ह्यवपवातां तुष्टे
 दंष्ट्रे स्वात्मनाशनं॥ वयनं ममभ्रु केशानां नेत्ररुक्पन्ननत्रय्या॥ कूपक
 त्रां दूरा धां न विवरे मुनशोभनाः॥ कपोतम्येन गृध्राद्या क्रदक्षकौ शिक
 वायसाः॥ भृंगालशपाकश्चानो दृष्टाः स्वप्नेन शोभनाः॥ प्रायकुली
 कसराश्चा रणा गुडा पूपादिभक्षणां॥ गोमयं चोष्णं पानीयं स्वप्नेन
 नेन शोभनं॥ रक्ते मूत्रे प्रीये वास्र वनस्पत्युमवाभुयात्॥ रक्तसूया
 निवासां सि उष्याणि च विभर्तियः॥ पित्तकादं प्रकुर्वी रणो म्रियते न स
 त्संशयः॥ भूतप्रेतपिशाचाद्यैः प्रवपचैः सह संगतः॥ आहृतो वाय
 नो यार्भ्यां स्वल्पा हे म्रियते न सः॥ अस्त्ये दिवे सं रात्रिं विचंद्रागतता
 रकां दृष्टिं योका सजापश्येत्स्वप्ने सोपि विनश्यति॥ सीसपित्तल कस्तीरकां
 स्यतां प्रायसं वपुः॥ शय्यक दृष्टो यद्यं श्रीली दृष्टा श्वेतेन शोभनाः॥ प्रासाद
 छत्रभूमी द्वा प्रीवराणां ध्वजस्य च॥ पतनं शक्रचापस्य नृपराष्ट्रविनाश

कृत (नारकोलाहता कानां नंदक्रोशादिसंभवान् विद्या राजभयं दुं
खं प्रगिकी प्रायमिद्वान् अथ स्वप्नफलव्यवस्था यदुक्ताः स्वप्ने
नित्यप्राः स्वप्नेव फलदा भवति परंप्रति च ते यस्य फलदः किंचिदात्मनि
अथ दुष्ट स्वप्नदर्शन दोष प्रांतिः दुष्टे त्वा लोकि ते स्वप्ने निवेद्य ब्राह्म
णायतं प्राप्ती भित्तो यि ते विप्रैः पुनः स्वप्नान्तरे प्ररुः न ब्रूयाच्च पु
नः स्वप्नं संस्त्या यात् पुष्यवारिभिः मृत्यु जय जयो होमो प्रांतिः स्वस्त्य
यता दिक् सेवा श्वस्य गवां प्रा तर्दीनं रत्ना स्वशक्तिः प्रवरं भारता
दीनां स्वप्न दोष प्रशानये व हस्य निप्रणीतं च स्वप्ना ध्यायं पठेदपि ३१
ति स्वप्ना ध्यायः अथ कृत फलं औषधे ध्यायने वादे वाहने प्रा
यता सते जीजा वापे बुधैः प्रोक्तं शोभनं सप्त सुहृतं मृत्युर्वीहिर्मय
हानिस्तुष्टि ईव्या गमः सुरवं क्षेत्रोप्यगमनं प्रोक्तं दिह्ल शिंका फ
लक्रमात् पामार्ध संख्या काष्ठाने विज्ञेयं च पृथक् पृथक् निथि
प्रहर संयुक्तं नारका वार मिश्रितं अथ भित्तु हरे इगं प्रो यंचैव प्र
भा प्रभं नाशं घातं नप्या लाभं संग्रामं जयने वच उत्साहं होति
मृत्यु चारी कायली च जंबुका अधकं न दनु मंदलो च नं म ध्यलो
चन मत्तः सुलोचनं रोहिणी प्रभृति भंच नुष्ट यत् न तं मत्र मरा येत पु
ननः अंधे सद्यः प्राप्य ते वत्स नष्टं कृष्ण लभ्यं मंदने त्रे च कथ्यते इरा

शौचं

त्रय्याव्यमध्वनेत्रेष्ठनेत्रेन श्रोतव्यं नैव लभ्यकदाचित् । त्रयात्यं धेदिशं सर्वं
 केकरैर्दक्षिणादिशं । सश्रिमां च पलेधि । दिव्यदृग्भिर्दिगुतरां । एकत्रिरामत्रि
 नक्षत्रिरामत्रिषु क्रमाद्वात्करतारकाद्यैः । स्याद्वाहुराक्षत्रियवैश्यवत्तद्वत्
 स्यांगनादासदासीच पुत्राः । प्रप्ते च द्रवहेतुवासनगनरेणोक्ते । जयो निर
 श्रितं सूर्ये दृष्टगतेन कृद्द्विजयी परन्यस्य दूतेक्षतिः । सूर्ये चोदिवसाद
 राशिप्राप्तिर्नैव ते समानि ध्रुवं जेतासौ परतोपि वामगृहस्यास्य पृष्ठतो दक्षिणाः
 । सूर्यभाद्राश्विपौ चादं त्रिगुणं निधिमिश्रितं । सप्तमिह हरेद्भागं त्रिगुणं यद्य
 वाडकं । १ तस्यैव च नक्षत्रं एकं कृत्वा त्रिधा भवेत् । यमैरासौ हतं वेदैः सप्त
 दूरसमाजितं । सूर्ये परन्ये भवेत्तत्तुर्मध्यमं परन्ये दक्षिणं । अन्यदूरन्ये भवे
 द्दक्षिणी । अंके तु विजयी भवेत् । सूर्यभाद्राश्वे चादं सप्तमिर्भागमाहरेत् । त्रिषट्
 मित्वा च भूमरां प्रोक्तं द्विषट् न्याभ्यां न दाडकं । गततिविषुतलग्नपंचधा स्या
 दिति यत्त्रिधिरविदधाना गैर्वेदयुक्तं क्रमेण । नवहृतपरिप्रोक्षेयं च केपंच
 कं स्याद्गुगनळ नृपचौरैर्दत्तं संपन्नं नयेति । नराणि भान्नवमेखुवनेप
 द्वा नदनुवत् स्वपिक एपिये स्थितं । अचलं भेषु गतं गृहमागतं द्रव्यगतं
 गतमेव गतं त्रये । ॐ श्री गणेशाय नमः । पराशरः । आचतुष्पात्रं भवे
 तस्त्रावः पातः पंचमखुयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्याद्दशाहं सूर्यकी

ल

भवेत् ॥ १ ॥ ति ॥ तत्र ह्यवेष्टा ये मासत्रये मातुस्त्रिरात्र माशौचं ॥ उपरि आद्यं मास
 सप्तमसंख्यं दिनमाशौचं ॥ चतुर्थे च त्रिंशत्संख्यं मेषं च षष्ठ्ये च द्वादशसंख्यं
 सायिङ्गानां नु स्नातमात्रेण प्रोद्विः स्नात्वा ॥ पानेन त्रिरात्रं ॥ सप्तममास
 प्रभृति तु स्वजात्युक्तं दशाहोदि सायिङ्गानां मातुश्च ॥ माधवस्तु ॥ सति
 का व्यातिरिक्तानां सप्तमे सप्तमात्रं ॥ अथ मे अथ वात्रं ॥ तत्र प्रभृति तु द
 शारात्रमित्याह ॥ इति गर्भस्त्रावा प्रोचं ॥ अथवाला प्रोचं ॥ जन्माशौच
 मध्ये शि प्रो मरणो मृता प्रोचं नास्त्येव ॥ किंतु जननानि मित्तकमेवाशौचं
 च ॥ तिः प्राणानिर्गमेव्येवं ॥ नालछेदान् पूर्वश्रीप्रो मरणो सायिङ्गानां दि
 नत्रयमेव स्नानं ॥ नालछेदानं नरं मरणो नु संस्कारमेवा प्रोचं ॥ दशाहो
 परिणामकरणात् पूर्वश्रीप्रो मरणो निरवतनमेव ॥ नाग्युदकदानं ॥ ज्ञा
 तीनां सचैस्नानात् सद्यः प्रोद्विरिति ॥ नामकरणादनंतरं दंतजनना
 त प्राङ्म ॥ रणे नुदहनं रवननयोर्विकल्पः ॥ तत्र दहने ज्ञातीनामेकाहः
 अनुगमनं नु कृता कृतं ॥ रवननपदेन सद्यः प्रोद्विः दंतजननाद् द्विर्वात्रि
 वर्षपर्यंतम कृतं च इत्य रवनन दहनयोर्विकल्प एव ॥ रवनने एकाह
 माशौचं ॥ दहने त्रिरात्रं ॥ अत्र ऊन द्विवर्षानेन गमनं कृता कृतं ॥ पश्चा
 त्रिन्यं ॥ कृतं च इत्यनु त्रिवर्षात् पूर्वमपि त्रिंशदि दहनं ॥ त्रिंशदि मुद
 कदानं ॥ त्रिरात्रमाशौचं नियतमेव ॥ त्रिवर्षाद् द्विर्वात्रि वडयनयनं क

४६

५७

ब्राह्मण

तच्चौलस्य बामशो नुगमनं दहनं त्रिरात्रं माशौ चंच नित्यमेव
 पित्रोस्तु अनुपनीतं त्रिरात्रं मरुतो दहनं तत्र तनयो रविप्रोथे
 एतं त्रिरात्रं स्त्रियपत्य मरुतो नुविप्रोथः त्रिपुरुष ययं न त्रि
 नां आचौला न सद्यः प्रुद्धिः ततो वाग्दाना दर्वा गेका हमा
 प्रोचं ततो विवाहा दवा कृपति पदे पित्र पदे च ग्रहं पित्रोस्तु
 जानदं तां कन्यास्वेका हं तत्र स्य हं संस्कृता सापि पित्र गृहे म
 तासु पित्रोस्तु हमिति माधवः अन्ये नु गृहं तत्र मरुतो विप्र
 हमाहुः पित्रव्यादीनां त्येका हमाहुः पित्र गृहे कन्यायाः प्रस
 वे पित्रो रेका हं माधवस्तु पित्रो गृहे कन्यायाः असव मरुतायोः
 पित्रो त्रिरात्रं पित्रव्यादीनां त्येका त्रिरात्रमित्याह सापि इंजनने
 उपनीतं सापि इंमरुतो च स्य दशा हानि द्वात्रियस्य द्वादशा वे
 श्यस्य पंचदश शरदस्य मासं कृतस्य मारभ्य सप्तपुरुषाः सं
 मृडाः ततः सप्तसमानो दकाः तदुत्तरं गोत्रजा एव तत्र समा
 ना दवे उत्पन्ने उपनीतं तत्र च त्रिरात्रं शात्रजे तु स्नानात् श्रु
 तिः तत्र स्नान्याशौचं दशा हानं तत्रं जननं ज्ञानं नास्त्येव तत्रा
 पि पित्रः स्नानं मेधा मृताशौचं तु दशा हानि रिमा सत्रया नृप
 र्क मरुता जाने त्रिरात्रं तत्र आ वसं या नि एति तत्र आन वममहः त

हो

तः स्नानोदकाभ्यां प्रउद्दिष्टावर्षाहर्षन्ता प्लवमात्रं ॥ इदं च विज्ञाने प्र
रानुरोधेनोक्तं माधवमनेन त्रियदादर्विकुत्रिरात्रं ॥ आश्वयमासं प
क्षिणी नत आश्वयर्षाद ॥ रात्रं ॥ ततः ऊर्ध्वं स्नानोदकादानं ॥ मासत्रये
त्रिरात्रं स्यात् ॥ अथ मासं पक्षिणी भवेत् ॥ अहस्तनवमादर्विकुत्रिर्गर्ध
स्नानेन प्रउद्ध्यतीति बोध्यं ॥ एतच्च त्रिरात्रादिकं समानदेशादेव
देशान्तरे तु स्नानमेवेति विज्ञाने श्वेदादयः ॥ माधवस्तु देशान्तरोप
सर्पिडं मरणो त्रिरात्रं ॥ सद्यः शौचं तु समानोदकविषयमित्याह
॥ दशाहाद्यवाच्छिन्नो यस्य शौचकालस्तन्मध्ये द्वितीयादौ दि
वसे जननमरणाद्योः श्वरशौचवाशीकृदि नैः प्रउद्दिः ॥ प्रत्यहं योज
नद्वयं गच्छेत् पुरुषो यत्र मृतस्य वा तौ माशौचकालमध्ये प्रापयि
तु न शक्नोति तद्देशान्तरं ॥ तथा च विप्रस्य दशाहा शौचि नो वि
शान्ति योजने देशान्तरं ॥ क्षत्रियस्य द्वादशाहा शौचि न श्वत्तु वि
शान्ति योजने देशान्तरमित्यादि ॥ तथा एकाहपक्षिणी त्रिरात्रा
शौचेषु द्विचतुः षड् योजनरूपानि देशान्तराणि योज्यानि ॥ मा
तृपितृमरणो न विषेयः ॥ पित्रोश्चैव नृणोऽप्येतां दूरस्थो विहि
उत्रकः ॥ अत्रात दिनमारभ्य दशाहं सतकी भवेत् ॥ मातुः सप्तम्या
तु त्रिरात्रं इदं च हीनवर्गीयमित्याहुः ॥ मातापितृमरणो दशाहमि

त्वं पुरुष सती पुरुषयोः परस्परं चैव सवर्गो नम सयत्नी यु चैव मिति स्मृत्यर्थ सारो
 क्रैः ॥ इति सगोत्राशौच प्रकरणं ॥ पित्रो रु परमेष्ठ केत्यानां त्रिरात्रं ॥ त्रिजिह्वो
 हि त्रे सहा ध्यायिनी त्रिमातांतरं त्रिप्रातः श्लोकं ॥ उवाच ध्याये बंधु त्रये शिष्ये श्वरः
 रेष्वश्व्यां मित्रे अग्नि न्यां भागिनेये माता महा मातृ स्वसरी पितृ स्वसरि मातु
 लो मातुलान्यायादि एणि ॥ बंधु त्रयतु आत्मपितृ स्वतः पुत्रा आत्मपितृ स्वतः
 तृताः ॥ आत्म मातुल पुत्राश्च विज्ञेया आत्म बांधवाः ॥ मातृ पितृ स्वतः पुत्रा
 मातृ मातृ स्वतः तृताः ॥ मातृ मातुल पुत्राश्च विज्ञेया मातृ बांधवाः ॥ पितृ
 पितृ स्वतः पुत्राः पितृ मातृ स्वतः तृताः ॥ पितृ मातुल पुत्राश्च विज्ञेयाः पितृ
 बांधवा इति ॥ पक्षिराणि प्राद्याप्य सुदिवा मरणे तदहः अंतरा रात्रिः परे द्युश्च रात्रौ
 मरणे सारात्रिः अपरे द्युरहोरात्रश्च ॥ इति हरदत्तेनाक्तः ॥ आगामि वत्तं माना हर्यु
 क्तायां निशीयदि एणित्यमरको प्राव्याख्यायां दीरुत्या मिनाप्युक्तं ॥ पक्षाविव
 यदौ पुर्वे न रदिवसो तन्मध्यवर्तिनी रात्रिः पक्षिराणि प्राद्याप्य मध्यगो दिवसो
 येव मिति ॥ याज्ञवल्क्यस्तु गुरुवंत वास्य नूचानमातुल श्रोत्रियेषु चैत्ये करा
 त्रिमाह ॥ तस्या आसपिं इत्यापि यद्गृहे मरणं तद्गृहस्था मिनास्ति रात्रि मित्यंगिराः
 एकदात्र मिति विष्णुः तस्या च दहस्यति ॥ अहं माता महाचार्य श्रोत्रियेषु
 मृत्युर्धर्म वेत् ॥ प्रचेताः ॥ मातृ वत्सा मातुलयोः श्वश्रूश्च परयो गुरौ ॥ मृत्युते च
 त्रिजिह्वो ज्येष्ठ त्रिरात्रेण विदुः ध्यातीति ॥ वसिष्ठः ॥ संस्थिते पक्षिराणि रात्रि र्द्वे त्रे

मगिनीसुते॥ संस्कृतेन त्रिरात्रं स्थादिति॥ विष्णुः सत्यं नीतं तु क्रो मा
तुल्यं शरं श्वश्रुं श्वश्रुं यस्य ह्यध्यायी शिष्ये यनीते मु ए क रात्रे रात्र्या
दि॥ एतेषां गुरुलघुकल्पानां संनिध्य संनिधिगुण कर्तुं गुण उपकर्तुं
अनुपकर्तुं भेदेन व्यवस्थेत्याहुः॥ एतच्चाचार्यादि मरणादि विषयादि
कं अन्यस्मिन्दाहकर्तारि॥ दाहकर्तृत्वं दशाहमेव॥ दशाहं विना दि
नमृतेदितं रात्रि मृते नुरात्रिः॥ मानुषास्त्रिंशत्सर्वबुद्धिपूर्वं स्पृष्टे त्रिदिने
विरसेतुदितं श्रुत्वा सारसे स्पृष्टे स्नानं॥ विरसेत्वा च मृतं जामीनया
स्त्रिंशत्सर्वबुद्धिपूर्वं स्पृष्टे स्नानं॥ अशौचित्यमनैना यदि बुद्धिपूर्वं संस्कृतं
नो यस्मिन् दिने भुंक्तं नतः शीष्टा हान्या शौचं॥ असकृद्बुद्धिपूर्वं न भुं
क्तोपि एतदेवाशौचं॥ प्रायश्चित्ते परं विप्रोक्तः॥ आयादिषु बुद्धिपूर्वं भोज
नेदितमाशौचं॥ सज्जानी यस्य उच्छृणुजानी यस्य वानु गमने सचैलं
स्नानं घृतप्राशनं च॥ ब्राह्मणस्य दात्रिया मुगमने त्वहो रात्रिः॥ पराशरः
॥ प्रेती भूतं यः शौचं द्वा रात्रौ ज्ञातुर्वलः॥ अनुगच्छेत्नीयमानं स त्रिरात्रे
रात्रिमुध्यतीति॥ त्रिरात्रे ततश्चीरोत्तरी गत्वा समुद्रां॥ प्राणाया
मप्राणं कृत्वा घृतप्राशय विमुध्यतीति॥ धर्मार्थमनाप्य ब्राह्मणानि
हं रसो नु पदे पदे प्रमेधफलं॥ अवगाहनात्साद्यः शौचं च स्नेहादिः॥

एव रात्रेः पश्चिमे या मेतु आशौचांतरे तिष्ठति सुविमिः सुविमिः ॥ न तत्रैव मा
 त्रे ऐति विज्ञाने श्वरः ॥ माधवस्तु ॥ नवमे दिवसे एतं यथाशौचांतरं न मा
 ॥ पूर्वशौचकालानंतरं द्वाभ्यां रात्रिभ्यां इति ॥ प्रभात इति सुप्रामादित्याह
 ॥ हरदत्तस्तु ॥ पूर्वस्मिन्नाशौचे रात्रिप्रोक्षे सानियं चान्यदापतेतदा द्वाभ्यां सु
 द्विः ॥ सारात्रिः परेद्युश्चेत्यर्थः ॥ प्रभातेनेत्यमिरिति ॥ अप्यदशाहदौ व्यतीते
 अपरं युः प्रभाते संगवे यद्यन्यदापतेत तत्तस्मिन् रात्रिर्भिरिति ॥ पित्राशौ
 चमध्ये मातरि मृतायां पूर्वशौचं समाप्य पक्षिणी माधिकां कुर्यात् ॥
 माताशौचं मध्ये पितृमरणेन पित्राशौचं पूर्णमस्त्येव ॥ यदि तु पित्राशौ
 चे रात्रिप्रोक्षे माताम्रियते तदा पादौणी सह चोर्विकल्पे तिष्ठेत् ॥ घृ
 हवेत्येत्येवमाशौचानि वैधः ॥ न संशयं प्रपद्यते विद्यात्वं सुलोक्य म
 हानदी नराणां प्रवृत्तः सन् म्रियते तस्य दाहाशौचादिकं न कार्यं ॥ सं
 वत्सरांतरं नारायणवर्ति कृत्वा सर्वमौर्ध्वं देहिकं कार्यं मतं ॥ सर्वहते
 मौवर्णं ताम्रं प्रत्यक्षां गां च दद्यादित्यादिकं ॥ प्रसादमया शौचादिकं
 मस्त्येव ॥ तत्र चानि रा ॥ यदि कश्चित्प्रसादेन म्रियतां तु दकादिभिः
 ॥ तस्याशौचं विधानव्यक्तं व्याचोदकक्रियेति ॥ वैधमरणे तु वि
 शेषमाह शातानयः ॥ दध्नुः शौचक्रिया लघुः प्रत्यारव्याने भिषक्रियः ॥ आत्मा

४८

विषयः = ८

नं घातये च स्तु भगव न्य नरा नां वामे ॥ नस्य विरात्र मादौ चंदिनी येन स्थितं ।
 नयः ॥ तृतीयेन दकं दत्ता चतुर्थे माह मा चरेदिति ॥ ३ दं चादौ चं आहिताग्ने
 रुमये संस्कारादिव सप्रभृति कर्तव्यं ॥ अनाहिताग्नेस्तु मरणादिव सप्रभृति ॥ सं
 चयनं प्रथमे हि तृतीये किं इत्यादिना विहितं उभयोरपि संस्कारादिव सप्रभृत्ये ।
 व ॥ अनाहिताग्नेऽपि नरि देशान्तरं गतेन तु त्रादीनामा संस्कारे यत्र मा दादौ
 चं नास्ति ॥ अनाहिताग्नेस्तु विधिद्वारा भावेन दानी मादौ च ग्रहणं वैकल्पिकं
 ॥ तत्र गृहीताग्नेश्चानां संस्कार काले पुनस्तु ॥ अगृहीताग्नेश्चानां तु पूर्णं
 दशां हि दो वै ॥ पुत्राणां यत्प्राग्भवेत्तस्य यत्प्राग्भवेत्तस्य संस्कारे यत्प्राग्भवेत्तस्य ॥ यत्प्राग्भवेत्तस्य
 अगृहीताग्नेश्चानां संस्कारे यत्प्राग्भवेत्तस्य यत्प्राग्भवेत्तस्य संस्कारे यत्प्राग्भवेत्तस्य ॥ यत्प्राग्भवेत्तस्य
 विद्वानां तु पुनराशी च ॥ अनाहिताग्नेऽपि नरि देशान्तरं गतेन तु त्रादीनामा संस्कारे यत्र मा दादौ
 दशां हि दो वै ॥ पुत्राणां यत्प्राग्भवेत्तस्य यत्प्राग्भवेत्तस्य संस्कारे यत्प्राग्भवेत्तस्य ॥ यत्प्राग्भवेत्तस्य
 नराणां पुत्राणां ते पितृ रास्ना जे मरुद् दत्ता मा नु दशा ह ॥ सा विद्वानां तु अ
 स्मृदाता नास्त्येव किं कर्माधिकारतामात्रं ॥ स्तुति काले पुत्रजनने विप्र
 निरात्र कर्मा न ह रा ॥ कन्याजनने तु मास पुत्रजनने दिवसे पितृ दीना दो वच
 नादाधिकारः ॥ तथा च द्वां रवलि रितौ कुमार प्रसवे नाभ्या मधिनामां ।
 दानप्रतिग्रहादिव्यदोषः ॥ नदह इत्येके जन्मा दारव्यदेवता जाया मपि
 प्रथमं वदुदशमदिवसे वृत्तनादाधिकारः ॥ अनादौ चेतु सर्वे भूमिस्तु

स ५

शतसौ त्मर्गिकस्वस्वाशौचत्रिभागा इहैवं तस्य प्रथाः ॥ यतीनां ब्रह्मचारी
 मां च त्वा शौचं समावर्तना नंतरं त्रु प्रादुः स्मृता तां सपिंडानां उदकं तं
 कृत्या त्रिशतमाशौचं कुर्यात् एव ॥ पित्रादिभ्यः उदकदानादिकं कु-
 र्वेत् ॥ ब्रह्मचारीश्चाशौचमपिलभते तं कुं त्रिषा चकोका ॥ ना ना
 वाचार्यकेभ्योऽनलतिलजलदोज्ञस्य चारीनूया शौचं ॥ प्रकी-
 तप्रायश्चित्ता मां माशौचनास्ति ॥ सर्वं प्रवृत्तं चोलीयनयनसंस्कार-
 रेण यत्तदवनाप्रतिष्ठापनामाहुत्सर्गादिस्तु यत्तमिति ॥ इति पदवा-
 क्यप्रमाणं श्रीलक्ष्मीधरसूत्रैः स्मृतं तामहो जिदीक्षा तै नरचिन्ता
 म्नाशौचानि शायिः समा त्रम ॥ ॥ ॥
 ओं श्रीगणेशाय नमः ॥ गाम्भिर्यं लहि सगुणं वाको धा न्यं गुडा
 निच ॥ रोप्यलवणमित्याहुर्दद्यादना न्यतु क्रमात् ॥ यश्च साधनं
 भूताया विप्रस्युद्यो घना शिनी ॥ विप्रस्युद्यो घना शिनी ॥ यश्च साधनं
 नया गवा ॥ ॥ गोः सर्वसंस्था प्रयाभूमिर्वरं कृता सत्तुहना ॥ म-
 नंतसस्यफलदाहृतः प्रा ॥ ॥ समैः ॥ महं गौत्रं भूताः काश-
 यस्य निलाः स्मृताः ॥ तस्मात्तिलप्रदानेन प्रीयतां मेजनादनः ॥
 ३ ॥ निलाः ॥ हिरण्यगर्भाभस्य हेमवीजं विभावसाः ॥ अनंतपुष्प-
 फलयमतः प्रां नि ॥ ॥ ॥ हेमः ॥ कामधेनोः सत्तुहृतसर्वं क्रतुयुक्ता

दा. २
 चू. १ = ४
 दी

धर्मोदे =

५०

५०

स्थिता देवाना माज्यमाहारमतः प्रा० ०॥ ६॥ अज्यस्य ॥ शास्त्र
 न सर्वलोका नालज्जाया वारणपरं ॥ सुवेद्यधारिवत्तत्त्वमतः
 प्रा० ०॥ ६॥ वस्तस्य ॥ सर्ववीजमयं धान्यं सर्वान्ध्यानि करं मृह
 त ॥ प्राणिना जीवतोपायमतः ०॥ ७॥ धान्यस्य ॥ यथा दे
 वेषु विपर्वन् ॥ तस्मात्प्रवरः प्रजनादनः ॥ स मवेदस्तु वेदा
 ना महादेवस्तु योगिना ॥ प्रागवः सर्वदेवानां नारीरा
 यार्वतो यथा ॥ तप्यारसाना प्रवरः स देवैर्दुरसो मतः ॥
 मम सर्वगुणगलदम्पीददस्वगुडसर्वदा ॥ ८॥ मुहुस्य ॥ शौष्यं प
 रं पितृणां हि विष्णुशंकरयो सदा ॥ शिवनेत्रोद्भवोऽप्यमतः ॥
 ॥ ८॥ शौष्यस्य ॥ यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कृष्टालवणविना
 ॥ शोभोः प्रीतिकरं नित्यमतः ०॥ ९॥ लवणस्य ॥ यस्मान्म
 धुवद्ये पूर्वविष्णोर्देहसमुद्भवा ॥ पितृत्पित्रिकरामावाञ्ज
 तः प्रा० ०॥ ११॥ माषानां ॥ यस्मादायसकर्मणि त्वदाधाराणि सर्वदा ॥
 लोहस्य लागलादीनि सतः ०॥ १२॥ लोहस्य ॥ मंदारो ह्यवबाहना पदमा
 राससु दुवैः ॥ तिलैर्विनिर्मितं नैलमतः ०॥ नैलस्य ॥ मानि पापान्यन्ते का
 निक ॥ स्थानिकतानि च ॥ कांस्यपात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु सर्वदा ॥ १३॥
 ॥ कांस्यपात्रस्य ॥ मेघरोमससु दूतं कवलेन्दुः स्वमेनागाविवस्य ॥ सुवर्ण

३

१३

निर्मितं वागं सनिलं कास्यभाजनं सदृशिणं सबस्त्रं च ब्राह्मणायानि वेदयेत् ॥
नतो मय महाभीम सोमसूर्यविमर्दन हेमनाराय दानेन मम प्राप्ति प्रदोम
व विधुल दनम लभ्यसि हि कानंदना च्युत दानेनानेन नागस्य रक्षसां
वेधजाद्रमात्र चतः प्रोभोः प्रीतिकरं धौ ह्यमनः ॥ १५ ॥ कंबलस्य मय
महिषीदानं कृष्णवस्त्रेण संघातलोहपादप्रकल्पना लवणस्याचल
द्वेष्टा नैय्या गुठ पर्वतं कार्पासं याम्यभागे तु नवनीतं तु नैऋते ॥ पाश्चि
मे समधान्यानां वायव्ये तु तुलास्तथा ॥ सोम्ये तु काचनंदद्याद्रत्नानां
पंचविंशतिः ॥ पर्वतानां च मध्यस्थं भीमगन्ध्या दारमुत्तरजेत् ॥ विनशा
दमेन कुर्वतं प्रणरो विष्णु नन्द्यरः ॥ पर्वतानां प्रमाणं च यस्याशतया प्र
कल्पयेत् ॥ मय्या पहरं महिषीदामे दानं रवंडे ॥ पूर्वो ॥ यो मम घाटी रे
उत्पन्नो त्यक्त्यमाना विविधपीडाजनकीभूत उरि न समस्त पापक्षय
द्वारा ममात्मकमहविष्णु प्रीत्यर्थं प्रपश्यत्यहं त्वेन महिषीदानं क
रिष्ये ॥ नृणां गणाय ॥ ब्राह्मणवरणं ब्राह्मणशरीरे यमावाहं सृजंयम
सृजंयम महिषीसृजनं च करिष्ये ॥ महिषारूपं कन्दपालहस्तं दंष्ट्रायुधं भ
स्मसिनां गयवि ॥ उत्तरवर्चि मं नरसुतमालं तिमिरसिं देह रुधिरं विवृतं
॥ मन्दगवसा चिन्तकं ह्मकायं पीद्रपंचाननं चर्मवस्त्रं ॥ विभीतकस्य न्यति
ममिरूपं कालेन वागे विनियोजयि महातल्लम्य विरसि प्राणोक्तोति

५१

भक्तव

नाशानो-

५१

प्राप्तिमानसि ॥ अनंतप्रतापबहुमानसिएवं ॥ सुखगच्छवात्सरगदे
 हेष्टजाष्टहाणसुप्रसन्नोवरदोभवममसर्वानि ॥ भव ॥ इतिवात्सरग
 प्रादीरेयमभावाह ॥ भोभो कालजगद्धर्मस्तद्धर्ममहिमासत ॥ दिगीश
 प्राणराजेंद्रदंडुहस्तधनुर्धर ॥ वात्सरगच्युतमहेमानासेन ॥ स्वरवल
 भा ॥ यत्नभृगुदक्षिणोशात्वात्मवर्भोगसुववालय ॥ गृहीतुमाहिदीदान
 जीवतायममप्रभो ॥ पंचभूतात्मकेदेहेसप्रधातुसमन्विते ॥ विप्रस्यागत्यति
 येहसंमुखेभवसर्वदा ॥ इतिविप्रदेहस्थितसंपुटीकरा ॥ ततोयजमाय
 त्वेतिमंत्रेगात्रासन ॥ यमायसोममितियाद्य ॥ भस्विः स्यः विप्रदेहस्थ
 नाययमायपाद्यामिति सर्वत्र ॥ सुमानश्च्यर्च्य ॥ यमायेत्याचमनीये ॥
 दातात्वं सर्वधर्मिणां मंगलानां चमंगल ॥ महाकालजगद्धस्तधर्मराज
 नमोस्तुते ॥ स्नान ॥ यमायत्वेति सर्वत्र पूजामंत्रः ॥ देवदानवगंधर्वरक्ष
 सासरितायते ॥ स्नानादिवेशरागाचजीवितेशानमोस्तुते ॥ वस्त्र ॥ काल
 रूपकरालास्यकुलांतकरागदिरौ ॥ प्रत्येजराशिरोरत्नसुखदोहनमोस्तु
 ते ॥ उषर्वीतं ॥ कालरूपकरालास्यमहाद्रष्टुसुखप्रिय ॥ प्रावलः पूयामला
 गस्त्वजीवितेशानमोस्तुते ॥ गंध ॥ कृतानधर्मराजस्त्वमृत्योतकवि
 मर्दन ॥ प्रत्येजानिसमाभासदक्षिणोशानमोस्तुते ॥ पुष्प ॥ धर्मराजकरा
 लोस्यसुरायपापविमर्दन ॥ महिषोरुद्धृष्टीशसगियं प्रतिगृह्यता ॥

मालां विबुक्तपितके राग्रको किलां जनसंतिभ ॥ दक्षिणे प्रासुरम्भे
 षट् धर्मोयं प्रतिगृह्यते ॥ धर्मः ॥ आर्ज्यं चोत्तिदीयं ॥ तत्र ह्युदकके राग्र
 जटिलरिक्तलोचन ॥ नद्यवद्वर्तकवच्चर्णश्चाद्देवतमोस्तनौ ॥ आ
 मान्नं ॥ विप्रवर्यजगद्भक्तकालांतकधारीरकं ॥ कालरूपमहाभा
 गधर्मराजनमोस्तने ॥ नमस्कारः ॥ प्रतची वरसभाद्वधानो मस्त
 केतनाः ॥ पवित्रपुरुषा आरागं श्रीरसोक्तभस्वराः ॥ विष्णुपत्रय
 संस्था नो जीवानां ताप्राकुत्स्यः ॥ अलक्ष्म्यः सर्वभूतानां अस्म
 द्युतयिना किनां ॥ कश्यपा विवर्तित्यादिज्ञानिनां परमविरुगा ॥ वरा
 हगर्गलक्ष्म्यानां मलक्ष्म्योगालितैरभि ॥ अक्षयस्य व्ययोत्तादिनिदाने मो
 दवस्तनः ॥ मदीयं जीवितं कालं त्वमेव व्रानुमहसि ॥ अतो दानं करिष्ये
 ह महिष्याः कुरुणानिधे ॥ यमरूपब्राह्मणप्रार्थना ॥ नतो यमपूजनं
 कृत्या ॥ महिषी पूजनं ॥ कालमृत्युस्वरूपांतां महिषीरक्तवाससां
 तालंका रात्रिमां तु न्यदास्यामि वरदो मेव ॥ धर्मराजस्य साहाय्ये यस्याः
 पुत्रः प्रसिद्धितः ॥ महिषासुरस्य जननीया सास्तु वरदामम ॥ भूभुवः
 स्वः ॥ अथ मृत्युविनाशी न्ये महिष्ये नमः ॥ आवाहनादिपूजयेत् ॥ अ
 थ मृत्युहरे देविकालमृत्युस्वरूपिणि ॥ अथ नारायणमहिषी अर्घ्यं गच्छ

नमोस्तुते। अथ महिषी देहे देवतास्तु गोदानोक्त एवं ग्रासनामूलान्तं सर्व
 व्याहृतिभिर्दानिमंत्रैरावपूजयित्वा प्रार्थयेत्॥ मृतगतः कालरूपेत्वं सुरवीर्यम्
 त्वरूपके। गाधियुक्ते देवि अकाल मरणापहे॥ धर्मराजप्रिये देवि महिषासु
 रमातृके॥ यत्पुत्रो धर्मराजेन तदुं दानवराक्षसान्॥ एनं प्राक्तनमवीक्ष्य कृतं
 ब्राह्मणमात्मनः॥ सात्त्वंप्रसीद कल्याणि मृत्योर्हृदयनं दिनी॥ विप्रवामित्रक
 ने देवि लोपोय कृतपेक्षितो॥ यत्तसंस्थिते चात्र नस्मै महिषिणो नमः॥ जननी
 महिषास्य त्वं कालरूपेयमप्रिये॥ स्य देहाहार दाना॥ श्री परमाश्री रसायुज्य प्रा
 णिकामोहं अमुकपुस्तक दानमहकारिभ्ये॥ तृगत्वेन गायानिष्टु जनपुण्याह
 वाचं॥ ब्राह्मणवरणां ब्राह्मणं पूज० पुस्तक पूज० करिष्ये॥ इति विद्या पुस्तक
 दानविधिः॥ ओं श्री गणेशाय नमः॥ स्कादे॥ अथ प्रस्तुता गां दद्यात्काला
 दिनविचारयेत्॥ कालः स एव ग्रहणो यदा स्याद्विसुरवीर्यगोः॥ मानस्ये
 रुक्मपदं गीरोष्यरवरा मुक्तालागूलभाषिणां॥ यावद्वत्सो यो निगतो
 यावद्भर्तृ न सुचरति॥ तावद्द्वैः दधिबीजे या सप्रोल वृनकानन॥ कां
 स्योप दोहना राजनस वत्सां द्विजपुंगवे॥ प्रसूयमानो यो दद्याद्भेनुं इति
 रासयुतां॥ देवलः॥ अलं लोकोक्तविधिना पुवर्णविफलान्वितां॥ नादि
 नं वापसाहारः पयसा वातिवाहयेत्॥ स्वरास्य सहस्रेण तदर्थे नापि वा
 दातव्याद्विपला मध्ये कपाला कन्यकामता॥ वराहे॥ पद्मे भयसुरवी दद्यात्प्रभृत कनकान्वितां पुनः
 पुनः ५५

यस्याः पृथग् द्रातं वा विपुं चाराच न ध्या धनं ॥ यस्याः दातव्यं विदितं
 व्य विन श्राव्य विवर्जितं ॥ योगी ॥ सवत्सारी सनुल्या निपुणान्यु
 भयनोऽरवी ॥ दाता स्याः समसाप्नोति पूर्वैरा विधिना ददन् ॥ यो
 त्से ॥ मोलोकः सुलभस्त एव सुलोकश्च भारत ॥ त्रिसप्ततद
 न्नसमानवक्त्राः सप्त प्रजावृन्द तुल्यवर्णाः ॥ महानिर्नवस्त
 नदन्मध्या भजत्य जसन्त लिना भनेत्राः ॥ अथोऽयनो मु
 रवी प्रयोगः ॥ अथोऽयनादि ॥ सग्रहसमुद्देशै लवनो मेत एधि
 वीदानसमफलैर्न द्वेनुवत्सरो मसरव्ययुग देवलोक महित
 लवित्पितृ मरु प्रापिना महनरको द्रराण्य तक्षी र बहवहु
 कृत्वा कदा धिया यसकर्म देवाधिकरा केऽपीत काम
 गत्यात्मलोक सुलभत्व सुलोक सुलभत्वा जसन्त चंद्रसमान
 वक्त्र सुत प्रजावृन्द तुल्यवर्णा महानिर्नवस्त नदन् मध्य नलि
 ना भनेत्र ॥ नेकस्त्री सेव्यमानत्वं काम उक्षेप्य नो मुरवी दात्ये
 ॥ तदंगंगाया पति पूजनं ब्राह्मणवर्णा ब्राह्मण पूजनं गोपू
 जनं च करिष्ये ॥ गंगा पति पूजनं कृत्वा गामनु मन्त्रयेत् ॥ त्व
 मही मवानि विष्णु द्योना तु नरी नयेव ध्या मक्षरनी ॥ कारम
 यो नमसैजदराः ॥ उत्तराणां कक्षरोग इन्द्रासी धृन् ॥ ततो ब्र

स्मरणवाणं सृजनं च कृत्योत्तमविधिना धेनुं सृज्यां कुर्यात् ॥ नतः सगृहेत्यादि प्रयोगां
 नै इमां सोमस्करां भयतो मुरवीगां रुद्रदेवस्य स्वरार्थं गिरौ प्यरवुरा
 ना मृष्टी घंटागिलकवतीकां स्पक्षो हनका विना यथा प्राक्ता लंकृतां वा
 म्मुकगोत्राया मुकशर्मणो वा स्मरणाय नमः सहसं प्रददे ॥ इति वा स्मरण
 क रे पुष्टोदकं दद्यात् ॥ एवं त्रिः सकृच्च विप्रस्तविधिवत्प्रतिगृह्यते स्वस्तीत्युक्ता गो
 पुष्टं स्पृष्ट्वा दक्षिणं च प्रतिगृह्य स्पृष्ट्वा मंत्रद्वयं जयेत् ॥ इरावती धेनुः सो
 नाष्टाधिकविंशतिगृह्यामीत्यां धेनुं कुटुंबार्थं विशेषतः स्थासिर्भवतु मे
 नि ॥ न्यरुद्रमा नर्ममो हते ॥ धृतिमंत्रेण गृहीतायां दक्षिणेन पाणिना ॥ ग
 र्भं नुसन्ना चेवाग्रवेदमहं देवानां जनिसगनि विप्रवा ॥ शानं मा पुरश्चा
 य मरिदरदा गंधस्तेनो नवसानिरदीयं ॥ इति गर्भमाकर्षयेत् ॥ अनां
 नदमा हृत्पवनः ॥ निष्कान्ते गिमुप समाधा य देवान् पितृन् नदी
 पर्वता नवबनस्पतीन् उरुधी न गाना नोषधीश्च तर्पयेत् ॥ तत्र क
 मेण मंत्रः ॥ ये देवास्तो ॥ इशानस्तवा ॥ इमं मे गंगे ॥ अद्रिभिः सतो मतिभिः ॥
 नो हितः ॥ वनास्पते ॥ समुद्रजेष्ठा ॥ अहिरिव ॥ मधुवाना ॥ तदनुष्ट
 पिवी न पयेत् ॥ इक्ष्वाका एषिवी ॥ मही दौ एषिवी ॥ उर्वरे एषिवी ॥
 गोरी मीमांसा ॥ ततः समस्तान् पितृन् भिक्षानुरक्षित्या ज्ञातु
 न्निजं हृत्वा वा स्मरणं नो न विना स्वस्त्ययं वाचा पितृनां मन्त्रः
 ब्रह्म प्रमुक्ता गो मनी विष्वां ज्ञाया वायसमा त्रं जनीत् ॥ इत्ये

इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥ इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥ इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥
 इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥ इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥ इति वा स्मरणं कुर्यात् ॥

॥ इह व्याख्यानं संयुक्तं नरकं प्रतिपद्यते ॥ यथा प्रहस्त्या सुखो
 खोदानं विवर्जयेत् पाषाणसदृशो विप्रो नेतरे न च तारयेत् ॥ उ
 व्यतिग्रहं धस्य विप्रस्य किल भारत ॥ नमः प्रयेद्वदनं तस्य न च न
 माभिजाययेत् ॥ अथ महिषीदानं ॥ भारते ॥ अजाविकंच महिषं
 दत्वा विप्राय प्राप्तिः ॥ एताः क्षीरवहानद्यो यत्र तत्र समोदते
 ॥ विष्णुधर्म ॥ महिषस्य प्रदानेन याम्यलोके महीयते ॥ मृंगे प्रति
 ग्रहः ॥ महिषीदानोक्तं विधिः ॥ १ ॥ मम महिषीदानं तु लोहपात्रे
 राजतमस्य दलं कृत्वा तत्र सोमं रंजयित्वा प्रातिमां रवज्जगधरां भीष
 शांताश्रकां स्य पितृलनिर्मितं पुरुषत्रययुतां संसृज्य सोमस्कुरा
 यमप्रातिमां महिषमृषे संस्थाप्य ॥ आ ज्यधुनं मृत्युविमो कफ
 लो दे प्रोनाष्ट्यां चतुर्दश्यां वा हिरण्यदक्षिणां युतं दद्यात् ॥ ॥
 अथोदादिदानं ॥ विष्णुधर्म ॥ उक्ते वा महिषे भवापि यः प्रयच्छति
 उद्विजे ॥ आतुरभतुरगं यथा प्रात्त्या च दक्षिणां ॥ अलंको स समासाय
 वा देवैः सह मोदते ॥ सर्वकामस्य ह्यात्मा सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ महि
 षीदानस्य विधिः ॥ नेत्रेति देवता ॥ आरुह्य प्रतिग्रहः ॥ इत्युक्त्वा
 दिदाना विधिः ॥ सुभंभवतु ॥ अथ आगवतदानं भागवत द्वादशांश
 धी ॥ श्री कृष्णं श्री गणेशं हेमसिंहसमन्वितां ॥ दद्यात्ति यो भागवतं

सवातिपरमंगतिं य एतत्पुस्तकं रम्यं लेखयित्वा समर्पयेत् । अखिलानि
 पुराणानि ते चानि नान्यथा । अत्रारम्भात्तानि यावन्ति श्लोका यावन्तर
 वहि । यावन्त्यापि च पत्राणि यावन्तः पत्रपञ्क्तयः । गुरोस्तुत्राणि यावन्ति ।
 यावन्तः पटतन्तव । चित्ररूपाणि यावन्ति रेखाः । छलकसंचये । तावद्युग
 सहस्राणि दानात्त्वर्गं महीयते । किं बहुस्तु ते न ह्येह यत्सुमे मनोरथाः
 समेतज्जन्म जन्ममांतरोत्पारिवलादु रित्ति निवृत्तिपूर्वकं सकलमनोरथ
 सिद्धित्यलौकिकं निवासाखिलभोगानुभवप्राप्तिकमोहद्वीमहाविष्णुप्री०
 ब्राह्मणाय हेमसिंहयुक्तभागवतपुस्तकदानमहं करिष्ये । नदगंगरा
 यतिपूजनपुरायाहवाचनं ब्राह्मणपूजनं भागवतपूजनं च करिष्ये ।
 इति भागवतदानविधिः । श्रीगिरोगुप्ताय नमः । अथ षोडशप्रारः ।
 ओगुहर्वेद्यां मध्ये त्रिहस्तव्याप्तचतुरस्त्रप्रसाध्य प्रागपरदक्षिणोत्तरं
 वदनं वरेखाभिस्तु चतुःषष्टिकोष्ठकयात् । तत्र कोष्ठा निप्रत्येक
 त्रयांगुलानि संपद्यन्ते ततो वहिरंत्ययं चिह्नं चतुर्दिक्षु मध्यकोष्ठा निचत्वा
 रिचत्वारि मार्जयित्वा तदुपर्युपांत्य यन्तिष्वापार्श्वयोस्तत्र यंत्रयंत्रयत्पत्का
 द्यतिदेशं मध्यकोष्ठद्वयं द्वयं मार्जयेत् । तेन चतुर्दिक्षु बद्धबद्धको
 ष्ठा निचत्वारि द्वाणि सिद्धं ततो मध्यस्थित षोडशकोष्ठा निमा
 र्जयेत् । ततो बाह्य एकेकं कोराकोष्ठं विहाय कोराकोष्ठं चार

पीठांतराळवर्तिन्यवशिष्टानिपंचपंचकोष्ठानिमाज्जयेत् ॥ तथा
 चमध्याचतुरस्रपीठास्यपादाः सिध्यंतिततोमध्यैकयति ॥ त
 त्रायेचत्वार्यंगुलानिव्यासः ॥ द्वितीयेष्टोत्तरीयेचतुर्विंशतिः
 चतुर्थेष्टद्विशतिरितिचतुरंगुलंवृत्तकारिकाकारूपंपीन
 तरजसापूरयित्वाकारिकावाधिरैरवांसितेनरजसानिर्माय
 नाहहिरयांगुलात्मकेवृत्तेपीनरक्तसितरजोभिः संपादित
 मूलमध्यायाणिषोडशकैसरासि संपाद्यत्तत्केशरावाधिरैर
 सितेनैवरजसांगुलोनतांसंपाद्य ॥ चतुर्विंशांगुलात्मकेनाहहिर
 जेसितेनरजसाश्चद्विद्वष्टोपात्रारिरक्ताग्राणिकुर्यात् ॥ त
 नोदलांतरैरेवासितेनरजसाविधायदलांतराणिहस्तेनरज
 सापूरयित्वाहहिरैकांगुलांतरांवहिरैतरेरवांसितेनैवरजसां
 संपाद्यवृत्तद्वयांतरंपरिनोष्टदलांग्रन्तःसंधिचिह्नैः षोडशधा
 विभज्यप्रतिभागंयवाकरान् षोडशारात्रप्रथामपीनारु
 राश्वेतरजोभिः कल्पयित्वातदंतरा यथायोगंरजोभिः पू
 रयित्वाहहिरैः सितपीनारुराप्रथामहरिताः पंचरेरवालि
 नवेत् ॥ तहहिरैः पीठद्वेनचतुरस्रयथाप्रोभंरजोभिरलंकृत्य
 पीठावाधिरैरवासितेनरजसाचतुरस्रावचयेत् ॥ द्वारद्वेवा

नव्यापि वृत्ता लि. पं. २

गिपूर्वादिनः पीतप्रयागमध्वेन हरितरजोभिः पूरयेत् ॥ आग्नेयादि
 कोराकोष्ठचतुष्टयं लोहितहरितप्रयागमध्वलेः पूरयेत् ॥ आग्ने
 यादिपीठपादचतुष्टयं पंचकोरागमकं क्रमान्नसितरक्त
 पीतकृष्णरजोभिः पूरयेत् ॥ नतः सितेन रजसा गुलान्ननेन
 वहिश्चानुरस्वरैरवाकुर्यात् ॥ इति विनामहचरणाः ॥ ३ ॥
 षोडशारचक्रं ॥ ओं श्रीगणेशाय नमः ॥ पीतांबरधरं देवं पी
 तगंधानुलेपनं ॥ स्वर्णकुंडलमङ्गाक्षगदाधरमुपास्महे ॥ १ ॥
 तिगहनानि बंधालोकनालस्य भाजालघुकृतिरसिकानां
 प्रीतये कोतुकेन ॥ इति कनियययचैर्दीक्षिरागन्यप्रचार
 प्राथितानि विचारैर्लिरव्यने प्राप्ता सिद्धः ॥ २ ॥ तिष्यं प्रा
 के दिननिशोश्च मुहूर्त एवः स्यादद्यमोभिजिदध्यास्तमया
 विना ड्यः ॥ संध्याप्रदोषसमयः चतुर्थ्यानि प्राद्वीनपूर्वा
 पराहिचोदिकादिनयानि प्राप्यः ॥ ३ ॥ उदयादध्याना ड्यः प्रा
 दहरागोक्षे प्राकाः प्राराः ॥ प्रा - संगवमध्याना परान्हायप
 श्रमा ॥ ४ ॥ अथ पूर्वपरोयोगोयत्रैकव्याधिनिर्णयः ॥ अ
 धिक्याद्विषमव्याधौ समव्याधौ सयुग्मतः ॥ ५ ॥ यथा ॥ ३ ॥ दि २ व
 द ॥ सर ॥ नाग ॥ श्रीवे ॥ इति प्यो योगं तदग्रतिथयः प्रामिष्यो
 वज्रैति ॥ काल ॥ स्मरो ॥ २ ॥ तुनवमि हरिमि श्रितोस्तः सामान्यनिर्णयविधौ

तत्ते वा ॥ ६ ॥ इति वरिभाषा ॥ चतुष्टयं प्रातिपदः ॥ अथ
 दः प्राभवादिकः ॥ नमो वकीर्तयेत् सर्वं प्रतिसृज्यादिकर्म
 सा ॥ इत्यव्यनिराण्य ॥ ज्ञकाजोविशुच ॥

ली

न तो दश दश प्राक् पश्चिमानादिका उराया संक्रमणो रवे रानिमिषस्त्रीय
विपुग्मानेन प्रोक्तं तत्पुत्रोत्पत्तिवक्रमिह चेद्रूपो मितो पद्या परागो सिंहा
घटाः स्मृता हरियंदनत्रा निमाः दशो दुश ॥ १॥ ८॥ कर्कटो भवति दक्षिणा
यन तत्र रवानि पाटिकास्तु पूर्वजा ॥ नक्रगो किल तप्यो नरा यरां स्वाव
यस्तदपरादि वैवाहि ॥ २॥ ८॥ रात्रौ रवेः संक्रमणो नु उरायमा संनया म
दिनीयं दिनस्य ॥ सरोति पश्चिमे तु दिन द्योयै पूर्वैः कर्कटं सकरे परे दि
॥ ३॥ १०॥ कुलीरसंक्रान्तिदिनो दयोत्तर तदहि उरायं परतः प्रजायते ॥ त
प्या मृगे संक्रान्तिस्तसः पुरा परं व उरायं तद हवि द्यो वदन ॥ ४॥ ११॥
आकरे न्येच विषयाः पर्वकालविद्यो स्मृताः ॥ अत्रा प्रचार नो नो न
३ गी संक्रान्ति निर्णयः ॥ ५॥ १२॥ ३ ति संक्रान्ति नि ॥ माहि यप्र माधि मा
घमा नृका भेरवो नर हरि त्रिविक्रमः ॥ आदि कोल ३ ति दक्षिणे ॥ न
स्मृता यपना मितर उत्तरं यने ॥ १॥ ३ न्ययन ॥ मीना दितो द्वि द्वि मभानु भो
गा दुसंन पूर्वी सतवः वदुक्ता ॥ मभोः सिता देः स्यु रमां तयेव चां द्रा
मिधा द्वादश सर्व मासाः ॥ १॥ १३॥ ३ ति सनु मा सं निर्णयः ॥ द्वादशः प्रा
सर्वतो विसरितः श्रेष्ठा दिनानां त्रये पूर्वैः ज कु सता विना यदि किल तु
द्वादशा हा वधि ॥ वापी कृष्णतु गजा आवि नवा मय मय ह तप्या स्वा
दावति निदिता मुनिवरेः प्रोक्ता रजो हा विनाः ॥ १॥ १४॥ ३ ति रसमाना म

वि

ये

पूर्व

रूपामभावे ग्रामासंनेतु शब्दे न दोषे न दोषः ॥ उत्सर्गो वा कर्मसु ये दु
 र्वर्तमाने कुत्र चिन्ता ध्यानादौ ॥ २॥ १५ ॥ ३ ॥ निरजो दोषः ॥ अथाधिमा
 स निर्णयः ॥ असंक्रमः स्यादधिमास एव असंक्रमः स्रक्षयनामधेयः
 ॥ पूर्वापरो नन्दयतो धौ नत्राधिकस्यादपरो हि नाद्यः ॥ १॥ १७ ॥
 अधिके क्षयमासे च काम्यकर्माणि वर्जित ॥ नित्यं नैमित्तिक कृत्य द्वे
 धो विस्तर आकरे ॥ २॥ १८ ॥ ३ ॥ निसलमास निर्णयः ॥ उदया त्रिष्ठुहर्तो
 न तिथ्या युक्ता परानया ॥ त्रिष्ठुहर्तुर्धिका वाद्या पूरणा सामान्यतः
 तिथिः ॥ ३॥ १९ ॥ आद्या मुहूर्त त्रितया सरा होया वक्तु हर्त त्रितय निशः
 प्राक् ॥ न दुर्नरे यत्रिचिनिष्करा स्यान्मिथस्तदा हुहर्तयः पुराणाः ॥
 ४॥ २० ॥ इति वेध निर्णयः ॥ संकष्ट हात्री किल वाचन्त्यं संह दयस्य
 यदि सो - त्र ॥ पूर्वापरा वा विनदा विधेया न चेद्युगमे विनदा परैव ॥
 १॥ २१ ॥ ३ ॥ नो ज्ञमा हीन समो ज्ञमा त्याजी नो ज्ञमा चाप्युपवास हतो ॥
 एकादशी द्वादशी का त्रयत्मा तस्मात्त प्रयंतो कलपा रराग यै ॥ २॥ २२ ॥ यद्येका
 दशी का प्रवृत्तिररुणा देर गगो योषरा द्वादश पाप यदि सो दयद्वय गता त
 त्रादिमा माहित ॥ पुद्गेकादशी का विहाय च तया प्येकादशी वासरे द्वा
 दश पा अवसंत दा तदित दोज्य परे वैश्व वै ॥ ३॥ २३ ॥ रात्र्यंता विद्यतीग
 तो दशमिका प्रांतस्तदोपो मरा द्वादश पा यदि सो दयद्वय गता तत्रादिमा

२ १८

पां हितरुद्रा मध्यहतायरां करति पितृका दशी वासरे भद्राया तिय दालंत
 दिह न डो ज्यं परे वे स्मवे ॥४॥ २४॥ एकादशी मेव मुपो व्यनित्यां स्मान्ना श्रवे
 रजान सदी दित्ता श्रवः ॥ तत्पारणं द्वादशी का द्यपादे ॥ तीते विदध्यु हरि वासरा
 रव्ये ॥ ५॥ २५॥ काला रमी या किल कार्तिक स्या तद्विधे या सकले बुमास्तु ॥ मा
 ध्यासिते या शिवा रात्रि रुक्तांतये व सामान्य विनिर्णयोय ॥ ६॥ २६॥ इति सा
 मान्या निधि निर्णयः ॥ संवत्सर प्रतिपदो दधिकानि रुक्ता सा चेदि न द्वय
 गता व्यगता च पूर्वा ॥ अर्धजन नियस मत्र चतुर्दिने शो राजे यमे व नव
 रात्रि विधी मरा स्यात् ॥ ७॥ २७॥ चैत्रा धिकशे दधिका दिति प्या मध्यं ग
 भूपाल रात्रि मरेरा ॥ शुद्धा दित स्यात् ॥ वृत्त निर्णयः ॥ द्वादश व नवरात्र
 द्विधेयः ॥ नौ दीवते रती ययं च चतुर्दश सहिता भवेत् ॥ तथाष्ट
 मी नवम्यां कुरु योग देवी प्रसू जयेत् ॥ ८॥ २८॥ द्वादशाप्य जतुर्न नमी गदित
 दिन मध्यगता यादि सोम्यतः ॥ नाहि वो मयतो पितदा - युता मपे च प्र
 प्य मा मपि हिते प्यपरा ॥ ९॥ ३०॥ सावे नुहर्तत्र यगा धिका वा न देव तत्रैव
 लये दशम्याः ॥ वैरवानसैः सम्य गुवो बराग्या स्मार्ते सुपूर्वेति वदति संतः
 ॥ ५॥ ३१॥ त्रि सुहर्ती वृषी द्यसे नवमी यादिलीयने ॥ स्मार्ते श्रवे स्मवे श्रवे व नदा वि
 द्रा प्य यो मते ॥ ६॥ ३२॥ पूर्वैरु रत्ना त्रि सुहर्ती नोर्वा रु न यो दशी युक्त चतुर्दशी
 स्यात् ॥ परान्य व्यासो किल पूरा मासी परै व चैत्र त्य निर्णयोय ॥ ७॥ ३३॥

नवरात्र
 धी =

सकलव्रतानां मलिम्लचेगुरु मुक्तास्त्राशिमुत्वावार्धके ॥ ग्रहणा
 त्रयममदितत्रये प्रथमामभममुख्यताचरेत् ॥ ५ ॥ नदीरजो ह्य
 रामव्रतास्तित्वाप्यपराङ्मुखादिवा निष्ठाया ॥ भद्रावसानेति यत्
 विधेयोरुदासिवधः किल सर्ववर्गे ॥ ६ ॥ निष्ठाया काले यदि वा
 निष्ठाया दिवा पिवा रोहिणीका कलापि ॥ यदि स्पष्टो दृष्टमिका
 नदा नीज नमाष्टमी सेवनमोसिते स्यात् ॥ ७ ॥ यदा कुचिदोहि
 णिका कलापित हि स्पष्टो दृष्टमिका यदा तु ॥ निष्ठाया काले
 किल वर्तमाना न नमाष्टमी ता मुनयो वदन्ति ॥ ८ ॥ यत्रोभय
 मुयदिनो भवेत्कार्त्तेशि च यागस्तु तदा परैव ॥ समाश्रयो गोविन्द
 राष्टमी स्याद्द्वेषम्ययोगे विगते च तेन ॥ ९ ॥ न त्वा ररां स्यात्ति
 थि भावसाने दिवा प्या निष्पत्य तदा तलाभे ॥ महानिष्ठातः
 प्रथमं तन श्रुदतस्तदा तत्त परे हि कार्यं ॥ १० ॥ पूरार्धमात्रा
 त्परपूर्वया मेयामा धर्कैवा घटिका दृष्टवा ॥ महा निष्ठा स्या
 दद्यश नपभावे च कावसाने यदि वैवकु र्यात् ॥ ११ ॥ नभो मा
 यंकुशग्रा ह्याया तया मातने स्पृताः ॥ १२ ॥ निष्ठावरा मासस्य
 प्रसिद्धि तिथि ति ॥ १२ ॥ नभस्य मुक्ते किल या तृतीया परैव
 सोक्ता हरिता त्विना रव्या ॥ मध्याह्नु लघु गता चतुर्थ ॥ १३ ॥

५८

रा न्यथा प्रागरा नाप्यनुष्टये ॥ १ ॥ चतुर्थ्या मनुष्यां गरागेशाय चं
 दृष्ट वैवाभि प्राय प्रदं नैव य प्रयेत् ॥ २ ॥ श्रीगामि यं यंच मी प्रा
 कयरा वास मध्या नृका लभ वेत्स जना य ॥ ३ ॥ भा द्रे मैत्रा इ
 त्रये नुक्रमेण ज्येष्ठा हाना च विस्मर्गः प्रदिष्टाः ॥ ४ ॥ प्रवृद्धा द
 र्यां श्रवण मध्या मां रां श्रो यन्म प्रोक्तं पारं च प्रकी र्णः ॥
 ५ ॥ श्रवः संयुते का दश्री भाद्र कृत्ते विष्णु ह्यापि शुचि च दश्री वा ॥ जयंती
 यमुक्ता हरे र्वागतस्य विधेया सपर्यास्य मध्या नृका ले ॥ ६ ॥ मध्या नृका
 गानंत चतु र्दशी स्या दन्ये निरुक्ता विमु हर्त गा पि ॥ ७ ॥ मुहूर्त मा प्रा पु
 दये न दन्य वरा ये व चो च ॥ ८ ॥ म गाम नीय ॥ ९ ॥ भा द्रे सिने नु सकला सु
 तिथि व्यपि स्युः प्राज्ञा नि चक्षय दिने पितु रन्य ता वा ॥ १० ॥ प्राज्ञा दि मि
 न्ति मना मापि भूत तिथ्या मि त्या दि भाद्र पद नि र्णय मा मन
 ति ॥ ११ ॥ १२ ति भाद्र ॥ १३ ॥ दो हि त्रौ वै जान मात्रो पिता न्मातु र्वधो च ॥
 पिता जीव त्य वश्य ॥ १४ ॥ कु र्यात्संग वे य्या दि तिथ्या पिा दे र्मुक्तं च
 पि माता म हस्य ॥ १५ ॥ अथा श्विने मा सिव लृह पक्षे स मा रभेत्य क्ष
 ति कां त रा ले ॥ १६ ॥ दुर्गा सपर्या न वरा च मत्र स्य श्री पि द श्रि स्य भवेद्भया
 म ॥ १७ ॥ परा दिने प्रति पदि मुहूर्त पिचन चेद्यदि तत्त्व मया युता ॥ १८ ॥ शुद्ध

गावदिर्वदिने परं न हि युति र्वादि वेद्य निचित्रयोः ॥ ३ ॥ न यो वि
 श्रामे न्य परा धर्मागे य रदिने द्य कलश प्रतिष्ठा ॥ न्या ज्ये तु वा
 गदिन मान तुल्ये भिजि नु हर्ते पि च धातु ति प्या ॥ ४ ॥ शावा
 शौ चे प्यत्र दोषान हि स्या देव प्रारब्धं सयं चैव कथयन् ॥ प्रारब्ध को
 रये च्चापरेण नारी तन्ये तन्ये -- यास्या दुदका ॥ ५ ॥ एकादशो दिवर्षी
 वाप्येकवर्षी चरो हि रिण ॥ दासी भवां विरूपां च कुमारी मत्र --
 चयेत् ॥ ६ ॥ स भगा तां च नारी रागां तां बला युनं दोष कृत् ॥ वि ध
 वा तां नरा रागां च व्रत प्रनियतं भवेत् ॥ ७ ॥ उपांगला लिनां व्रतं भव
 ति यं च मी पूर्विका य मी नु न व मी युना न व मिका य मी मि
 ता ॥ उपां य राग विधौ तथा च ह वने य रा सो न्य ते महा बलि निव
 दने दिन करो दय व्या पिनी ॥ ८ ॥ स्या त्या रागा तु न व रात्र विधे
 द श म्या म न्ये घुरे व न व मी म ति वा ह या कू प्रा क ॥ ९ ॥ शौ चि
 तां च सरजः सुभगां गना तां च त्रै व पा र रा वि धि र्बु धा व द
 ति ॥ १० ॥ प्रातर्देव्या मुनि मि रु दितः स्या द्वि सर्गा द दृश म्या मे व
 व स्या द्वि जय द श मी या परा धं प्र दो षे ॥ ए व यो गे यदि दिन
 युनो म्या परा न्ना म्प क र्ग मा दृ क र्गे न यु ग भ य त स्त च पूर्व के

५८

या ॥ १० ॥ कौमुद्यां पूर्णमासीयंतथाग्रयणकर्मणि ॥ पराचाप्ययु
जीकर्मपूर्वाह्निस्थितिकर्मणि ॥ ११ ॥ इयासिते चतुर्थस्यात्कार
कारव्याविधेयम् ॥ प्रदोयस्याहिरदिः प्राग्भावात्तद्वाद्यशीत
प्या ॥ १२ ॥ नरनरकनिहन्ताभ्यगतः कस्य भूतो भवति नु हिनरश्च
रुद्रवेपथोभयेक ॥ यदि भवति तदा नो प्रागप्यो नो भवेकः स
द्यमुदिनज्ञायेयमितीत्ययामे ॥ १३ ॥ अत्रामायायापि
प्रातरभ्यगोमुनिभिः स्मृतः ॥ विप्रो यरा स्वातियो गे इयति ती
थि निरायः ॥ १४ ॥ गो क्रीडा बाले सज्जन दिविहिनं स्याया
नृगायाति प्यावायाया किलकार्तिके यदि भवेदने ॥
कं रिद्रुदयः ॥ सायानेतु दिनद्वये यदि परा पूर्वा न वै च ह
ये मध्याह्ने प्रातिपद्ये त्रापि दिनकृत्य त्रितीया भवेत् ॥ १५ ॥
सिते कार्तिके द्वादशी यो ह्महीना प्यवात्तर्यया दोनि
ररागये ॥ तिषाति सिते चापि वै कुरु संज्ञा चतुर्दश्यसे
कद्वये नृनरा स्यात् ॥ १६ ॥ परा भवेत्कार्तिके षोडश्या मासी का
लाद्यमा तद्बुद्धेति शा स्या ॥ आधिपत्ययोगा कद्वये त
प्या नमध्याह्न गामेव मुशान्ति केचित् ॥ १७ ॥ अवा कत्रिया

वा

मनोऽष्टम्यां भ्रंते कार्यं तु पारणं ॥ मन्यथा प्रातरैव स्यादिति कार्तिक
 निर्णयः ॥ ४ ॥ मार्ग शुक्ल पंचमी परैव प्रोक्ता पूर्वैर्नाग पूजा तिधाने च पा
 स्योत्तद्वदवावृण कंजारे चेत्यात्मा कपरा वापि सेव ॥ ५ ॥ कुलधर्मविधौ च
 तदंशी परयुक्ता पिचपूणि मानथा ॥ इयमत्रिसुता च नैनिशा वदन
 स्थेति सुहावि निर्णयः ॥ २ ॥ पौषा मासकं अवः पानेर्दिन एव युक्तो यदि
 ॥ अको दये परा वा का पोथे चित्ते अनिरागिः ॥ १ ॥ माघ माससि न
 पदवर्तिनी सप्त मातुरप्यसप्त मीपरा ॥ सारुणा दयगता सुपु
 तपुदास्त्रानदानराविष्टजनादि के ॥ १ ॥ पौर्णमासी परा प्रोक्ता मा
 घे कृष्णा चतुर्दशी ॥ शिवरात्रि रिव्या प्रो स्यात्तिथी प्यः प्रदो
 षमाका ॥ २ ॥ एकैकयोगेन निशीथ एव तस्याप्यभावे तु भवेत्प्र
 दोषः ॥ अतस्तत्पारण समयमासेष्वेव हि माघस्य निर्णयोयं ॥
 ॥ ३ ॥ यद्वात्रो कालात्ते तु प्रभवति किल या पौर्णमासी प्रदोषे तस्यां
 होला प्रदीप्याय दीतु दिन युगे मरुयुगमेपरस्या ॥ पक्षन्याचा
 वविष्टि वदनयुतमलवर्जयेनो परागो दोषाया को दयस्प्रशान्ति प
 दिवले वंदयेद्भस्म चा म्या ॥ मुनिफालुतः ॥ सर्वाजियंत्यो दशतत्र
 पंचप्रोक्ताः प्रसिद्धास्तदुपासकानां ॥ नित्याः परेषां भिहिता

६

स्तु का म्या प्रा द्वे व वेदा कर नस्तु दोषं ॥ १ ॥ नि य्यग्र यः खंति न यो रि
ना प्रा श्रिंश त्रयो विंश न यो ग्न यो काः ॥ मन्त्राद य स्य म धु तो
क नि य्य स्वामी प्रवराः सुप्र न य्या च नि य्यः ॥ २ ॥ भा द्रा सि ने न
ग नि य्य स यो न भो न यो ज वे शा ख व ल न य ले ॥ क्र मे रा दु र्गा
रि ति जा यु गा द्याः प्र की र्ति ताः प्रा ग्द वि भि श्च त स्त्र ॥ ३ ॥ पू र्व व
रा र्ध नाः प्रो क्ताः क्र मा न्म नु यु गा द यः ॥ सि ता सि त ग नाः का
पि या न्य स्ताः क ल्प मे द नः ॥ ४ ॥ अ त्र प्रा ह्म प्र कु र्वा न माल मा से
तु चा म योः ॥ ज यं ती यु ग म न्वा द्याः सं ह्ये या दि न्क दा ह नाः ॥ ५ ॥
॥ ग्र ह रा प्र ह रा त्क रा वि धोः प्र ह रा रा ग वि न ये न भुं ज ने ॥ स वि १
तु श्रु त या च तु य्ये शि श्रु त व द्वा तु र व जि ने र्ज नेः ॥ ६ ॥ ग्र ह या
मा दि नः पू र्व प्र ह रे हि न भो ज नं ॥ शि श्रु त व द्वा तु रैः का र्य सि ति
प्रा स्ता वि द्ये वि डु ॥ ७ ॥ ग्र स्ता स योः पु रण व ना स्त यं प्रा भुं जी
न वि वे वि म लं वि लो का ॥ अ त्ति न का लं ग्र ह रा स्य स ध्या हो मा दि के स्या दि
ह नै व दोषः ॥ ८ ॥ आ र ना ल मा धि ते र्द धि तु र्ग धे स्त ल स पि रि ह या चि न म नं ॥
न नि लेः कु श यु तेः स म व र्त्त्य नो भ वे कृ ह रा ज व य द्या वि द्वा ॥ ९ ॥ गा ग च म
गि क ल्प च ज लं त ड न तु य्य ति ॥ आ त्रा मा ने न हे म्ना वा प्रा ड्वा ना दि न
प्र य ति ५ प्र त्या वि क चा त्रा वि ध य म नै रा मे त ह म्ना न वि य्या य म नं ॥ १० ॥

मि विभागे नैप हो मदाने लेह चायेदिन सप्तकेपि ॥ ६ ॥ वि शोषतो आस्कर
पर्वणि येमा प्रोच मध्ये पिच सर्वकर्म ॥ आ प्रोच वि वातुरजस्वलापि — पात्
प्यक पात्र गता मिश्रि ॥ ७ ॥ मुक्ति स्नानं सवेलं तु मंत्र कृत्य विवर्जितं ॥ अ
वश्य — * कर्त्तव्यं मिति प्रहारा निरायः ॥ ८ ॥ नि मंत्र रास्वी करणो न रं चे
दा प्रोचि नस्युः किल मरि पि विना ॥ कर्त्ता च चेत्या के विद्यो निव जेत्वा शो ॥
चवा म्मेन हि दूषणा य ॥ ९ ॥ आ प्रोचा नः आ ह्रदि नेन दंता दिन एव वा
॥ १० ॥ अ ह्रदि गिव को मा या मेव न च म हर्ष यः ॥ ११ ॥ कर्त्तुः पत्नी चे इजः
स न्य ना न्य पा के रे व आ ह्र मुक्तं मृता हे ॥ पाका भावे त्व न्य प्या चा प्र
सेव व व्री चे त्स्या त्च मे न्तु स क यार्त्त ॥ १२ ॥ द ये आ ह्र नि प्या मल
मा स आ रु मला ता द्वि ती या दि क मु ह्र मु ह्र मा से ॥ मला न मृता मा स ॥
ए वा ॥ धि क म्मे न दान त्र चा मु त्र न छ ह्र मा ति ॥ १३ ॥ मृति प्रयाता मुती
मा सानि प्याः प्रत्या हि प्रत्या हि कं सर्व गम पर स्यात् ॥ दिने त्व बु द्वे ॥
कि ल न त्र मा से द प्रोत्ति प्ये का द शि का न प्ये व ॥ १४ ॥ मा से न बु ॥ श्रीः
॥ श्री शम त्व दने क चित्र चरिते प्रादा मकी ति प्रकृति प्रल्हा दा त्र अ
व इ न मृ दि र्भु कल त्र लो क लो के पियत् ॥ अ प्रोत्राः फ गि न सतं द न
च द हि स्वा मि ना व्या धू ते शिरा सि क भः क गिर यः का श्री
दि प्रा मा प्र व रा ॥ १५ ॥ आ कृ ष्ट्या धि का मु के र घु पते व मिो वृ वी द्द नि रा ॥

दुश्चित्तोः

काः

एते कर्मणि भोजने च भवतः प्रागल्भ्यं प्रस्मितकिं॥ वामान्यः पुन
 रब्रवीत्समनभीः पृष्ट्वा म्यहं सामितं छिंयां रावरा वक्रपक्तिर
 प्यवाप्ये केक — दिश्यतां॥२॥ अस्मानुपदिष्टा स्याद्यममतीत्य
 जमेतियत्॥ नत् कप्यत्वमसमनया स्वभक्ता न भिमन्यसे
 ॥३॥ अहं धीर्न विधीयत न तो येन समन्यरः॥ इदमन्ते हे त्वेति
 वचसान विरुध्यते॥४॥ इमुचिभाद्र उर्जसाद्ये सुबुद्धे दिवसे उ
 धेयं॥ हयो रयिज्ञानविहीननाचेत्तमार्गमाद्यासितयच दश्या
 ॥५॥ एको दिष्टेति शिष्यान्कुतुपवदनतो यामुहूर्तं हयस्था
 नाहकल्ल्यागुयुग्मे प्रप्यमदिनगताया जयोगाधिकत्वा
 त॥६॥ र्वा प्रत्याहं कादो मुनिभिरभिहितायाधिकस्थापराज्ञे
 ॥ तुल्याचेद्यद्वये प्राग्यादेतुदिनयुगे सर्वसाया नृगाद्या॥
 ७॥ सर्वसायाने गाना दुद्यानत्र प्रोज्झायै वहि॥ शेषगा
 कारनमेति प्रसिद्धतिरिति निर्णयः॥८॥ ३ नितिर्ण सिंघं सा
 रसः प्रतिमासप्रथितं विनिर्गतिं॥९॥ शिवतुदन नानदेव
 विहिदधेति निर्णयतत्त्वसंज्ञकः॥१०॥ तिष्ठीनागदेवसविरचितो
 निर्णयतत्त्वः समाप्तः॥११॥ ओं श्री गणेशाय नमः॥ विष्णुं यज्ञ
 भुजं भगं भार्गवं भानुसंवितां॥ यज्ञविज्ञं गुरुनत्वा प्रवक्ष्ये कुतुमं
 उक्ते॥

॥ शरः शः समकुम्भस्य कर्तुं रुच्यकरस्य च ॥ सिद्धांतवचनैर्हस्तः क
 तिष्ठान्नश्च कूपरात् ॥ न त्रिहो प्रोङ्गुलंतस्य वस्त्रं शोयवउच्च
 ने ॥ एकायवाष्टमो भागो लिङ्गान्नस्याष्टमांश कः ॥ ३ ॥ समा
 यां साधित्वायां नुमुद्रायां भुवि मंडपं चतुरस्तोत्ररीत्यै व ॥
 कुर्यात्संस्तुत्या विष्णवे ॥ ४ ॥ अथ प्रासाधनं ॥ पारावाराधिका ॥
 कं गुलं विहितं गुणात्म उलं भू प्रदेशं कृत्वा तर्वा वहिर्वयिव
 युगुलमिदं भूमिदेशं विहाय ॥ अथ कुर्यात्सुवर्णं ननु भयव
 लयनः शंकुभाय त्रयायादागच्छे ज्ञानिस्तदस्मा वरुण प्राचि
 प्रयोरिष्टकाष्टा प्रादिष्टा ॥ ५ ॥ कृत्वा रव्यं गुलं शंकुमधलंक
 शायकं ॥ वनमध्य -- देशे रवादि रं विनिवेशयेत् ॥ ६ ॥ दि
 शास्त्राभिः समाताभिः शलाकाभिश्च तस्मिन् ॥ नरवाग
 लमिताभिर्वंशजाभिस्तृष्टं मस्तकं ॥ ७ ॥ प्राच्यताभ्यां मे
 द्योमध्य किंचिदुलंघ्यं सूत्रतः ॥ कृत्वा वृत्तदले श्लिष्टं तद्यो
 गाद्भवत्सिमी ॥ ८ ॥ श्लिष्टं वृत्ता धियो यो गान्धीनो याम्यो
 नरा नतो ॥ कृत्वा तन्य क मध्यस्था रुरवा याम्यो नरादिशा
 ॥ ९ ॥ वयं कर्क मृगे कीटैश्च कथाचालयेदिला ॥ सिंहविके त

प्याकुं भविके द्वाभ्यां तु चालयेत् ॥ १२ ॥ यामाशां भास्वरो याति तस्यां संचा
 लयेद्विशं ॥ मिथुने कां मुके चैव चालनं तैव कल्पयेत् ॥ १३ ॥ अधमो दश
 हस्तः स्यात्तममध्यो द्वादश हस्तकः ॥ उत्तमः षोडश शरतिर्यथा योगस
 माश्रयेत् ॥ १४ ॥ मंडपप्रतिमं रज्जुत्रिभागं भगां चिह्नितं ॥ चतुर्दिक्त
 प्रसायेषु स्तंभाश्चिह्नेषु रोपयेत् ॥ १५ ॥ मध्यस्तंभान्तरात् मध्यचतुर
 स्तंभान्तिवेशयेत् ॥ पंचहस्तः वहिः फलौ वय हस्ताश्च मध्यतः ॥ १६ ॥ स
 वृडाः पंचमांशे नभूमिगास्तेषु वल्लिकाः ॥ मरधावित्यसेत्तमध्यकु
 मलस्यो धिनि सृजेत् ॥ १७ ॥ अधमो प्रतिदिग्द्वारद्विकरत्तनु मध्यम
 ॥ चतुरगुलसंयुक्तं षोडशगुलसंयुतं ॥ १८ ॥ अष्टम्यादुक्तर प्रद्व
 दशारवाश्चैव त ॥ पंचषट्सप्तहस्तास्तु अधमादिषु कौर्त्तिनाः ॥ १९
 ॥ द्वाषु द्वे द्वे निरवा तये संभवत्येवमांशकैः ॥ द्वाराधिकाति तन्मूर्ध्नि वलि
 वत्फलका न्यपि ॥ २० ॥ स्वदेवतायुधानीह द्वारमूर्धसु योजयेत् ॥ सा
 रदुममयत्वा चो मंडपोऽथ कटादिभिः ॥ २१ ॥ मध्यध्वजादिनिवेशनं
 ॥ पीनारुणः प्रथमलनीलवर्णान् सिंहासितमेतद्वीनान् स्ववा
 तान् ॥ ततान्भुजाभ्यां धार ॥ २२ ॥ हस्तदीर्घान् ध्वजान् वहिर्दिक् ॥ २३ ॥ वंश
 शीघ्र ॥ २४ ॥ दिक्पालवर्णास्त्रियताः पताकास्तताः करेण स्वरहस्तदी

घां शकेशयोर्मध्यत एवमुक्ताः स्थाप्याश्चीपाक्रमतश्चसर्वाः ॥ २१ ॥
 दिगीशध्वजवर्णास्त्रैः पताकाभिरभूषिताः ॥ -- दि० कश्चिस्त्वार
 दीर्घाः सर्वाध्वजानुगाः ॥ २२ ॥ चित्रध्वजवन्ति ३ करायते चदिग्वाहु
 दीर्घदशहस्तदेशे नियो जयेदग्रगकिंकिणीकंसचामरं प्राङ्मुखवे
 दिक्कायाः ॥ २३ ॥ क्रमुकैर्तीरिकैलेभ्रमानुलिगैः प्रदाडिमैः ॥ अवीरैरि
 द्दुत्तारिणैः श्रीफलैः कमलैर्वृतः ॥ २४ ॥ रंभाक्षिष्टसंभक्तश्चाम
 राक्षः सादशोधिंमंडपः द्वासासुरेष्टैः ॥ युक्तः पुष्पैः सत्फलै
 श्रुतयत्रैर्भूषा दिष्टप्राप्तये सद्भिन्नानः ॥ २५ ॥ होमप्रधान
 केकुंडं चतुस्तंभान्तरवनेन ॥ अन्यत्रमध्यवेदीस्या चतुस्तंभ
 तदायता ॥ २६ ॥ स्वादिभाग्गाधितानस्याः पूर्वादीकुंडसंस्थि
 तिः ॥ पदान्तरैः क्रमादष्टौ तवमंचे प्रापूर्वयोः ॥ २७ ॥ दिशान्चार्य
 सुत्कुंडैः पंचकुंडाभिधीयते ॥ यदैकं कुंडमीशस्य सोमस्य
 दिशि पाशितः ॥ २८ ॥ यज्ञवेद्याः सपादस्य करस्या ध्वकरस्य
 वा ॥ मानेनारिवत्कुंडानां संस्थितिः कथितो नमा ॥ २९ ॥ स्वा
 द्यांशो करं कुंडं शमाधिसमधीयते ॥ स्वयोऽंशं प्रो नकरं
 शतहोमे विधीयते ॥ ३० ॥ सहस्रायुतलक्षे युप्रयुते कोटिके ॥ कुं ह्य २

न

होम

मिते श्रान्तुर्लवेन ॥ खंडे इह ययुगाधः ॥ सते प्रकृतेन येन्या भंरचय सकुंड मुह
 सधि ॥ ३८ ॥ अथाध चंद्रमाह ॥ सिद्धां प्रीकृत चतुरस्रमध्यस्तत्रे पंचां शान
 धरगतान् विहायनेन ॥ भागां शुभं शक्र सहितेन नृत्त खंडे स्कंधा धेरचय द
 लेद वंश उभाय ॥ ४० ॥ अथ अस्मि माह ॥ व्यष्टां प्रादशा परतो जिनो प्रास्
 त्रयो रिया र्धं प्रा ३ ति वेदिन वि को ए ॥ ४१ ॥ अथ वृत्त माह ॥ व्यासाधं निजव
 सुभागाया जितेन वृत्तं शांति कुंडलिनं सुप्रा भि कुंडं ॥ ४२ ॥ अथ वृत्तं ॥
 श्रोण्य स योरुने रयाम्य योश्च द्वां प्रस्य द्वां नभो विदध्यान् ॥ त्र्यंशेन
 चित्ता निष ड्वां प्रस्य त्रिंशं नृत्तु जिनोः काचित् वडसि ॥ ४३ ॥ अथात्कलि
 कं वडसि ॥ कृत्वा धृत्युर्व्यां प्रारामे ॥ १८१ ॥ १०१ ॥ ३ ॥ स वृत्तमेकत्रिंशं दंतकं
 सुदोर्भिः ॥ वडिर्ध्यां भ्यादी च्यतः संप्रदत्तः कुंडलं कसंभवेत् नृत्तु प्रांतो ॥
 ४४ ॥ अथ पञ्चपकुंड माह ॥ जिनलवमिनस्त्रे खट्वा दत्वा लवास्तद
 ल्कृतवलयानः सस्त्र खंडे लवृत्तं ॥ प्रनिदिशाम्य जक्र शक्र नष्ट वा होत
 शक्रान्न रवल यगना व्याता य भूयो निखत्यान् ॥ ४५ ॥ प्राक् शक्रोः प्र
 निवृत्तमेत रगताने कोतराने व येन वा ते व्यास गजा शक नवल य
 हि घ्नत चान्य लिखेत् ॥ स्व व्यासा धृति प्रेत तो विरच येत् सत्कारिका
 तर्कहिः कुर्यात्कैसर चिह्नितं निगदि तं पद्य सद्यः प्रदं ॥ ४६ ॥ अथा
 व्यासि माह ॥ हि घ्न व्यासं प्रां शा ॥ ११ ॥ युगव्यास जान वरासे के को भुजः

स्वयं चतुर्धा । दत्तो यां त्यादा चतुर्थं शमस्मिन् नृणां प्राणायामा यथा यथा सिद्धं
 उंग - - ॥ ४७ ॥ अथ यंचा सिद्धिमाह ॥ द्वि प्रकाशो घृष्टासु गव्या स
 स्वः हुतं नद्यासः सपंचाशु युक्तः नरवज्जः सर्वतः पंच योज्याः
 पंचास्यादाभिचारस्य प्रांत्ये ॥ ४८ ॥ प्रकाशं नरे रायंचासिद्धिं
 उमाह निष्पद्यते वेदासि ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥
 स्मिन् नृणां निनेत्रां मेः भूनेत्रयुक्तैः ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥ ५० ॥
 स्नात्यं चासिद्धिं कुडत्वं मिचारं प्रांत्ये ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥
 ॥ प्राकृत्यं शैर्दत्तमातिरव्यनस्मिन् नृणां त्वत्कृत्यं प्रो ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥
 चित्वा चिन्हा न्येककं प्रो नृवागे दर्भाभिः कुडत्वं च कोरां प्रो नृवागे दर्भाभिः कुडत्वं च कोरां प्रो नृवागे दर्भाभिः
 पु ॥ अथ सहासिद्धिं कुडत्वं माह ॥ भुवना विप्रकारं रंसे ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥ ५३ ॥
 दीनं लयं रचयत्यगतं निगमं सुदसे ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥
 गीर्षिनेः सुभद्रं नृवागे रा कुडत्वं मुदिनं विवदति ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥
 सहासिद्धिं कुडत्वं कृत्वा वदतं नृवागे रा ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥ ५६ ॥
 हीनेः स्नास्मिन् नृणां निनेत्रां मेः भूनेत्रयुक्तैः ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥ ५७ ॥
 एकैकं प्रो सचिन्हा नृवागे रा कुडत्वं मुदिनं विवदति ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥ ५८ ॥
 इति हीने नयनं सखं करभूतं वाधादिप्रांत्ये ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥ ५९ ॥

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

इति खाननयेनार ॥ भक्तजितैः ॥ २४ ॥ सत्रमपास्य भागं कंठं च न
 सिद्धिलवायका ॥ काचो नव न विर्द ॥ ६ ॥ ३१ लवा धिनाः ॥
 स्युः सिते च खाननयेनारि भाग प्रसृत्य ॥ ५३ ॥ प्रायपच मेरवला
 पक्षमाह ॥ यद धि पंच वेद ॥ ३१ ॥ यमां र शविरुताः पंच स्फर
 कांश ॥ ८ ॥ समुष्टितादिमा ॥ स्वसे युभागेन पर परोतिताः स्यु
 मेरवलाः कठसमानविग्रहाः ॥ ५४ ॥ प्रागा दिमुयाम्य यो निर
 परे क्षता प्रचेनो दिशि प्रागवन्त्या नव मे त्रिभा गविनना व्या
 मा धि दीर्घा मना ॥ सिद्धा शौच्य ॥ २४ ॥ चिना गजो य सहशी र्द
 क काच्यन्विता ॥ कुंडानर्जिन ॥ २४ ॥ भागमा स विवरा न न मेरव
 ला धि ॥ ५५ ॥ व्यास बट भाग विस्तारो व्यासा कांश समु
 ष्ठिता ॥ नाभिः पद्मनिभः कुंड मध्ये पद्मं विशेष ॥ ५६ ॥ मासीत्को
 नर वरसेविने मरणे रे श्री कृष्णः कविकुल वारि धोल लामः ॥ रव्या
 नो यो धर कुशलः शिना प्रपूज्यो देवतः सगनु चकार कुंड
 रत्ने ॥ ५७ ॥ ३ ति श्री कृष्ण विराचिते कुंड रत्ने समा प्रभ ॥ श्री सा
 वाप राग मस्तु ॥ श्री ग राग प्रा य मः ॥ नत्स क र्च विधिः ॥ वौधा
 यन सत्र ॥ नत्स क र्च प्रव द्या मि काय शो धन मुन म ॥ प्रदा
 राग भाजन भुज्जवा विदाना विक्रय न द्या ॥ हामा न्ति क म काले नु

त्रि

नविः

६

६४

सं० ५

पर्वही नमस्तस्मै नमः ॥ नेयां वैवश्याय पंचमं च गच्छं प्रशंस्यति ॥ कः
पिला तात्र चराग्रे ॥ मेना नीला नया कस्या ॥ कापिलाया घृतं
ग्राह्यं ताम्रवर्णाः पयसस्तनः ॥ मेनायास्तनः शोचनी ला
गोमूत्रं कस्माद्गोमयमुद्धरेत् ॥ गोमूत्रं तु पलदद्यादंगुष्ठ
धृतिगोमयं ॥ दीरं सप्तमं रादृष्टः शिष्यस्तु च्यते ॥ पलः
मेकघटनं ग्राह्यं पलमेकं कुशोदकं ॥ गायत्र्या गृह्यतां गोमूत्रं
धृद्वा रां च गोमयं ॥ आध्यायस्वेति च दीरं दधि क्रावृ गोमयं वै
दाय ॥ सुक्रमसि ज्ञेया निरसि नैजोऽस्तीत्य ॥ देवस्य त्वे
ति कुशोदकं कस्मादपो हि छेति मथ्ययेत् ॥ नदीप्रसवरो गन्ती
र्यं रहस्येति जने देशे ॥ यज्ञा गारे रावा गोमे देवता यनने
मुच ॥ न ब्रह्मा त्वा मुचिर्भूत्वा सुक्तवासा जिनैर्द्वियः ॥ पा
लाया यज्ञपत्रं वा ताम्रभाजनं मेव वा ॥ उडुवरमयं पात्रं
भीरुत्वा सध्वएव च ॥ सप्तपत्राः शुभादभग्नं ताम्रं वसंतुताः
नैवेद्या घृतं त्यजेत् ॥ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा ॥ रावती
दविष्णु विरमो नृकं मानसो केच गायत्री ब्रह्म यज्ञा नमिनि
तस्य चतुर्थभागः ॥ इत्या ॥ प्रणवेनालो ज्ञ प्रणवेनाभि मन्त्रः
प्रणवेनापि वेदमणवेन तु ॥ ब्रह्मणा निर्मितो होयः सत्यं प्रो

चान्मकोद्विजः ॥ नृविमिर्वालिखित्यानां प्रोचार्थं सभुः
 दाहृतः ॥ मासिमासि प्रयुज्जानो विरजो भवत्यधमासे ५
 मासे प्रयुज्जानो नृविताकमवाप्रोति यद्रात्रे यद्रात्रे स्वः
 गलोक मवाप्रोति संवत्सरमहरहः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 त्वगास्त्रिगतेर्भलिने देहतिष्ठति मानवा ॥ ब्रह्म कूर्चो
 देहस्य यथाग्निरिव धनं यथाग्निरिव धनमिति ॥ अथ
 प्रयोगः ॥ आघारवतं नृमाशुर्विकंवा ॥ देहाकालोसः ० मम
 सद्यस्त्रिकस्य शरीरं कलकलमयनाशानार्थं ब्रह्म कूर्चवि
 धिना पंचगव्याशनं करिष्ये ॥ उद्धननाद्याग्निप्रातिष्ठ्या
 यना तत्कृत्वा त्वाधानं कुर्यात् ॥ आहु एहीत्यादिनिविष्ट
 सित्यं तेषं च गव्येन अग्निसोमं विष्णु रुद्र सविता रं ब्रह्मा
 रा यस्मान्मानं पंचगव्येन यक्ष्ये ॥ उत्तरांग देवता इत्यादि
 त्रासा दतकालं दद्यात् सहस्रं सपन्नान् साग्रात्कृत्वा नान् आ ज्यस्या
 ल्या सहपाला प्राच्यन्ते मं पात्रं अन्ते पंचगव्यानि पृथक्
 पृथक् कृत्वा दयेत् ॥ पात्रं प्रोक्ष्य रोगान्ते पात्रा परादि पात्रं यवित्रे
 निधाय गायत्र्यादि मंत्रैस्तस्मिन् पंचगव्यानीयं देवस्य न्य

गतम् ७

निधुं कुशोदकं तनमावेहि हेति शत्काकादिना संययेत् ॥ द
 वीति स्यपनादिप्राप्तयेन सहयेच गव्यस्य पर्यगैकप्राग ॥ प्र
 धानहोमे सप्रपत्रेर्द्धमैरुत्थत्यनैरेव जुहुयात् ॥ उमृग
 यत्वा हा ॥ अग्नय इय ॥ सोमाय स्वा ॥ सोमाय ॥ रीवनी ॥
 स्व स्वा ॥ विस्मव इद ॥ इद वि ॥ सुस्वा ॥ विस्म ॥ विस्मानुक ॥
 गाय स्वा ॥ विस्मव ॥ मान ॥ मने स्वा ॥ रुद्राये ॥ तत्स वि ॥ या
 न स्वा ॥ सवित्र ॥ ब्रह्मज ॥ विवः स्वा ॥ ब्रह्मण ॥ ओं स्वा हा ॥ प
 रमात्मनः ॥ एतमंत्रैः प्राण वात्स्याच नस्य च नृप्य भागं
 कर्म प्राच स ॥ कुन प्राच यंचग ॥ प्राण वेनालो उप प्राणव
 ना मिमंत्र्य यान्न ह्येकत्वा ब्राह्मणो रुरुज्ञा नो दयती पिव
 नो प्राणवेन ॥ तदिने उपवासः ॥ अशक्तो हवि ॥ इद सर्वं नित
 त्रदर्शने काय ॥ इति ब्रह्म कच प्रयोगः ॥ श्री गणेशाय नमः
 ॥ स्मृत्यर्थ सार हेमाद्रिमाधवनिर्णयः ॥ ॥ वीद्व्य निर्ण
 यासिं पुन स्मृतिदपर्यामादयान् ॥ निर्णयादन्वतः सार
 मुक्तो द्वार करेभ्यह ॥ राधवे विदुषा प्रीत्ये निर्णयाहारमा म
 क ॥ नत्र निधिर्द्धा सुद्धा विमुद्धा च ॥ नत्र सुद्धा संपर रगत्वा

निर्गम्या नर्ह निष्पन्नरयुताविद्धा वेधस्तु स यंप्रान वि
 मुहूर्तान्तकः केमिद्विमुहूर्तान्तकोप्यक्तः तत्र सारमानसमाश्रय
 त् ॥ निष्पि वि शेषे वेध उपवास निरिक्तः ॥ तस्य च दशा नागोः ३
 तमदीभिः दिक् च दशाभिस्तथा ॥ भूता द्वादश नाड्योर्द्वे वेधे त्वान्ति चिं
 ॥ स्वस्वकर्मकालव्यापनीतिथिग्राह्या ॥ एकभक्ते ग्राह्या ॥ एक
 भक्ते मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या ॥ मध्याह्नः पंचधा विभक्त दिनं तृतीय
 भाग ॥ इमया दिनव्याप्राव व्याप्नो वा पूर्ववत् माधव ॥ नक्तव्रते प्रदो
 ष व्यापिनी ग्राह्या ॥ अस्ता नतरोत्रिमुहूर्तः प्रदोषः ॥ दिनद्वय प्रदोष व्या
 प्राव व्याप्नो वापिरेव ॥ शुक्ल प्रतिपद पराक्त व्यापिनी ग्राह्या ॥ तदभावे
 सायाह व्यापिनी ग्राह्या हेति माधवः ॥ कृष्ण प्रतिपद त्वरा ॥ द्वितीया तु कृ
 ष्णा पूर्वा शुक्लोत्तरे निमाहंदि ॥ तृतीया तु रंभा निरिक्ता सर्वापिरेव ॥
 गोरी व्रते शुद्धामपि पूर्वा न्यक्ता मुहूर्तमात्रा पिपरेव ग्राह्या हेति माध
 वादयः चतुर्थ्यपि गणेश व्रतानि निरिक्ता सर्वापिरेव ॥ गणेश व्र
 ते तु तृतीया पुनः मध्याह्न व्यापिनी ग्राह्या अन्यथा परे निमा
 धवः ॥ गोरी चतुर्थ्य व्रते तु दिनद्वये मध्याह्न व्याप्राव पि पूर्ववत् ॥
 पंचमी तु कृष्णा पूर्वा शुक्लोत्तरे तिहे मादिः ॥ सर्वापि पूर्व वेति माधवः

नागव्रते पूरात्पचापूर्वेवेति निर्णयसिद्धः **॥** वृद्धीस्कंदव्रतानि रिक्ता स
 र्वपरैव **॥** सप्तमी सर्वा पिसर्वमने पूर्वैव **॥** अष्टमी तु कस्या पूर्वा शु
 क्लोत्तरेति मा धवः **॥** शिवरात्रि शुक्लसवे कस्या पियरेव **॥** नवमी
 सर्वा पिसर्वमने पूर्वैव **॥** दशमी तु कस्या पूर्वा शुक्लोत्तरेति मा
 धवः **॥** कमलाकरस्तु **॥** कमलाकरस्तु द्वेपि नवमी युक्तन्या ह **॥**
 नवमी युता संभवे **॥** उदयिकी ग्राहेति निर्णयामृताः **॥** अष्टौ दशमी
 निर्णयः **॥** साहिधा **॥** शुद्धा विद्वाच **॥** नत्र शुद्धा समन्यूनानाधिकभेदेन त्रिधा
॥ इयमपि शुद्धा दशमी समन्यूनानाधिकपक्षेण अन्येकत्रिधा **॥** एवं नव
 भेदाः **॥** विद्वाया अन्येवमेव अष्टौ दशभेदाः **॥** यथा **॥** शुद्धा समास
 महादशिका **॥** १ **॥** शुद्धा समा नूनहादशिका **॥** २ **॥** शुद्धा समाधिकहा
 दशिका **॥** ३ **॥** शुद्धन्यूनसमहादशिका **॥** ४ **॥** शुद्धन्यूननूनहादशिका
॥ ५ **॥** शुद्धभूत्याधिकहादशिका **॥** ६ **॥** शुद्धाधिकसमहादशिका **॥** ७ **॥** शु
 द्धाधिकन्यूनहादशिका **॥** ८ **॥** शुद्धाधिकाधिकहादशिका **॥** ९ **॥** सिद्ध
 समसमहादशिका **॥** १० **॥** विद्धसमन्यूनहादशिका **॥** ११ **॥** विद्धसमा
 धिकहादशिका **॥** १२ **॥** विद्धन्यूनसमहादशिका **॥** १३ **॥** विद्धन्यून
 नहादशिका **॥** १४ **॥** विद्धन्यूनानाधिकहादशिका **॥** १५ **॥** विद्धाधिकसम

द्वादशिका ॥ १८ ॥ विद्वाधिकं नृनद्वादशिका ॥ १९ ॥ विद्वाधिकं काधिकं द्वादशिका ॥ २० ॥ मन्त्रादौ वेस्मवनिर्णयः ॥ सूर्योदयात्पूर्वं मुहूर्तं द्वादशिका
 प्रविष्टेकादशीमुद्वा ॥ षट्पंचाशच्छुटिकानंतरं कलयापि दशमी
 प्रवेशो विद्वा ॥ विद्वात्याज्येव ॥ मुद्वाभेदेषु तृतीय षट्पञ्चाशच्छुटिकानंतरं कलयापि दशमी
 नवमपक्षेषु परे वा योऽप्याश्रित्य तु पूर्ववेति माघवकमलाकरौ ॥ अ
 यस्मात्तन्निर्णयः ॥ तत्र सूर्योदये दशमीसद्भावे विद्वा ॥ अन्यथा मु
 द्वा ॥ मुद्वाभेदेषु विद्वत्समादिषट्पक्षेषु च पूर्ववा योऽप्येति माघवनिर्णया
 मृतकमलाकरादिव रुमन्तं ॥ तृतीय षट्पक्षयोः सर्वे रण्युत्तराग्राह्येति
 हेमाद्रिः ॥ एतद्देस्मवपरमिति कमलाकरः ॥ सप्ताष्टमभेदयोः ग्रह
 सूर्यः स कामेश्वरः ॥ यतिमानप्रस्यविधवाभिरुत्तरा ॥ अष्टमभेदे
 विष्णुप्रीतिकामेरूपवासद्वयं कार्यमिति हेमाद्रिकमलाकरौ ॥ नवम
 भेदेषु सर्वेषां परे व ॥ दशमकादशभेदयोः पूर्वसूर्यः ॥ यतिय
 ति विधवाभिरुत्तरा ॥ द्वादशपक्षे सर्वेषां परे ॥ त्रयोदशमाघवनिर्ण
 या मृतमते सर्वेषां पूर्वा ॥ कमलाकरस्तमुमुद्वाणं पुत्रवत्तं च परा
 श्रित्येषां पूर्वतया ह ॥ चतुर्दशपक्षे तु पूर्ववत् ॥ तत्रापि मुमुद्वाणं परा
 पराश्रित्येषां पूर्वतिमदनरत्ने ॥ पंचदशपक्षे हेमाद्रिमाघवमते परा
 र्ण्या मृतमदनरत्ने मते पूर्वा ॥ षोडशपक्षे सर्वेषां पूर्ववेति कमला

करः॥ निर्गुणः तन्मते पुरा॥ सत्ते गृहस्थे वीन प्रस्थय निविधवा
 मिः पूर्ववत् पाप्याः सप्तदशायत्तमोक्षसापक्षयः॥ विसृष्टीति का
 मेर्यति धान प्रस्थ विधवा मिः पुरा॥ गृहस्थः पूर्ववत्॥ गृहस्थे न न ज्ञे
 कार्यमिति कामलाकरः॥ गृहस्थः दशायत्त सर्वेषां परैव वेदसंदे
 हे ज्ञेयानि विधि प्रतिपन्नो वा परैवेति केचिन् न ह्येव परमिति
 कामलाकरः॥ एकादश्या पित्रोः आहुतिसन्निवृत्त्या पितृयज्ञ
 शोयमाजिघादिति हेमाद्रिः आहुतयः॥ द्वादशी यदा ल्या त
 दामध्याह्निकी क्रिया मय कृत्वा कृत्वा प्रातरेव धारां कार्यमि
 ति देवलः॥ संकटं आहुतं प्रदाय वृक्षादे जलेन पारणां कुर्यादिति च
 द्वादश्याः प्रथमः पादो हरि वास्मर संज्ञाः वर्जयेत्॥ इत्येकादशी
 ॥ द्वादशी पक्ष द्वये पि पूर्ववत्॥ त्रयोदशी सर्वमते सिता पूर्वा कृष्णा
 परे च चतुर्दशी सर्वमते कृष्णा पूर्वा सिता परे वत्॥ पक्ष द्वये च
 पक्षासं परे नि मदनरत्ने॥ शीवरात्रि वृत्तं साम्ये पूर्वा॥ प्रदोष निशी
 च्या भयव्या अभावे बहु रात्रि व्यापिनी ग्राह्याति हेमाद्रिः॥ अमा
 पूर्वा तुलादान पितृयज्ञो देव प्रीत्यर्थं पक्वा सा दो परे ग्राह्ये॥ आ
 हुतेऽमा साग्नि के सिद्धा विभक्त दिनस्य तृतीयो भागो यथा कृतं ह्य
 पिनी ग्राह्या॥ दिन द्वये तत्सत्त्वे सर्वा पुरा कृता ह्या॥ दिन द्वये पुरा कृता
 ह्यभावेऽंशतो व्याघ्रं च तिथि क्षये पूर्ववत्ति हेमाद्रिः॥ दिन द्वये पुरा कृता

प्रा

दा

दो विमुक्तौ चेत्सर्वं निरग्निकैस्तु कुतः पकालव्यापीति ग्राह्यम् । अपराह
 व्यापिनी मुख्या सर्वेषां । निधि साम्येति धिब द्वौ च परा । निधिपूर्व । निधि
 वेद्यमधिकदिनद्वये अपराह स्य प्रोक्तु पकालव्यापिनी ग्राह्यातिमाध
 वः । दिनद्वये कुतः पकालव्यापिनी परा । कुतः पकालव्यापिनी दशधा विभक्तदिन
 स्यात्सोमोभाग इति मरधवस्मृत्यस्य सारादयः । यागकालस्त्वपर्वरा
 मनुष्यभागः प्रतिपद्यमानं च । ननु मध्याह्ने न त्वसर्वं वापर्वप्र
 तिपद्यतेः संपातद्वयभागः । अत्रानेह ध्याविभागः सध्यान्तद्वयं सधो
 परे क्रियाया इति माधवः । इत्यादिमते परदिने प्रतिपद्यतुं च
 रौ द्वितीयास्तु स गानास्तु पूर्व क्रियायाः । अन्यथा परस्मिन् चंद्रो
 दयदिने यागा निधिद्वयः । अपराह सधो चतुर्थं चरणं विभाग इति माध
 वः । एतत्त्वोर्मासपरमिति कर्मलाकरः । मध्याह्नाग्न्याग्यदा
 संधिः संगवा द्वयसिधो रीमासो सध्याकालविभक्तौ मध्याह्नाग्न्याग्यदा
 यः । प्रातियदिसायाद्वितीयाया विमुक्तौ न स्य प्रोक्तु । दश्याम
 त्याधानं । वाजसनेयिनां संधिदिने चो ध्यानं परे निचा ग इति माध
 वः । तैत्तिरीयकर्मलाकरः । तैत्तिरीयानां चंद्रद्वयनेयागः । एवेति रगि
 कानां स्मार्तस्थालीपाकोपे । ये उच्यन्ते यस्तु कान्यायनानां
 मागदिनान्तरं वेदिने । आश्वलायनानां प्रोक्तु पर्यागिरवंडतिथ्यो

नदा सर्वदिने न्वाधानं केवलं आद्रवि धाय परे शुः पर्वाने स्थालीया
 कंकुत्वा पराङ्गे पिंडा पिण्ड यज्ञः कार्य इति दिक् ॥ १ ॥ त्वमा वास्या ॥
 अथ ग्रहनिर्णयः ॥ नत्रसूर्यग्रहणयस्मिन्यामेतस्मात्पूर्वया
 मचतुष्टयं नो श्रीयान् ॥ चंद्रग्रहणयां मत्रयं ॥ वालवद्वा तशः
 एतं त्रग्रहणान्पूर्वयां ममात्रं निविष्टं ॥ चंद्रग्रहस्तोदये दिवा न्या
 श्रीया न इति माधवः ॥ ग्रस्तास्तेस्तुमुक्तिं दृष्ट्वा श्रीयान् ॥ सूर्य
 ग्रस्तास्तेन पवासः ॥ पुत्रवान् ग्रहण प्रहरात्प्राक् प्रहरद्वा वै हित्वा
 द्या नोपवसोदिनि हेमाद्रिः ॥ पुत्रवानपि नाश्रीयादिनि माधव
 स्तुचुक्ततरं ॥ यदा कश्चैकादशीवत्पुत्रवान् किंचिद्भूत्यं प्रकल्पये
 नैव भुज्यादिनि मयूखे नीलकंठः ॥ ग्रहणं नरग्रहण दिने उ
 पवासो महाफलः ॥ ग्रस्यमाने स्नानं गृहे होमो मुच्यमाने दा
 नं मुक्ते स्नाने च ॥ रजस्वलाप्युधत्तवारिणा स्नायादिनि विज्ञा
 ने श्वरः ॥ अथ द्विदयाद्या शौचेपि स्नात्वा आद्रादि कुर्यादि
 ति माधवकमला करौ ॥ नदिने प्रत्यादिके सति नदास्यमाना
 न्नेनामेन वा कुर्यात् ॥ १ ॥ त्रिग्रहनिर्णयः ॥ अथ संक्रान्तिनिर्णयः
 ॥ मेघसंक्रमे प्राग्ध्वं दश १ ॥ नोडाः १ ॥ शरणाः ॥ वषट्पर्वः ॥ योड
 शा १ ६ ॥ मिथुने पराः योडशा १ ६ ॥ कर्के पूर्वास्त्रिंशत् ३ ॥ सिंह पूर्वाः

षोडशार्धः कन्यायां परा षोडशार्धः तुलायां प्रगर्हार्धदश १० ॥
 वृश्चिकेपूर्वीः षोडशार्धः मीनपराः षोडशार्धः इति दिनसंक्रां
 नौ ॥ सायं संक्रांतौ तु यत्रोत्तरतः पुण्यकालः तत्रापि नावसि
 तपूर्वमेव ॥ तत्र प्रागुक्तः तत्र नावसितः परत उदयानंतरं
 मेव ॥ निशीथादूर्वाकचैतदा पूर्वदिनमेव पूरणं ॥ अनंतरं चे
 तदा परदिन एव ॥ निशीथा एव चेत्तदा दिनद्वयं पुण्यं ॥ यदा स
 र्यास्ता पूर्वसमये कर्कटमकरसंक्रांतौ तदा हस्तेमादि सायं वा
 मने पूर्वमेव पुण्यं ॥ रात्रौ प्रदो निशीथे चासंक्रांतौ दिनं
 नेदिमोदये च क्रमेण यचनादुः ॥ पुण्याः ॥ निरायसिंधो न
 प्रदोये च रात्रे वा मकरसंक्रांतौ परदिन प्रातः यचनादुः ॥ पु
 ण्याः ॥ निशीथा ननरमुदयं यावत् ॥ कर्कटसंक्रांतौ दिनान्तं प
 र्वदिने च यचनादुः ॥ पुण्याः ॥ एतं पुण्या निशायो न नार्थमि
 ति विरोधः परिरुतः ॥ ३ निसंक्रांति निरायः ॥ अथ मासक्रमे
 ण विशेष निष्ययो निरुत्थितः ॥ चैत्रसिंहा प्रतिपदुदयव्यापि
 नीया ह्यः ॥ दिनद्वयेन ह्याप्तावव्याप्तौ वा पूर्वनि ॥ चैत्रेन वरात्रे
 न द्वितीया युने वग्रा ह्य ॥ नित्यो नत्रैलाभ्यंगप्रयादानं च
 प्रकृत्तृतीया गौरीव्रते मुहूर्तमात्रा विपरिवग्रा ह्य ॥ ३ यमन्वादि

रपिमन्त्रादयः सितान्सर्वाः पौर्वाहिकास्यः ॥ कृष्णापराह्णा इति
 ह्येमादिः ॥ शुक्लचतुर्दशीरामचतुर्दशी ॥ इयं मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या
 दिनद्वयेन प्यात्वेन दमावेवापुनर्वसु युतां यापि पूर्वोत्पत्त्या ॥
 सर्वमज्ञेयैरेव ग्राह्या ॥ शुक्लचतुर्दशी कुलधर्मदमनार्थिणा दो
 पूर्ववत्सायंकालव्यापिनी ग्राह्या इति माधवः ॥ पूर्वदिने सायं ॥
 त्रिभुङ्गर्तविधाभावे परेनिकमलोकरः ॥ पौर्णिमासीतुपरेव
 ॥ इति चैत्रः ॥ अथ वैशाखः ॥ वैशाखे शुक्लतृतीया पूर्वाह्ण
 व्यापिनी ग्राह्या ॥ दिनद्वयेन प्यात्वे व्याप्तो परेव ॥ गौरीव्रते म
 हर्त्तुग्राह्यापि परेव ॥ इयं युगादिरपि ॥ माघे पंचदशी कृष्ण
 नभस्ये च त्रयोदशी ॥ तृतीया माधवे शुक्लानवम्यर्जुन्या
 दय इति एताः पौर्वाहिका ग्राह्याः ॥ उदयव्यापित्य इति स्मृ
 त्यर्थसारः ॥ दिनद्वयेन व्याप्तो परेव इति ह्येमादिः ॥ निर्णयात्
 तत्कालदर्शितुं आह वदपराह्ण इत्याहृतः ॥ तदिदानीं तना
 तच्छुनि ॥ इयं परशुरामजयंती ॥ सा प्रदेसव्यापिनी ग्राह्या
 ॥ दिनद्वयेन व्याप्तो परेव ॥ शुक्लचतुर्दशी नृसिंहजयंती ॥ इयं प्रदे
 सव्यापिनी ग्राह्या ॥ दिनद्वयेन व्याप्ता वंशतुः समव्याप्तो परा
 ॥ विशेषव्याप्त्याधिकव्याप्तिमानेन भयादितव्याप्तोच परा ॥

इति वैशाखः ॥ अथ ज्येष्ठः ॥ ज्येष्ठी पूर्णिमा सा वित्री व्रते पूर्व
 विद्वाग्राह्या ॥ अष्टादश चटिका मित्तायदा चतुर्दशी नदासा
 वित्री व्रते परे निमाधवः ॥ कमलाकरे ते तत्सहमानः ॥ एवं
 वेत्याह ॥ तिज्येष्ठः ॥ अथाष्टादशः ॥ अथाष्ट शुक्लकादश्यां
 चातुर्मासव्रतारम्भाकारः ॥ अथाष्ट शुक्लकादश्यामन्तराधायाः
 गतेष्वयं योगे तन्निभोगे कृते प्रथमभाग रहित्वायां पारणाका
 र्यः ॥ अस्यामेव विष्णोः शयनोत्सवः कार्यः ॥ अथाष्टी पूर्णि
 मायः सप्तजायां त्रिमुहूर्ता चेत्यरेव ॥ इत्याष्टादशः ॥ अथ प्रा
 च्याः ॥ आवराण्युक्लचतुर्दशी म विवाहितैः कुमारीभिश्चैक
 विशेषातिग्रथियुतः स्त्ररूपे गणेशः पूज्य इति सांप्रदायकाः ॥ इयं च
 तृथः मध्याह्नव्यापिनी नदभावे त्रिमुहूर्ता चेत्यरात्यथा तूर्वा
 ॥ नागचतुर्थः मध्याह्नव्यापिनी एवोपोष्या ॥ दिनद्वये तथा
 चित्तदभावे वापैरेव ॥ पंचमी नागपूजादौ त्रिमुहूर्ता चेत्यरात्यथा
 एवं वेति ॥ आवराण्युक्लचतुर्दशी कुलधर्मपवित्रार्पणादौ पूर्वं
 वेति सायंकालव्यापिनी ग्राह्ये निमाधवः ॥ अत्रैव आवराण्युक्ल
 पाकयति ॥ दिनद्वये द्वयोर्गोसनिधानिष्ठा युक्तः ॥ आवराण्यग्राह्या
 ॥ उत्तराष्टादश्या युक्तो नियिद्धः ॥ एवं चतुर्नराष्टादश्या योगे परे चुरेव ॥ अ

वराणां भावे धादिह्यन्यत्ने वा हस्तयुक्त पंचम्यादौ कार्यं । तथैव ।
 संक्रांतिग्रहणगुरुमुक्रादावधिमासोपिन कार्यं । यद्वा ग्रहण
 संक्रांतिगुरुमुक्रास्तादौ नूतनमासमेव पंचम्यादौ अन्येकांते दे
 वप्रवराणादौ । नत्राप्यधरात्रो नरयहणादौ प्रवराण्युत एव
 कार्यं प्राचीने । नैतिरीया उदयव्यापिन्यां पौर्णमास्याः
 कुर्युः कात्यायना नानुदिन द्वये पूर्वाह्णव्याप्ता वेव देवस्पर्शता
 पूर्ववेति हेमाद्रिः । निर्णयामनस्त यजुः प्राग्वित्तामोदयि
 को परे करुक्तवान् । रामकौतुकेन पूर्वाग्रहोत्थकं । नूतनव
 त्पचारिणां मंत्रद्विष्टाहमंक्तद्वैतकृता । वसुधैव कुटुम्बकम्
 यां वा यथाधिकारं वपनमुक्तम् । प्रवराणीयौ मासीप
 विचार्यण कुलधर्मादौ पूर्ववत् । अस्यामभ्यगो नित्यः । अस्या
 मेव भद्रा राहता या रक्षा बधनं कार्यं । प्रवराणां कर्मण्य
 स्तमययोगिनीयासा । एव दे प्रोष पर्वणि वा कु यन्ति । प्र
 वरा मुक्तचतुर्थी वार्षिक संकटचतुर्थी । गणेश प्रादुर्भा
 वदिनं च नत् । साचन्द्रोदयव्यापिनी या सा । दिनद्वये
 चंद्रोदयसत्त्वे पूर्ववत् । असत्त्वे कर्मपि न्न सत्त्वे तेषां विना
 त्यरे वेति माधवकमलाकरौ । प्रवरा कृष्णवर्ण

त्रव्यापिनी गाहा -- भये पुनिशी चयोगे तदभावे वा परे व ॥ रोहि
 णीयोगेनेयं चतुर्थी ॥ पूर्वघरे वनिशी येष्टमी रोहिणी बुना पूर्वा
 ॥ परे घरे वचेत्तुर्वा उभये च निशी येष्टमी रोहिणी बुना चेदपि
 परे व ॥ यदा तु पूर्वच निशी येष्टमी परे च निशी ये रोहिणी तदा
 मा धवमने परा हेमाद्रि मने पूर्वा कालतत्त्व विवेचना दयो नव्या
 पिपूर्वा मेवेति ॥ तदा कमला करसु पवास ह्वयमवदत् ॥ यदा पूर्वे निशी ये
 रोहिणी पर्वे न्याष्टमी निशी ये तदा परा ॥ उभयदिनेष्टमी रोहिणी यो नि
 प्यासं भवे सर्वमने रेव ॥ इदं बुधसोमयुक्तानि प्रशस्तेति मा धवः ॥ संभवेति प्य
 र्त्तं घरे धाराणं कुर्यात् ॥ तस्मात्तवाया मत्रयाधिकेति मध्ये एव ॥
 अत्र रात्रा वपि पारं कुर्यात् ॥ यदा रात्रौ तसा धं प्रहरो नरे नक्षत्राति
 सदा पवास एव ॥ आवायमाया कुशग्रहाणं कुर्यात् ॥ इति आवायः ॥
 अथ भाद्रपदः ॥ भाद्रपुक्ल तृतीया हरितालिका वने संपूर्णमपि
 पूर्वा त्यक्त्वा मुहूर्तमात्रा परे वेति मा धवः ॥ भाद्रपुक्ल चतुर्थी वर
 दारव्या सामध्यान्हव्यापिनी गाहा दिनद्वये तथान्वे पूर्वा ॥ दिनद्व
 ये तदभावे परेति मा धवः ॥ सिद्धविनायक वने प्यंयं निर्णयो वा
 ध्यः ॥ भाद्रपुक्ल पंचमी अविषचमी ॥ इयं मध्यान्हव्यापिनी गाहा
 तिमा धवी ये हेमाद्रिः दिनद्वये तथान्वे परेति हेमाद्रिः ॥ दिनद्वये
 मध्यान्हव्या प्रावव्यात्रोवा पूर्ववेति मा धवः ॥ अथ्युदये पूजा वि

धानासुत्रियोतिग्राहोतिरामकोत्तके ॥ भाद्रपदासुत्रो वीरव्या
 सानुपूर्वव ॥ इयमेव ज्येष्ठा सुत्रने ज्येष्ठा यागव शानुपूर्व वीरव्या
 मार्या ॥ दिन इये योगेयरा ॥ प्रतिवराधिक ज्येष्ठा वने मयमेव
 कार्य ॥ परतुदातिरागात्यास्तुत्रस्तु एव पूजनं कुर्वति ॥ अत्रभानु
 वाराष्टमी ज्येष्ठार्द्ध योगेति प्रशस्त इति माधवः ॥ भाद्रपुक्कहा
 दश्यां प्रवरायागे मध्ययादरहितायां चारणं कार्य ॥ एकादश्याः
 प्रवरायुतद्वादशीयोगे विस्मृष्टं रवलायोग इति हेमाद्रिः ॥ तिर्था
 यामृतमनेतुप्रवरास्येकादशीद्वादश्यां चारणं एव नान्यथेति
 ॥ तिर्थायाननरामकोदयावाधिकलाभात्रययिविस्मृष्टं भानुतदापूर्व
 व ॥ उभयव्यापिनीग्राहोतिस्मृत्यर्थसारः ॥ दिन इये उदयेयोगे
 पूर्वा ॥ यदेकादश्यामेव प्रवराणानद्वादश्यां तदापि पूर्वव ॥ यदा
 द्वादश्येवार्द्धयुतानदापि परा ॥ कमलाकरस्वरवास्तुपवासासहस्र
 मवदन् ॥ मादिस्तु पूर्वा एकादशी त्वत्काद्वादश्येवोवापोऽप्येत्य
 ॥ भाद्रपुक्कचतुर्दश्यां मृतननेत्रिमुहूर्ताप्योदयिकी ग्राहोति
 माधवः ॥ घटिका मात्राया दयिकी ग्राहोति निर्गया मृतः ॥ दिन
 इयेतस्यात्वेपूर्वाभाद्रपुर्ग्राह्यायां प्रायिना महात्तर्व ॥ रेवतुदिश्य
 नां दीमुखमनाकशाहकार्य ॥ अत्रमातामहाननुहताकतं ॥ म

प्रापरयत्नः तत्राचिरार्थः पक्षः कालः पंचम्यादि बुधशक्तः ॥ ततो
 विदशम्यादि ॥ तत्रापि मघात्रयो दशदिशि इत्यस्य सकृन्महालयः ॥
 तत्रप्रतिपदादिदर्शानपक्षे तं दार्कं दकं वर्जितं दाहकास्मीजिनीः न
 भस्यस्यापरे पक्षे प्राद्वं कुर्यादिनेदिने ॥ नैवतं दादिर्वर्जं स्यात्तेवर्ज्या
 चतुर्दशीनियत्तु प्रतिपत्प्रातिपत्तिकावर्जं यित्वा चतुर्दशीमिति याज्ञव
 ल्क्यवचनं मासातरे सावकाशं तया व्यवहर्तव्यं माघवचनादिति ॥
 निर्णयसिंधुः ॥ तथापि चतुर्दश्यामपि डंकं युक्तं कन्यामते सवि
 तारिवदनादि दशपंचच ॥ यात्यनिहानुषोडशेत्याद्यत्रातु कल
 पंचदशत्वाद्योडशत्वाद्योविंशत्यविभागस्तथापि विहिद्योक्तः ॥
 तिथिबद्धोद्योडशासाम्ये पंचदशेत्येकः कल्पः प्राप्स्युक्तशुक्त
 प्रतिपदासंज्ञिहिनीयः ॥ हेमाद्रौ पूर्वया पौर्णमास्यया सहति
 रतीयः ॥ अपक्षद्वयं भिन्ना नामेककर्मणो प्रतिदिनं ॥ भिन्ना एक
 प्रयोगा इत्येकः पक्षः ॥ एवंमेव प्राद्वं प्रतिदिनमावर्तन इत्य
 परः ॥ आद्येन प्रतिदिनं दक्षिणा देया ॥ उत्तरस्थित्वा समाप्तिदिने
 ॥ दक्षिणायास्तु प्रयोगांतात् ॥ ब्राह्मणास्तु त एव ॥ देशोपि स एव
 त्यादिति वेचनीयं ॥ दरिद्रेणमु एकत्रयस्मिन्कास्मिन्निदिने कार्य

७३

मित्रि केचिदाहुः ता निर्वृतं जगत्पादपाः पंचमपदस्य पंच
 श्रीमद्भगवत्पुत्रं यत्तु तस्मिन्निधियुग्ममध्ये अनिवि
 द्वाया निधौ कर्तव्यं ॥ अथाकृत्वा तत्राकरणोयावत्क
 न्यागनस्य यत्तावदेव ॥ तत्राप्यकरणे यावदेव श्रिकदर्श
 नान्न ॥ सवन्महालयं वजे कालमाह गङ्गाः ॥ तदा या भार्गव
 दिने त्रयोदश्यां विजन्मस्तु ॥ एवमिह न कुर्वीत न गृहीतु
 त्रधनक्षयान् ॥ विजन्मन्ती विजन्मन्तो नवमेकोनविंशति च
 त्येके ॥ जन्म नक्षत्रा पूर्वोत्तरमेव विजन्मन्ती निशानकः
 नथा ॥ कृतिकाराहिरा रेवती मघासु त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां
 निधिद्वं ॥ अस्यापवा यते ॥ यानि धिर्यस्य मासस्य सता
 हेतु प्रवर्तते ॥ सा निधिः पितृपदेन पूजनीया प्रयत्नतः
 ॥ निधिं छेदेन कर्तव्यो विनाशो नृपदेष्टव्यो निनागरव
 टोक्तेः ॥ तत्रापि चतुर्दशी वज्या ॥ वज्रायित्वा चतुर्दशी इति या
 त्रवल्क्य वचनान्न ॥ तथा ॥ अस्या तन्मशायां च द्वादश्या पक्ष
 मध्यके ॥ तथा ॥ निधिं चतुर्दशवारं च न विचारयेत्ति हमा
 दिः ॥ एतन्मतेन वम्या जीवति नृकेण गर्भिणी ॥ पतितापि

दि

मातुः आहंसापिंडकमेवकर्तव्यं॥ तत्रविधैः सुवासिनी भोज्या
 ॥ तत्पितृ मरणेन नरमयिया वज्जीवं कर्तव्यमेव॥ सन्यासि
 नां द्वे द्वादश्या आहं कर्तव्यं॥ विधवायवर्णा चतुष्टयं द्वयवा
 वा ह्यराहारा वाकुर्यात्॥ निविद्धे विप्रस्यहं तिलतर्पणं कु
 र्यात्॥ एवं कृतो द्वाह्यदावपि तर्पणं च कुर्यादेव॥ मघा त्रयो
 दश्यांतु वा सर्वा त्वेत् न्यजेत्॥ इदं आहंसापिंडकमेवका
 र्यं॥ अथ मृत्यु हताना मेव चतुर्दश्यां विहितं॥ तत्र चतुर्द
 श्यां शास्त्रा हता नामे वेति वाक्यार्थः॥ एवं पिता महादी
 नांतस्य प्यदिनांतरोपि सकृन्महालय आहं कर्तव्यं॥ च
 तुर्दश्यां त्वेकोदिय मेव सदेव॥ तस्य तु पुत्रादिभ्यो को
 विद्धो शास्त्रादि हतो तेन द्वयो रपि चतुर्दश्यामेकोदियं
 ॥ यस्य पित्रादिस्त्रयो विप्रस्य हता स्तन पार्वण्यमेवकर्त
 व्यमिति चंद्रकाकारा परका रां हे मादि प्रभृतयः॥ माधव
 स्नादेव स्वामी मता त्रया एणमयो कोदियत्र यमवदत्॥
 चतुर्दश्यां कथं विधिं प्रेते दिनांतरोत्तु पार्वण्यमेव कुर्या
 त्॥ इति भाद्रपदः॥ अथाश्विनः॥ तत्र शुक्ल प्रातिपत्माता

१४

महश्चादेः प्रपराङ्ग व्यापित्येव ग्राह्या ॥ संगवद्व्यापितं तु ॥ इदं प्रा
 ङ्गं जीवन्मृतकस्य विदुर्हरितं युक्तं प्रतिभाति ॥ अत्रैव न वरात्रा
 रभः कार्यः ॥ नत्रादयो हि मुहूर्तान्मुहूर्तमात्रा विपरैव प्रतिप
 न ॥ अमायुक्ता निधिद्वा ॥ उभयदिने उभयव्यापित्वे पूर्वा ॥
 परदिने प्रातिपद्योत्पन्ना सत्वे अमायुक्तापि पूर्वा ॥ प्रातिपदः पू
 र्वाः यो दुष्टा नाड्यो निधिद्वा ॥ अत्र चित्रो वेष्टत्यादिनिधे
 श्चिन्त्या ॥ निनीलकण्ठः ॥ क्वचिन्समूलत्वे संभवे ज्यावा ॥ अस
 भवे तेभ्यः प्रथमोऽपि वज्र्यः ॥ विद्वा मुहूर्तमात्रा चिकसर्वदो
 षयुक्तापि द्वितीय ॥ वग्राह्या ॥ कलशस्यापनतु दिवैव ॥
 नरात्रो इदमारब्धमृतसूतकौपिकार्य ॥ अनारब्धोपि पूजा च
 न्येन कार्येत ॥ पूर्वी रभस्तनभवत्येव ॥ मुक्तपंचमी लालिता ब्र
 ते पूर्वविद्वा रात्रिव्यापितीति यातोति हेमादि ॥ कमलाकरो ये व
 ॥ माधवनिर्गया मृतयोरपि सामान्यनिर्गया चतुर्थयुतिमध्या
 न्नव्यापितीत्याद्येत्यक्तवन्तः ॥ अत्रैव मलाद्यपादे पुस्तकभूजनं
 अत्रैव च नैवाजिसर्जन ॥ अत्र न वरात्राशक्तौ न सप्तम्यादित्रि
 रात्रिवाक्यीदिति हेमादिः ॥ तत्र सप्तम्युदये घटिशत्रावेत्यन्यथा

धा
योः

२

पूर्ववन्ति निर्णयसिद्धौ देवलादयो न्यतिवंधाश्च युग्मवाच्यं नान्य
 नित्यामकं ॥ अश्विन शुक्लाष्टमी घटीमात्राया दधिकी ग्राह्या ॥ क
 ला मात्रा पिसप्तमी विहतिविहता ॥ परदिनेष्टम्यभावे सप्तपुतापि
 ग्राह्या ॥ पुत्रवत्तेकरात्रपक्षेष्टम्यामुपवासीत् कार्यः न वम्युता
 ग्राह्या ॥ अष्टमी नवमी नवमी चाष्टमी पुनो नैयुग्मवाक्यान्
 ॥ ३ यसां यस्मिन् हर्तव्ये धामावेति विहतिविहतिरुजने पराहमादि
 तु नवम्यामेव कार्यं आचारात्संधौ कुर्वन्ति ॥ पुत्रवत्तेकरात्रप
 क्षे नवम्यामुपवासां कर्तव्यं पारणां तु नवम्या कार्यमिति निर्ण
 यदीयः ॥ तत्र च मितिकमलाकरः नीलकंठो तस्मिन् हामि
 सारिकं नृपविषयमिति कमलाकरः दशान्यामेव पारणा
 कार्यहेमाद्रिकमलाकरः नीलकंठादयः पारणा हेमते जात
 कस्तक प्राप्नो होमादिवाह्यादारा कारयित्वा पारणा कु
 र्यान् देवस्तनकां नेत्राह्मणभोजनं दक्षिणादानादि कार्यं सध
 वाविधवास्त्रीभिरपि रजोदर्शनं मध्ये पारणां कार्यं मेव विज
 यदशमी प्रदाय व्यापिनी ग्राह्या ॥ दिनद्वयेन यात्रपरा नित द्वये प
 राह्म व्यापिते पूर्वादिने पराह्म अवगम्य पूर्वा परे व ॥ अश्विनयो र्ग
 मास्या माश्वपुजीकर्म कार्यं तत्र पूर्वाह्म व्यापिनी ग्राह्या कौमु

पर

७५

रु

क्षीमहोत्सवेन परैव आश्विन कृष्ण दशमी गौवत्स संज्ञाया प्रदीप
 व्यापिनीया ह्यादि न ह्येन प्यात्वे पूर्व वम्भा/श्विन कृष्ण चतुर्दशी
 नरक चतुर्दशी नत्राभ्यंगे चंद्रोदय व्यापिनीया ह्या चंद्रोदये
 चतुर्दशी त्वेन दभावे वारुणोदये स पूर्णे यदि न ह्येन दाएवं व
 उभये चुर एणोदया प्रभावे चतुर्दशी हस्स पूर्व सुः प्रवेशपत्र्या
 दशमि मध्य एवाभ्यंगं कुर्यादिति दिवोदस -- था ॥ अथ दशम्या
 प्रातः दायजाति चतुर्दशी ॥ रात्रिदोषत्वमावस्या न दाम्यंगे न
 योदशी चंद्र प्रकाशोक्तम् ॥ अमृतजीवात्पि रवेर्य मभीष्टम्
 नयगां च कर्तव्येन त्रापस व्येनवा ॥ आश्विन मायां प्रान्तरभ्यं
 ग कुर्यात् ॥ प्रदीपदीपान्दद्यात् ॥ इत्याश्विनः ॥ अथ कार्तिकः ॥
 कार्तिक शुक्ल प्रतिपद्वालि एजने पूर्व विद्वाया ह्या ॥ गौत्री डादौ नुसा
 यां नु व्यापिनीया ॥ दिन ह्येन प्यात्वे परा ॥ दिन ह्येन दभावे पूर्व
 व ॥ चंद्रोदय तिथे धाद्यत्र चंद्रोदय सामग्रा ह्या ॥ नारदीय मित्नी राजतसं
 गलमालि कैतु चट्टी का मात्राया मयि हि तीया युतायां प्रतिपदिकार्य
 ॥ मुहूर्त मात्रा यमा युता निधि ह्रा ॥ प्रातिपदिते लाभ्यंगे नि न्योद्य
 जीजा च ॥ कार्तिक शुक्ल द्वितीया यम द्वितीया सा प्रतिपद्यताया ह्य
 निर्णया मृतः ॥ मध्याह्न व्यापिनीया त्वेति ह्यमादि ॥ उभये चुर

ति

मध्याह्नव्याघ्रावव्याघ्रावपराह्णव्याघ्रिनीयाह्निरामकौस्तुभनीति
कंठे॥ अस्यां भगिनी हस्तादेवभोक्तव्यं तेन रत्न॥ भगिनी संनिधाने अ
भावे च कल्पितभगिनी हस्तादेवभोक्तव्यामिति हेमाद्रिः॥ कार्तिक शु
क्लेकादश्यापंचमीष्यं कुंकुमांशु॥ अत्रैव द्वादश्यां देवत्यतचरणयोग
रहितायां पारणां कार्यं॥ अत्रैव सायं देवोत्थापनमहोत्सवः कार्यं इ
ति हेमाद्रिः॥ शुक्लचतुर्दशी वैकुण्ठारव्यासानिष्ठा प्यव्यापिनीया
ह्या॥ दिनहयोनिपूणिष्यव्याघ्रावदोषनिष्ठा प्योभयव्यापित्वेव
॥ विशेष्यदप्रतिकादिनत्वादियंचतुर्दशी॥ अहोदयव्यापिनी॥
अत्रैव कार्तिकोत्थापनं कर्तव्यंचतुर्दश्यां॥ पौर्णिमास्यां मेघ
नद्यासराभोजनं महादानादिकर्तव्यं न्यात्र पौर्णिमात्रिंश
रोत्सवे सायान् व्यापिनीयाह्या॥ दिनहये शान्तिरात्रिवाज्ञावने
व॥ अतिकांतिकः॥ अथ मार्गशीर्षः॥ मार्गशीर्षपंचमीमाग
सृजनेत्रिमुहूर्ताचेत्यरात्र्या पूर्वव॥ अत्रैव शुक्लषष्ठी चैषारव्या
इयम्--शतताराविचारयोगमशनसर्वापराव्याह्या॥ पौर्णिमास्य
त्रप्रत्यवरोहिणे असमययोगीयाह्या॥ इति मार्गशीर्षः॥ अथ पौषः
॥ पौषी पौर्णिमात्रिमुहूर्ताचेत्यरात्र्या पूर्वव॥ इति पौ
षः॥ अथ माघः॥ माघशुक्लसप्तमीरप्यसुप्तमीमासः रुरुदयव्या
पिनीयाह्या॥ दिनहयेनद्याज्ञावव्याज्ञेवा पूर्वव॥ अत्रैवाष्टम्याभी

७६

अमर्तप एमुक्तं तत्तु जीवन्तित कै र्य सोपवीति नैव कर्तव्यं कामस्तु आ
 हुंकु र्यात् मा घ कृ स्मचतु दर्श शिवरात्रिः तत्र प्रदोष व्यापित्वे निशे
 य व्यापित्वे च प्रयोजकं निशेय अद्वितीय यया मा यत्तु नीय यया मा
 दि मध्य वनि घटि हय मिनिमा धवः अस्तानं नर विमुहर्तः प्रदोषः पूर्व
 करे वो भय व्याप्नो पूर्व व उभयो कर्ति शी च व्याप्नो पूर्व विति माद्रि मदन
 रत्नौ परे वे नि मा धव निर्गया मृतौ परे कर धरा त्रे कदेश व्याप्नो पूर्व
 कः सर राति ह्याप्नो पूर्व व पूर्व कर्ति च व्याप्नो परे युः प्रदोष व्याप्नो पूर्व
 व परे ति निर्गया मृतः यदा नु पूर्व पु निर्शी चाने नर प्रवृत्ता परे
 कर वा उ निवृत्ता नदा प्रदोष व्यापित्वा त्यरा दिन द्वये प्रदोष
 व्याप्नो व्याप्नो पूर्व व निर्गया मृत स्त परे त्याह पार रां तु चतु दर्श
 मध्य एव कार्य वा मत्र या धि को नु स्त नरां ति यि मध्य एव ति मा
 घः अथ फाल्गुनः फाल्गुन यौ रिमा होलिका पूजना चं सा
 या नु व्यापिनी ग्रा हा प्रदोष व्यापिनी वासा पूर्व विहा दिन द्वये
 प्रदोष व्यापिनी परे व नद भावे पि परे ति निर्गया मृतः पूर्व दि
 ने भर द्यायाः सत्वात् अन्ये नु भद्रा मुरव मात्रं त्या न्का पूर्व दिन
 एव होलिका कार्य त्याह वस्तु नस्त यदा नु पूर्व युः सर राति
 त्री भद्रा राहिना कालो न प्राप्य ने परे युः प्रदोषे यौ रि मा भा वः

हे

धि=

॥स्तदाभद्राशुखमात्रं त्यक्त्वा भद्राप्रयेत कामकार्येति सर्ववचनाभा मा
 शयः ॥ नीलकंठं शायीयेव ॥ यदातु रात्रौ साधं प्रहरोत्तरं होलि - त
 दातु नदिने भुक्त्वा रात्रौ दीपनमससमये स्नात्वा होलि का संसृज्य ॥
 प्रातः सुवासिन्यां दिभोजयेदिति कृत्य तत्वात् ॥ यदातु संहरणं पूर्व
 रात्रिर्भद्रया व्याप्नोत रादिनप्रदोषे चैव चंद्रग्रहणं नदाग्रहणं स्ना
 वोत्तरमेव होलि पूजयेन्न तु पूर्वगुर्वशिष्टं ७ छ १ तिकं मलाक
 रनीलकंठावाहतुः ॥ फाल्गुनकृष्णप्रतिपदश्च पंचस्पृष्टास्त्रा
 यादिति निर्णयः सिंधुः ॥ तदिने प्रातर्होलिकाभूमिं विभूतिं च वं
 दयेत् ॥ सप्याच न कुसुमं प्राशनं कुर्यात् ॥ ३ ति फाल्गुनः ॥ अथ चै० ॥
 चैत्रकृष्णमास्यो ज्ञानवंचा उत्पत्तिः ॥ ति निर्णयो ह्यरे विशेषः ॥
 ति निर्णयः समाप्तः ॥ श्रीसांवप्रसन्न ॥ ॐ श्रीगणेशाय नमः
 ॥ अथ निर्णयसिंधुर्लिंगार्चाप्रतिष्ठातिरव्यक्ते ॥ तत्र कालः
 वाशिष्ठः ॥ हस्तत्रये मित्रहरित्रये च पौष्णदृष्ट्यादित्यस्तरे ज्यमेव
 ॥ ति स्त्रीनराधान्तराशां कर्मेषु सर्वामरस्यापनमुन्नमस्यात्
 मानस्ये ॥ चैत्रे वा फाल्गुने वा पि ज्येष्ठे वा माघवेत्तया ॥ माघे सर्व
 देवानां प्रतिष्ठा शुभदा भवेत् ॥ सारदस्तु चैत्रं निवेधति ॥ विचैत्रे
 खेव मासेषु माघादिषु च पंचासिनि ॥ तेनात्र विकल्पः ॥ अत्र माघ

मासे विष्णु प्रतिष्ठाया निरिक्तविषयः ॥ माघे कर्तुं विना प्राय कालः ते शुभदा
 भवेदिति विष्णु धर्मोक्तेः ॥ नीचिषु चतुर्थी नवमी चतुर्दशमास्याः हि
 विष्णुः ॥ अस्या शुभाः ॥ अन्यत्र ॥ अष्टादशे हेतुना मूलं ॥ उत्तरात्रयमेव च ॥
 ज्येष्ठमासवराहो हिरण्यः पूर्वाभाद्रपदास्तथा ॥ हस्ताश्विनी रेवती च पु
 ष्यश्रवणाशीरस्तथा ॥ अतः राधा नृप्यास्वाती प्रतिष्ठायाः प्रशस्यते ॥ श्री
 पतिः ॥ सो हिरण्युत्तरयोः सवैः सवकरादित्याः श्विनी वासवानसुधेद-
 -मस्तु पुण्ड्रदिना विष्णोः प्रतिष्ठापनं ॥ यद्यप्युक्त्याभिज्ञेत्सुरेभ्यः रक्तयोर्विना
 धिपस्तदयोर्मन्त्रेति मरुचः करे निर्ऋतिभुर्गादि कान्तं मुभं ॥ गारापतिद्वय
 रदोयत्नभक्त्या सरारणं प्रथमफारिगसरुच्यम् ॥ दिकान्तं यौ ॥ अथ
 सिद्धगन्तनाम्नो वासवेलोकपानां निगादिन मास्विलानं स्यापनं स्थि
 रेयुः ॥ ते जश्चिनी स्त्रे मृददग्निदाह विधायिनी स्यान्दाददाह ॥ अने
 दकत्कल्याविनाशिनी च सूर्यादि वारेयुभे प्रतिष्ठा ॥ मान्दमे र ववारा
 हनारासिंह विविक्रमाः ॥ महिषासुर हं अथ स्याप्या वैददिराग यने ॥
 लिंगस्यापने विप्रोय माह हे मा श्री लक्षणा समुच्चये ॥ उत्तराप्रगागने
 भानो लिंगस्यापन मुन्नमं ॥ यद्विरो न्ययने पूज्यस्त्रिवर्षाधि
 मया वह ॥ स्वर्ग हे स्यापनं प्रेष्ठं तस्माद् वैददिराग यने ॥ स्वपनं
 नृपकर्तव्याशीशिरादा वत्तुत्रये ॥ प्राद्विस्थापितं लिंगं भवेद्दूर

दयोगंदं॥ हेमंते ज्ञानदेवैव लिंगस्थारोपणं मन्त्रं॥ रत्नावल्यां॥ माघ
 फाल्गुनवैशाखज्येष्ठाषाढे शुक्लपक्षे॥ मासे शुक्लपक्षे शुक्लि
 गस्थायनमुज्जमं॥ वौ धायनसूत्रे विष्णुप्रतिष्ठासुपक्रम्य द्वाद
 श्यां श्रोत्राणां वायानिचान्यानि पुरायनतत्त्वाणि॥ कति
 कादिविशाखांतोऽधित्यर्थः॥ अन्यापिविशेषो हेमाद्रौ ज्ञेयः
 अथवौ धायनं वैविक्रमी चानुस्मृत्य लिंगा चर्चा चल प्रानीत्योच्य
 ते॥ यजमानः पूर्वोक्तकाले पूर्वेषु दर्शार्हा दशाष्टौ दशान्यनर हस्त
 मंडपं कृत्वा॥ गेये हस्तमात्रं चतुरस्रं कुंडं स्थापित्वा पूर्वतो हस्त
 मात्रो वेदीं ते र्भूत्येवास्त॥ मध्ये वेदीतदुपरि सर्वतोभद्रं च कृ
 त्वा प्राणा नायम्य॥ अस्यां नूतनमूर्तेर्देवस्य सांति ध्यात्वा शि
 धयर्थं दीर्घायुर्लक्ष्मीं सर्वकामसमृद्धयस्तद्वत्कामो ह॥ अ
 मुकमूर्तेः प्रलप्रतिष्ठां करिष्ये॥ ३॥ निसंकल्प॥ गणेशपूजा पु
 राणाहवाचनमात्रका पूजा तादी प्राद्वचकत्वा आचार्यं च
 तुरो र्भूतिजं श्रवत्वा वस्त्राद्यैः पूजयेत्॥ अथ सत्विगाचार्यः
 मंडपं प्रविश्य॥ यदत्र सांस्थितमिति सर्वपात्रिकीर्थं शुचीर
 वो व्येति पंचगव्येनापो हिष्ठेति कुशोदकेन भरमिषोदयस्व
 स्य यतंतत्तद्व्यामिति जपित्वा देवाभ्या यानु यानु ध्यात्वा जप

-- -- शो देव यजुं न रक्षस्वोतिभूयो प्रादेशं कृत्वा जम्भकनसुलाप
 हुतिमार्गेण मंडपप्रान्तिकं कृत्वा उ कृत्वा यः ॥ पूर्वा त्रीहिरापो
 य -- न देव पंचगव्या हिराय यवदूर्वाश्च यत्नया प्रापेण शिपो
 हिये निनिरु मिहिराय वरार्ति ॥ इति च नरु मिः ॥ यवमानः सुव
 र्जन इत्यनुवाकेनाभिधिच्य ॥ व्या हुतिमिरि दं विष्णु रिति
 प्रथमफल यवदूर्वाः समर्प्य ॥ नमस्तस्मै रुद्रमन्यव ॥ इति रुद्रहो
 र्गमिति कं क वधा वाससा ॥ अथावा वने हेळ उ उन्नमामिति जले
 प्राधिवांसयेत् ॥ इदं वौधा यनोक्त ॥ तनः कुंडु म्रि प्रनिष्ठाप्यान्वा
 दध्यात् ॥ अत्र प्रधानं लोकपालमूर्ति मूर्ति यनीत् ॥ पंचपर्याये
 पलाशा जुवराश्च यत्नया प्राप्य मार्गसामिद्रिज्येन चारुणा च य
 त्येकं प्रतिद्रव्यं तिलैर्वा अष्टाविंशति संख्याका हुतिभिः ॥ अ
 यो वा ॥ स्याप्य देवसर्वे त्समिन्निलने वारचरु ज्यैः प्रतिद्रव्य
 अष्टसहस्रं मयुशतमयु विंशति संख्याका हुतिभिः ॥ अग्निर्यजुभिः
 न्यनुवाके न दशा हुती राज्येन ॥ ब्रह्मादि मंडल देवता प्रत्येकं दश
 दशा हुतिभिः ॥ अतः कृत्वा तिलद्रव्येण च यद्वे ॥ शो देव रागसिष्ट
 कृतमित्यादि ॥ गादीर नैवार चरुं प्रयत्नया प्राप्य भागान्ने
 मन्वाधानक्रमेण जुहुयात् ॥ प्रतिद्रव्यं होमान्ने देवया दत्ताभिः

死所不

सहस्रतामिति संश्राप्य **॥** इति च संश्राप्य स्यने इति संश्राप्य
 तथाप्य **॥** अग्न्युत्तरां कुर्यात् **॥** अग्निः सान्निमित्तं सज्जं स
 न्नियतिवा इति पदं हिर्मं पुनः यदित्वा पुनः सान्निमित्तं यदत्त
 एवमष्टसहस्रस्य धानं मन्त्रं च रगति वा यदत्त **॥** जल
 यानयेत् **॥** ननोच्या मुदकाद दधाना न च प्रक्षाल्या
 मंत्रे वन्यं च गव्यं कृत्वा **॥** पयः दधित्वा मन्त्रं च रजानमिति च सं
 स्त्राप्य **॥** अत्राप्ययस्व **॥** दधि क्रावणं च शुकमसि च मधुवाता
 आयोगो रिति च यंचामनेः संस्त्राप्य **॥** लिंगं चेत **॥** नमस्ते
 वमन्यव इत्यष्टमिः संस्त्राप्य **॥** घृतेनाभ्यज्य **॥** उद्धृतं
 नेनोद्धृतं **॥** उस्माद केन प्रक्षाल्या गंधदत्वा **॥** संपानोद केना
 भिषेच्य **॥** सपल्लवे च नृभिः कुंभैरापोहि षेति तिसृभिराकु
 लशोति विधिति च प्रत्येकं समुद्रज्येष्ठेति च नृभिः राकलशो
 विधिति च मंगलिनैः संस्त्राप्य **॥** उ उवरपीठं च मयवे शय
 पारितोष्ट दिदासजलकुम्भान् संस्त्राप्य **॥** नेषु गन्धपुष्प
 हवः क्षिप्वा **॥** अथ सप्तमदः **॥** द्वितीयेषु पुष्करपर्णा शमी
 विक केना प्रमन कचचः पल्लवाश्च **॥** तृतीयादिषु सप्तधा
 न्यपचरन् फलपुष्पाणि कुशाद्वर्गगोरोचनाः संपानोद
 के सर्वोपधीः क्षिप्वा **॥** क्रमैरापोहि षेति तिसृभिर्हिरण्यवर्क

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

८०

छन्दोवीहिचरुं कृत्वा तदेवतां संवेण दशाहुतीर्हृत्वा । तामा
 भिज्जु इन्द्रमुकप्रतिष्ठागं त्वेन विहितं होमं कृत्वा ॥ अग्निध्याना
 दि ॥ प्रधानं ॥ स्यात्पयस्व इत्युक्तं चरुद्रव्येण कृत्वा हुतिः ।
 मिः ॥ अग्न्यादिसप्तदेवदेवताः प्रत्येकं एकैकया हुत्याह
 साक्षात्तेन ॥ विष्णुसकवरादिहृद्दशात्मभिः प्रत्येकं
 कृत्वा तेन ॥ शक्तिः ॥ श्रियः ॥ सरस्वती ॥ पुष्टिः ॥ विष्णुः ॥
 परा मातृयानिषड्भिः सैकैर्घादिनामाभिश्च प्रत्येकं कृत्वा तेन
 न ॥ शम्भुः ॥ भवाद्यष्टौ देवताः प्रत्येकं कृत्वा तेन ॥ भ
 वाद्यष्टौ पत्नीः गुडोदनेन ॥ भवाद्यष्टौ सन्तानं ॥ प्रत्येकं
 हरिद्रोदनेन ॥ रुद्राः ॥ अथ कादि सप्तदश मन्त्रैः कृत्वा चष्टौ
 नामभिश्च प्रत्येकं कृत्वा तेन ॥ शोषेणासिष्टं कृतमित्या
 दि ॥ अथोद्यः ॥ ॥ यान् ॥ अग्नये स्वाहा ॥ सोमाय ॥ धत्वे
 नरये ॥ कुर्वे ॥ अनुमन्ये ॥ प्रजापतये ॥ परमेष्ठिने ॥ व
 सवसे ॥ अग्नये ॥ सोमाय ॥ अग्नये नमोदाय ॥ अग्नये नमो
 तये ॥ प्रजापतये ॥ विष्णवे ॥ देवभ्यः ॥ सर्वभ्यो भूतेभ्यः ॥
 भूमिभ्यः स्वः ॥ अग्नये सिष्टं कृते ॥ इति ॥ ततः सप्तने अग्नये

निचनस्थमिः पवमाना नुवा केन चाभिधिच्य ॥ एकं कुंभेशमीपलाश
वट्खदिरविल्लाभ्यत्यधिकं कतपनसा म्नाशिरीखा पुंवरा रांगपल्लवा
क्वथाया चदित्वा भवत्येव श्रुत्याभिधिच्य ॥ पंचरत्नादकेनो हिरण्य
वर्गा इति संस्त्रायवा ससीदत्ता पत्रीतादिदीयां तं कृत्वा ॥ हिरण्यग
र्भः ॥ यः प्राप्नोति दा ॥ यः प्राप्नोति ॥ यः स्वयमे ॥ येन चो ॥ यं कं यसी ॥
आपो हयं यः यः मिथ्या यो ॥ इत्यष्टौ यवपिष्ट दीपान्दत्त्वा ॥ सुवर्गा
शलाके याने जसपात्रस्य मधुशृतं च गरुडित्वा चित्रं देवता नैको
सी मंत्राभ्या ॥ उतमो भगवन्ते तुभ्यो शिवाय हरये नमः
हिरण्यरेतसे विष्णो विष्णु रूपाय ते नमः ॥ इति च दक्षिणम्
येनेत्रे मंत्रावन्त्या लिखन्ते ॥ प्रजति चित्त्य जनेन मधुना चा
क्ता ॥ देवस्य त्वेति मध्वाज्यशर्कराभिरेत्कानेनेवा जनेन पु
नरं जयेत् ॥ अतिशेषः ॥ तत आदर्श भद्रादिदर्शयेत् ॥
ततः कर्ता आचार्या यगा मृत्तिभ्यश्च दक्षिणं दद्यात् ॥ अथाचा
र्यः ॥ प्रत्यचा ॥ प्रणवं वदन् ॥ उरुषरुतो न तवत्वा ॥ वंशपा
त्रे पंचवर्णा दनेन देवस्य नीराजं त्वकारयित्वा रुद्राश्चतुष्टय
प्रादो वलिंदद्यात् ॥ मंत्रस्तु ॥ उतमो कद्राय सर्वभूताधिपतये

८१

शीतलभूषणयोमादयिताधि विष्णुधिपतये रुद्राय वैतमो नमः ॥ श्री
 वमगर्हितं कर्मस्तुत्वा हेति ॥ अथ त्वत्पूरो भूतेभ्यो नमः ॥ श्री
 मायाचार्यः सर्वतोभय देवानां वा ह्येन ॥ मध्ये ब्रह्मारां ॥ पूर्वा
 दिदिक्ता अथै लोकापालान् ॥ ईशानेन्द्रयोर्मध्ये वसुन् ॥ इत्या
 दि ॥ रुद्रान् ॥ आदित्यान् ॥ अश्विनौ ॥ विष्णान् देवान् ॥ पितृ
 न् ॥ नागान् ॥ स्कंदश्चैव ॥ ब्रह्मेताशा यन्तरालेषु ॥ दक्षवि
 ष्णु ॥ बुध ॥ स्वर्ध ॥ मृत्युरोगान् ॥ समुद्रान् ॥ सरितः ॥ मरुतः ॥
 गणपतौ चैति ॥ मध्ये ब्रह्म समीपे ॥ एतद्वी ॥ मेरुं चावाह्य
 ॥ प्रागादि ॥ वज्र ॥ शक्ति ॥ दंड ॥ मवज्र ॥ पाश ॥ अक्रुश ॥ गदा ॥
 त्रिशूल ॥ तडाक्ष ॥ ऐंद्री ॥ कोमारी ॥ ब्राह्मी ॥ वाराही ॥ चामुंडा ॥ वै
 ष्णवी ॥ माहेश्वरी ॥ वैलायकी ॥ एतानां मभिरावा संसृज्य
 ॥ अर्च्यं यो देवं ननु मंत्रेण गवाह्य ॥ मंडल मध्ये अर्च्यं सुप्र
 तिष्ठितं भवति निवेष्टय ॥ संप्रज्य ॥ वृहो मंडलं दत्तनां
 नामाभिस्तिलाज्येन दशा दशा हुत्वा हुत्वा सिष्टं कृदादि प्रा
 यश्चित्तां न कर्म शोचं समाप्य शीघ्रायां देवमारोप्य ॥ पुरु
 षं सुक्रीनं रनीशायणाभ्यास्तत्वा देवेभ्यो संकुर्यात् ॥ यथा

पुनस्तैनाभ्यां सार्गाहतिः । करिष्यमाणो माते वा ततः आवायाया
 उद्यधीरिति सवोषधीः समर्प्य ॥ संपातोदकदेवमंत्रेण शान्तवा
 रमाभिर्मंत्र्य ॥ तैनेवाभिधिंदेन ॥ ततः उनिच्छति देवसुत्या
 प्यविष्मन् श्रुत्वा रित्यपस्याय देवध्यात्वा यजेत ॥ ब्रह्मणे
 नमः ॥ एव विष्मवे ॥ रुद्राय ॥ इंद्रादीनष्टो ॥ वसुभ्यो ॥ रुद्रभ्यो ॥
 आदित्यभ्यो ॥ आशिभ्यो ॥ मरुद्भ्यो नमः ॥ कुबराय ॥ गंगा
 दिमहानदीभ्यो ॥ अरुणीषोमाभ्यां ॥ इंद्राग्निभ्यां ॥ शुक्ला
 त्वेवीभ्यां ॥ धत्वंतरये ॥ सर्वेणाय ॥ विष्मभ्यो देवेभ्यो ॥
 ब्रह्मणे ॥ इति ॥ ततः संपातोदकेन यजमानमभिधिंद्य
 देवध्यात्वा प्रतितिच्छपरमेश्वरतिष्ठुष्यां जलं निवेद्य । स
 चिदानंदब्रह्मैकभूतं गृह्यते हितविग्रहकरचरणाय वयं
 वित्तशखचक्राद्यायुधवतं निजबाहूनां हस्तैर्निजहस्तैः
 मूले स्थितसर्वलोकसाक्षिणा अरुणीया सुपरमसि परमा
 श्रियंगमय ॥ इति मंत्रेण पुण्यां जुलावागतां विभाव्य भूच्या
 यां विन्यस्य प्राणं प्रातिष्ठुं कुर्वन् ॥ यथा ॥ अस्य श्रीप्रा
 णप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्मरुद्रात्रयः ॥ ब्रह्मयजुः साम

८३

निषत्तां सि॥ क्रियामय वपुः प्राणारब्ध्या देवता॥ अं वीजं॥ कौंश
 निः॥ हीकीलकं॥ प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः॥ ननोत्र
 व्याकीर्तनक्रमेण शिरोमुखं यमुह्य पादे बुविन्यस्य॥ उं
 करवंगंधं उं॥ अ॥ अथि व्यंजने वाया काशात्मने अं हृदया
 यनमः॥ उं चंजं जं जं जं शब्दस्य परा रूपसंगं धात्मने ईं शि
 रसे स्थाहा॥ उं टं ठं उं टं रां उं प्रोन्नतक चक्षुजिह्वा प्राणात्म
 ने उं शिरवाये वषट्॥ अंतं थदं धने एवा वाक्पाणि पादेषा
 यस्पर्शात्मने एं कं वचाय हुं॥ अं पं फं वं भं मं अं वचनादान
 विहरणोत्सर्गानंदात्मने औं नेत्रत्रयाय वीषट्॥ उं यं रं ले
 वं प्रां वं सं हं कं दं अं मनो हं कारुचिनात्मने अः अस्त्राय फं बुध्यः
 ट्॥ एवं आत्मनि देवे च कल्पा॥ देवे हृदि स्थस्वा जयेत्॥ उं
 यं रं ले वं प्रां वं सं हं कं दं अं हं सुः सो हं॥ देवस्य प्राणा इह प्राणाः
 ॥ एवं जीव हस्थितः॥ सर्वदिया शि॥ वाक्पाणि पादेषा
 यस्पर्श हंगत्सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा॥ अस्कनीते० गर्भा
 धानादि संस्कारां सिध्यर्थं पंचदश प्राणावाहनि जपेत्॥ देवस्य
 हृद्यं गुह्यं तत्वा जपेत्॥ अस्य प्राणा प्रतिष्ठन्तु अस्य प्राणारुहं
 तु च॥ अस्य देवत्वमर्था ये मामहेति च कचन॥ ततः प्राणवे

न संसृज्य मजीवं ध्यात्वा ध्रुवाद्यौ रिनि न चंज स्वा ॥ कर्णांगा
 यन्त्री देव मंत्रज स्वा ॥ पुरुषसूक्तं नो य स्या य पादनाभिः शीरः
 स स्पृष्ट्वा इहे वेद्यानि विजयिते ॥ ननः कर्त्ता ॥ स्वागतं देव देवे
 राम इति यावन्मिहागत ॥ प्राकृतं नम दद्यात्मा बालवत्परिपाल
 य ॥ धर्मकामसिद्धयर्थं क्षिप्रो भव शुभाय नः ॥ सान्निध्यं तु सदा दे
 व स्वाचार्याणां परिकल्पय ॥ य इन्द्रवनी सूर्यानि संत्य प्राति घातिनः
 ॥ नावत्त यात्र देवेश स्त्रियं भक्तानु कं पया ॥ भगवन् देव देवेश त्वं पि
 ता सर्वदेहितां ॥ रूपेण भगवन् त्वं वा व्यात्र चराचरं ॥ तेन रूपे
 ण देवेश स्वाचार्याणां सान्निध्यो भविति नान्तर ॥ एतदंतं सर्वदेवानां स
 मानं ॥ वेदमंत्रश्च मूलमंत्रो वेदिको वाग्राह्यः ॥ अप्याचार्यः कर्त्ता
 वा ॥ लिंगे अचार्याणां वा ॥ ओम् नमः पुरुषमावाहयामि ॥ ओम् भवः पुरु
 षमावाहयामि ॥ ओम् स्वः पुरुषमावाहयामि ॥ ओम् भूर्भुवः स्वः पुरु
 षमावाहयामि ॥ इत्यावाह्य ॥ अणवेनासनं दत्वा ॥ तेनैव हवर्षिणा माकवि
 मुक्ता ता पद्यमिष्टं पाद्यं ॥ इमा आयाः शिवतमाः सताः सततमा
 मेध्यामेध्यातमा अमृत ॥ अमृतनरसाः पाप्रास्ता ज्ञयता प्रतिमृत्वा
 तां प्रतिमृत्कृतु भगवान्महाविष्णुः विस्मवेतमः पाद्यं ॥ हवीं गं
 धपुष्पकुशफलादन्तासहितं अर्घ्यं ॥ इमा आयाः शिवतमाः स० ॥

८४

म ध्या सा जु य नां प्रा नि गृ ह्ना तु भग वा न् महा वि स्मः वि स्म वे न मः
अ ध्या सा जी ती कं को ले ला ल व ग मि श्र मा च म नी यं ॥ इ मा आ पः
शी ॥ आ च म नी या सा जु य नां प्रा नि गृ ह्ना तु भग वा न् महा वि
स्मः वि स्म वे न मः ॥ आ च म नी यं ॥ मू ले न म ध प के ॥ पं चा भू त
स्ना नं ॥ तै ला भृ ग्गा दि ॥ त न्नो दे व म नै सं स्ता प्य ॥ इ दे वि स्मः
रि ति वि स्मो ॥ लिं गे भग वा न् महा दे वो रु द्रा य न मः ॥ इ ति पा
द्या दि ॥ त म्भो अ सु नी ल गी वा यो नि लिं गे प्रा ति सं वि स्त स्य ॥ इ
म गं धाः शु भा दि व्याः सर्व गं धै र ल क्ता ॥ ए ना ब्र ह्म षा वि
त्रे ण पू ताः सूर्य स्य रा शि मि मि ॥ प्रा ति गृ ह्ना तु प्रा ति गृ ह्ना
तु भग वा न् महा वि स्मः वि स्म वे न मः ॥ गं धं ॥ ए म मा ल्याः
शु भा दि व्याः सर्व मा ल्यै र ल क्ताः ॥ ए ना ब्र ह्म षा वि त्रे ण
पू ताः सूर्य स्य रा शि मि मि ॥ प्रा ति गृ ह्ना तु भग वा न् महा वि
स्मः वि स्म वे न मः ॥ मा ल्या ॥ इ म पुष्पाः शु भा दि व्याः सर्व
पुष्पै र ल क्ताः ॥ ए ना ब्र ह्म षा वि मिः ॥ प्रा ति गृ ह्ना तु
भग वा न् महा वि स्मः वि स्म वे न मः ॥ पु ष्पा रि म ॥
वन स्पा ति र सो ध पो गं धा दौ गं ध उ न मः ॥ आ प्रे यः सर्व
दे वा नां दू पो यं प्रा ति गृ ह्ना तु ॥ प्रा ति गृ ह्ना तु भग वा न् महा

हो = ६

विष्णुः विष्णवे नमः ॥ धर्मः ॥ ज्योतिः श्रुतं च ते जगद्देवानां सततं
 प्रियः ॥ भास्वरः सर्वभूतानां दीपो यं प्रतिगृह्णतां ॥ प्रतिगृह्ण
 तां भूतानां भागवान्महाविष्णुः ॥ दीपो ॥ विष्णो ॥ संकल्पेण वासुदे
 व प्रकृमांनिकुट्ट पुरुषोत्तमो दत्तजनारसिंहा ॥ तज
 नार्दितुयेन्द्रहस्त्रां कुस्मानि द्वादशानामभिः पुष्पाणि स
 मर्प्य नैरेव नर्पणं कृत्वा ॥ पायसगुडोदनचित्रादनानि
 ॥ ३ ॥ चनेवितनमिनि निवेद्य ॥ कुसरं पूर्वोक्तनामभिर्जुत्वा
 ॥ तैव ॥ शांतिः शान्तिः ॥ श्रियैः सरस्वत्यै ॥ पुष्पैः ॥ विष्णवे शतिङ्
 त्वा ॥ विष्णो नुकं ॥ नदस्य प्रियं ॥ प्रज ॥ सुः ॥ परमात्रया ॥
 विचक्रमे ॥ विदेवः ॥ शतिङ् त्वा ॥ पुनर्द्वादशानामभिर्जुत्वा
 न ॥ लिंगेन ॥ दीपान्तं कृत्वा ॥ भवाय देवाय नमः ॥ शर्वाय ॥
 ईशानाय ॥ पशुपतये ॥ रुद्राय ॥ उग्राय ॥ भीमाय ॥ महते दे
 वाय ॥ शतिपुष्पाणि दत्वा ॥ नैरेव नर्पणं कृत्वा ॥ पवित्रं नैरे
 नियायसगुडोदनचित्रादनानि ॥ पूर्वोक्तनामभिः कुसरं कृत्वा
 ॥ भवस्य देवस्य यत्ने स्यात्तस्याद्यष्टभिः गुडोदनं कृत्वा ॥ भ
 वस्य देवस्य सुताय स्यात्तस्याद्यष्टभिः हरिदोदनं कृत्वा ॥ अथर्वकं ॥
 मानो महान्तं ॥ मानसोक्तं ॥ अथानेगां प्र ॥ विकिरिदावि

ने

दिः

चलप्रतिष्ठासाम	१७ स्वरपत्र	कोष्ठ	१ रूपतवे	१ देवसालीचा चरु
२ सुवर्णचेतुकडे	१ शमी	जटाभांसी	५ पंचरंग	अधोलीचा
१६ कलश	१ वेहकल	हलद	कालापिवन	१ चरुपाशलीचा
२ किताकलश	१ बड	दारुहलद	भेतहिर्वा	१ तील दोनशेर
१ सुवर्णशलाका	१ रेवर	मोर्वे	आरक्त	१ यव
१ रुप्याचीवाटी	१ वेल	शिलादस	३५ स्कार्या	१ सर्षप
४ वस्त्रे	१ फणस	चंद्रम	२ नारळ	१ सतकंकण
१ पंचगव्य	१ आवा	वेखंड	५ केली	१ गोहीर
२ पंचरत्ने	१ उंवर	चकोरा	५ पैरु	१ गोष्टन
१ पंचमृत	१ आपटा	नागरमो	खारका	१ लवंग
१ सप्तमृतिका	---	२ यज्ञोपवीत कादर	उका	१ पत्री
१ सप्तधातु	१ --- व	१ मध	अर्गजा	१ जायफल
१ उडुंवरपीठ	पांचपुलव	१ साखर	उदवत्या	बेलदोडे
१ पल्लव	वसाली	१ आदर्श	सगंधतैल	श्यामाक
१ अश्वत्थ	१ गेरोचन	१ चामर	१८ यवपिष्ट	१ विष्णुक्राता
१ पलस	१ सर्वोद्यधी	१ पकाने	दीप	१ कमल

८६

१ गूल ॥ गोप्रदान आचार्यसि ॥
 १ चित्रोदत ॥ उत्तमपदे प्रत्ये ॥ १ उलोदक ॥
 पूर्ण हुतिसामग्री कर्द ००० म इस हस्ते पुण्या दवा चनसामग्री ॥
 पलंग ॥ वाशशे मध्यमदूर ००० ॥ ४ के दली क्षेम ॥
 न्याहाली ॥ कनिष्ठपदे २५ ॥ ५ अतिज ॥
 उशी ॥ ग्रहकृताकृत ॥ ६ पुष्पकृतामग्री ॥
 प्रावरणवल्ल ॥ कृताश्रोनेयासमिधा ॥ ७ कृताश्रोनेयासमिधा ॥
 अस्मान्गिरि ॥ ८ रूर्वा ॥ ९ दर्भा ॥ १० नस्यसामग्री ॥
 समिधा मध्यमपदे ॥ ११ ००० अष्टाविंशत्यष्टसहस्रपदे ॥
 २४० अष्टम्य ॥ ॥ ६२०० अष्टाष्टसहस्रपदे ॥
 २५० शमी ॥ ॥ ४००० अष्टाविंशत्यष्टोत्तरशतपदे ॥
 २५० अपामार्ग ॥ ॥ १६०० अष्टाष्टोत्तरशतपदे ॥
 २५० पलास ॥ ॥ १२०० अष्टाष्टाविंशतिपदे ॥
 २५० उवर ॥ ॥ ३ तिचलाची प्रनिय ॥
 उं श्री गणेशाय नमः ॥ अथ नागवलि ॥ न त्र शौ नकः ॥
 अथ वक्ष्यामि सर्पस्य संस्कारविधिमुत्तमं ॥ सिनीवल्या यो
 र्णमास्यापंचम्यांकारयेन्नतः ॥ प्राप्तेवात्रद्वयुक्तायामम्य

उमंडुप =

तिम्रो दत्तव्या हस्तिभिः स्विभिः ॥ त्रिभिरिति विशेषरागत् ॥ उंभः
 प्रो द्या मीत्यादि प्रयोगः ॥ इति सपे जले ता रित्तिमाभिधि च्यतनः प
 र ॥ ना कितु संचयनं कुर्यात्स्नात्वा च म्यग्र हं जजेत् ॥ ब्रह्मचर्यादि
 कं कार्यं विरात्रा धुहिरिष्यते ॥ चतुर्थे हति संप्राप्ते सचैल स्नानमभ
 चरेत् ॥ घटन पायसमद्वये श्रद्धि जा नयेत् ॥ नुभो जयेत् ॥ कर्तनानाम
 पदे विप्रान चयेत् ॥ हृदयमाणा कैः ॥ सर्पान्नत स्नप्या शोयः कपिलो ना
 गु एव च ॥ कालीयः शेरव पा लभ्र भू धरश्च प्र कीर्तिनाः ॥ पादप्रहा
 लने कुर्यादभि -- पदेः पृथक् ॥ गंधपुष्पाक्षतै र्घृपदीपा रुद्र
 च यो ह ज्ञात् ॥ ३ निसर्पस्य संस्कारं कृत्वा ताम्रवलिं तनः ॥ दत्त्वा
 स्वर्णमयनागमपरा धातुमुच्यते ॥ दत्त्वा स्वर्णमयनागमपरा
 धातुमुच्यते ॥ एवं कृते विधाने वै सर्पसंस्कारकर्मणि ॥ सर्पहि
 सात्कृतान्याया यान्मुच्यते तान्न संशयः ॥ कुक्ष्याध्यादियुक्त
 स्य सर्वथा भेषजं त्यिद ॥ अग्न्युरारोग्यं मे स्वर्गं प्राप्य कामान्
 वाप्नुयान् ॥ अत्र उवाच भते पुत्र म धुनो धुनवान्भवितु ॥ रोग्या
 रोग्यस्य वा प्राप्तिं शौनकास्य वचाय येति शौनका ये मूलवा
 काति ॥ वधे ह जन्म निकृते इत्यत्र ॥ जन्म निवधः कृतो येने
 ति विग्रहः ॥ ३ हशब्दस्य कारलोपच्छादसः ॥ नास्ति संपन्नं कु

च

र्थादित्यत्र अस्थि संचयन मात्र निषेधा दत्त्वा प्रेता क्रियात्रा विभ
 वतीति केचिन् यावद्वाचनिक मिहित्या यावत् भवतीति स प्र
 दायिकाः ॥ ज्ञान चर्या दिक् कार्यमित्यत्रा विवोधा यजोक्त ए
 काह यद्वा एवासीति केचिन् वौधा यनः ॥ अथातो नन्तादिना
 प्राप्ते स र्षसंस्कार विधिव्याख्यास्यामो दाक्षिणागे नरा यरा यो
 रमावास्यां यो रमास्यां वा पंचम्यां वा प्रोक्षानक्षत्रे वा क्रियत
 इत्यादि ॥ पूर्वोक्ते शुभे काले साक्षि रहिते संभृत संभारः उक्त दि
 नात् पूर्वदिने तदहरे ववाऽधिकाराय चतुर्दश कृष्ण आत्मक प्रा
 यश्चित्तं चरेत् तस्य प्रयोगः ॥ स्नात्वा च म्य प्राणा नाय म्य किं
 निवसाः समस्त संपादिनिषर्षदं प्रदाक्षिणी कृत्य तदग्रे निष्कं
 तदधं वागो वृषा निष्कय द्रव्यानि ध्याय ॥ सायां गं प्राण मेत ननः
 किंते कार्यमिति नैः एव अमुक शर्मणा यमा मम पत्न्या मम
 पुत्रेणामत्पूर्व जैर्मत्संबंधिभिर्वा इह जन्म निजन्म नरे वा सा
 नादज्ञानाद्वा कृतेन स र्षं बधेन ज नितस्य संतानि अविबन्धकी
 भूतस्य दोषस्य परिहाराय अनुगृह्य कृत्वा प्रायश्चित्तमुप
 दिष्टान् भवन्त ॥ निषर्षदं प्रतिब्रूयान् ते च परस्परानुमत्या
 नस्य शक्तिं विप्र प्रय ॥ प्रायश्चित्तमुपादिष्टा मः ॥ निरूपुः ॥
 ननः कर्त्ता सर्व धर्म विवर्त्तनो गो प्रारः सकल हिजाः ॥ देह

॥ इति शिखा कदो यत्स्थवर्जं के शरम आलो मनस्वानि वा य
 धित्वा ॥ आद्युर्वलय शोवर्चः प्रजाः यम्य वस्सुनि च ॥ ब्रह्म
 प्रजां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते ॥ इति वनस्पति प्राण्य त
 स्मान्प्रादेश मात्रं काष्ठं गृहीत्वा ॥ मुखं दुर्गधिना शाय
 दत्तं धावन ॥ इति दत्ता विशोध्य द्वादशग उवाच कृत्वा ॥ भस्म
 गोमय मृत्तिका स्नानानि विधाय ॥ पंचगव्यैः पृथक् पृथक्
 कृतं नमस्कृत्य कुशोदकेन शुद्धोदकेन च स्नानं विधि
 ना स्नानं कुर्यात् ॥ नतः प्रायश्चित्तपूर्वांगानि चरेत् ॥ ततः
 त्रिविधं पूजनं कृत्वा विष्णुं आहूय सिध्यर्थं चतुर्भ्यो वि
 श्रभ्यः पूजनं पूर्वकमा मन्त्रानि दद्यात् ॥ आद्यगोदानं प्र
 न्यक्षेति यथा हारा वा विधाय ॥ नतः शुद्धोदरोत्तमं होतुं
 विधिना गन्धं प्रातिष्ठान्वा दद्यात् ॥ प्रायश्चित्तो गन्धो मेदे
 वता परिगृह्य मन्त्रानं करिष्ये ॥ अत्र प्रधानं ॥ अग्निं
 वायुं सूर्यं प्रजापतिं व्यससं मस्ताभिव्या हनिभिः ॥ अन्त्ये
 कं सप्त सप्तवारं समाज्येन ॥ वीधाय नोक्तं पंचगव्यं हो
 मे ॥ अग्निं ॥ सोमं ॥ विष्णुं त्रिः ॥ रुद्रं ॥ सवितारं ॥ ब्रह्म ॥ पर
 मात्मनं च ॥ पंचगव्येन ॥ एता देवताः सृष्टो यद्व्य ॥ इत्यु
 क्ता सामिधौ गवाधाय ॥ परिसमं हुत्वा दे ॥ यान्ना सोदन

स्थावा न कारयेत् कृते सर्ववधो विप्रः पूर्वजन्मानिवेहवा ॥ अनेक
 उः खजालानि प्राप्नोति स तननरः ॥ सेतति प्रतिबंधश्च जातापत्यं
 विनश्यति ॥ तस्य प्राप्तिं प्रवक्ष्यामि येन स पश्येत् सुरसुखं ॥ स्नात्वा
 त्वा गत्पनना ब्रह्मदंडं दद्याद्दिज्ञानये ॥ वधं प्रस्थापयेत्त्रा
 पिचरेत्सुखं श्रान्तं दद्यात् ॥ वधो ह जन्मानि कृते ह दंडं दिज्ञान
 ये ॥ दद्यात्प्राप्य विमुध्यर्थं श्रोत्रिया य कुंदं विने ॥ विप्राय दंडं मूल्यं
 बाह्यभावे सति दापयेत् ॥ साक्षाद्ब्रह्मात्मकं कर्तुं तेन देव प्रदाय
 येन ॥ निष्कत्रयं हि निष्कं बानिष्कं मेकं कनीयसं ॥ अनुमत्या
 दिकर्तुं शांतिष्कं मधं न दध्मि ॥ विनष्टां वीत दद्याद्दि
 नानुसारतः ॥ अनुसंचितं शौलं ब्राह्मणं संस्कार्य न दत्तं नरः ॥ प्रियं
 गुर्वीहि गोधूमं तिलपिष्टेनैव कनः ॥ सर्पा कृतिनेन न
 वभूषेति दापयेत् ॥ अनेन ब्रह्ममाशान मेत्रेण प्राप्य ये द
 हि ॥ एहि पूर्वमृतः सर्वं प्राप्तिमान्पिष्टे समाविश ॥ संस्कारार्थं
 महं भक्त्या प्राप्य यासि महासतः ॥ बस्त्रोपवीतगंधाद्यैरक्षतैः
 कुसुमादिभिः ॥ कर्त्ता पुण्यां जलिं दत्त्वा प्रणिपत्य हरे दहि ॥ प्रदा
 त्विनां धियुगलमाचम्योपविशोऽबुवि ॥ कुर्यात्संस्कारं संकल्प्य प्रा
 णायामपुरःसरं ॥ यज्ञोपवीतिना कार्यं सर्वसंस्कारकर्म तु

लोकिकाग्निं निष्ठां यथासमिदाधानमाचरेत् ॥ अग्नेराग्ने
 यदिगभागे भूमि सं प्रो ह्यवादिभिः ॥ चित्ति कृत्वा यथासं
 यं कुशोराग्नेय काग्नौ वै ॥ अथुह्याग्निं परिस्तीर्य पारो वि
 च्य समर्चयेत् ॥ कृत्वा ध्यादानय र्यंतं बद्ध्वा त्रासादना
 दिकं ॥ आचारो चेदायी इत्वा सार्धिया च यथा विधि ॥
 सार्धं गृहीत्वा यत्नेन चित्तिं मारोपयेत् सुधीः ॥ अथ स्पृष्ट्वा
 स्पृष्टो षोत्रागत्वा चाग्निं समीपतः ॥ स्क्रवेण जुहुयादा
 न्यमग्नौ व्याहृतिभिस्त्रिभिः ॥ सार्धं स्पृष्ट्वा जुहुयादा न्यव्याह
 न्याविसमस्तया ॥ अथ ज्योषो वं स्क्रवेणो व स र्यदेहे निवेच
 रेत् ॥ चमस स्पृष्टे जलैः स र्यं व्याहृत्या अथुह्य पाणिना ॥
 अग्ने रक्षाण इत्ये चा स र्पायाग्निं प्रदापयेत् ॥ स्क्रवंतत्र
 तिधा याप्य यज्ञपात्राणि वहिषा ॥ चित्तिं प्रदाक्षीणं कृ
 त्वा प्राणि पत्यक्षमापयेत् ॥ उपानिष्ठे च मानं नमोस्तु
 स र्यं इत्यतः ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि कृतः स र्यं वधो मया
 ॥ संस्कार कुर्वन्ता भूज्वा नतं सर्वं क्षम्यतां च मे ॥ प्रज्ञां देहि
 यमं देहि आरोग्यं देहि सर्वदा ॥ जन्म जन्म नि चैवेयं बु
 धिरस्तु सदा म मे ॥ इति संप्राप्य नासि गेदं त्रात्वा गत्य

अनः अनः क्षीराज्येन तन प्रसा

काले पंचगव्य इव्याणि । ताम्रपात्रं । सप्तदर्भाश्चासाय ॥ आ
 ज्यनिर्वापानंतरं पंचगव्यमेलनं कृत्वा आज्येन सह त्रिः प
 र्याग्निरुत्थ ॥ बर्हिषि आज्यस्यात्मी पंचगव्यं चासाय ॥ त
 न ३ धमा धानां ते व्यस्तसमस्तव्या हतिभिः आया विप्रभती
 राज्याहुती कृत्वा ॥ सप्तदर्भात्मकेन कुर्वेन्नो हृत्य जुहुयात् ॥
 ॥ ओम् आगतये स्वाहा ॥ सोमाय ० ॥ रावनी ० ॥ इदं विष्णु ० ॥ विष्णो
 नुकं ० ॥ मानसोके ० ॥ उदकस्पर्शः ॥ नत्सविनुर्वरे ० ॥ वलजज्ञा
 तं ० ॥ ओम् स्वाहा ॥ इति मंत्रेण यावन्ती भिराहुतीभिश्चानुष्यभाग
 होमो भवति तावन्ती राहुतीस्तैः कुशैर्जुहुयात् ॥ परमात्म
 न इदं ॥ न नो विशील्य पंचगव्यं प्रणवेना लोपु प्रणवेना
 भिमन्त्र्य ॥ नतग्रहणं करिष्ये ॥ इति विप्रान् पृच्छा ॥ कुरुष्वे
 नितैरनुज्ञातमग्रासनादहिरुपविश्य प्रणवेन सर्वं पिबेत् ॥
 न नो मुखहस्तपादान्प्रक्षाल्य हिराचम्यासने उपविश्य ॥
 पर्यङ्गपदिष्टं चतुर्दशकुक्ष्यात्मकं प्रायश्चित्तमाचरेत् ॥ प्र
 न्यामाय यदंगोदानं तैश्च कुर्यात् ॥ इदं ब्राह्मणोभ्या दद्यात्तु
 जेद्वा ॥ नतः पूर्ववच्चा हति होमं विष्णु पूजने मन्त्रं विष्णु आ
 हुंगोदानं च कुर्यात् ॥ गवेया संदत्वा शक्तौ सत्यां दद्यादात्मा
 निगोभूतिलहिरायाज्य वस्त्रधान्य गुड रौप्य लवणान्म

कानिद... नतो मयायत्तत्वं चतुर्दशकृष्णान्मकं प्रायश्चित्तिः
नमोऽपि दमस्त्विति भवं श्री बुवास्त्विति विप्रान्प्रायश्चित्ते राधि
दमस्त्विति प्रम्यक नैकमसां दगु रायाय विष्णुस्मरेत् ॥ १ ॥ हज
न्मनि चेकसा ह्मा हुद्यो विप्रा येलो रुदं डं दद्यात् ॥ मनेन ज्जन्म
कृत सयं वंधजानि न दोषयार हा शी प्यं ३ संलो ह दं डं सदा वि
रगक ब्राह्मणा यनु भयम हंसम्यद देनममो निदद्यात् ॥ २ ॥
ननः प्रीयतामिति वदेत् ॥ अभावे दंडमूल्यं वा दद्यात् ॥ ३ ॥
न्यानु मन्त्रा वध कर्त्तृणां चित्तिष्कं द्विनिष्कं मेक निष्कं न
नदधी हुंवादा नावेभवा नु सारेणा कर्त्तव्यं भवति ॥ विन
शा संनकु यति ॥ एवं पर्वरं गं विधाप्य मुहूर्तं दिने कर्त्त
प्रातः कृतानि त्याक्रियः संभटनसभाः सयं संस्कारं कुर्या
त् ॥ कर्त्ता आ चाम्य प्राग्गाना यम्य देश कालो संको न्य
॥ करे व्य मारा सयं संस्कारं कर्म गि आ चाये त्या म
हवरा ॥ ३ ॥ ति आ चाये दोषा नस्य वस्त्रा दिना पूजा वि
धाये ॥ अस्मिन् सयं सयं स्कारं कर्म गि ममा ज्ञां ददत्त
॥ ३ ॥ ति ब्रूयात् ॥ तं अनुष्ठित ॥ ३ ॥ न्या चाये गानु ज्ञातः ॥ ग
हादो मुच्यो देशो गोमये नीय लिप्य ॥ सर्वया त्वि कीर्त्यं शु

वीवो हव्येति श्रोत्र्यः॥ मिश्रितैः प्रसूद्वय पारमिनेः प्रियंगु
वीहि गोधूमतिलपिष्टैः एतदन्त्यतमेन वा सार्धं कृतिं कृ
त्वा मध्ये कृशां निधाय नवमस्यै आरक्तवत् त्रिनेधाय
नस्योपरि निधाय॥ अनेन का प्रयपगोत्रस्य प्राणाप्रति
ष्ठा करिष्ये निसंकल्प्य॥ तदित्यदन्तविचिकेत वि० न
मृतः सज्जीवान्॥ इति चतुर्होत्राय॥ पुनर्मृतः पुनरायु
र्मन्त्रागात्पुन० दुरितानि विधा॥ पुनर्मृतः पुनरो मनो०
सचेमहि॥ ततः सूर्यं प्रार्थयेत्॥ एहि पूर्वमृतः सूर्यः
स्मिन्निष्ये समाविष्टा॥ संस्कारार्थं महामन्त्रा प्रार्थया
मि समासतः॥ इति मंत्रैः प्राणाप्रतिष्ठा कृत्वा॥ ओं भुजंगो
प्राय विद्महे सूर्यराजा यधीमहि॥ ततो भुजंगः प्रचोद
यान्॥ इति गायत्र्या अभिमन्त्र्य॥ असुती ते पुनरस्मा० अ
नेन व्याहृत्या चाभिमन्त्र्य॥ ततः सूर्यं गायत्र्या आवाहना
दिव्योऽङ्गो यचारैः पूजा कृत्वा पुण्यां जलं दत्त्वा प्राणि
पत्य॥ भो सूर्य इमं बलिं गृहाण मम भद्रदयं कुरु॥ इति पा
यस बलिं समर्प्य॥ या वो ह पापकर्मा ह या पाप्मा या य संभवः

६१

६०

॥ त्राहि मां कृपया देव शरणागतं वत्सलं ॥ अथ राधासहस्र
 -- यन्नेह निर्दिशं मया ॥ नानि सर्वाणि मे वद मत्स्य परमं
 धरे त्रिदशमापयित्वा पूजा समर्थं कुर्यात् ॥ ततः पु
 राय - प्यादि प्रशस्त देशं ज्ञातिसमर्थं सर्वनीना ॥ प्रता
 लितं ध्रियुगपाणि राचम्य प्राणा नायम्य संकल्पं कुर्या
 त् ॥ मया १६ जन्म निजन्मं तरे वा मम पत्न्या पुत्रे रा वा
 मत्पूर्वं जै मत्सं वंधिभिर्वा ज्ञाना दज्ञाना द्वा मनो वाक्काय
 कर्मभिर्वा कि तेन सर्व वधेन जनि तस्य दोषस्य परिहारः
 र्वक मच्छरीरस्थपीडा दारिद्र्यान पत्न्या दिति वृत्ति क्षाराऽ
 नेक पुत्रपोत्रादिसंतत्या भिर्बध्यै च शौनकादिक
 ल्योक्त प्रकारेण सर्व संस्कार करिष्ये ॥ इति संकल्प ॥ भू
 संस्कार पूर्वकं लौकिकं मग्निं प्रतिष्ठाप्य ॥ अन्वाधानं
 कुर्यात् ॥ अत्र धानं अग्ने ॥ अग्निं वायुं सर्वं चाज्येन
 सर्वं मुखे प्रजापतिं चाज्येन ॥ शोषेणास्विष्टकृतमि
 त्यादिसद्यो यक्ष्ये ॥ समिधोग्नावाधाय ॥ अग्ने राग्नेय
 दिग्भागे भूमिं जलेन प्रोक्ष्य ॥ तत्र चिन्तित्वा ॥ आग्नेया

शुभा=

शुभा=

मेदभश्चिनिपरिस्तीर्यस्याययेत्॥ नतो ग्रेःपरिसम्ग्रह
 हनादि० चक्षुष्यनत्वा॥ नतः आयंगोरिनिचिनि
 प्रोदप॥ गायत्र्यासर्पंरहीत्वा चिनावारोप्यायःस्प
 द्या प्रोत्रिस्प॥ अपउपस्पृश्यात्तिसमीयमागत्य
 प्रधानहोमकुयति॥ व्यस्तानां व्याहतीनां विष्ठा
 मित्रजमदाग्नभरद्वाजा नृपययः॥ अग्निवायुसूर्यो
 देवताः॥ गायत्र्युषिागनुष्टुभा छंदांसि॥ प्रधानाज्य
 होमवि०॥ ओम्भूः स्वाहा॥ अग्नये इदं०॥ भुवः स्वाहा॥ वा
 यवे इदं०॥ स्वः स्वाहा॥ सूर्याय इदं०॥ समस्तव्याहतीनां
 प्रजापतिः प्रजायति वेहती॥ सूर्यमुखे आज्यहोमे
 स्वि०॥ ओम्भूभुवः स्वः स्वाहा॥ प्रजायते ये इदं०॥ नतः स्वि
 द्बुक्तादिहोमशेषसमाप्य॥ आज्यशेषस्त्रवेण स
 र्वं देहनिधेचयेत्॥ चमसस्पृजलपाणिना दाय॥
 समस्तव्याहतीनां प्र० हती॥ सर्पाभ्युक्षणे वि०॥ ओम्भू
 भुवः स्वः॥ इत्यभ्यक्ष्य॥ नतः स्पेण्डिलस्य सर्वमग्निं॥

८५

चित्तो प्रक्षेपयेत् ॥ अ -- हा हा ॥ इत्यस्य वशिष्ठो निर्गम्य
 त्री ॥ सर्पाया भक्तिदाने वि० ॥ ॐ अमे दत्ता रागे अं ॥ ५५ ॥
 इत्यमर्ति दत्ता यउ यस्पृश्य ॥ स -- न मस्कुत्य सयदले
 म स्ये निक्षमाप्य ॥ उदकुंभस्वंधे कृत्वा जलसिंचनं त्रिः
 प्रदादिरा कृत्वा नागा शीरोदेशे स्फोटयित्वा यउ य
 स्पृश्य पात्रा एफनौ प्राक्षिप्य सयं प्राच्ययेत् ॥ नमो
 जगत्सर्वभ्यः ॥ निमंत्रयस्याग्निः सर्पा गायत्री ॥ स
 र्पाय स्यान्ने वि० ॥ नमोस्तु सर्वभ्यो ॥ मेदोरी चने ॥ या
 यवो या नुधाना नो ॥ सान्तो ज्ञानतो वायिकृतः सर्पः
 वधो मया ॥ संस्कारं कुर्वता भूतपानतस्य सर्वदाम्यता च मे
 ॥ प्रजां देहि पशू देहि आरोग्यं देहि सर्वदा ॥ जन्म जन्म नि
 वेवेयं बुद्धिरस्तु सदा ममे नि प्राच्ययेत् ॥ नतः यो रा
 हा मंत्रैः प्राच्ययेत् ॥ कर्कटिक नमस्तुस्तु प्रां स्वपाल
 नमोस्तुते ॥ नागराज महादेव पुराणमूर्ते नमोस्तु
 ते ॥ अफरागः फनिनो ये च सा विद्या निर्विबाधये ॥
 सर्वसर्पा इव दचया इस्तु वरुणाणि नैतसः ॥ चयेयं

३

श्र=

जगतीस्वामिन् स्वफरणां मंडलोपरि ॥ धृते कं देशे हरण
वत्तस्मै नुभ्यंतमो स्तुते ॥ त्वया भगवन्ने श्रीमद्वास्तु
देवाय निर्विष्य ॥ स्वभागे नैव पर्यं कमायस्तं भोगिनो व
र ॥ त्राहि त्राहि महाभागे गित् सपर्यषद्वदुःखिनः ॥ स
न्निदिहि मे पुण्यानि दुष्टा दीर्घजीविनी ॥ प्रयत्नया
हिमाभन्ता कृपालो दीनवत्सल ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि क
नः सपर्यवधा मया ॥ जन्मां नूरे प्यवेनस्मिन्मत्सर्वैरथवा
विभा ॥ नन्यायना प्रायश्चित्तप्रमथरा धंदमस्वमे ॥ इति स
प्राप्य सुनरां दाहयित्वा ॥ संचेलं स्नात्वा ग्नि समीप
मागत्य दीरा ज्येन विद्या न्यगिति प्रोक्षयेत् ॥ व्यासानां
व्याहतिनां विष्ठा ॥ चिन्त्या ग्नि प्रोक्षणे विनियोगः
॥ ओं भूः प्रोक्षामि ॥ ओं भुवः प्रोक्षामि ॥ ओं स्वः प्रोक्षामि
॥ ततः जलेनाग्निमुपशमयित्वा जलप्रवाहयेत् ॥
नास्थि संचयते ॥ स्नात्वा चम्य गृहं व्रजेत् ॥ अत्र केचि
न् ॥ ततः प्राचीनावीनी मृदान्नं वेदि निर्माय तत्राति
तः शकलानि निदिव्य ॥ अजनाभ्यजन स्नानवत्त्रयसो

६३

पवीतगंधादल्लादिभिः सुकलानभ्यर्च्य न उपरि दक्षि
 शगंगान्दभानास्तीत्ये॥ अनेनायका प्रथमगोत्राय
 एना निलोकमुपानिष्ठुतां॥ ३॥ नित्रीनुदकां जलीन्य
 त्वा प्रियंगवादिपिष्टनिर्मितां स्त्रीनपिंडं दत्त्वा पारि
 निलोदकंदद्यात्॥ ३॥ निपिंडमात्रं दद्यादित्यपरैक
 म्मसा नुरायायगांदद्यात्॥ सुर्वरीन्यासस्य द्यं कृत्वा
 संपूज्य॥ एकंदग्धा अपरं बालमीके निवेशयेत्॥ ३॥
 न्यापिकंचिन्॥ त्रिरात्रमाशौचं ब्रह्मचर्यादिकंच
 ॥ बोधायमनेत्वेकाहमाशौचमिति॥ अत्रकर्तुं रे
 वाशौचं॥ नान्यथा आशौचं पिंडदः कुर्यान्न त्र
 नदधुगोत्रजा॥ ३॥ निवचनान्॥ अस्मिन्कर्मणि
 न प्राचीना बीन॥ चतुर्थे हनि संप्राप्ते संचेलं स्त्री
 नमाचरेत्॥ घृतपायसमद्येष्वद्विजानयेत्तुभा
 जयेत्॥ चतुर्थे हनीत्यपलक्षणा॥ एकाहपक्षे द्वि
 तीये भवेदित्यर्थः॥ अपरे चः शानः संचेलं स्त्रात्वा कृतानित्य
 क्रियाः॥ स स्नातानष्टौ ब्राह्मणाना हव्य॥ सयं स्थाने पुराः

क्रियतां॥ उ० नया प्राप्नोतु भव्यान् प्राप्नुवानि ३ नि॥ एवम
 श्रुति स्मृतं तस्य स्थाने ॥ शेष स्थाने ॥ कपिल स्थाने ॥ नारायण
 ने ॥ कालिक स्थाने ॥ शंखपाल स्थाने ॥ मूर्धर स्थाने ॥
 इति द्वा र्णा दत्वा च उरस्त्र मंडलोपरि गंधा द्वा जल पुन जलेन ए
 तरे वनं गमयिः पदं दद्यात् ॥ सर्प ३ दं पाद्य ॥ इत्यादि ॥ तन
 से स्वावांते सुखयमाचम्य ॥ यथा क्रम प्राङ्मुखानुपव
 स्य ॥ मूर्ध्वः स्तः सर्प ३ दं मासनमास्यतामित्यादि ॥ स
 वत्र दमयः पश्य मवासन दत्वा तर्भ ह्यां न हितैष्वयस्त
 पात्रे यथेष्टां सिध्य ॥ गायत्र्या युगपदमिः मंत्र्य ॥ तूष्णीं द्य
 वां तं गंध पुष्पं च प्रक्षिप्ये ॥ स्वाहा इयं ॥ इति निवेद्य ॥ सर्प
 ३ दं तं ह्यमि त्यादि देवतीये न दद्यात् ॥ तनः एष ते गंध
 इत्यादि ॥ सर्प ३ मानि पुष्पाणि ३ इत्यादि ॥ सर्प एष द्यापः
 इत्यादि ॥ सर्प एष दीप इत्यादि ॥ सर्प ३ दं वस्त्रा मि त्यादि
 ॥ सर्पादिभ्यः पथास्व चिंति मस्तु ॥ तनः पात्रे यन्मादि
 परि विष्य ॥ गायत्र्या प्रोक्ष्य ॥ कुशाय वज्रं लंगटं हित्वा ॥ सर्प
 य ३ दमन्तं परि विष्य परि वेद्य मा र्गां च म्ना नृपे दास्य स्वाहा
 माने

व =

संययतां नमः॥ एवमनंतादिभ्यः॥ ब्रह्मार्थं॥ — मन्त्रमुद्दिष्टं तेष्वा
 मन्त्रय्या न्निरस्तु॥ एकोविंशः॥ अनेन ब्राह्मणभोजनेन सर्पादयः
 प्रीयतां नमः॥ निजलमुत्तरजेन॥ नतो ब्राह्मणभुञ्जीरन्॥ ना
 त्रयलिदाननिषेधः॥ नतः प्राचांतेषु विप्रेषु दुग्धमिश्रोदनेन कर्तव्यं॥
 दर्भेषु वलीनदद्यात्॥ सर्पाय ३ मं वलिं समर्पयामि॥ अनंताये
 मं वलिमिच्छामि॥ नतो वलीनगंधपुष्पवस्त्रादिभिः पूजयेत्
 ॥ नतश्च शोयेण वलिंदद्यात्॥ यः कश्चिन्मे कलेना गोहतो
 मंदेन केन चित्॥ प्रेताभूतो मया दत्तं वलिं गृह्णातु नृपये॥ अ
 नेन वलिदोनेन देवलो कं सगच्छतु॥ इति भूमौ वलिंदद्यात्
 ॥ नतो ब्राह्मणभ्यस्तान् वलदक्षिणादानं॥ नतस्तान् दत्तमाप्य
 प्रणम्यानुब्रज्या प्रतीक्षामेव॥ सुवर्गिनासा दानं कुर्यात्
 ॥ प्राचार्यं संपूज्य सुवर्गिनागमावाहनादिषोडशोपचा
 रैः कलशे संपूज्य प्रार्थयेत्॥ ब्रह्मलोके च ये सर्पाः शोचना
 गपूरागमाः॥ नमोस्तु तेभ्यः सप्रीताः प्रसन्नाः संतु मे सदा १
 ॥ विष्मोलोके च ये सर्पा वासुकिप्रमुखाश्च॥ नमोस्तु तेभ्यः
 सप्रीताः ० ॥ २ ॥ रुद्रलोके च ये सर्पास्तद्वक्त्रमुखास्तप्याः॥
 नमोस्तु ते ० ॥ ३ ॥ कापिलेयाश्च ये सर्पा मान्दभक्तिपरायणाः

कर्तव्यं ॥ ४

॥ नमोस्तु ॥ ४ ॥ रवा दुवस्य न प्यादा हे स्वर्गिये च समाश्रिताः ॥ नमोस्तु ॥
 ५ ॥ सर्पसत्रे च ये सर्पाः आस्ती केन चुरादिताः ॥ नमोस्तु ॥ ६ ॥ म
 लवे चैव ये सर्पाः कर्कोटप्रसुरवाश्च ये ॥ नमोस्तु ॥ ७ ॥ धर्मलोके
 च ये सर्पा वै नररायां समाश्रिताः ॥ नमोस्तु ॥ ८ ॥ समुद्रे चैव ये स
 र्पाः पानाले चैव संस्थिताः ॥ नमोस्तु ॥ ९ ॥ ये सर्पाः पर्वताग्रेषु द
 रीसांधियु संस्थिताः ॥ नमोस्तु तेभ्यः ॥ १० ॥ ग्रामे वा यदि वा रणे
 ये सर्पाः प्रचरन्ति हि ॥ नमोस्तु ॥ ११ ॥ पृथिव्यां चैव ये सर्पा जलसं
 स्थिताः ॥ नमोस्तु तेभ्यः ॥ १२ ॥ रसान्तलवये सर्पा अनन्ताद्या महावि
 द्याः ॥ नमोस्तु तेभ्यः ॥ १३ ॥ एवंस्तु चानु नागेन्द्रमाचार्या यन्निवेदये
 त् ॥ देवाकालौ संकीर्त्य ॥ ततस्तस्य सर्पसंस्कारकर्मणाः सांगता मि
 धयर्थं इमं स्वर्गाय मननागकलशवस्त्रदक्षिणासहितं तुभ्यमहं संप्र
 द्देन मम ॥ ३ ॥ तिदत्वा ॥ अनेन सुवर्णिना गदानेन अनन्तादयो नागाः
 प्रीयन्तां ॥ तत आचार्याय गोदानं देयं ॥ आचार्यगोचसंप्रज्य ॥ इमां
 सबत्सां ह्यस्मां गोस्वर्णं प्रदं गीरोपमवुवांकांस्य दोहं सबत्सां दक्षि
 णां आचार्याय तुभ्यमहं संप्रददे ॥ ३ ॥ तिदद्यात् ॥ अनेन गोदानेन
 अनन्तादयः प्रीयन्तां मिनिवदेत् ॥ गो रभावे मूल्यं वा ॥ तत आचार्या

८४

र्यः शुद्धोदकेन सकुंदं वयजमानमभिषिंचेत् ॥ ततः कर्तव्यं याहुः ॥
 तं यत्कर्म तत्सर्वं मा धिद्रमास्त्विति भवं नो ब्रुवंतु ॥ ३॥ ति प्राच्य ॥ अ
 धिद्रमास्त्विति प्रत्युक्ते ॥ कृतस्य कर्मणः सांगता सिद्धये वाह्यः ॥
 शाभोजनं भूयसीदानं च विधाय ॥ यस्य स्मृत्या ॥ प्रभादादिनि
 विस्तृष्टं न्य अनेन सयसंस्काराख्येन कर्मणा स्पर्शधिनो यो
 नंतः प्रीयतां ॥ ततः सहकृतो भुंजीत ॥ ३॥ ति नागवलिप्रयोगः
 विधानपारिजातोक्तः ॥ अथ नारायणवलिः ॥ तत्र वीरभो
 जतविधिरुक्तो देवराजीये ॥ नारायणवलिदाना पूर्वदिने
 तदिने वा निष्प्राद्युल्लिरव्यष्टाधिक्यादिस्थवीराणां प्रीतिद्व
 रा अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणः आत्म हतना च न्यत म
 दोषतिब्रति पूर्वकपारिष्यमाणत्वादाय एव त्रिकर्मण्यधि
 कारसिद्धिद्वारा प्रेतस्य सद्रूपं च भोजनं करिष्ये ॥ ३॥ तिसंक
 ल्यः ॥ द्वादशाष्ट चतुरो वा विप्राविमंत्र्य ॥ भो वीरस्वरूपब्राह्म
 ण इदं दद्यामिति सर्वेषां पाचं दत्वा ॥ भो वीरस्वरूपस्य ब्राह्म
 णस्य दमासनं ॥ भो वीरस्वरूपब्राह्मण इदं नेधं ॥ ततः संवु
 ध्यागंधपुष्पाक्षतसिं धूरमाल्यमालादिभिः संपूज्यतेभ्यो
 मधुराक्षानिपंचेष्ट इदं विस्तृष्टिनिमंत्रं पठित्वा एष्टिवादि

वीरः

३

स्यवीरेभ्यः इदमन्नं परित्रियं पुरिवेद्यमासां च आनृप्रे स्वाहा
हव्यं नमः ॥ इत्युक्त्वा जलप्रादिष्वप्राप्य येन ॥ प्राथित्यां यो स्थि
तावीराः प्रेतमोक्षाय ॥ का ॥ प्रलयानलमुरव्यास्तगृह्णन्त
न्नादिकल्पितं ॥ येनारिहो स्थितावीराः प्रेतविदु विधा यकाः
यानु ॥ नृते प्रेतं मुचत्व फ्रानु कल्पितं ॥ येव्योर्लोके स्थि
तावीराः प्रेतस्य सानिकारकाः ॥ मया कल्पितमन्नादि
प्राथित्याः एजिनाः सदा ॥ इति प्राथ्यं भुक्तवत्सु द्विजेभ्यः
नोभ्यः सोदकमभदनिष्णाता ब्रूलादियत्वा नेवां माशि
षां गृहीत्या विहसुं स्मरन्त ॥ इति वीरभोजनविधिः ॥ अ
थमलमासादिरहिते मासे मुहूर्ते कादश्यावाना राय
गावलिः कार्यः ॥ इति बोधायनोक्तैः ॥ अथ प्रयोगः ॥
उक्तकाले साधिकारसिध्यर्थं त्रिंश
नैर्पूर्वनिर्वाणामहितं विधाय ॥ सम्यक् प्रायश्चित्तं कृत्वा
गत्वा सयन्तीं कुरुता ॥ हनेवालसीपरिधाय देवा
लयमठवागो मयायलिप्राया ॥ सो प्राङ्मुख उपति
श्य देवाकालो संकीर्त्य मे दीय लोकामिच्छा द्विपूर्वक
प्रतिबंधक प्रेतदाधाय रिहाराय प्रेतस्य उत्तमलोक प्रा
प्यर्थं च नारायणवलिं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य स्वनपी

तुक्का =

त रजोभ्यां पंचसहस्रिका नि उदक संस्था निरुत्था ॥ तत्र पंचकलया
 तस्यो नाष्टाधिनीत्यादिपूरणान्ननिधानान्नान्नविधिवक्त्रमेण
 प्रातिष्ठाप्य ॥ तेषु पंचमौ वरौ प्रातिमाः अग्न्युतादण प्राण प्रतिष्ठा
 पूर्वकाः स्थापयेत् ॥ अथ सकलशः ॥ हिरण्यगर्भसः विधेमः ॥ ब्रह्म
 णो नमः ॥ ब्रह्माणं आवाहयामि ॥ तदुत्तर प्रतिमायां ॥ ओं सहस्र
 श्रीर्षी ० गुलं ॥ विष्णवे नमः ॥ विष्णुं आवा ॥ तदुत्तरे ॥ ओं क तु द्वा य प्र ॥
 रुदे ॥ रुद्राय नमः ॥ रुद्राय आवा ॥ तदुत्तरे ॥ यमाय सोम ॥ अ रु
 तः ॥ यमाय नमः ॥ यम आवा ॥ तदुत्तरे ॥ अमुक गोत्रायामु कशः
 र्भरो विष्णुरुपिणो प्रेताय नमः ॥ कामुक गोत्रममुक शर्मा णं
 विष्णुरुपिणो प्रेता मावाहयामि ॥ इत्यावाह्यत न्नमः त्रैः क्रमेण
 षोडशोपचार पूजां कुर्यात् ॥ विष्णुपूजनं पुरुष सूक्तेन वि
 धिना कुर्यात् ॥ ततः कंभपाश्रिमे स्यादित्ते निप्रतिष्ठाप्यान्वा
 दद्यात् ॥ अत्र प्रधानं ॥ पुरुष तारायणं तारायणं ॥ पुरुष सू
 क्तेन प्रत्नं च चरुं द्रव्येण ॥ शोकेण विष्ट कृतमित्यादि ॥ पूर्य
 धात्रा निधानं ते चतुःषष्टिवारं तदुत्तरे निरूप्य ॥ प्रोक्ष्याव
 हत्य चरुं श्रयणादि ० अत्र चरुं मीभं घायोद्दि स्य आज्यभागं
 निम्नमुदुत्तरे च सोमं वप्रधानं होमं कुर्यात् ॥ ओं सहस्रश्रीर्षी ०
 गुलं स्वाहा ॥ पुरुषाय नारायणाय येदं नमः ॥ ओं पुरुष एवे ० ॥ २ ॥

॥ ओं एतावानस्य ॥ ३ ॥ ओं त्रिपाद्वर्ध ॥ ४ ॥ ओं तस्माद्विराज ॥ ५ ॥
 यत्पुरुषेण ॥ ६ ॥ तं यज्ञं वर्हि ॥ ७ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वकृतः ॥ ८ ॥
 तस्माद्यज्ञात्सर्वकृतः ॥ ९ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वकृतः ॥ १० ॥
 त्पुरुषं य ॥ ११ ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तु ॥ १२ ॥ चंद्रमा मनसो ॥ १३ ॥ ना
 म्याऽऽसी ॥ १४ ॥ सप्तास्यासन् ॥ १५ ॥ यज्ञेन य ॥ १६ ॥ इति
 योऽशाहुतीर्हुत्वा स्विष्टकृदादिकर्मशेषं समाप्य ॥ अर्चितदे
 वसमीपे निलमधुमिश्रितघृतपुत्तान्नेन दद्यात्पिंडान् दद्यात्
 ॥ तत्र ॥ अथां मेधामिति वर्हिर्वाहन्य ॥ अथ हनेति रेखा मुलि
 ख्यदक्षिणायां न दर्भा नास्तीर्य ॥ मुं धत्तां विष्णुरूपी प्रेताः
 ॥ इति जलं निनीय ॥ ततो होमशेषं चरुणा ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तु यज्ञे
 पिंडा ॥ इति ब्राह्मणसमीपे ॥ विष्णुं यज्ञे पिंडः ॥ इति विष्णुसमी
 पे ॥ रुद्रं यज्ञे पिंडः ॥ इति रुद्रसमीपे ॥ यमं यज्ञे पिंडः ॥ इति य
 मसमीपे ॥ ततः प्राची तावीनी दक्षिणामुखोवाचीनपाणि
 नादभेधु ॥ अमुकगोत्रा मुकशर्मन् विष्णुरूपी प्रेतं यज्ञे पिं
 ड ॥ इति निलमधुमिश्रितघृत - नेन दद्यात्पिंडान् दद्यात् ॥
 यज्ञेयमं वैवस्वनामिति सूक्तेनानुमंत्रयेत् ॥ यज्ञेयमं वैवस्व

६६

ते मनो जगाम दूरकं ॥ ततश्चावर्तयामासी हृदया यज्जीवसे ॥
यज्ञो दिवं यन्मृदयिणी मनो जगा ॥ जीवसे ॥ यत्ने भूमिं च न
भूदिति मनो जगा ॥ यत्ने च तस्रः प्रदिशो मनो ॥ यत्ने सुमुद्र
मणं व मनो ॥ यत्ने मरीचीः प्रवर्तमानो ज ॥ यत्ने अयो य
दो य धर्मिनो ॥ यत्ने सूर्य यदु य स मनो ॥ यत्ने पर्वता न्वह
तो मनो ज ॥ यत्ने विश्वामिदं जगत् मनो ज ॥ यत्ने पराः परा
वर्तमानो ॥ यत्ने भूतं च भव्यं च मनो ज ॥ जीवसे ॥ ३ ति
सूक्तं न विंडा ननु सं ज्ञ ॥ शरीरोदकेन पुरुष सूक्तं न विंडा ॥
न भि विच्य गंधाद्ये रभ्यर्च्य ता चांक्षियेन ॥ ततः पुरुष सू
क्तेन प्रत्ये च अमुक गोत्रं अमुक शर्माणां विस्मरुपिणां प्रेतत
पया मि ॥ ३ तिनर्पयेत् ॥ ततः पुरुषाहारपरिमितं लौकिक
मन्त्रं गृहीत्वा ॥ ब्रह्मविष्णु महादेव यमस्यैव स किंकराः ॥ बलिं
गृहीत्वा नृप्यंतु प्रेतस्य च शुभांगानि ॥ ३ ति प्राप्य ब्रह्मादिभ्य
३ मे बलिं समर्पयामि ॥ ३ ति बलिं दत्वा ॥ अतिदेव तं त्रिविधं हि
विधं वा फलं समर्प्य ॥ शर्करा गुडं सर्पिषीति वयं गीता रिता ॥
जागरं कृषान् ॥ ततस्तदिने उपोषितः प्रवो भूते मध्याह्ने विस्वा

दीनभ्यर्चयन्ति प्यादीनमुद्दिश्य ॥ नारायणवलो विहिते श्री
 द्वपंचकं एकोद्दिष्टविधितानंत्रेण करिव्ये ॥ इति संकल्प्य ॥
 नारायणवलो विहिते श्री द्वे ब्रह्मणो र्थे त्वया दत्ताः कर
 शीयः ॥ एवं विद्मः ॥ यमाय ॥ अमुकगोत्रस्यामुकश
 र्मणो विष्णुरूपिणः प्रेतस्य स्थाने दत्ताः कर शीयः ॥ इति
 ब्राह्मणपंचकमामंत्रा ॥ ब्रह्मन् इदं ते पाद्यं ॥ विष्णोः इदं ते पा
 द्यं ॥ रुद्र इदं ते पाद्यं ॥ यम इदं ते पाद्यं ॥ अमुकगोत्र अमुकश
 र्मन् विष्णुरूपी प्रेत इदं ते पाद्यं ॥ न तौ ज्येष्ठ उद्गमुरवान्
 पतेश्च सर्वेषां जलं दत्त्वा ॥ ब्रह्मणः इदमासनं ॥ विष्णोः इ
 दमासनं ॥ रुद्रस्य इ ॥ यमस्य ॥ अमुकगोत्रस्य अमुकशर्म
 णः विष्णुरूपिणः प्रेतस्य इदमासनं ॥ एकपवित्रा न हि ते
 सु पंचा र्घ्या पात्रे खप आसि च्य ॥ शान्ता देवी त्वत्तु मंत्रा
 न् स्मीति लानि दिप्यगं धपुष्यादि निदिप्य ॥ अर्घ्य पात्रं ति
 वेद्य ॥ ब्रह्मन् इदं ते अर्घ्यं ॥ विष्णो इदं ते अर्घ्यं ॥ रुद्र इदं ॥ यम
 इदं ॥ अमुकगोत्रा मुकशर्मन् विष्णुरूपी प्रेत इदं ते ५ अर्घ्यं ॥
 ब्रह्मन् एष्यते गंधः इत्यादि ॥ ब्रह्मन् इमानि ते पुष्पाणि ॥ इ

६७

न्यादि॥ ब्रह्मन् एष ते द्युप इत्यादि॥ ब्रह्मन् एष ते दीप इ
 त्या॥ ब्रह्मन् आच्छादनाय इमेवाससीत्यादि॥ अ
 ग्नौ करणं कृताकृतं॥ करणयद्वेन॥ भोजनायार्थं दत्ता
 तुल्यं न्यद्वेनानाकृत्या॥ ब्रह्मणस्वाहा॥ विष्णवे
 द्राय॥ अमुकगोत्राया मुकप्राम्नि विष्णु रूपिणा प्र
 नाय स्वाहा॥ इति प्रत्येकं मासि शुद्ध्या॥ अन्नपरि
 वेष्ट्य प्रोक्ष्य पृथिवी नैषान्नं॥ ब्रह्मणो इदमन्नं परि
 वेष्ट्य परि वेद्य माणां च अस्य ब्रह्मणस्य आत्मा
 प्रीयते न्नं अह्न न रूपेण स्वाहा हव्यं नमम॥ इति प्र
 त्येकं अन्नत्यागं कृत्वा न्नं सुसंयत्ना वचनानां
 स्वादिनामिति प्रत्येकं॥ सुस्वदिनमित्युक्ते
 अयामेध्यामिति स कदाचिन्नमाहृत्य॥ अपह
 नेति रेखा पंचकं प्रत्यगपवर्गं मुखिरव्य॥ तेषु
 मार्जयन्तां ब्राह्मणः॥ मार्जयन्तां विष्णवः॥ मार्ज
 यन्तां रुद्राः॥ मार्जयन्तां यमाः॥ मार्जयन्तां प्रेताः
 ॥ इति रेखास्त प्रत्येकं जलं तिनीय॥ ब्रह्मन् अयति

स्वा =

पिंडुः॥ विष्णोः अयं नेपिंडुः॥ रुद्र अयं नेपिंडुः॥ यम
 अयं नेपिंडुः॥ अमुकगोत्रा अमुकशर्मणाः विष्णु
 यमिन्द्र अयं नेपिंडुः॥ इतिपंचपिंडुना रेखा सुदत्ता
 न संप्रनुमन्तु एगदिप्रवाहणा न समाप्य॥ आचाना न वि
 प्रान्ददि एगदिना संनोय्य॥ प्रेतस्थानोपविष्टाय
 प्रेतबुद्ध्या वस्त्राभरणहिरण्यदिदत्त्वा॥ ततः प्र
 नायनिलांजलिदानं कुर्वन्तु॥ इतिविप्रान् प्रत्यु
 क्ता॥ नेचयवित्रपाणयः सकृशानिलतुलसी
 नायांजलिं अमुकगोत्राया अमुकशर्मणा विष्णु
 रूपिणो प्रेताया यानिलतोयांजलिः॥ इतिदद्यात्
 ॥ दत्त्वा च॥ अभिरम्यतामिति प्रत्येकविप्रान् विर
 त्तजेत्॥ यस्य स्मृत्येत्यादि कर्म ब्रह्मापरां कर्क
 त्॥ ततः स्नात्वा गृहमेत्यसुहृद्युतां भुञ्जीत॥ इति
 वो ध्यायन्नान्को नारायणबलिप्रयोगः॥ ॥ ॥ ॥
 श्रीशिव॥ अथ प्रकारान्तेरेण गृहपरिशिष्टेना
 रायणबलिप्रयोगः॥ तत्र सूत्र॥ अथ नाराय
 णबलिं र्वाक्यं वत्सरा च्छु द्वेकाले शुक्ले कादप्रया

स्नानः शुद्धौ देशे विस्मं वैवस्वतं यमं च यथा वदम्यते ॥ नदग्रेति
 मिश्रान् मधुघृतपुतान् दशापिंडान् विस्मरूपं प्रेतं ध्यायन् ॥ काश्यप
 पगोत्रभोगे विस्मं देवतमयं ते पिंडः ॥ इति दक्षिणा मुखः प्राचीनावी
 तीपराचीनेन पाणिना दत्त्वा पिंडान् चर्च्य दक्षिणां प्रवाह्यां तं
 कृत्वा नद्यां हि येन ॥ अथरात्रावायुगमान्त्राक्षणा निमज्ज्योपोवि
 तः श्वोमध्यंदिने विस्ममभ्यर्च्य प्रेतमुद्दिश्य द्वाह्यमाणं ते कीदि
 दृ विधिना भोजयित्वा नृपे द्वाह्यमाणं समीधो पिंडं विधिना निनर
 यतां तं नृष्णी कृत्वा ॥ विस्मवे ब्रह्मणो श्रीकायसपत्न्यवाराय यमा
 यच ॥ विस्मो अयं ते पिंडः ॥ चतुरः पिंडान् भक्तशेखे दक्षिणां
 स्पंदत्वा पंचमं काश्यपगोत्रदेवदत्तेति प्रेतं ध्यायन् ॥ नदुपा
 यविस्मो अयं ते पिंडः ॥ इति दद्यादर्थं चोत्तान् दक्षिणायां संतो
 व्येकं ते बुधगुणवंतं विप्रो वक्तो वत्साभरणगोहिरण्यः प्रेतबु
 ध्यान्ताय ये दध्यतेः पवित्रपाणिभिः प्रेताय काश्यपगोत्राया
 नेति लोदका जलिरिति तिलोदकं दायित्वा इति मन्त्राया एव
 लि कर्मणा भगवा विस्म रिमं देवकृतं मुद्रं पापमहं करोत्विति
 वाचयित्वा ॥ विस्मजे देवु नारायणवलि कल्प एव न न्यामयित्वा

॥ मन्त्र देवतां यमहितीया यामभ्यर्च्य विधानि मङ्कुर्यात्सोप्येत
 मन्त्रा मङ्कुरो निननु पुरश्चरु तोगपि बालिमेतप कृत्वा पारलोकि
 कङ्कुर्या कृतं तो पतिष्ठते तं रि द्वे विनश्यति तस्माच्च यामे भवमपि कुर्यादिति
 ॥ देव हते नित नत्ना म्र उपलक्षणं ॥ प्रेतस्य नामाज्ञाने का शयप गोत्रविष्णु
 रूप प्रेतैत्येकं ध्यानं ॥ अथ प्रयोगः ॥ कर्मशुक्लेका दृश्या नदी नीरादिभ्यु
 यो देशे स्नानादितित्य क्रियांते ॥ आचम्य प्राणान्नायम्य देशे कोसं
 कीर्त्य मदीय कुलाभि वृद्धि प्रतिबंधक प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्यर्थं तपसा
 स एव बालिं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ कलशस्या पत्रविधिना स्यापित
 कलश द्वाये संवर्णी निर्मित प्रनिमया विष्णु मावा हयामि ॥ यममा
 वाहयामि ॥ इति क्रमेणावाह्य ॥ पुरुष सुक्तं नयमाय सोममिति च
 क्रमेणावाह्यो दुष्टो यथा देवस्य पूज्य न च वेदो गीरेखायां दक्षिणा १
 स्वकुशाभुत्तराणां ने मुं धत्ता विष्णु रूपी प्रेम ॥ दशहस्त्यानेषु
 दक्षिणा संस्थमयो निती यम धुष्टत सुता न दशपिंडान् सतिला
 न् का शयप गोत्र अमु कडे त विष्णु देवता यं ने पिंड ॥ इति दशपि
 ङान् दक्षिणा मुखः प्राचीना वीती दक्षिणा ग्रेषु कुशेषु पराची
 नेन पारिणा सव्यं जान्वा च्या विष्णु रूपं प्रेतं ध्यायन् दद्यान्
 ॥ ततो गंधादिभि रभ्यर्च्य प्रवाहणं कृत्वा नद्या दौ दियेत् ॥ त

त्र = १
 इति २

स्या मेवरात्रोच्चः करिष्यामाराष्ट्रादेहाणः क्रियतामित्येवं पंचव्रीते कं वेत्ये
 वमयुग्मान् ब्राह्मणान् प्राहो दे प्रोत निमंज्मोयोधरां कुर्यात् ॥ इवोभूते
 मध्याह्ने विष्णुमन्त्रं च प्रेतं विष्णुरूपां मुद्दिप्रयेकोद्विष्टविधिना
 यादप्रदातुं तादि त्रात्रिप्रश्नां तं कृत्वा ब्राह्मणसमीपे पिंडुयिष्ट यज्ञव
 दुल्लेखनाद्युदकं निनयनां तं नृहं कृत्वा विष्णवे ब्रह्मणे गौरी वायस
 वेदि वायस्य समायचनाममंत्रैः प्रतुरः पिंडान् दत्त्वा काप्रथमपणोश्च
 विष्णुरूपं प्रेतायं ने पिंडु ॥ इति विष्णुरूपं प्रेतं ध्यायन् पंचमं पिंडुं
 दत्त्वा चैतादिप्रवाहणं तं नृहं कृत्वा इच्छां नान् ब्राह्मणान् द
 दिराया संनो व्यतेत्येकस्मै गुणवने प्रेतबुध्या वंश्चाराण गौरी
 हिरायादि दत्त्वा एकपक्षे मस्मा एव दत्त्वा ॥ भवतः प्रेताय निलो
 दकां जलियां तं कुर्वन्ति विवेदेत् ॥ तेन पवित्रपाशायः सकृदामुः
 लसी पन्नतोयां जलितं प्रेताय काप्रथमपणोत्राय अमुकशर्मणे वि
 ष्णुरूपाय निलतोयां जलितं इति दद्युः ॥ ततो ब्राह्मणान् चोच
 येत् ॥ अनेन नारायणवलि कर्मणा भावा विष्णुरिमं प्रेतं मु
 द्दमयायमहं करोति ॥ ततो विष्णुस्तथा त्विति प्रन्युचुः ॥
 ततः कर्ता स्नात्वा मुंजी तैति ॥ इति नारायणवलि प्रयोगः
 ओम् श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ वौधा यतो जाज्वराद्युत्पन्नो भान
 यः

॥प्रतिपदि... न्यष्टादश॥ अग्निदेवता॥ अग्निम स्मीति पूजा
मंत्रः॥ हेमी प्रतिमा॥ घृतधूपो घृतदीपश्च॥ यथासंभवं होमद्रव्यं॥ प्रा
तिभविनि॥ अत्र सर्वत्र प्रथमं तदेव तामंत्रजपः सहस्रादिकः॥ पश्चा
त्पूजा होमदानादि॥ होमसंख्याचायेन रशना दिव्या धितारनम्ये
नकल्प्या॥ सहस्रं मन्त्रनिर्देशो॥ द्वितीयायां दिनानिषोडशा॥ ब्रह्मा
देवता॥ ब्रह्मज्ञानमिति पूजामंत्रः॥ अगुरुधूपः॥ घृतदीपः॥
सर्वत्र प्राकराने वेद्यं॥ तिलायवाज्यानि होमद्रव्यं॥ प्रतिमा हेमी॥ त्र
तीयायां तितवा॥ पार्वतीदेवता॥ गौरीर्मिमायेति मंत्रः॥ हूर्वाभि
पूजा॥ कुंकुमगुलुर्वाधूपः॥ घृतदीपः॥ द्वादशादीराज्यनेवेद्य
पायसं त्रिमध्वं हूर्वाश्च होमद्रव्यं॥ प्रतिमा हेमी॥ चतुर्थ्यां दिना
निषोडशा॥ गणपतिदेवता॥ गणानां त्वेति पूजा होममंत्रः॥ कुं
कुमं रक्तचंदनं गंधः॥ करवीरादीनि पुष्पाणि॥ अगुरुधूपोल
उकेक्ष्णं वडांतिने वेद्यं॥ नारिकेलशकलानीक्ष्णं शकलानिकद
लीफलादि होमद्रव्यं॥ पंचम्यां दिनान्येकविंशतिः॥ नागदेवता
॥ हेमी प्रतिमा॥ तमोश्च सुसर्पेभ्यः॥ त्रिमंत्रः॥ चंदनगंधः॥ सरभिपु
ष्पाणि॥ पयोनेवेद्यं॥ तिलायवाज्यपायसप्राकरामधुनियथा
गोहं होमद्रव्यं॥ षष्ठ्यां दिनानि द्वादश॥ स्कंदो देवता॥ द्वादशस्कंदेति

दिनाः

३

१०१

हजामंत्रः॥ पीतरक्तं चंदनं॥ धीनरक्ता निवा पुष्पाणि॥
जटा मांसी धूपः॥ लडू कानि नैवेद्यं॥ फलानि वा॥ निलयवा
ज्यं होम इव्यं॥ हेमी प्रतिमा॥ शांति भवति॥ सप्तम्यां दिनान्य
ष्टौ॥ दिनता प्यो देवता॥ असत्ये ना कस्ये ने निवा मंत्रः॥ हे
मीना म्रजा वा प्रतिमा॥ कुंकुम गंधः॥ कर बीरा दीनि पुष्पाणि
॥ गुगुलु धूपः॥ शर्करा च न संयु न पाय संता ना फलानि
च नैवेद्यं॥ शर्करा मिथः पाय सं च होम इव्यं॥ अष्टम्यां दि
नानि त्रयोदश॥ श्वरो देवता॥ तमी श्रान्ति मिनि पूजा मं
त्रः॥ राजनी प्रतिमा॥ कर्पूर मिश्रित चंदनं॥ विल्व दलान्य
क पुष्पाणि नीलोन्यलानि च पुष्पाणि॥ जटामांसी धूपः
॥ पाय संता ना भदा म्रनैवेद्यं॥ त्रिमध्वन्तु सिला होम इव्यं॥
नवम्यां दिनान्यष्टादश॥ भगवती दुर्गा देवता॥ ज्ञान वेद स
॥ इति पूजा दि मंत्रः॥ हेमी प्रतिमा॥ रक्त चंदना दि गंधः॥ कुं
कुमादिकं वा जपा कुसुमा दि पुष्पं॥ गुगुलु धूपः॥ चतुर्गुण नैवेद्यं॥
त्रिमध्वन्तं पाय सं होम इव्यं॥ दधि भक्त पात्र दान तत्र ज्ञा यवा॥ दश
म्यां दिनानि पंचविंशतिः॥ यमो देवता॥ हेमी लो हीमा प्रतिमा
॥ यमाय त्वेति पूजा मंत्रः॥ चंदन मृग म दम्र गंधः॥ मधु सर्जर

ने-

सम्भृष्टं तिलतेलदीपः ॥ बिल्वदलानि कृष्णतिलाश्च ॥ रज्ज्वाद्द्रव्यं
॥ कसरात्तैवेद्यं ॥ घृतमधुमुक्तुतिला होमद्रव्यं ॥ एकादश्यादि
ना तिस्रः ॥ विष्टे देवा देवता ॥ विष्टे --- ॥ इति मंत्रः ॥ हेमी प्रति
मा ॥ रवेन चंदनगंधः ॥ कृष्णागरुर्धूपः ॥ घृतदीपः ॥ तुलसी
पत्राणि ॥ रज्ज्वायां ॥ यवमोदकं तैवेद्यं ॥ तिलमध्वाज्यं होम
द्रव्यं ॥ द्वादश्यां दिनानि दश ॥ रुद्रो देवता ॥ या नैरुद्रेति मं
त्रः ॥ हेमी प्रतिमा ॥ चंदनं श्रीरवेडं ॥ अगारुर्धूपो घृतदीप
पायसनैवेद्यं ॥ चंपकं पुष्पकमलं च ॥ तिलयवाज्यं त्री
हिमर्धूनि होमद्रव्यं ॥ शान्तिर्भवति ॥ त्रयोदश्यां दिनानि नव्यो
॥ शची देवता ॥ शैवमीराजती वा मूर्तिः ॥ आप्यायस्वे
नियुजामंत्रः ॥ श्वेतचंदनगंधः ॥ चंदनधूपः ॥ घृतदीपः
॥ दधि शर्करा तैवेद्यं ॥ तिलयवास्त्रिमध्वक्ता होमद्रव्यं ॥
शान्तिर्भवति ॥ चतुर्दश्यां दिनानि द्वाविंशतिः ॥ शंभुदेव
ता ॥ नमः शंभवे चेति मंत्रः ॥ शैवमीराजती वा मूर्तिः ॥ श्वे
तचंदनगंधः ॥ शर्करा पुष्पबिल्वदलानि वा ॥ अरुर्धूपः
॥ पायसनैवेद्यं ॥ त्रिमध्वक्ता ॥ तिला होमद्रव्यं ॥ अमायां
दिनान्यष्टादश ॥ शची देवता ॥ होतायक्षदिति मंत्रः ॥ हेमी

१५

प्रतिमां॥ कुंकुमादिगंधः॥ नानासुगंधपुष्पाणि॥ रुक्मागरुर्धू
यः॥ फेरिगुवा॥ पुरिकानैवेद्यं॥ शर्कराघृतनया यसं होमद्रव्यं॥ स
र्तिमायादिनानि योऽंशः॥ चंद्रोदेवता॥ दमनकं पुजायै॥ अ
न्यत्सर्वं त्रयोदशगिरां तावुक्तं ग्राह्यं॥ ३॥ तिनितिदिदोषशान्तिः
॥ अथ्याचलयायनोक्तावारशान्तयः॥ आदित्यवासरस्य
रुद्रोदेवता॥ यानेरुद्रतिमंत्रः॥ हेमीराजनीवाभूर्तिः॥ चंदनं
गंधः॥ अगुरुर्धूपः॥ घृतदीपः॥ पायसं नैवेद्यं होमद्रव्यं च॥
सोमवारस्य पार्वतीदेवता॥ गोरीर्मिमायेतिमंत्रः॥ हेमीरा
जनीवाभूर्तिः॥ कुंकुमगंधः॥ सुगंधपुष्पः॥ अगुरुर्धूपः॥ घृ
तदीपः॥ नानाभक्ष्याणि नैवेद्यं॥ तिलयवाज्यहोमद्रव्यं॥ दे
वभक्तसंतर्पणं च॥ भोमस्य स्कंदोदेवतान्यत्सर्वं षष्ठीशान्तिवत्॥
बुधस्य विष्णुर्देवता विष्णोराटमसीतिमंत्रः॥ हेमं स्वं रूपं पीतं च
दत्तं पीतपुष्पाणिकमलानि चागुरुर्धूपः॥ घृतदीपः॥ अवलड
कानैवेद्यं तिलयवाज्यहोमः॥ गुरुवारस्य ब्रह्मादेवता व्रतज
ज्ञानाभितिमंत्रः॥ हेमी प्रतिमा कुंकुमगंधः परां पुष्पगुग्गुलुर्धू
पः॥ शर्कराज्यं नैवेद्यं तिलयवधानाघृतं होमद्रव्यं॥ भुक्तवारस्य
द्रोदेवता चानारमिदूभिनिमंत्रः॥ हेमीमूर्तिश्च दत्तगंधः॥ चंपकं ७०

अग्निरुधिरः ॥ घृतपक्वं नैवेद्यं निलयवाज्यमधुनि होमद्वयं ॥ शान्तिवा
 रस्य यमो देवता यमो न दत्तमिति मंत्रः ॥ हे मीलोही वामर्तिः ताम्रजे
 तैकोचितः ॥ चंदनगंधः ॥ पुष्पं रुक्षं मधुधूपः ॥ तिलतैलदीपः ॥ मधु
 मत्स्याश्च नैवेद्यं ॥ निला मधु च होमद्वयं प्रागतिभविनि ॥ शान्तिवारप्रां
 तिः ॥ अथ नक्षत्रप्रांतयः ॥ बृहवाशिष्ठः ॥ रोगप्रांतिप्रवक्ष्या
 मीरोगान्मर्त्यांशरीरिणः ॥ बलिपूजां गहोमैश्च जयवाह्यरागभोज
 ने ॥ यस्मिंश्चिच्छेयदानं रोगः संजायते न दा ॥ तद्विष्णुपूजा
 कर्मव्यातनदीश्चरचतुष्टये ॥ सुवर्णनतदधेन नतदधार्धेन वा
 पुनः ॥ अधिष्ठये प्राधाने वा कविना तु सारतः ॥ इशान्यामथ वा प्राच्यां
 मुवीच्यां दिशितिदियेन ॥ न इलोपर्यष्टदलत्र सगोमयमंडले ॥ प
 चामृतैः सलयेश्च नतनमत्रैः पृथक् पृथक् ॥ स्याप्य कल्पोज्जमत्रै
 राधुतिमांस्यापयेत्युनः ॥ करिंकायां स स्याप्य ध्यात्वा देवं सम
 र्चयेत् ॥ न इह र्गवस्वगंधाद्यैरुक्तैर्धूपोपहारकैः ॥ अरक्तवर्णं कुं
 भं च यंच चक्रं पल्लवं च ॥ मुक्तवस्त्रं स्वर्णं वस्त्रं सर्वैषधि समन्वि
 तं ॥ अत्यं च गव्यं मदीजफलदोदुक् प्रागन्वितं ॥ देवस्य पूर्वतः स्याप्य
 जलमंत्रैः समर्चयेत् ॥ प्रतीच्यां स्यादिलोवाहि विधि वत्स्यापयेततः
 ॥ मुख्यां तेजुया दुक् द्रव्ये राग्य सहस्रकं ॥ तैलहोमं व्याहतिभि र
 द्यो नरसहस्रकं ॥ एतानि च जुहुयात्तम्यकृजयादिपूर्वकैः ॥ त

१-३

तः शुद्धोपविष्टस्य रोगिणः प्राङ्मुखश्च ॥ मंत्ररुतैः कुंभर्ज-
 ले रत्निगोवारि मंत्रके ॥ मार्जनं -- येन तस्य सम्यक् कृतं कल्प्य सर्वकं
 ॥ तीराज न च शुद्धात्मा पूजा स्या न समागतः ॥ देवदुताशनं
 भज्या प्रणाम्य प्रार्थयेदिति ॥ अमृतोद्वाधिस्येशं यजत्त्वं
 शंकरात्मकः ॥ गोरादस्माच्च मां रक्षतु व प्रयांश्चाधिस्येषाः
 ॥ इति प्रार्थ्य ततो दद्यात्प्रतिमां वस्त्रं युतां ॥ दादिराग सहि-
 तं भज्याश्चाचार्याय कुटुंबिने ॥ ब्राह्मणाय यथा शक्नोति वा
 स्नानं भोजयेन्नतः ॥ कृत्वा नक्षत्रपूजां तैत्तिथिवासरयो-
 रपि ॥ सर्वाङ्कामानवाप्नोति रोगी रोगान्मुच्यते ॥ १ ॥ अ-
 श्विन्या मुन्यितो व्याधिन वरात्रेण मुच्यते ॥ देवस्य त्विति
 मंस्य गायत्री कप्रयपोषिते ॥ अथैतवर्णिसुधा पूजितं कुंभाभाज-
 धरो हृषिक ॥ चंदनोत्पल पुष्पाज्य गुलौ तु गुड प्रिये ॥ क्षी-
 रलडुक भोकारो समिधः क्षीरवत्तजाः ॥ गुडोदन वलिंदद्या-
 त्क्षीपैः साधं निशागुरवे ॥ २ ॥ भरण्या मुन्यितो व्याधिरचि-
 राभिधनप्रदः ॥ मासेन मुच्येत्यथ वा देवस्य कुटिला गतिः
 ॥ त्रैलोक्यं कस्य तु मंत्रस्य प्रोक्ता श्रुं दर्विदेवताः ॥ गंधोग-
 रुः करवीरं पुष्पं धूपं शृंगुलं ॥ अष्टदीपं च सर्वेषां नैवे-

त

चंचगुडोदनं॥ पाशदंडुधरोरक्तस्वाज्यमध्वातते हविः
 ॥ महिषीनायकारूढः कशोरान्नं बलिं हरेत्॥ वक्षसाणेनमं
 त्रेण वलिं सम्यक् प्रदापयत्॥ ३॥ कान्तिकास्तु स्थितो व्याधिर्द
 शरात्रेण मुंचति॥ सकृत्सुखाभयवरदसवर्णा मेघवाहनः॥ मे
 धानि पिच्छागत्याग्नी पुनर्न मामित्यस्य च॥ चंदनं दूधिकां
 पुष्पं घृतदीपस्तु गुग्गुलुः॥ नैवेद्यं तस्मात्वा न्नं वरकान्निन
 संयुतं॥ गुडोदनं हविस्तत्र पायसेन बलिं हरेत्॥ रोहिण्यामु
 स्थितो व्याधिर्दशरात्रेण मुंचति॥ नमो ब्रह्मणा मेत्रस्य गा
 यत्री विधिरीश्वरः॥ मुक्तः कमंडलुस्त्वत्सुखाभयवरदा॥ चंद
 नं कमलं पुष्पं सदशांगं च गुग्गुलुं॥ नैवेद्यं पायसं सोज्यं स
 र्वधान्यै हविर्भवेत्॥ दधिदीपं घृतदीपं दशाल्पं नैव बलि
 हरेत्॥ ५॥ चंद्रभेचो स्थितो व्याधिः पंचरात्रेण मुंचति॥ गदा
 वरदपाणिश्चाश्वत्थो सौरभ्यवाहनः॥ नवो नवो भवत्यस्या
 गायत्री गौतमः प्राचीः॥ चंदनं रक्तमुकुटं पुष्पं दशांगं पा
 यसोदनं॥ नैवेद्यं मुंडकारूपं घृतं दौहं समन्विनं॥ शर्कराद
 धिमिश्रेण कुष्माण्णेन बलिं हरेत्॥ ६॥ आर्द्रायां स्थितो व्या
 धिरचिरान्निधने प्रदः॥ मासेन मुंचत्यथवा देवस्य कुटि

ल

३

१०३

लागतिः॥ शुद्धस्फटिकसंकाराश्च खड्गमयेष्टवः॥ नमः शंकरायेत्य
स्य बृहस्पतिर्गोविंश्चरयिः॥ चंदनं सौरभं पुष्पदशांगं पायसो
दत्तं॥ समिधाज्महविल्लत्रदध्योदनवलिहरेत्॥ ७॥ पुनर्वसो भवेद्वा
धिनवरात्रेण मुंचति॥ मंडलुनस्त्रेधमस्त्रिकुसुमवभट्टसादा
॥ अग्निर्गोमंत्रस्य त्रिष्टुभो दुहिर्गोदितिः॥ हरिद्रा कुंकुमगंध
पुष्पसेवैतिकाद्यैः॥ धूपो मलयजपिष्टं घृतान्नं पीतवर्णकं॥
घृतान्नं तंडुलहविः पीतान्नं नवलिहरेत्॥ ८॥ पुष्पसमुत्त
नो व्याधिः सप्त रात्रेण मुंचति॥ पीतवर्णं कर्मण्डलुनस्त्रे
यवरोचनः॥ बृहते परीत्य स्यात्त्रिष्टुभः॥ जीवांगिराचरयिः॥ कुं
कुमवारिजपुष्पैर्नैवेद्या घृतपायसं॥ मंडका घृतसंयुक्त
मेन देवहविर्भवेत्॥ समंडकघृतान्नं नवलिनत्रदाययेत्॥
९॥ अग्नेयास्त्रास्थितो व्याधिः क्षेपान्मासेन मुंचति॥ तमो
अस्थितो मंत्रस्य विराडग्निश्च सूर्यात्॥ मधुवर्णं मोगयु
क्तं॥ १०॥ खड्गचर्मधरम्भः सुकुंकुमागुरुगन्धः पुष्पचांग
स्तिसंभवः॥ घृतगुगुलधूपश्च नैवेद्या घृतसर्पिषा॥ हविः साज्यं
सुदध्यन्तं दध्योदनवलिहरेत्॥ १०॥ मघायां चोष्णिनो व्या
धिराचिरानिधनप्रदः॥ अथवा चार्द्रमासेन धूपश्चोदंडपवित्र

क

क=

त्रोधिदेवता **॥** द्विभुजः पद्मागर्भाभः पद्मभृत्यसंस्थितः **॥** कुंकुमपुण्ड्र
रीकाक्षं पुष्पं धृतं च वंदनं **॥** तैवेद्यं धाय संसाज्यं हविः कंदचक्षुर
रां **॥** वलिसत्रप्रदानव्योमधशर्करपायसं **॥** घृतपूरकमाया
नं मुने गभैश्च संयुतं **॥** १५ **॥** ज्येष्ठायामास्थितो व्याधिर्न्युरे
वतसशयः **॥** इंदुच इति मंत्रस्य गायत्री प्रो गिरा न्नयि **॥** इन्द्राय
पूर्ववज्रं धृतं च दनं कुंकुमं शुभं **॥** कर्पूरधूपो मेवेद्यं चित्राक्षं सु
मनोहरं **॥** हविस्तारुणं कंदमधकंदं सुपायसं **॥** विचि
त्रपुष्पगंधेन दुध्यालेन चालिहरेन **॥** १६ **॥** मलमचोत्थितो
व्याधिमालिनो विमुचनि **॥** वज्रं च मधुरः कंसः कर
लवदतः शुभः **॥** मोक्षार्थं च गायत्री पारः कश्चोप
नेत्रयनि **॥** गंधः **॥** आगुरुः पुष्पापद्मनीलोत्पलं शुभं
॥ धूपः कुंसागरं मीषमिश्रा न्नसुपहारकं **॥** तदेवानुह
विस्तत्रमायालेन वलिहरेन **॥** १७ **॥** वागीभे चोत्थितो व्या
धीरो गिराभेति धने प्रदः **॥** विमुचत्यथवा मासे द्वित्रिष
शतवसप्रमिः **॥** आय्यायस्यो मिमंत्रस्य गायत्री पद्मजो
जलं **॥** सुवर्गो द्विभुजः पद्मपागिरागंधस्तच दनं **॥** पद्मशो

१५

लेयधूपोन्नतैवेद्यं घृतपायसं॥ हविर्मरयिष्ठान्तं तदिनेन बलिं
हरेत्॥ १॥ विष्णवे गोप्यितो व्याधि साधी मासेन मुच्यते॥ वि
ष्णो देवासा इत्यस्य गायत्री विष्णो देवता॥ कामंडूलभयांभा
जवरदम्बुकुशासनः॥ चंदनं कमलपुष्पधूपसंघृतगु
गुलुः॥ नैवेद्यं पायसाज्यान् हविरप्येत देवे हि॥ समिद्धि
निचुलेः साधं तदनेन बलिं हरेत्॥ २॥ धनुर्यो चो गप्य
तो व्याधिर्दशरात्रेण मुच्यते॥ पुनो देवेनेमंत्रस्य ग
यत्री पद्मजो हारः॥ पीनो वरः कृष्णवर्णः शंखचक्र
गदावुजः॥ चंदनं मालती पुष्पधूपः कर्पूरगुगुलुः
॥ प्रागल्भ्यं यद्वरसोपेतं सत्यं भोज्यादिभिः सह॥ नैवे
द्यं हविरप्येत तस्यायसेन बलिं हरेत्॥ ३॥ वसुभे
वप्यितो व्याधिर्दशरात्रेण मुच्यते॥ त्रायं तामिहम
त्रस्यानष्टपव्यासो वसुस्ततः॥ चापवाराधरः सु
क्रगधः॥ कर्पूरचंदनं॥ वारिजगुगुलुधूपो नैवेद्यं घृतपायसं॥ हवि
ष्मो दुर्वरसमिद्धपायसेन मुच्यते॥ लडुका धूपमध्वाज्यतिल
पिष्टबलिं हरेत्॥ ४॥ वारुण्यो गोप्यितो व्याधिरष्टरात्रेण मु

कं ॥ आ यं नु नास्ति निचास्य जगती पितरो जः ॥ चंदन
 चंपकं पुष्पं रूपः सद्यः सगुगुलं ॥ नैवेद्यं च न पिबन्ति
 लाज्यं सद्यः हविः ॥ सनिलांच मुद्रा नं वलिं च पितृ त प्र
 ये ॥ ११ ॥ पूर्वाफालगुनभे व्याधिर ध मासेन मुंचति ॥ भगए
 वभगां नित्यस्यानु सुवगोविधिः ॥ पद्माभयकरः पद्म
 वरगः सिंहासने -- तः ॥ चंदन मालती पुष्पं विल्वं दीपा
 घृतोदनं ॥ नैवेद्यं शर्करा पुष्पलडुकाभिश्च सुयुतं ॥ घृतो
 दन हविः सत्रपायसेन वलिं हरेत् ॥ १२ ॥ अर्थमर्द्धं भवेद्याधिर ध
 मासेन मुंचति ॥ पद्मागर्भं समुद्रातिः ॥ अर्थमाद्याति मुंच
 स्य अर्थमात्रि युवतुजः ॥ हरिं कुकुमगंधं पुष्पं पंकजं
 कं ॥ घृतगुगुलं धूपो नैवेद्यं घृतपायसं ॥ होमद्रव्यं
 घृतान्नं स्याच्छाल्युन्नं न वलिं हरेत् ॥ १३ ॥ हस्ते समुत्थि
 तौ न वरात्रेण मुंचति ॥ ३ ॥ उन्मथ मिति हिरण्यस्त्रयो गा
 यत्र्यदित्तीजयेत् ॥ रक्तगन्धकुकुमचपुष्पं राजीवसं
 नकं ॥ सगंधगुगुलुधूपो नैवेद्यं घृतपायसं ॥ मधुपु
 ष्यनिलाज्यान्नं हवामिः सहितं हविः ॥ गुडशर्करा मध्वाज्यं

क

व्याधि

ध

विष्णुनेन वलिहरेत् ॥ १४ ॥ चित्राया सुस्थितो व्याधिर्दशरात्रे
१०४ एगमुचति ॥ चित्रं देवाना मित्यस्य त्वष्टा नुष्टापितामहः ॥ अ
क्षस्रत्राभयकरश्चित्रवर्णः शिवेरतः ॥ संकुंकुमागरुर्गंधः
कुसुमं त्रिचर्गाकं ॥ नैवेद्यं मोदकान्नाज्यं चित्रान्नं सद्यतं
त हविः ॥ दत्तेन वलिं दद्यात्सर्वरोगाघनय ॥ १५ ॥ स्वात्य
र्क्षो चोत्थितो व्याधिः सर्वदानिधनप्रदः ॥ एकद्वित्रिचतुः
पंचमासे वर्गयि विमुचति ॥ सतः पितो निमंत्रस्य गायत्री
महदंगिराः ॥ खड्गचर्मधरः कुस्मोर्गंधः कुस्मागरुभृशः
॥ पुष्पदमनकं धूपं चंदनागरुगुग्गुलुः ॥ नैवेद्यं पायसं सा
ज्यं हविस्तेन वलिहरेत् ॥ १६ ॥ हि देवभवे च्याधिर्मसे ते के
नमुचति ॥ इद्राग्नीध्रागतमिति गायत्री वास्य चैव हि ॥ म
धुध्वं दक्षय्यी द्राग्नीतयो ध्या न च पूर्ववत् ॥ श्रीरवंडं डं कुं मं
गंधं तयोः पुष्पं सरोरुहं ॥ देवदारुस्तयो धूपो नैवेद्यं
पायसं ॥ तदेवान्नं हविस्तत्र चित्रान्नं न वलिहरेत् ॥ १७ ॥ मित्र
भो चोत्थितो व्याधिर्दशरात्रे एगमुचति ॥ मित्रस्य चर्षणी
रिति गायत्री चास्य चैव हि ॥ त्र्यंबिहिरायस्तरपारव्यस्तत्रमि

द्यं

चत्ति॥३॥समेवरुण इत्यस्य गायत्रीकराववादिपः॥जागयाश धरः श्री
मानवर रत्नविभूविनः॥मकरस्योगरु गंधः पुष्पं चकमलो न्यलं
॥कर्पूरं चंदनं धूपोनेवेद्य घृतनयोलिकाः॥हविरश्चन्यसमिधाश्चि
त्रानेतवलिहरेत्॥२५॥अजपाद्भवेद्वाधिः सर्वदानीधनत्रयः॥अथवावह
मिर्मसिदिवसेवपिमुचत्ति॥वामपादकसंभ्रम्यामाकाशोत्तरद्वयं॥प्र
सार्यप्रांजलिः साक्षादीष्टारं चित्तयोत्थितः॥शामगिरित्वं स्याजपात्राय
त्रचित्तुराननः॥कुंकुमं चंदनं गंधं पुष्पं श्वेतार्कसंभवं॥धूपः शतौषधं
मिश्रयेनेवेदधिपायसं॥हविस्तदेवसजलं दध्यन्नेन वलिहरेत्॥२६॥
॥भूतेषां नुगतं द्यास्माद्वाताथमहाज्वरः॥रोगादस्माच्चमोत्राहि
मृहोत्ताचोत्तमं वलि॥जन्मसंवाधिवुनक्षत्ररोगैर्लघुसमघटेष्वत्यरे
नैद्यतुनारकेष्टमर्चदेवतोगोत्यनौमत्यु विमपाद्वादर्शितां
सोमविशोकादप्रतिनांभोमाद्रूपं चमीनां बुधो नरायाटा नृत्ती
यानां गुरुशान्तिमिव केवलीनां मउक्ताधित्यसमीनरापानिपूर्वाया
टानवमीमां चयोगे नृत्यु॥भरग्यनूराधावाचोद्वौ॥आर्द्रो नरायाटा
वासोमे॥मघाशान्तिमिवावाभोमो॥अश्विनीविशाखावावाबुधे
॥ज्येष्ठा मृगशिरोगुगुरो॥श्रवणक्रांतिवावाभुगौ॥पूर्वाभाद्रप
दाहस्तोवाशान्ति॥चेन्नृत्ययोगः॥अतोत्रोक्तातिथिवाचोदर्शनात्

१-६

वो विस्तृताः कार्यः ॥ अथ निधि वारक्षु साधारण प्रयोगः ॥ मा स
 पक्षाद्यु हिरव्यममोत्पन्नस्य व्या धेजी वशीरा विरोधेन समूत नि
 वृत्तये मुक प्रागतिं करिव्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ गणेश पूजना वा य
 वरणात् संकृत्वा चायं प्रपूजयेत् ॥ तत आचार्यो भूमौ नंडुले म्भ
 नु रस्त्रं मंडुलं कृत्वा तत्र हेमी तन्मन्त्र दत्त देवतां वसुधय पंदि मितां
 बक्ष्यमाणस्तस्मिन् धूपपादिभिः पूजयेत् ॥ तदीशान्यं धान्ये कुं
 म्भं संस्थाप्य जलेना पूर्य गंध सर्वोषधि दूर्वा पल्लव पंचत्वक् ॥ स
 मस्त फल पंचरुतं च पंचगवहिरण्यानि च तत मंत्रैः क्षिप्त्वा वसु
 दये वेद्युः ॥ सर्व समुद्रा ॥ इति तीर्था न्यावा ह्य ॥ तच्चायामीति त
 त्र वहरणमावा ह्यसंख्या निगृहं म्भ्र निष्ठाप्या ज्यभांगान्तेन त
 तक्षत्र देवता मंत्रेण तत्र द्रव्येणा वेत्त रक्षात्वा विप्रान्यन्यत
 र संख्याया होमं कृत्वा प्रांतिकल शीनय जमाना भिषके विहि
 तेनां प्रतिमां रोगी ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ उक्त गंधाभावे च द्रव्यं पुष्पा
 भावे प्रातः पत्र धूपाभावे गुग्गुलुः नैवेद्याभावे घृतोदत होम द्रव्या
 भावे तिलाः मंत्रा विज्ञाने गायत्री श्रव्योत्तर सहस्रानि देशे श्र
 व्योत्तर प्रातः मन्त्र द्वा जुहुयात् ॥ ततः कुशोदकैर्वरुणास्तृजैः पुवा
 रा मंत्रैश्चाभिषेकं कु यति ॥ पूर्य इति वसो धारि च कृत्वा प्रांतिया

ढं कृत्वा आशिषं दद्यात् ॥ अतः सर्वशान्तिर्भवति ॥ ततः आचार्याय स
 बर्हस्पतिमां वसु --- न वेष्टितां स वत्सां गां सालं करां दद्यादितरेभ्यो
 विद्वद्भिर्गां दद्याद्वा ह्येतां श्रमो जयेत् ॥ निरोगोत्पत्तिर्गो निप्रयो
 गः ॥ मदनरस्त्रे त्रिस्तु ॥ सर्वतस्तत्र शान्तिरुग्राय न्यायमो देशे न हो
 मो द्यो नरशान्तिरसंख्यः ॥ बलिम्भनननस्तत्र देवताये ॥ सोपि होमा
 वाशिष्टद्रव्येण कुचिदन्येन ॥ तच्च तत्र तत्र वदन्त्यते ॥ अत्रोहिणी
 पुष्पाश्चैवा एवा हस्तस्यानी विप्रारवान् राधा ज्येष्ठा मूलो जरा
 थाटा एवाभाद्रपदा नराभाद्रपदास्तु घृतमेव होमद्रव्यं ॥ अन्त
 राधास्तु बलिरपि तेनेव ॥ अन्यत्र तु होमेवलौ विशेषस्तत्र तत्र
 वदन्त्यते ॥ द्रव्येषु विशेषोऽधिन्यादि क्रमेण ॥ दुग्धादीरसमि
 धो होमे दध्यो दनं बलौ ॥ मध्वक्तास्तिलाः ॥ १ ॥ घृतं दध्यो दनं च
 ॥ २ ॥ दीरां नं बलौ ॥ ३ ॥ मुक्तानिला ॥ ४ ॥ घृतमधु ॥ ५ ॥ घृताक्ताक्ष
 ना होमे गंधमाल्यो दनं बलौ ॥ ६ ॥ गंधमाल्यो दनं च ॥ ७ ॥ भिक्षा
 बलौ ॥ ८ ॥ घृताक्ताक्षतानिला होमे अक्षतानिला बलौ ॥ ९ ॥ गंध
 पुष्पाणि बलौ ॥ १० ॥ तिलमावाः ॥ ११ ॥ गंधपुष्पं च बलौ ॥ १२ ॥ ज
 लयुतं होमे स घृतमज्जा बलौ ॥ १३ ॥ गंधपुष्पाणि बलौ ॥ १४ ॥ दु
 ग्धाक्तान् गंधमाल्यानि बलौ ॥ १५ ॥ गंधमाल्यं बलौ ॥ १६ ॥ पायसं

क्राः

कृष्णपं. २

स्मृष्टजनं ॥ वासवे विद्रुमं प्रोक्तं मारुतिकं शततारके ॥ पूर्वभाद्रपदा ॥
विप्रसृजं प्रयत्नतः ॥ गोघ्नमान्त्रमहिर्बुध्ने पृष्यायां रक्तवस्त्रकं ॥ इति न
क्षत्रदानानि ॥ प्रकारांतरेण नक्षत्रचरणफलानि ॥

[illegible]

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ साधारण^{तौ} पूर्वविधिः प्रथमसम्यगुच्यते ॥ प्रया
गादित्रयविधिः पश्चादित्यत्र संग्रहः ॥ ५ ॥ तत्र यायाः काश्चिनीर्च
यात्रासुनीदैः कृताः प्रयुक्तास्तु मोदिता ॥ तत्र सचारी विधिः
वत्करोतिसंयतो गुरुणा सन्नियुक्त इति वक्ष्यते ॥

मरुतिपुत्रस्येव ब्रह्मचारिणोऽधिकारः॥ ग्रहस्थस्य तु सवन्त्री
कस्येव अधिकारः॥ ब्रह्मपुराणे ककला चैश्वर्योपायव्याने
पूजां पुण्यं तमाभायां यो वान्यन्ता प्रयानि हि॥ तस्य पुण्य
फलं सर्वं ह्यप्यामवति नान्यत्कनैः॥ विधरस्यापियज्ञाधि
कारेऽप्यथवा निवृत्तेऽतिवचनादस्येव अधिकारः॥ वनस्य
स्यापि॥ अथानित्रीरय पाकृत्य कुर्यान्नीर्णस्य सेवुनं॥ वि
धाय हतिभार्यायाः पुत्रेषु विनिधा यचेति कुर्यात्॥ स
न्यसिन्नोऽपि॥ यामेकरात्रा -- नगरिनीर्णस्य च चरात्रं संत
रुति कान्या यनोक्तैः॥ मुमुक्षुमिस्तीर्थगतं हि जैः कार्यमिति
रववाञ्च॥ द -- स्य तु नृपस्य ब्राह्मणपुरः सरस्येव अधिकारः
सर्वस्वनाशोऽप्यथवा नृपस्तु स ब्राह्मणान गृह एव कृत्वेति
ब्रह्मपुराणान्॥ वैश्यश्च शूद्रश्चोरपि॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शू
द्रो वा राजसत्तमः॥ न वियो निवृत्ते न्ये नैस्त्रानास्तीर्ण्य महा
त्तम इति आरतवचनात्॥ यत्तु मनः॥ जयस्तु पस्तीर्ण्यया
ना प्रवृज्या मंत्रसाधनं॥ देवता साधनं चेति स्त्रीशूद्रपत्न्या
निषिद्धिः॥ न हि प्रसेवा विरोधेन निरंतरं तीर्थयात्रादि
नकार्यमित्येव परं॥ स्त्रियाश्च भर्तुः सुश्रूषा न्यागेन॥ तीर्थ

यात्रानिबेधय रं॥ यात्रा च स्थि लेपका मस्य सर्वस्या वि॥ या
 त्रः पितुः ज्ञानमन्त्रा हाया स ३ ति वचनात्॥ नस्मान्न सर्व
 वांतीर्ष्यायात्राया माधिकारः॥ इत्याधिकादिनिरूपणा
 मप्यनीर्ष्यफल तारनस्यका रागा नि॥ शंख॥ तीर्ष्य प्रपि
 प्रसंगेन स्नाने तीर्ष्य समाचरेत्॥ स्नानफलमाप्नोति ती
 र्ष्यायात्रा कृतेन तु॥ प्रसंगेन वा एि ज्यराज सेवादिना
 यत्तु पेठीन सिः॥ अर्धं तीर्ष्यफल नस्ययः प्रसंगेन
 छति॥ यो दुःशगं शासलभतेयः परार्थेन गच्छति॥ त
 उ प्रसंगेन उ देवतीर्ष्या त्प्रसंगेन॥ परार्थेन वेतने
 गृहीत्वेत्यर्थः॥ प्रभासखडे तु परान्तेन गच्छतीति या
 ठः॥ तत्र परान्ते भुजो न इत्यर्थः॥ प्रभासखडे॥ यथा न्य
 काश्चैछ ज्ञाना तीर्ष्यायात्रा त्परेखडः॥ स्वकीय इव्यया
 नाभ्यान्तस्य पु एप चतुर्गुणं॥ तं ज्ञानं भारते युधिष्ठिर
 प्रति॥ नेता च त्व म्बानी न्दस्मान्नेन तेष्ट गुणं फल मिति
 मप्ययान विप्रो व कृत फल तारन म्यं॥ गोया ने
 गोवधः प्रोक्तो हयया नेतु निष्फलं॥ नरया नेत दधं
 स्वात्प ज्ञानं चतुर्गुण मिति मानस्य कर्मैजेः॥ चतुर्गु

११६ रासित्यत्र कृते चतुर्गुणो धर्मः निवत् । गुराशतुः पादापरपर्य
 यश्चतुर्गुणोऽपराः ॥ तप्यापद्वागच्छतश्चतुर्गुणो फलचतुश्च
 रागद्वर्गमिति यावत् ॥ अत्रापद्वा मिति निरूपयान्तकाभ्यामि
 त्यर्थः ॥ तप्याचजावालिः ॥ द्विभोजनतृतीयांशं हरेत्तीर्थ
 फलस्य च ॥ यानमर्धचतुर्गुणोऽष्टोपानहमेव च ॥ तस्मा
 देतोर्विह -- सर्वतीर्थफलं लभेदिति ॥ अयंच निषेधः ॥ शक्र
 स्य ॥ तप्याचकोमो ॥ नरयानं चाष्टतरीहयादिसहितोरथः
 ॥ तीर्थयात्रास्वशक्तानां यानं दोषकरं न हीति ॥ यत्र नावा
 विना गमनं न संभवति शरवाह्वारगंगासागरादौ ॥ या
 वन्निचमार्गप्रदेशे नद्याद्यान्ते यद्वा नमना संभवस्तत्र नो
 कागमनं न दोषाय ॥ नहुक्तं नोकाया नमयानं स्यादिति ॥
 येषां मय्यंगवंगादिदेशात्तांगमनं निषिद्धं तत्रापि तीर्थ
 यात्रोद्देशेन गमने न दोषः ॥ अंगवंगकालिगे बुसौराष्टम
 गधे बुच ॥ तीर्थयात्राविना यानः पुनः सरस्कारमहत्ती
 र्तिस्मरते ॥ इति यानविचारः ॥ यात्राविशेषे गुरुमोक्षा
 दिकं न दोषाय ॥ नहुक्तं ॥ गोप्तावर्यागयायांच श्रीशैलेय

हरादये॥ सुरासुरगुरु एगंचमो छन्दो योनविद्यते॥ वायुपुत्रो॥ गथायां सर्व
 कालेषु पिडुंदद्याद्विद्यानतः॥ नत्यक्तव्यंगया आह्रां सिंहस्येव बहस्पता
 विनि॥ आधिभासे जन्मदिने अस्ते च गुरु शुक्रयोः॥ तीर्थयात्रा न कर्त
 व्या गया गोदा वरी विनोति॥ अत्र आह्रास्यमात्रा पूर्वकत्वायात्रा विनानि
 विधेत्प्राहुः॥ काशीमुद्दिश्य यात्रा ना सर्वः स्यात्समयाः शुभा॥ मंगलं
 सकलं वस्तु न किंचिद्विचारयेदिति॥ इति कालशुद्धिः॥ अथ तीर्थग
 मनविधिः॥ स्कंदे॥ तीर्थयात्रां चिकीर्षुः प्राग्विधायोपोयसांगरहे॥ ग
 रोरां च पितृन् विप्रान् सार्धं नृशम्भा प्रपूज्य च॥ कृतपारया को हृद्योगे
 न्नियमधृक्पुतः॥ आगत्याभ्यर्च्य च पितृन् यथोक्तफलभागभवेत्
 ॥ आगत्येति तीर्थयात्रां कृत्वा गृहं गतेन कार्यामित्यर्थः॥ आह्रां चोप
 सोत्सर्जने उपोष्य रजनीमेकां प्रातः आह्रां विधाय चेति स्कंदे शिवं
 धर्मोपाख्यानोत्तर॥ उद्यतस्तगयां गंतुं आह्रां कृत्वा विधानतः॥ वि
 धाकार्यदीवेयं कृत्वा ग्रामं प्रदक्षिणं॥ ततो ग्रामांतरं गत्वा आह्रां प्रो
 वस्य भोजनं॥ ततः प्रातिदिने गच्छेत्प्रातिगृहं विवर्जितं॥ इति पुराण
 वचनात्॥ आह्रांतरं कार्यदिवेषोपिकार्यः॥ केतुगयामुपक्रम्येव
 विधानाहुः प्रायामेवैष विधिर्दिन्याहुः॥ प्रयागे तीर्थयात्रायां वि
 त्तमात्रं वियोगतः॥ कचानां पवनं कुर्यात्पूजानं वि कचो भवेदिति
 नं

पुनः आ
 ह्रां पं. १-

विष्णुः

विष्णुवचनान्तरुद्धवास्तुदिनिष्ठाहान्स्वर्गमुंडनमधिकार्यं
 केचित्तु प्रायश्चित्तार्थं तीर्थयात्रायामेवेदमित्याहुः ॥ का
 र्पटिकवेष्टेरातीर्थगमनेन तदिष्यत्याहुः ॥ आह च तीर्थया
 त्रवदेव यत्नवद्वा दप्रादेन न बामनमभेदेन पार्वरांका
 यं ॥ इदं च घृतमात्रद्वयक आह कथं नित्यसार्थिषो निर्गवि
 ष्युः पुराणोक्तेः ॥ सार्थिषो नित्यं तीर्थानि रपेक्षि साधनता
 वाधनादिकेचित् ॥ अतः प्रचुरमिनि क्रान्तेन अतः प्रधा
 न इव्यकमिनि तस्मिन् निरन्तरावली भयनपारिजातः
 कादयः ॥ कार्पटिकवेष्टे धारणचगमनकाज एव ॥ न
 तु भोजनकालपीनिकेचित् ॥ भोजनकालपीन्यन्य
 ॥ इति तीर्थगमनविधिः ॥ इति तीर्थयात्रायामनियमः
 भारते ॥ अथ स्थिततीर्थयात्रायामाह एतान्त्वमन्य
 ते ॥ नासौ प्रतिनिवर्तनं न दंतं न स्थज्जीविनं ॥ न च ती
 र्थगच्छनं चरेत्संध्यास्तिस्र एव त्रिमानवः ॥ नास्तानो
 नाश्च विगच्छेत्तु शूलानवस्सुक्ती ॥ अनेन दुर्वात्रेकतम
 ध्यादिकेन प्रातः प्राक्कृतं नित्यं क्रियमाणं गंतव्यमित्युक्तं
 भवति ॥ अथ चः सूत्रपुरीषवाकृतं कृतं शीघ्रं च ॥ चंडाली

दद्यादिस्य र्हेस्त्राना च गता दिनि मिने च सति अ कृत सा
 ना च मना दिम् **॥** यत वा दु प्राप्ता ते **॥** देव यात्रा विवा ह्य
 यज्ञेषु प्रकृतेषु च **॥** उत्सवेषु च सर्वेषु स्पृष्टा स्पृष्टिर्न
 दुष्यतीति **॥** बहस्पतिश्च **॥** तीर्थे विवा हे यात्रायां सं
 ग्रामे देशा विप्रवे **॥** नगरं ग्रामं यदा हे च स्पृष्टा स्पृष्टि
 र्दुष्यतीति **॥** एतद्यात्रा य ह्यमने न स्पृष्टा शाने सा
 नं नास्ति नादिव्यय कामिनि पारिजातः **॥** अन्ये तु
 निवार्य स्पृष्टो देव सजायात्रा दिमात्र कार्थे दोषाभा
 वः **॥** भोजना दोषोऽस्त्रान व्यतिरेकेण नैव भुवि ते न्या
 ऊः **॥** न च सूतकीर्तिना शौचवानि न्यप्य **॥** यत्प्रार
 द्ये सूतका नास्तीति न्यारि गणिन व्रता दिविषमं
॥ व्रतयज्ञ विवा ह्युश्राद्धे होमे च मेजये **॥** प्रारब्ध सूतकं
 न स्यादना रब्धोऽनुसूतक मिनि विष्णु स्मरणान्तर **॥**
 अन्त एव **॥** प्रारंभं वशां यज्ञे संकल्पो व्रतं संव्रयो **॥** नादी
 मुखं विवा हा दो श्राद्धे पाकपरि क्रियेति **॥** तावन्मात्र वि
 षय एवा रंभो विष्णु नोक्तो गिमवा क्ये **॥** अन्ये तु यत्र नैरं
 नये रणानुष्ठानं वा धि न मा स्म्ये वा सा दोता दिव्यय म्मिदं

मदन

११९

नचनीर्षयात्रायां नैरंतयेरगानुष्टानतस्मान्न ॥ आरब्धेस्त
 कभावा नैतद्विषयः ॥ अतएवसहस्रभोजनादौस्तकभवे
 त्याहुः ॥ उभयत्रारिगयात्रामध्येस्तकैस्त्याशौचकास्त
 त्रैवयारिकल्प्यशुद्धौसत्यागछेदितिसिद्ध ॥ यत ॥ विवाहदुर्ग
 यज्ञेषुयात्रायांतीर्ष्यकर्मणि ॥ नतत्रस्तकैस्तद्वत्कर्मयज्ञा
 दिकारयोदितियेठीनासिवचनंतन्मागवैद्यम्यादिनागान्य
 तत्राभावेसतितीर्ष्ययात्रायापामाशौचंतास्तीत्येवपरं
 ॥ अतयेवदिशारजस्वलास्त्रीचत्वारिदिनान्यतिवाह्यपंच
 मेतिव्रजेत् ॥ देवैकर्मणिपित्र्येचपंचमेहनिशुध्यतीति
 वचनान्न ॥ यात्रायांअदेवकर्मत्याक्षरातीर्ष्यात्तरज्ञाशौचा
 न्नाह्नावप्रयके ॥ उपवासद्वोरंतुउद्दीश्यतीर्ष्येएवेति
 केचित् ॥ तीर्ष्ययात्रायेचलितोयदिदेवात्यरावृत्तसदविशेषो गरु
 डपुराणोदश्रितिः ॥ तीर्ष्यचलित्वायः कोपिपुनरायातिवेगहे ॥ अ
 नुज्ञानः शुभेविश्वेः प्रायश्चित्तसमाचरेदिति ॥ संकल्पवाधकानिमि
 त्तकमितिभावः ॥ तस्याचात्रैवयस्तीर्ष्यसन्मुखोभूत्वाव्रजन्
 नप्रानेकृत ॥ चेन्मित्रयेदनमालेत्तत्रक्षीणसंडलं व्रजेत् ॥ अतश्चा
 नेमासोपवासादिरूपोपवीसेचकृते ॥ तिकारोधाहार्यः ॥ विवि

च

दृष्ट्याप्यंतराले श्रितस्वकृद्विलोक प्राप्तिर्भवतीत्यर्थः ॥ यः
दानुश्रमेन राकर्म नाश्रादीयति ज्ञाने दानं जलस्य शोयया
न भवति न यागे न त्वं ॥ कर्मनाश्रा जलस्य शो करनो
या विलंघनात् ॥ गंडकी वाहुत रणान् पुनः संस्क
रति गति वचनात् ॥ प्राव्यास्त ॥ करतो या जलस्य शो त्व
र्मनाश्रा विलंघनादि निषठाने ॥ तन्न ॥ करतो यां कु
रंगं ॥ शत्रो यो विनो नरः ॥ अश्वमेधमवा प्रोति विग
हः प्रयत्नः शुचिरिति भारते दान धर्मेषु स्तान् अवरणा
त् ॥ यात्रा कर्तुं श्रान्त नो ब्रह्मचर्यं ॥ नीत्या निगच्छ तानि
त्यमन्दनो ब्रह्मचारिणोति स्मरते ॥ श्रितियात्रा नियमः
प्रप्यतीत्यं प्राप्ति दिनकते ॥ यानानि तु परित्यज्य भाव्यं
पादचरैर्तेरैः ॥ लुठित्वा लोटनी चैव दत्वा कार्पीटिका
कृति ॥ लोटनी लुठित्वेति साष्टांगं प्राणमेदित्यर्थः ॥
अष्टांग प्राणमस्तु ॥ यस्यां केराभ्यां जालुभ्यां सुरसां रि
रसात्तया ॥ मनसा वचसा दृष्ट्या प्राणमोष्टांग उच्य
ते ॥ कृत्वा कार्पीटिका दानमिति यदि यात्रा प्रक्रमे कार्पीटि

११३

काकृनिर्नकुत्तानदाप्रवेशदिनेकार्येत्यर्थः॥ ततः॥ गत्वास्मान्
 प्रकुर्वीतवपनं तदनंतरं॥ स्नानं सचैलं सचैलमाप्नुय जले म
 ले॥ ३॥ निकाशरीखंडान्॥ अथ नीर्ष्यापवासः॥ तत्र काशी
 खंडे॥ यदहिनीर्ष्याप्राप्तिः स्यान्नदन्तः पूर्ववासरे॥ उपवासः
 प्रकर्तव्यः प्राप्ते निश्चादो भवेत्॥ ३॥ तिनीर्ष्याप्राप्तिपूर्वदिने
 उपवासो विदितः॥ प्रभासरखंडेत्॥ उपवासं नतः कुर्यात्
 स्मिन्नहनि सुव्रतं॥ ३॥ तिनीर्ष्याप्राप्तिदिने उपवासो विदि
 तः॥ तस्यामुंडनं चोपवासश्चेत्यस्य स्तरूपमात्रा विधौ का
 लद्वयस्योत्पन्ना शिष्टस्य तुल्यवलेत्तु नाति होत्रपयोदध्या
 दिवद्विकल्पः॥ तत्रापि॥ प्राप्तिद्वेदिने नीर्ष्याप्राप्तौ शोचभो
 जनमायिसंभवति॥ द्वितीये तु आधारां कृत्यापवास एका
 दश्यादिवत्॥ १॥ अथ नीर्ष्यामुंडनं॥ देवलः॥ मुंडनं चोप
 वासानुसर्वनीर्ष्याय विधिः॥ वज्रं कुरुक्षेत्रं विप्रालं वि
 प्रालं वरजां गयां विरजं उत्कलप्रदेशे॥ यत्र धर्मराजे
 न गयां सुरनाभो विरजाद्रिः स्थापितः॥ बायवीये॥ दक्षि
 णदेशे स्थलो गारक्षेत्रे विरजादित्यपुराणं॥ क्वचिन्मैमिषं

विः

करं गयामिति याठः

दि

ॐ करं गयामिति याठः ॥ विश्वलं ॥ न चास्य प्रमा
 नवपनं कुर्यात् ॥ त्वादिवचनोत्तराविशेष उपसंहारश्चतुर्धा करण
 वदिति वाचं ॥ सर्वतीर्थे स्थितिसामान्यविधेः सर्वशब्दवत्तु कच
 नबलादशेषपरनायाः स्पष्टत्वा उपसंहारसंभवात् ॥ यदेव वि
 श्वेति वत् ॥ ननु तत्सामान्याविधिरस्य यत्सं क्रियेत विश्वेति वरागुति
 ॥ इदंच संडनं दशमासानंतरं पुनस्तीर्थं प्राप्नोति कर्तव्यं ॥ संवत्सरे हि
 मासो नैव पुनस्तीर्थं व्रजेद्यदि ॥ संडनं चोपवासं च ततो यत्नेन कार
 येदिति वचनात् ॥ दशमासानंतरं प्राप्नोति अवश्यं कार्यं ॥ अतस्तु
 कलष्यमा भवति ॥ नतु नियमन इति यत्नेनैव तस्यार्थः ॥ प्रयागे तु
 विशेषो व्यवहृत्यते ॥ संडने संकल्प्य श्रवणं कारणीयं इति ॥ वापनं
 करिष्यत इति वा ॥ नतु वयनं करिष्यति ॥ नवपनं स्वनापि
 तं कर्तुं कथ्यात् ॥ गंगा प्राप्य संधि स्थे संवदनयो न कारयेदिति
 वचस्वरसाच्च निवेच्यते ॥ बहवस्तु ॥ केदा वियोगसंविधा
 नरूपस्य स्वकर्तृकत्वेनाथकाद्योत्तरं ॥ याविका निचपाषाणि ब्रह्म
 हत्यासमानि च ॥ के प्रो बुना नि निवृत्ति तव्या के प्रा सुपा म्य
 हंमिति मंत्रलिङ्गाच्च वयनं करिष्ये इत्येव संकल्प इत्याहुः ॥ इ
 दंच वयनं के प्राप्नोति पूर्ववर्कं क्रमेण कार्यं गत्या स्नाने प्रकुर्वीत वप

मा

२२३

नंतदनेनंनरं॥वपेन्कशांश्रमश्रुगिनरवानिचनिहंतये॥
दिनिब्रह्मपुराणश्रवणादिनिवेचिन॥अन्येन एतद्वचनस्य
वपनमात्रविधायकत्वान्न कामसूत्रविधानेगौरवान्॥वा
क्यभेदप्रसंगाच्च॥वेवावेयद्यशेकुर्वन्नेत्यादिनाकेशप्रप्यम
वपनंतिंदासुर्वकंश्रमश्रुदिवपनप्रशंसायात्रापस्तवानां
श्रुतौप्रणीतेश्रमश्रुकुर्वयोरादौवपनमित्याहुः॥तत्राप्यु
दकसंस्थायैदक्षिणश्रमश्रुवपनमादौ॥पित्रादिभ्यो
नृदक्षिणसंस्थ--मश्रमश्रुवपनमादौ॥इतिवपनप्रका
रश्चापराकै॥उदंसुरवःप्रत्यङ्मुखोवावपनंकारयेत्तुधीः
॥कै-श्रमश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिवापयेदिति॥तत्रयानिभिः
कक्षोपस्थशिखरवावर्जंभ्रतुसंधिषुवापयेदिति॥तत्संधिषु
वापयेदितिभ्रतुसंधिष्वेवेतिपरिसंख्यानान्॥भ्रतुसंधि
व्यातिरिक्तकालेनीर्घ्यप्राप्तावापिनकार्यं॥यतिशिथ्याना
माचारोप्येवमेव॥आहिताग्निभिरुपर्वव्यातिरिक्तकाले
पिनीर्घ्यनिमित्तकमुडनंकार्यं॥एतस्यनोभिनक्तया
पित्रादिभ्योरागनिमित्तकमुडनंवत्॥पर्वनिषमाभावा
दाचाराच्च॥जीवात्पितृकेरापिनीर्घ्यमुडनकार्यं॥विना

張二

दौरेः
पं. ६

नीर्णविनायज्ञं मातापित्रोर्मर्तिं विना॥ योवापयानिलो
 मानिसपुत्रः घातक इति वचनान्॥ तत्राविनीर्णानिरे
 आचयात्रायामेव॥ प्रयागेप्रतियात्रायांभवानि॥ नीर्ण
 चमुडुनेनिधिद्रुकांलेपिकार्यं॥ निवेधम्वदूगाग्येणदक्षि
 नः॥ रव्यादसौरिद्वारेषुरात्रोपातेवनाहते॥ आद्राहप्रतिप
 दित्ताभद्राशुवर्जयेत्॥ सोमोमः सौरिः शानिः पातोव्यती
 पानः॥ रिक्ताश्रतपीनवमीचतुर्दश्यः॥ अद्रादिनीया
 सप्तमीद्वादश्यः॥ गार्ग्यः॥ षष्ठ्यामासुर्गिमापानचतुर्दश्य
 ष्मिन्मद्या॥ अस्तुसनिहितंयापंविषुनैलेभ्यगेदुरे॥ व्यासः॥
 नक्षत्रेणानकुर्वन्निधास्मिन्नजानोभवेन्नरः॥ प्रशोष्यपद
 योः कार्यंनैवाग्रेयेत्तभादुत॥ दारुणे सुप्तुसर्वेषु प्रत्यरो
 चतिवर्जयेत्॥ कुंभककटकेचैवकुमायाकाशुर्वो॥ शो
 मरवडुगहस्यस्यपिन्द्रयाशायनेयमः॥ तस्याविवा
 हमोङ्गीकुडासुवर्षमर्धतिदधक॥ अंतर्वल्यांचजाया
 यांनेव्यनकेप्रावापनं॥ इत्यादि॥ इतिमुडुनविचारः॥
 अप्यतीर्षस्नानं॥ नचयत्रस्मलविशेषेविपरीतप्रवा
 हादिनत्रनकार्यं॥ तदुक्तं॥ प्रत्यावृत्तोदकेस्नानंवर्जयेत्

द्विजातिभिः इति ॥ अस्य गंगाया मयवा ॥ प्रातिस्वोत्तोरजो
 रोगोरप्या जलानिवेशनं ॥ गंगायां न प्रदुष्यन्ति साहिधर्म
 द्रवास्वयं ॥ निषेधं नरमापि ॥ शालमलीनि विरिणी निवन्करं
 जगद्धरीनकी ॥ कौविषारकापित्थार्कवदये रंडाशिर
 गवः ॥ शैलश्च खदिरश्चैव स्नानं ध्याया सुवर्जयेत् ॥ वद
 रीचविभीतकीति पाठान्तरं ॥ यश्च रात्रि संध्या सानिवे
 धः सोऽप्यायस्मि कर्तव्यं प्राप्नोति प्रवर्तते ॥ तस्माद्द्व
 या जवल्काः ॥ ग्रहणोद्वाहसंक्रान्तियात्रा त्रिप्रसवे युच
 ॥ स्नानं नैमिज्जकं श्रेयसात्रा द्यपि नादित्य इति ॥ एतच्चा
 चान्यप्रहरदया विषयं ॥ महानिष्कालु विज्ञेयामध्वर
 मप्रहरदये ॥ प्रदोषः यश्चि मोयामोदितुं वा स्नानमात्र
 रोदिति पराशरोक्तो रितिकेचित् ॥ पराध्य स्नाने विशेषः
 ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ मानरं पितरं जाया भानरसुहृदगु
 रु ॥ यमुद्दिश्यति मज्जेत ह्ययमांशैलभेत सः ॥ स्मृतिदप्य
 शोदयामांशैलभेत स इति ॥ पैडीलसिः ॥ प्रातिवृत्तं कुशा
 मयीतीर्थं वारिषु मज्जयेत् ॥ मज्जयेच्च यमुद्दिश्य सोऽय
 भागं कलं लभेत् ॥ तत्र मत्रः ॥ कुशासि कुशाय त्रिसि ब्रह्म

रागनिर्मितः पुरा ॥ त्रयिस्त्राने सचस्त्राने सचस्त्रानो यस्येदं ग्रंथि
 बंधनमिति ॥ कुशप्रकृतिः ॥ कुशप्रतिभैवे कार्ये न्येके ॥ ग्रंथि
 बंधनमिति मंत्रलिङ्गान्नाम्नाम्ना ग्रंथिवंधनमात्रप्रतिकृतिः
 रिति मयरे ॥ इदं परार्थस्त्रानं प्रतिकृतिस्त्रापनचजीवतामे
 वोद्देशेनकाथी ॥ मृत्तानां न नदार्पितश्चाद्वादिकलभात्कमे
 वेत्याहुः ॥ तस्याचज्ञावालिः ॥ प्रवाहाभिमुखो मज्जेद्यत्रापः
 प्रवहन्तिवे ॥ स्यावरयुचसर्वयुग्मादित्याभिमुखस्तपेति
 ॥ स्त्रानमन्त्रप्रभासरवडे ॥ डीनमोदेवदेवा यश्चाति कठा
 यदडिने ॥ सद्रायचापहस्ताय चक्रिणो वेधस नमः ॥ सरस्व
 ती च गायत्री वेदमाता गरीयसी ॥ सानिधात्री भवत्वव्रती
 र्विपापप्रणाशनी ॥ सर्वथा मे व्रती प्यन्तां मन्त्र एष उक्ता
 हतः ॥ इत्युच्चार्य नमस्कृत्वा स्त्रानं कुर्याद्यथाविधिः ॥ अत्र
 इत्युच्चार्य नमस्कृत्वा त्यक्ते रयं मन्त्रो न स्त्रानो किंतु प्राप्य
 नामात्रे ॥ स्त्रानं कुरुते च मन्त्रलिङ्गबाधः स्यात् ॥ यद्वा मन्त्रः
 सागरः स्वननिष्ठा दंडहस्तासंग नकाः ॥ जगत्स्वष्टा जग
 त्मादीनमा मित्वा सारेश्वरः ॥ तीक्ष्णदृष्टमहाकार्यकल्या
 नदहन्ताय नमः ॥ भैरवाय नमस्तुभ्यमनुज्ञां दानुमर्हसि ॥

ॐ

३ मंमं स मुच्यते नीर्ध्वं स्नानं समाचरेत् ॥ अन्यथा तत्फलं स्यात् ॥
 नीर्ध्वं शोहरति ध्रुवं ॥ अत्र न यो मम मंत्रयोः प्राप्य नारदस्य
 कार्यं कृत्वा विकल्पः ॥ इति स्नानविधिः ॥ अथ तर्पणं
 ॥ मन्त्रादौ स्वशारवानुसारेण सा नारां कृत्वा ॥ पश्चात्
 नथैव दवा विंशतिं पितृणां कृत्वा प्राप्ता स्वागे वा पितॄ
 न्दृष्ट्वा मापि कार्यं ॥ तत्र तर्पणं क्रमः ॥ आदायितान् तान्
 मातासपत्नीजननीतप्यो ॥ मातामहाः सपत्नीका
 स्वपत्नीतदनंतरं ॥ सतमात् पितृव्या पश्चात्तुला
 पश्चात्सपत्निकाः ॥ इति तान् स्वसाः प्रोक्ताः हि त्रीभारः
 गिनेयकः ॥ पितृस्वसाभ्यां पश्चात्पुत्रो गुरुदिव्य
 दो ॥ दिव्यं धनं ॥ एतेभ्यः पितरस्तीर्थं नदीं च महत्त
 वे ॥ पितृतेति पित्रादिभ्यः पितृभ्यः ॥ एवमातेष्व
 त्रापि एवं सर्वांश्च पितृभ्यः ॥ एकं निलां जलिं
 सर्वेभ्यो दद्यात् ॥ तत्र मन्त्रोवाच ॥ आब्रह्मसव
 यं धत्तमिनि म्माकोपठित्वा ॥ सर्वान् सकलतर्पण
 राज्ञो आब्रह्मेत्यादि श्लोकं दद्यात्तमकेन मन्त्रेण रासति

लकुशांस्त्री जला जली नृदद्यात् ॥ अत्र प्रत्यंजलो मंत्रा
रानिः ॥ संध्या र्घवदिन्येके अन्ये न बुवन्निनिषात् १
प्रत्यये न समान काल तावगमात् ॥ पुवा सुवासा ३
निवन्त्रा क्रियमाणानुवा दिनया करण न्याभावात्
न देव मंत्र पठित्वा जाली त्रयं दद्यादित्याहुः ॥ यश्च तय
एतिलानि बोधः ॥ भानो भो मे त्रयो दृष्ट्या नंदा भृगु
मद्यात् ॥ पिंड दानं भृदा स्नानं न कुर्यात्तिल तर्पणं
॥ मरीचि ॥ संध्या यां रवि वारं च गृहे जन्म दिने न प्या
॥ भृत्य पुत्र कलत्रा प्या न कुर्यात्तिल तर्पणं ॥ पक्षयो
रुभयो राजन सप्तम्या निशि संध्ययोः ॥ विद्या पुत्र
कलत्रा प्या तिलानु सप्त सवर्जयेत् ॥ सूर्य्य सार
विवाह चोपनयन चोत्सव नियम्या कर्म ॥ वर्ष धर्म न
दधं च नेत्येके तिल तर्पणमिति ॥ वृषो सत्या नन्मा
ति नेत्याहु स्तिल तर्पणमिति ॥ अयनी र्घ्यं तर्पणं
प्रवर्तते ॥ तीर्थं तिथि विशेषे च गायत्रे न पक्षके ॥
निधि द्वेपि दिने कुर्यात्तर्पणं कुल मिश्रितमिति वचना

च

२॥ विधायवायितीर्ष्य नर्यरां कार्यं ॥ तर्परां प्रन्य हं कार्यं भनुः
 कुशातिहोदके ॥ तामितुस्तमितुश्चापितानगोत्रादिपूर्वकानि
 निरुक्तदोक्ते ॥ तीर्ष्य नैमित्तकतया सुतरां तदाधिकारान् ॥
 ३॥ च पुत्रयोत्राभा विषयकमिति निमदन पारिजातकारादयः
 ॥ सन्यासिना तु तर्परां न कार्यं ॥ न कुर्यात्तद्वत्तकं भिक्षुः ॥
 ४॥ पिंडोदकं क्रियामिति स्पृतेः ॥ ३॥ तितीर्ष्य नर्यरां विधिः
 ॥ अल्पनदीनां रजोदोषः ॥ व्याघ्रपादः ॥ सिंहकर्कटयोर्म
 ध्ये सर्वानद्यो रजस्वलाः ॥ त्रिदिनतु चतुर्थे हि शुद्धास्पृज
 नुचीतप्या ॥ महावद्यश्च ब्रह्मपुराणो ॥ गोदावरी मीमं रक्षी
 नृगाभद्रा च वेरिणका ॥ नापीययोस्वी विंध्यस्य दक्षिणे तु प्र
 कीर्तिताः ॥ भागीरथी तर्मदा च यमना च सरस्वती ॥ विशेष
 का च वितस्ता च विंध्यस्योत्तरतस्तप्या ॥ द्वादशोत्तमहान
 द्यो देवविंदोत्रसंभवा इति ॥ अल्पनदी -- गस्त्योदयाव
 र्धिरजस्वला च मुक्तमानस्ये ॥ यावन्नोदोति भावान्दक्षरा
 प्राविभयरां ॥ तावद्भजो महानद्यः करतोयाः प्रकीर्तिताः
 ॥ करतोयाः स्वल्पतोयाः भागा विषये देवतः ॥ गंगान्च यमुना

गा ३ ति २६
 नद्यो रजस्वलाः ३ प - ८
 नद्यो रजस्वलाः ३ प - ८

चेवत्तदज्ञानासरस्वती॥ रजसांनाभिभूयन्तेयेचांन्येतद
संतिनाः॥ शोरासिंधुहिरायाख्याः कोललोहितघर्ष
राः॥ शान्दूष्मन्दाः सन्नयावनाः पारिकीर्तिनाः॥ अ
यंचरजोदोषस्तीरवासिनां नास्ति॥ नहुक्तं निगमे
नतुतवीरवा सिनामिति॥ योगयोश्चबल्काः अ
नोर्महिषी चैवब्राह्मणीचप्रसूतिका॥ भूमेर्नवोदक
चैवदशरात्रेणमुष्मन्तीति॥ नूननस्वानादिकृपाद्यु
दकनवोदकं॥ वसिष्ठः॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गप्रेना
ज्ञानेनयेवच॥ इदसूर्यग्रहेचैववरदोषोवनविद्यते
॥ शतितदीरजोदोषविचारः॥ अप्यतीर्थप्राज्ञे॥ व
त्पुत्राणां॥ परकीयग्रहेयस्तस्वानपिन्दस्तर्पयज्जडः
॥ ननुमिस्वामिनस्तस्य॥ नित्येनरोवलान्॥ अग्रभा
गंतनस्तभ्योद
दयोनिविहः॥ नतुतीर्थदयः नेयामस्वामिकत्वा
न॥ नहुक्तं कोर्मवनानिगिरयोन्नयस्तीर्थ॥ न्यायना
नानिचदेवरवात्ताप्रगतीश्चनस्वामीनेषुविद्यते॥

जो

ह

यान्त्स्यंचजी =

तर्तुः सन्निभः क्षेत्रविशेषः ॥ ब्रह्मयोग्यादयः ॥ भारते ॥ भुक्तो वा ॥
 १९ व्यथयवा भुक्तो रात्रा बहनिरेव चर ॥ तका लानि यमो साक्षिगं
 गा प्राप्य सदिदरा मिनि ॥ तीर्थे काला विप्रो यानादर उक्तः
 ॥ सर्वकाले व्यवा काले मुचिर्वा व्यथयवा मुचिः ॥ आमुचि
 मा प्रोच युक्तः ॥ तस्या च यदीनसि ॥ विवा हदुर्गयि जे सुया
 न्नायां तीर्थे कर्मणि ॥ नन ब्रह्म कंत हत्कर्म यसा दिक्
 यदिति ॥ इदं चामहम आह विषय ॥ अत्र आह नुवात्रि
 संध्ययोर्भुक्तवतः सुतीर्थे प्राप्नोति नीयदिने ॥ आया
 च तीर्थे प्राप्तावाप्रो - - - यगमे ॥ मलमासे तीर्थे प्राप्नोत
 दा आह कृत्वा मुहमासे पुनः कार्यं ॥ योगादिकं मासिकं
 च आह चापरपाक्षिकं ॥ मात्वादिकं नैथिकं च कुर्यान्मास
 सद्वयेपि चेति ॥ स्मृतिचंद्रिका लिखितवचनान्तर ॥ अत्रा
 परपाक्षिकं प्रतिमासं कृत्वा पक्ष आह ॥ तस्य तत्र निषेधा
 न् ॥ त्कादि ॥ नपरीक्षादिजतीर्थे घृता पीभोज्य एव
 न् ॥ एतच्च आह ब्राह्मणभावे वेदिनव्यं ॥ तत्रापि गुरो
 नपरीक्षेत्तथा नित्याद्यन्यत दोषपुनः सुपरिहृतव्य ए
 वेति स्मृतिरत्रावलीकारः ॥ अथ तीर्थे आह निषिद्धानि

व

॥ देवीपुराणे ॥ आ प्रंचनत्रक तव्यमर्थावाहनवर्जितमिति ॥ न
 या ॥ अर्धमावाहनचैव द्विजांषु निवेष्टानं ॥ नृप्रिप्रश्नच वि
 किरंतीर्ष्य आद्वैवर्जयेत् ॥ नावाहनं देगिव धोन दोषो हृष्टि
 संभवः ॥ सकाकराय च कर्तव्यं तीर्ष्य आद्वैवर्जयेत् ॥ अवि
 ष्ये ॥ आवाहनं विस्तृष्टि आतत्रनेषा न विद्यत इति ॥ अग्नौ क
 रणमपि तीर्ष्य आद्वैन कार्यामिति स्मरति ॥ अनाबल्या ॥
 अयं चाध्यादिनिषेधस्तीर्ष्य आद्वैवर्जयेत् ॥ अत्रैव ॥
 ननु तदाधिकरणक आद्वैमात्रे ॥ दयाहादावपि अयं न हि
 तीर्ष्ये आद्वैविषुवद्वितयेतया ॥ संक्रान्तिषु च कर्तव्यं पिंड
 निष्पराहने ॥ ३ निष्क्रान्त्या दिनिर्मितक एव पिंडनिवे
 धोन न वार्षिके न हन ॥ न डक्तं ॥ न च वान्यानि निमित्तके
 पितृयज्ञो पिंडप्रहरणं भवेदिति ॥ विष्णुः ॥ आतामहाना
 मप्येवं आद्वैकुर्याद्विचक्षणाः ॥ मंत्रो हेतयथा न्यायं श्री
 आशासंनत्रवर्जितमिति ॥ उहिन्या -- अद्वैकः ॥ मुख्य
 दृष्टार्थस्वार्थसमवेता र्यतादृभिः ॥ प्रयुक्ताः प्रकृतौ
 मंत्रागताः कार्यातिदेशतः ॥ विकारेष्वतिविद्वाहाः का
 र्यातिहेतुपंचधा ॥ अथ नरेष्वर्थाद्वैवर्जयेत् ॥

११८

मात्र

३

न॥ ३॥ **मंचधाकार्यं यन्नित्तु॥** प्रत्यक्षविधिनाभावेविधा
 नेनविकारनः॥ **स्वशब्दाच्चानिवेधात्तुवादान्तत्कार्यकारि**
नेति॥ एवं च विदुः न विवेक इत्यत्रापि न शब्दस्य समवेताप्य
 त्वादर्थान्तरेप्रयोगाभावात् नोहः॥ **पिशाशब्दोहिद्वयार्थः॥** ज
 नकवाचीसपिंडीकरणान्तप्राप्तिजनितपितृभावोया
 धिनास्त्रीपुंससाधारणं॥ **प्रतेपितृत्वापन्नेसपिंडीक**
रणादनु॥ ३॥ **विस्मयते॥** पुंघन्तापितर इत्यत्रन्याया
 दूहः॥ **अत्रहि पूर्वोक्तोपाधिनापितृप्रवृत्तौ॥** पुंघन्तापि
 नामहाः पुंघन्तांप्रायिनामहा॥ **३॥** **मंत्रद्वयपाठोऽनर्थ**
कः स्यात् **अतोऽननकोपमार्थेनैवप्रवृत्तिः॥** नेनविकृ
 त्तोमानामहादिप्राप्तिरर्थान्तरत्वा दूहः॥ **सोपिप्राप्ति**
यदिकस्यैव॥ बहुवचनतुप्रकृतावेकस्मिन्नपिपितरि
॥ **असमवेताप्यमितिना॥** **ततश्चपुंघन्तामात्रः॥** पुं
 घन्तामानामहा इत्याद्युहः॥ **एवंपितृनामस्यादावापि॥** शोया
 रासंनवर्जिनमिति विस्मयचनस्यासमर्थः॥ **शोयारा**
मिति कर्तारिवच्छी॥ **ततश्चवर्ण** **वाराणां प्रहृष्टाणां॥** ने
 नृत्यानामनुपनीतानां कर्तव्यं **॥** **नेरमंत्रककार्यामि**

३

त्वर्षः ॥ अस्याः प्रपरिभाषात्वेन प्रकरणानियम्यतया प्रहस्य
 स्नानदानादावापि विप्रैराभं त्रः पठनीय ॥ इति मूलपाणिः ॥ अ
 त्नामंत्रकमिनिवेदिकमंत्रस्यैव प्रतिषेधः ॥ तीर्थप्राप्तविषे
 देवाधरिलोचनो ॥ यदा काम्यप्रयोगः ॥ नित्यप्रयोगेति प्रह
 रबाधवावेति ॥ इति तीर्थप्राप्तविहितनिषिद्धविचारः ॥ अ
 प्यानामं ॥ अत्र विचारः ॥ स्वमतः ॥ तीर्थप्राप्तप्रकृतीति
 पक्वाम्नेन विप्रोचनः ॥ आमादमं न हिरण्येन कंदमूलफलै
 रयीति ॥ अत्रान्नाम्राह्मुरव्य ॥ उत्तरोत्तरेत्तनु कल्प इति
 मदनयारिज्ञानदिवादासादयः ॥ स्मृतिरन्तावलीकारा
 यस्तु ॥ ग्रहणतीर्थप्राप्तं च मन्त्राह्मुरव्य ॥ सदे
 वहिजलां नैव्यामन्त्राह्मुरव्य च लसति वचनान् ॥ पाकं प्राह्मुरव्य नभ
 वत्येवेत्याहुः ॥ अन्ये तु तीर्थजलसंनये चेदात्वेन हस्तावा ॥
 जलां नैव्येत्कनैः गृहेत्येव नैव ॥ पक्वविप्रविप्रोचन इति वच
 नान्ताहुः ॥ प्रहरेणात्मा नैव सदा कार्यमित्याहुः ॥ सदा चेव
 तु प्रहरेणात्मा मन्त्राह्मुरव्य विदुर्वधा इति संमंतु वचनान् ॥ अ
 मन्त्राह्मुरव्य विप्रोचनः स्मर्यते ॥ अमंददति चेदा जन्तु नाना
 नदिगुणं भवेत् ॥ त्रिगुणं चतुर्गुणं चापि नत्येकगुणमर्थ

धाकारे मंत्रा उहा विसर्जने ॥ अन्य कर्म राय न ह्यास्य राम म्प्रा
 ह्वविधिः स्मृतः ॥ आवाहने ॥ पितृ नृ विवे म्र नव ॥ इति मं
 त्रे म्र नव ॥ नियदस्याने स्वी कर्तव ॥ नियदोहः ॥ स्वधा का
 ३० रे नमो वापिन र ॥ इति ॥ स्वयदस्याने ॥ आमाये नियदोहः
 ॥ विसर्जने ॥ वाजे वा ज ॥ इति मंत्रे ॥ नृ प्रायाने न्यत्र नृ प्रा ॥
 ३० इति ॥ नृ प्रिय म्र स्याने नृ प्यने नियदोहः ॥ यचापि पय ३० इति
 वा एन ह चोक्षरय देन मभ्य हनीति ॥ नृ चर हो नि विद्वः
 नृ यापि वचना दूहः ॥ यदा ब्राह्मणा व हवो न लभ्यन्ते न नृ
 पि म्प्रा ह्वकार्य ॥ अन्नाभावे द्विजाभावे तीर्थ रूपे महा लये ॥
 ॥ एकस्मिन् दीयते चान्न मघ्नान् पिंडान् पृथक् पृथक् गि ॥
 निवचनात् ॥ यदेकोपित लभ्यन्ते न दादर्भ वटवोपरि म्प्रा
 ह्वकार्य ॥ पात्राभावे विवल्कुत्वा पितृ यज्ञ विधिंतरः ॥
 निधाय वा दर्भ वटनाशनेषु समाहितः ॥ प्रैषानु प्रैष सयु
 क्तं विधानं प्रतिपादयेत् ॥ सर्वाभावे द्विये ह नैर्गवे दद्या
 दप्या म्रुवे निदेव लो जने ॥ प्रैषानु प्रैष मिनि ॥ म्प्रा ह्व सं
 यन्तं सुसंपन्न मिनि ॥ म्र प्रानि वचने स्वयमेव व ॥ देदित्य
 र्यः ॥ म्प्रा महे मय द्वा दौ स म्प्रा ह्व निवर्त्य कालान्तरे वा ह्य

देवे

एगयत द्रव्यं दद्यात् ॥ यस्तु श्राद्धे श्राद्धतः स पिंड दानमां
 त्रं कुर्यात् ॥ तदा ह देवतः ॥ पिंडमात्रं प्रदानं व्यसमावेद
 व्यविप्रयोदिति ॥ पिंडं द्रव्याणि देवी पुराणे ॥ सक्तुभिः
 पिंडदानं च संयावेः पायसेन वा ॥ कर्तव्यं मृध्याभिः
 प्रोक्तं पिएया केने गुदेन वा ॥ गुडेन वेति यागं नरं सं
 गो धूमविकारः ॥ पिएया कस्तिलकल्क ॥
 दत्तापसन्नकफले ॥ अत्र पूर्वपूर्वालाभे उनरोत्तरं श्रा
 द्धमित्याहुः ॥ पिंडं प्रमाणमहागिराः ॥ कपित्थविल्व
 मात्रान्या पिंडान्दद्याद्विधानतः ॥ कुकुटां दुप्रमा
 एगत्वा केवाचामलकेः समान् ॥ बदुरेण समान्वा
 प्येदद्याद्यक्षा समान्वेनः ॥ नीर्घ्यं श्राद्धे च पिंडानां
 जले प्रक्षेप एव प्रानिपत्तिः ॥ नीर्घ्यं श्राद्धे सदा पिंडा
 न्दक्षिणे नीर्घ्यं समाहितः ॥ इति वचनात् ॥ पिंडदनि
 प्यशक्तुस्तु तिलतपिरा मात्रं कुर्यात् ॥ तिलैः सप्त
 षट्भिर्वा पिसमवेतं जलां जलिमिति वचनात् ॥ त
 दयं संक्षेपः ॥ शक्तेन तपिरां श्राद्धं पिंडं प्रदाना नित्री

दातीर्यं वृजेन रः॥ तदा तद्वयनं शस्तं प्रायश्चित्तमृते द्विजः
 ॥ प्रथमं प्रातिपद्यं नु योजनं त्रयं च ॥ यत्तु नैकं संव
 त्सरे कुर्व्यात्प्रायगेव पुनं द्वयमिति तद्योजनं त्रयं न वा
 सि विषयः॥ ३॥ तिमुंडनं॥ अथ माघस्नानारंभकालः॥
 विष्णुः॥ सोरमासमाभिप्रात्याहुः॥ तुला मकरमेवेवु प्रा
 तस्नायी सदा भवेदिनि॥ ब्राह्मे तु सावतं॥ एकादश्यां शु
 क्लपक्षे पौषमासे समा रभेत्॥ द्वादश्यां पूर्णिमायां वा शु
 क्लपक्षे समा यनं॥ विष्णुः॥ दर्शवा पौर्णमासी वा प्रा
 स्नानमाचरेत्॥ पुराणान्यहानि त्रिंशानु मकरस्थे दिवा
 करे ३॥ ति॥ अत्रैकादश्यां पौर्णमास्यां वा रंभे यदा माघस्या
 धिकमासता भवति॥ तदा काम्यानां तत्र समाप्ति प्राप्ति
 ये धान्॥ मासद्वयं स्नानं नानियमाश्चानुवर्तन्ते॥ सोरप
 क्षे तु न काचिदनुपपत्तिः॥ अत्र च मासमभिप्रात्याह्नास्ये
 ह देवमाधवः॥ तीर्थस्यास्य जले नित्यमिति संकल्प्य
 चेतसि॥ ३॥ ति विष्णुवचने॥ अस्य तीर्थस्येति वचनं लिं
 गात् यत्र तीर्थं स्नानारंभस्तत्र समापनं कार्यं॥ एकप्रयो
 गात् तामेकदेशात् स्थिकादशो साधनाच्च॥ प्रत्यहं संक

यमा

१२७

११

त्वम्यथाये॥ मकरस्ये रवौ माघे गोविंदा च्युतमाधवः॥ स्नाने
 नानेन मे देव यथोक्तफलदो भवेति॥ अथ प्रयागे मरणा
 विचारः॥ बुद्धुनोपि दुराचारी ब्रह्म हत्या दित्या तकी॥ हरिश्चा
 त्वात्पुनर्देहं प्रयागे मुक्तिमान्भवो दित्या दित्या पुनरागा
 अवर्णः प्रयागे मरणांता नाफलाप्यत्वेन मोक्षोदाप्यत्वेन
 च विधीयते॥ मोक्षोप्यत्वे श्रुतिरापि॥ सितासिने सारि
 ने इत्यादिका॥ अत्र केचित्॥ प्रयागे मरणांता सर्वसाधा
 रणं॥ अत्राश्वत्थत्रिया वै प्रयागं त्वज्जाश्वत्थनराधमाः
 ॥ एते त्वजेयुः प्राणान्ते वर्जयित्वा हि जन्तवः॥ पतित्वा
 ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्म हाचात्महा भवेदिति ब्राह्मणस्य निधि
 प्रत्वा दित्वाहुः॥ तत्तत्तत्वा कथं स निर्मलत्वा डेयद्वयं॥ अ
 त्रच यथा प्राणिसर्वप्रायश्चित्तकृत्या श्रीयश्चाहाधिका
 र्यभावे जीवश्चाहं च पिंडांतं निर्वर्त्य कृतोपवासः परेति
 नेरव॥ वृकसंकल्पविष्णुध्यायनजलप्रवेशादिकृत्या
 दितिसंक्षेपः॥ एवं च मृतानां त्रिदात्रमेवाप्रोच सर्वसा
 धारणं॥ ननु दशरात्रादि नुक्तं॥ आशौचस्याहंनेः
 धामिति॥ आत्मानं ध्यातयेचास्तभ्यवगत्य न प्राणा

५

नगं नव्यमित्येवं यथा एतन्मया दुः॥ आनरस्तयदिविभक्ताः यु
 गपद्यानीप्यगतास्तदास्तदाप्यकुप्राहं कुर्यः॥ अविभक्तास्त
 युगपद्भुनाश्रेजे येनैवकार्यं॥ एकैतेवापिभक्तेनकृते सर्वै
 स्तनत्कृतमिति वचनात्॥ अविभक्ताविभक्तावाभानरो
 हिगयायदि॥ ब्रजेयुस्तपिकुर्युर्गयाप्राहं एप्यकुप्यकु॥ वि
 धवासपुत्राचैतुकुपन्ति॥ सपुत्रायानकर्तव्यभर्तुः प्राह
 कदाचनेतिस्मृते॥ अपुत्रयानुकार्यमेव॥ अपुत्रापुत्रवत्प
 त्नीतिवचनात्॥ केचित्तुपुत्रवत्यापिपुत्रासंनिधानत्राहण
 द्वाराप्राहं कारणीयमित्याहुः॥ साकल्येचवर्जन्याहवासि
 यः॥ आवाहनस्वधाशब्दमर्घ्याग्नौकराणानप्या॥ विकिरंयि
 डदानेचमाकल्पेयडिबुर्जयेन्॥ पाद्येष्टद्विरवन्ते॥ एतच्चो
 नुपनीनापिकुर्यान्निर्वपुपर्वत्तु॥ इति॥ स्मृत्यर्प्यसारे॥
 अनुपनीनास्त्रीशूद्राश्चप्राहं त्रिजाकारयेयुः॥ स्वयंच
 मंत्रकेनामगोत्राभ्याकुर्युः॥ देवेभ्योनमः॥ स्वधापितृभ्यो
 नमः॥ इतिमंत्राभ्यावोति॥ अप्याधिकाराययादः॥ नवय
 त्तिदानकार्यं॥ नकुर्यात्स्नत्तंकिंभिक्षाप्राहं पिंडोदकादि
 यामिति वचनात्॥ पतिनोपि न कुर्यान्निर्विजानिर्वर्गभ्यो

हानिः पतनमिति वचनात् ॥ उपपातकितानां कार्यमेव ॥ तस्मिन्
 निन्यत्तैर्मित्तिकद्योतिवैद्याभावान्न ॥ अथ तीर्थप्राप्ते
 संप्रदाननिर्णयः ॥ गयान्तिरिक्ततीर्थेष्वपि नृपावर्णं
 मान्नामहर्षावर्णं चेति यद्वदेव न्य ॥ कर्तुं समन्वितं मु-
 न्कान्त्याद्युप्राद्वयोदुशं ॥ प्रत्यादि कंच प्रोक्षेयुषि
 डास्यः षडिति स्थितिः ॥ रिनिस्मृतिरत्नावलीकारा-
 दयः ॥ स्मृत्याप्यसारे ॥ न च मातृप्राद्वप्य क प्रश-
 स्तमिनिवदता कृता कृतं च मुक्तं ॥ अन्ये तु मान्नामह-
 र्षावर्णं मपि एष्यागिन्याहुः ॥ पित्रादिनवदेवन्यं न
 प्यादादप्रादेवनवेन्यग्विपुराणेनोक्तैः ॥ विकल्पार्थ-
 स्तप्याप्राव्यः ॥ मातृमान्नामहीयावर्णो यदा एष्य कृत-
 स्तः तदा पित्रादीनां मान्नामहर्षादीनां च स- - कत्वे-
 न निर्देशः कार्यः ॥ मात्रादीनां एष्य कृत्वा प्रपदेन य-
 दिताः कृतसहगमनास्तदा भन्ता इतां चोद्दिश्य स-
 हेवायुगमब्राह्मणभोजने ॥ पिंडोपि चोभयोर्देशेन ए-
 क एवेति मदनयोरिजानादयः ॥ हेमाद्रिप्रभृतयस्तु
 सावन्सरिकमात्रं सहेव कार्यं ॥ तीर्थोदो एष्यगेव द-

यमित्याहुः॥ सयत्नमात्सयत्नयित्ता महिसयत्नप्रपित्ताम हीभ्यो
यिनीर्षोदद्यात्॥ सयत्नमात्तामहेभ्योपिदद्यात्॥ मात्सयत्नी
नात्पुत्रवती मात्सयत्नी पुत्रोदद्यात्॥ एवंपितृव्यादि
भ्योपिदेय॥ नत्रेकोदिष्टमेव॥ पितृव्यभ्रातृमातृणा मेको
दिष्टं सदैव हीति ज्ञातृकरणवचनात्॥ अत्रमात्सग्रहणं सा
यत्नमात्सपरमिति हेमाद्रिः॥ आत्रेभगित्येपुत्राय स्वाभि
नेमानुलायव॥ मित्राय गुरुवे आह मेकोदिष्टं न पार्वणा
मिति स्वसंनृजेः॥ यदि न वचनं॥ पितृव्यभ्रातृणामपु
त्राणां नथेवच॥ मातामहस्यापुत्रस्य आहोदिष्टं वद
वेदिति॥ नदावपुषकनयानुल्यत्तार्थं ननु पार्वणाविधा
नेन नुल्यत्तार्थं॥ अत्रचपितृमातामहपार्वणो नित्ये
अन्यातिनुपार्वणोकोदिष्टानिकाम्यानि॥ गयायां नु
पितृपार्वणमावश्यका मिति बह्यने॥ अत्रचनेत्रे वष
कः॥ बहनामप्यवाहाभ्या आह चेतस्यात्समेहनि॥ नेत्रे
ण अथरांकृत्वा पृथक् आह्वानि निर्वपेत्॥ त्रिस्मृते॥ अ
त्रचाशक्तैकस्मिन्वात्स्येणो सर्वा एवैकोदिष्टानि कार्या
णि॥ अतएव चतुर्विंशतिमते॥ तीर्थेषु सर्वेषु माघमासे
चैव

भ्रातृ

लो

था

१२३

तु

ह

मया सच॥ एकास्मिन्वासरौ सर्वा नाचा र्था दीन्य एज
 योदित्यक्त॥ पिंडदानं तु एष्य मेवा॥ देवं च स - पार्वणा
 नां तत्र मेव॥ कालमे देनं तत्र स्याद्देशा मे देनं चैव हि॥
 तस्मान्न तत्र विधाना नुयोगय संप्र - यत्त इति संग्रहका
 रं क्तः॥ यस्तु परार्थं तीर्थं वा तितेना दौता न्यिन्ना दं प्रा
 णं कार्यं पश्चात्स्वीयाना मिनि प्रपंचितं हेमाद्रौ॥ वि
 धवा भर्तृ पार्वणां स्वपिन्ट पार्वणं च कुर्यात्॥ स्वभर्तृ
 प्रभृति त्रिभ्यः स्वपिन्ट भ्यस्तु स्यैव च॥ विधवा कार
 येष्वाद्भ्यश्चा कालमनो दिते निस्मृति दर्पणा लिरवि
 तस्मृतेः॥ यस्यास्तु पश्चमुरो जीवति॥ सा भर्तृ तान्नि
 त्नाम ह प्रायित्नाम ह भ्यः॥ स्वपिन्ट रि जीवति तु द्वारलो
 पात्र न्यार्वणं लोप एव॥ मृतं पश्चमुरादस्तु पश्चमुरादि पा
 र्वणा कृत्वा कृतं मेवं न ब्रूयते॥ केचिन्तु मात्रादि पा र्व
 णेन सह द्वादशा देवत॥ इत्याहुः॥ अपरे तु स्वमाना म
 पार्वणेन सह पंच देवत॥ अन्ये तु स्वमाना महपा
 र्वणेन सह द्वादशा देवत॥ एतच्च त्रयमप्युत्तर विष
 यमिति केचिन्तु॥ जीवन्त्यिन्ट केतु विप्रोचः॥ वृद्धो तो

एषाधिकार्थं लि॥ अशक्तेन तर्पणार्थिं डो अशक्त
 नरेणार्थिं डमात्रा मिति॥ कान्या धनः॥ देवदूतिः
 निमित्तानि ज्ञायेरन्ते कवा सरे॥ नौ भित्तिका नि
 कार्याणि निमित्तोत्पन्न क्रमादिनि॥ तेषां चैक
 स्मिन्नपि दिने क्रमेणानेकतीर्थं प्राप्नोवहूनि
 आहूतिका र्थाणि॥ दर्श उपराग आहूतवत्
 यन्तुनेकः आहूतयंकु र्यात्समाने हनि कुत्र चिदि
 ति प्रचेत्तसो बचनं तत्समानं निमित्तक आहूत वि
 षयं॥ संक्रान्त्यमावास्यादिनिमित्तक आहूतानां
 तु देशा चैको नाग एवमाण विशेषान्तरानुष्ठा
 नं॥ यादिनतीर्थं प्राप्ति दिने वा र्थिकं स्यात्तदा ए
 प्यगो व कार्यं॥ न डत्तं कालादप्यो॥ अन्या दिक्केषु
 लक्षाब्धयोगेषु विहितस्य च॥ समाने देवता भे
 दा ष्ठाह्युगमं समाचरेदिनि॥ तत्राप्यादौ आहूतं
 पश्चाद्वार्षिकमिति विवेकः॥ इदं च तीर्थं आहूतं
 दशमासानंतरं तीर्थं प्राप्ता वा वस्य कं॥ अंत

तीर्थ

रात्रुफलेष्टयाया कृताकृतं॥ संवत्सरदिमासोनश्रुतिप्रागुदाहृतवच
 नेचकारेणानीर्ष्याद्वाहृत्यापिसंग्रहश्रुतिवृद्धाः॥ अतिश्राद्धवि
 चारः॥ मैत्रोयणीयपरिशिष्टे महानदीषु सर्वास्तृतीयेषु च ग
 यामने॥ जीवन्तिनायिकुर्वीतश्राद्धपार्वणधर्मवत्॥ मृत
 मानकस्यनुप्रासंगिकगयाप्राप्तौ प्रातिप्रसवः श्रूयते॥ परि
 शिष्टे॥ अन्वष्टव्यांगयाप्राप्तौ सत्यायज्ञमृतेहनि॥ मानः श्रा
 द्धकृतः कुर्यान्नितर्ययिचजीवन्तीति॥ आसंगिकप्राप्तौ स
 त्याकार्यं॥ तन्मृदे प्रयगत्वेत्यर्थः॥ नतश्चगयानिरिक्तनी
 र्थे जीवन्तिनृकेरावदयमारणसर्वेदेशेन श्राद्धकार्यं॥ गया
 यानुप्रसंगाच्चातिमृतमानकश्चनदामान्तपार्वणमात्रं
 कुर्यात्॥ अमृतमानकस्तुनेन्येव॥ कालादर्शस्मृतिरत्रा
 वलीकारायः॥ अपरे तु जीवन्तिनृकश्राद्धविधायकवाक्य
 तांसाधारणया कुर्यायापि जीवन्तिनृकैरापिनृपित्वा
 दिभ्योवदयमारोभ्यः श्राद्धकार्यं॥ एतस्मिन् श्राद्धे मृतमान
 कस्यापिनृपत्नीत्वेनमाह श्राद्धसिद्धावपि अन्वष्टव्यमिन्वा
 दिवचनं मान्त्यादिरूपेण एतज्जयाप्राप्त्यर्थं॥ गयाश्रा
 द्धानिवधवचनातिनुमृतमानकैरापिनृप्याद्देशेन

अदि

६

तथिप्रभवेदेतत्तान्त्रिकः पित्रः पित्रादीनां मित्येवंवि
धवाकारचतयः पं. १३

ये च सन्त्यस्ते तानि च पतिने सन्ति ॥ येभ्य हव पिता दद्यात्ते
भ्यो दद्यात्तु च यं सन्त इति ॥ विष्णुना त्वन्यो विशेष उक्तः
॥ पितरि जीवन्निपिनाये या कुर्यान्ने यां कुर्यान् ॥ पित
रि पितामहे च जीवन्निपिनाये यां पितामहः ॥ पितरि पिना
महे प्रपिनामहे च जीवन्निने व कुर्यादिति ॥ तस्मात्पि
तुरे व पिता दयो मात्रा दयो मात्रा महा दयो मात्रा महा
दयश्च जीवन्निपितृकस्य श्राद्धे देवताः ॥ एवं च स्वमानुः
यितृ पत्नी त्वेने को दिय ॥ मात्रा महस्य च स्वपितृ प्र
पुर त्वेने को दिय ॥ स च यदि द्रव्यादिदाने प्रारित पुमतर
वत् पितृ -- कुस्तत्फलार्थमेव या नियदा तदा यजमा
नस्य पितृ पितामह प्रपिनामहाना मि न्येव माकार
रि कवा कुर च नया एक श्राद्ध कृत्वा ॥ स्वस्यापि श्राद्ध
हेतु प्रसंगिक श्राद्धांतरं कुर्यान् ॥ न तु तत्र प्रसंगे वा मि
न्नाधिकारत्वान् ॥ यदा मृतमातृकः पित्र्यं गयाया नि
नदा प्रप्यम श्राद्धे यजमान पत्नी त्वेन स्वमात्रे एको दिय
॥ द्वितीये च पितृ पत्नी त्वेने को दिय मेव ॥ ततो मात्रा
दिपार्वणा ॥ कालादशदि मने तु गयायां जीवन्निपितृक

१२४

व

व

स्वप्रादेनधिकारात्पितृपत्नीत्वेनप्राप्तंनान्त्येव
 गयानिरिक्तनीर्त्येषुपितृपत्नीत्वेनैकोद्विष्टमे
 व॥ननुपार्वणंवचनाभावात्॥यत्तुजीवेद्यादिच
 वर्गायस्तदुर्गंनपरित्यजेदितिवचननदमावा
 स्थादिविषयं॥एवंप्राप्तंविडोश्चकुत्वासमान्य
 पिंडोपिदेयः॥यदाहदेवलः॥एकापिंदुमुपादाय
 संस्तुत्यचयस्याविधिः॥ज्ञातिवर्गस्यहस्तस्य
 सामान्यामिनिनिर्णेत॥इतिवक्ष्यमात्रेण॥मंत्रस्त
 ॥पितृवंशेभ्योनाथेच॥अत्रश्लोकत्रयस्यापि
 कर्ममंत्रना॥तावत्तेवाकाप्यपरिसुमाप्तेः॥आब्रा
 ह्मणोयेपितृवंशजानाः॥इतिश्लोकाभ्यापिंडो
 र्देयं॥अत्रापिपूर्ववदेकमंत्रना॥यस्यत्वेनाव
 तंप्राप्तकलापप्रत्येकंचपिंडदानचरोगादिनाकुल
 मशान्तिः॥व्याध्यादिनातावत्तुःकालस्याभावोवा
 सःसंदोषप्राप्तकुर्यात्॥नचेत्या॥अशान्त्याप्राप्त
 महकरिष्य॥इति संकल्पः॥उपिनापिनामहम
 वतप्येवप्रापिनामहः॥मानामहस्तान्पिनाचप्रमा

सामहतादयः॥ तेषां पिंडो मया दत्तो - दत्तय्यमुपनिषुतामिति
 मंत्रेणैकं पिंडुदद्यात्॥ इति तीर्थप्राद्विचारः॥ इति तीर्थे अ
 स्थिद्वेषविधिः॥ यमः॥ गंगानोयेषु यस्यास्थिद्विष्यते शुभ
 कर्मणः॥ न तस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकासनात् नानात्॥ अत्र
 कालविशेषः॥ अस्तंगते गुरौ भुक्ते तथा मासे मालि म्लुचे
 गंगायामस्थिनिक्षेपं न कुर्यादिति गौतमः॥ तथा॥ अ
 स्थिद्वेषं गया प्राद्वं प्राद्वं चापरपादिकं॥ अथ मेवेन कुर्वी
 त्रयादिनस्या त्रसपिंडुनं॥ कृतेपि हिंसपिंडेन इति पाठान्तरं
 ॥ तथा॥ अस्थिद्वेषं ग०॥ अथ मवेदपि कुर्वीत कृतं यस्यो
 धर्देहिकं॥ यदि स्या भक्तिमानस्तु न इति पाठान्तरं॥ दशा
 हाभ्यन्तरे तु न दोषः॥ दशाहाभ्यन्तरे यस्य गंगानोयोस्थि
 मजुति॥ गंगायामरणं यादृकं तादृकं फलमवाप्नुयान्॥
 इति वचनात्॥ पुराणे॥ मातुः कुलं पितृकुलं वर्जयित्वा
 नराधमः॥ अस्थीन्यन्यकुलाद्यानि मीत्वा चांद्रायां च
 रेत्॥ इदं च द्रव्यालोभाविषयकं॥ दयादियने फलं प्रवणा
 त्॥ अथ प्रकीर्णकाधर्माः॥ एकं चंद्रारवः सप्तत्रिंशः
 कुर्यादिनायके॥ चतस्रो विस्मवे कार्याः शिवस्याधर्मा

ज्ञानत्रयः पं-२५

१२५

दक्षिणं ॥ शिवं प्रदक्षिणं कुर्यान्न सोमस्त्वं न लंघयेत् ॥ सोमस्त्वं
दिपरिमाणं विप्रैश्चरारादो दोषाभावश्च काशीप्रकरणे ॥ ब्रह्म
मा ॥ नमस्कारेण विप्रो यः ॥ अग्रेष्टु वामभागे समीपे मंदि
रेपि च ॥ जपहोमनमस्कारान्न कुर्याद्देवनालये ॥ अग्रेष्टु
मवाप्नोतिष्टु त्वपचयः स्मृतः ॥ वामभागे भवेन्नाशो दक्षि
दिशो सर्वकामदः ॥ शिवस्य च ग्रंथः पशोः पशुपते रग्रे
दंडवत्पगि नो भुवि ॥ पतन्ति पातकः सर्वतो निष्ठा नितदास
हतिवचनान् ॥ पादौ ॥ इव्यमलं तर्प्यो नो यं शिवस्त्वं न स्पृशे
त्क्वचिन् ॥ लंघयेन्नैव निर्माल्यं कृपे सर्वविनि -- न ॥ ब्रह्म
गलग्नविप्रोभ्यो वेस्व वंच प्रदापयेत् ॥ रुद्रागलग्नमग्नौ च
दहेत्सर्वं च तत्क्षणात् ॥ अन्येभ्यस्तु प्यदेवेभ्यो यत्नहीने
षु न दद्यात् ॥ विप्रैभ्यस्तु प्यतदेयं मातृभ्यो यं निवेदिनं
॥ विप्रैश्चरारादो त्वपवादं ब्रह्ममः ॥ महादानानि यो वि
प्रागृक्लृप्तिज्ञानतुर्वलाः ॥ वृक्षस्तो विजसूयैराजा यंते ब्रह्म
राक्षसाः ॥ अप्यचक्षुः शीयाद्वा ह्यरागादुन्निकर्षितः ॥
दशाशमर्जितं दद्याद्देवं धर्मो न हीयते ॥ देवलः ॥ न नदीषु
न हीनूयात्पर्वतेषु च पर्वतं ॥ स्वादे ॥ स्नानकाले न्यनीचं

युज्यतां जानुवीजने ॥ यदा मार्गगमिनेंतरा सरस्वती व
 तिरिक्तानदी आधनानिनादापरपारेस्नानादिकं कार्यं ॥ सर
 स्वत्यास्त्वर्वाकनीरेन दुक्तं मार्गंतरानदी प्राप्नोस्नानादिपरिपारतः
 ॥ अर्वागेव सरस्वत्या एव मार्गगतौ विधिः ॥ यत्र त्वर्वाकनीरे
 एव तीर्थविशेषः ॥ सरस्वत्या परपारे वा तीर्थविशेषस्त
 न्नोक्तनियमानादरेण विशिष्टतीर्थ एव सर्वकर्तव्यं ॥ ना
 रदीये ॥ यः शूद्रदेशगर्हितं ॥ लिङ्गविष्टं वा प्राणमेन्नरः ॥ न
 तस्य निष्ठं तिर्थास्ति प्रायश्चित्तमुत्तरपि ॥ यो विद्विः पूजित
 लिङ्गमृत्यादिस्मृत्यन्तरे ॥ इदं चेदानीं तन्न नूतनप्रतिष्ठा
 विषयः ॥ ननु प्रासिद्धविषयः ॥ तस्याः ॥ शूद्रो वा नुपनीतो
 वा शूद्रो वा पातितोपि वा ॥ केशावेवापि केशापि स्मृत्या म
 रकमम्भने ॥ तस्याः मेयुजपवनं तीर्थं ॥ भिगीपतिः ॥ प्रा
 णचसप्तमान्मासाहृष्टं चान्यत्र वेदवित्रः ॥ प्राहुः प्राहुः
 जं ॥ तस्याः ॥ न देवपर्वताग्रेषु न देवो विष्टुस ॥ देव
 त्वेन दमयो भक्तिदार्ढ्येन लभ्यते ॥ इति साधारणतीर्थवि
 धिः ॥ अथ प्रयागप्रकरणं ॥ इह च त्रिस्त्रिंशत्तीयात्राहकारि
 ॥ इति सामान्यतो वा प्रयागादियात्राः करिष्ये इति विशेषतो

१२६

विद्यमाना = दपं

वा॥ युगपत्संकल्पो न घ--॥ एकप्रयोगविधेरभावात्॥ किंत्वंतिममे
वन्तीर्ष्यमुद्दिश्यसंकल्पः कार्यः॥ आंतरालिकं सर्वं प्रासंगिकं॥ अ
तो धर्तीर्ष्यफलं तस्योतिवचनात्॥ यात्रायां अर्धमेव फलं स्नाना
प्राप्तादेस्तु पूर्णं॥ यथा॥ दाक्षिणात्येनादौ प्रयागयात्रेव तन्मा
त्रसंकल्पः सर्वं कर्तव्यं॥ ततः प्रयागेकाशीयात्रासंकल्पः
॥ कामप्यगयायाः॥ तत्रचनत्रयात्राफलं पूर्णं भवत्येव॥ किं
तु नृदक्षसमीपस्थकर्तृकयात्रायामिव योजनानामे
न प्रयागसनाशनस्य फलानाशनस्य बोध्यं॥ अथ मुंडनविधा
रः॥ नृदक्षसमीपस्थविधावेव मुंडनमुक्तं॥ सध्वाना
नृविशेषः॥ विद्वद्विद्वत्पत्नीरागनेष्यनेकेषावापनं॥ सर्वान्
शान्तिमुत्तुत्यष्टद्वेदगुलद्वयं॥ तीर्थ्यादिषु समर्तृणां कृपा
देवंकेषावापनमिति वचनात्॥ प्रयागेसमर्तृकाणां सर्व
केषासमुत्तुत्यष्टद्वेदगुलद्वयं मात्रं कार्यं॥ इति दिवोदासीये
॥ अथ नृसमूलमेव वपनमाहुः॥ तस्यापकं मुंडनं चोपवासश्च
निसामान्यवचनं॥ तीर्थ्यातरेषु शिष्टाचारमभवान्नका
र्यमिति वदन्ति॥ उदचप्रयागमुंडनं योजनत्रयाधिकदे
शांगतेन कार्यं॥ न देशांगतेन उर्ध्वमव्याहृमासोनाच

दुभिः॥ नस्यात्रिरात्रमाशौचं द्वितीयेन च -- चयः॥
नृतीयेन दकंदत्वाच्चतुर्थे प्राप्ताश्चरेदिति॥ प्रा
मेकादशाहिकं॥ पुत्रस्यापि त्र्यहमेव॥ अविशेषा
दिति दिवोदासीय॥ इदानीं तु सायिंदाः सर्वेपि दशा
हाचेवाचरन्ति॥ यमुनास्तानेच विशेषः॥ आदिन्यहुहि मुदे वि
षमज्येष्ठे यशास्ति॥ त्रैलोक्यं वांदिने पुरायेया ये मे यमुने
हर॥ इत्युक्त्वा च विमज्जादौ उत्तमज्या च मयभाक्तिनः॥ न
येच यमवार्तिभर्ता मिमात्रे जले स्थितः॥ यमाय धर्मरा
जाय नृत्यवेत्ता नृकाय च॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूत
क्षयाय च॥ उडुवराय दद्यात्नीलाय परमेष्ठिने॥ बृ
कोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय चैनमः॥ देवतपर्यावदृष्ट्या
चतुर्दशजलं जलीत॥ इति पादौ॥ इति प्रयागप्रकरणं॥ अ
थ काशीप्रकरणं॥ लैगे॥ जन्मांतरसहस्रेण यस्याप्येवमसं
चितं॥ अविमुक्तप्रविष्टस्य तत्सर्वं व्रजति क्षये मिति॥ तथा
॥ मेरुमंदरमात्रापि राशिः पापस्य कर्मणः॥ अविमुक्तस्य
मासाद्य तद्द्वाराद्वा जति दाया मिति॥ अत्र प्रारब्धव्यति

१२८

रिक्तसकलकर्मक्षयोवोध्यः॥ अत्रकाशीप्रवेशादखिलज
 नीयपापनाशः॥ स्नानादिनातु नद्वा सनानि वृत्तिरि
 त्याहुः॥ अथरेनुप्रवेशादशेषमेव पापं नश्यति॥ नती
 प्यस्नानादिनातत्रकाश्यामुत्पन्नानां निवृत्तिः॥
 नचनेयामपिलिंगशरीरस्यकाशीप्रवेशान्नसकल
 पापनिवृत्तिर्जातेनिवाच्य॥ वायुतिर्यगाधिरकु
 रान्थायेन॥ यतोविधिनिवेद्येनमनुष्याणामाधिया
 ॥ अतःपशुपिशाचाद्याधर्मोस्वताइतिपद्म
 पुराणान्त्र॥ मनुष्यादिकारिकत्वाध्यासस्यलिंग
 शरीरेपापनाशासंभान्॥ अतस्तत्रस्नानं
 बहिर्जन्मनीयपापनाशवचनानिकाशुत्पन्न
 विषयाणि॥ अन्येनृगमनादौप्रत्येकं सर्वपाप
 नाशोपिप्रवेशाद्यज्जातीयसर्वपापेनयन्नादिजा
 तीयमेवस्नानादिना नश्यतीत्याहुः॥ काशीरव
 डेद्विपञ्चाशन्नमेध्यायेज्येषुमुक्तप्रतिपदोदशा
 न्यवाधेदशाश्वमेधेस्नानाद्युक्तं॥ ज्येष्ठमासिसि

४
पं. २८
नरसिंह

त्रेपदेप्राप्यप्रतिपदं निधिः॥ दशाश्वमेधिके स्नात्वा मुच्यते
नैजन्मयातकेः॥ ज्येष्ठशुक्लदिनीयायां स्नात्वा रुद्रसरो
वरे॥ जन्मद्रव्यकृतं पापं तत्सरादेव नश्यति॥ एवं स
र्वेषु निधिषु क्रमस्नात्वा मीयः॥ आशुक्लपक्षदशमी प्रति
जन्मस्य सुन्दरे॥ निधिदशहरा प्राप्य दशजन्मा
चहारिणी॥ दशाश्वमेधिके स्नातो या मीय प्रयत्नया
नना॥ लिंगदशाश्वमेधेशदृष्ट्वा दशहरा निधौ॥ द
शजन्मा जितैः पापैस्त्यज्यते नात्र संशयः॥ स्नातो
दशहरा यो यः पूजयेत् लिंगमुत्तमं॥ भक्त्या दशाश्वमेधे
शान्तं न भवेदशास्पृशेत्॥ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे स्नात्वा
रुद्रसरोरुदयः॥ कुर्वन्नेवार्थिकीयात्रां नाविघ्नैरभिभू
यते॥ दशाश्वमेधा बभूवै रत्नफलसम्पदाप्यते॥ द
शाश्वमेधेन नक्तं स्नात्वा दशहरा निधौ॥ स्वर्धुन्याः
पश्चिमे तीरे नत्वा दशहरे श्वरं॥ न दुर्गमं स वा प्राप्ति
पुमान्पुण्यमनः कचिन्॥ इति काशी प्रकरणा॥ अथ
गया प्रकरणा॥ नवगया प्राद्वेधकारिणाः - घृहका
देवज्ञेयाः॥ विशेषस्तु॥ पत्रेषु विद्यमानेषु नान्यैवेका

ग=

६३६

१३६

रयेन च धामित्यस्यायवाहः॥ आत्मजोवा - वाधिगया कूपे
यदातदा॥ यन्नाम्नायातयोन्निडं तं नयेदु सप्राप्तवत्
सन्त्यासिनातुम्नादुस्थ - इत्यस्य स्पर्शानामात्रकार्यं
ननुम्नादुत्तर्कगदिननु न बाधवीये॥ दंडप्रदुर्वाये
दिदुर्गयागत्वातापिंडदा॥ दंडस्पृष्टा विस्मयदापि
नृभिः सह मुच्यते॥ स्पृष्टत्वेन तन्मिदं विनरायणस्य
शिवित्वेन तत्पर्यः॥ तस्या गयायां मुंडे च कूपे यूपे
वटे तस्या॥ दंडप्रदुर्वायनाभिदुःपिन्ताभिः सह मुच्य
ते॥ सप्राप्तगयाम्नादु किं विदिशो यो हेमादौ॥ महालय
गयाम्नादु प्रेतम्नादु गायुहिके॥ पिंडप्रादप्रयोगः
स्यादन्यमन्यत्र को नयेत्॥ अथ पिंडः स्वधामसः
इत्यादिनिगमोपिंडप्रादप्रयोगः॥ तस्या बद्धि
म्नादु गयाम्नादु प्रीतिम्नादु तथैव च॥ सपिंडीकारा
म्नादु जन्तुपेत्तिनृत्तकमिन्त्याभिप्रवरातिवधः
अबद्धमध्यगयाम्नादु करणे बद्धिप्राप्ता विवरासि
कान्यपराव्यक्तत्वा गयाम्नादु कयादिनिकंचित्
तत्रमूलमर्थ॥ महापाना किं विषयेतु विशेषो ब्रह्मप्रा

रो॥ क्रियते पतिना नां च गते संवत्सरे क्वचित् ॥ देशधर्मप्रमाणात्वा
ज्यान्कुपेस्ववधुभिः ॥ संग्रहे ॥ महालयं गयाम्नादिमातापित्रोर्मते
हति ॥ कुतो ह्योहापिकुर्वीत यिंद निर्वयत्तं पुनः ॥ गयाम्ना इव नित्यं
॥ गयाम्ना यिंद दाने न पितृगामन्यगोभविदित्यादिव चनेः ॥
ब्राह्मणस्य सौख्यविद्याप्रमारा वाक्येन सयोगादियायुन्याया
च्च ॥ अत एव कोम ॥ गयाम्ना गमनं कर्तुं यः प्राप्नोति न गच्छति ॥ शो
चति पितरस्तस्य वृथा चास्य परिश्रमश्च ॥ न स्माज्ज्या कृत्यं
नित्यं पुत्रस्य ॥ अतो यथा ॥ ॥ यत्तु यथेयं ॥ न त्रापि सकृत्क
रामेव नित्यं ॥ नाव नैव प्राप्नुवति ॥ अत न वा धकवी
प्राप्तत्वा वाच्च ॥ चानुसास्य वत् ॥ पुनः करणतु फलमाधेकं
न ददव ॥ न स्मादनुकोपित्वा दोनरको ह्योरादियथावथ फलं
॥ काशी मरणादिना मुक्तं न तस्मिन्कन्दगतः प्रत्यवाया
भाव एव फलं भवतीति सिद्धं ॥ अथ गयाम्ना विधि संक्षेपतः
॥ फलगवा प्रसूः सिद्धरवाना न्यादितं वा जल प्रणावेन स्पृष्ट्वा
संचेलं न त्रसंकल्प पूर्वकं स्नात्वा यथाविधि तीर्थं प्राप्नुमा
मं नानेन हस्ते वा ब्राह्मणो बुकुशवदु बुवायप्या संभव स्वर्ग
होक्त प्रकारेण कथयति ॥ शतं प्रथमं दिनं कृत्य ॥ द्वितीयं दि
फलुगवा प्रातः स्नानादिकं कृत्वा प्रेतपर्वतं गत्वा तत्र मूलभागे

536

१३१

ब्रह्मकुंडे स्नाननयरोत्तीर्ण्य प्राङ्मुखं च विंशदानं मा
 त्रं वा कृत्वा ॥ ततः प्रत्यपर्वनाशिरुसि पूर्ववत्प्रकारेण प्राङ्मुखं
 कृत्वा ॥ कथ्यवा होतल ३ न्यादिमन्त्रैः पितृनावाह्यः गयाय
 धनिविधिना पितृवो दुष्प्रीकुर्यात् ॥ ततः रामतीर्थं पूर्ववत्
 प्रकारेण विंशदानं दिकं कृत्वा ॥ तदनंतरं प्रेताश्रीलंगगत्वा
 विंशदानं दिसर्वं कुर्यात् ॥ तदनंतरं श्वानप्रावालाभ्यावलि
 दत्वा ॥ अनिदिनीयदिनं कृत्वा ॥ तृतीयादिने पंचमीर्था
 यात्रां कृत्वा तत्र विधिवत् प्राङ्मुखं विंशदानं दिकं सर्वं कुर्यात् ॥ च
 तुरर्थ्यादिने धर्माशिराय ॥ पंचमादिनं ब्रह्मसरोवरं गत्वा ॥ अथ
 षष्ठ्यादिनं यक्षप्राङ्मुखं कुर्यात् ॥ तत्र षष्ठ्यादिनं सत्तापिंडा १०
 द्वितीयेनिलगुडपिंडाः ॥ चतुर्थ्यादिगुडधनपर्णा ॥ पंचमे
 दीपप्रदानं ॥ अनि पंचादिनां निवृत्त्यं ॥ अनंतरं वटभूले प्राङ्मुखं ॥
 ततोऽष्टमीर्थायात्रा ॥ तत्र त्रयोविंशदानं दिकं क
 र्यात् ॥ तदनंतरं त्रिकाले संध्यादिकं कृत्वा ॥ अनंतरं यात्रा
 सांगतासि - गदाधरस्य पूजनं ॥ अतिसंक्षेपविधिः ॥ ३ ति
 श्रीमहोजीदीक्षितकृतोत्पल्लिसेतुसारसंग्रह ॥ प्रथम
 केशं खालि विवृतो ॥ प्रातः प्रह उपावृतः सतु योयेन केनचि

त्र॥ अहंकारविमुक्तमस्वसतीर्ष्य फलमश्नते॥ अनेनतीर्ष्य
 यात्रांगत्वेनप्रतिग्रहोनिविध्यते॥ याद्वे॥ नतीर्ष्य प्रातिगृह्ण
 यात्प्राणोः कंठगनैरपि॥ अपिकामातुरो जंतुरेदारदतिमा
 त्रं॥ तीर्ष्य प्रतिग्रहोयस्तुतीर्ष्य विक्रय एवसः॥ विक्रीत
 यांतुगंगायाविक्रीतस्याज्जुनार्दनः॥ जनार्दनेतुविक्री
 नेविक्रीतंभुवनत्रय॥ यस्तुलोकात्तद्विजादेवप्रतिग्रह
 चिम्बेन॥ नैवतस्यपरोलोकोनायलोकोदुरात्मनः॥
 ॥ ब्रह्मपुराण॥ प्रवाहमवाधिकृत्वायावद्वस्तुचतुष्टय॥
 तत्रनारायणः स्वामीनान्यः कदाचनः॥ तत्रनप्राप्तिगृ
 णीयात्प्राणोः कंठगनैरपि॥ दानधर्मे॥ आदृष्टुक्तचतुर्द
 रणायावदाक्रमतेजुले॥ तावज्जर्भविजानीयानदुर्ध्वजीरमु
 च्यते॥ ब्राह्मे॥ सार्धहस्तप्राप्तंयावत्तगर्भतस्तीरमुच्यते
 ॥ स्कां॥ तीवाम्रगव्यातिमात्रतुपरितः क्षेत्रमुच्यते॥ अ
 त्रदातंजपोहोमोगंगायात्राप्रशयः॥ तटयोःप्रत्येकंक्रो
 षाद्वयारव्यगंगायांक्षेत्रमन्यत्रानुक्तेन॥ भविष्ये॥ गंगा
 क्षीमातल्लघानिसर्वपायान्यशेषतः॥ दिशोदशायत्ता
 यन्तेसिंहान्दृष्ट्वायथाभ्यगाः॥ स्वयोजनविस्तीर्णदिक्ता

सीमातदद्वयं ॥ अत्रगुरुचाराणाः ॥ गर्भेप्रसिग्रहानिवेधः ॥ प्रसि
 हुनदीद्युः ॥ प्रसिद्धेनरगंडुक्यादियुतीरेषुपि ॥ गंगाद्यानुद्वे
 त्रेपीतिश्रियाः ॥ याज्ञो ॥ अथचेत्याप्रेगृहीयादाह्यरागोद्वेति
 कथितः ॥ दशाशमार्जितदद्यादेवं धर्मा नहीयत इतिशोक
 रभदीये ॥ ॥ श्रीभवानीशंकरापर्यामस्तु ॥ ॥ सर्वविद्या
 अयज्ञानकरपाललिताक्षर ॥ पुस्तकसंप्रदायामिप्रियाभ
 वतुभारती ॥ १ ॥ पुस्तकस्य ॥ श्रीः ॥ अथोशानमस्तुत्वा
 नुद्योभुंतेनायादिदिजः ॥ भुजानस्तुयदाब्रूयानगायत्र्य
 दण्डानजयेत् ॥ अनाचानः पिधवेद्यस्तुभदयेद्वापिकिच
 न ॥ गायत्र्यदण्डसहस्रं न जप्यं कृत्वा विप्रश्च्यतीति ॥ ॥
 उं श्रीगणेशायनमः ॥ प्रवासादागतस्यविधिः ॥ नत्रे
 दगृहं ॥ प्रवासादेत्यागतं वा पुत्रमभिष्टप्रातीत्यदि ॥
 प्रवासादेत्यपुत्रमभिष्टप्राति ॥ पुत्रवा प्रवासादागतम
 भिष्टप्रातीत्यर्थः ॥ तस्यप्रयोगः ॥ पितृप्रवासादेत्या
 गतोपस्थानंकृत्वा गृहामाविर्भानेत्यादिविधीर्विधाय ॥ सो
 मस्यत्वाद्यग्ने ० सूर्यस्यवर्चसा ॥ इतिपुत्रमभिष्टप्राति ॥ पु
 त्रवा प्रवासादागतं ॥ अनेनमंत्रेणभिष्टप्रात् ॥ यस्तुतात्वाद्

वर्चसेजंम् ॥ इति मूर्ध्नि मि — धृति ॥ असावित्यन्त तस्य सं
बुद्ध्या शान्तिं नाम ग्राह्यं ॥ ततः ॥ अग्निरायुष्मानिति
पंचानां सानुषगाणां मंत्राणां विष्णवे देवा अग्न्यायु
ष्मदादयो यजुर्वि ॥ हस्तग्रहणो विशेषः ॥ अग्निरायुष्मा
नसवनस्यति मि रायुष्मानेन नत्वा ॥ सोम आयु ॥ य
ज्ञ आयु ॥ ब्रह्मायुष्मन्द्वा सरीरा ॥ देवा आयुष्मा
न ॥ एते पंचभिः पर्यायैः स्वस्य दक्षिणेन हस्तेन पु
त्रस्य दक्षिणहस्तमुत्तानं सागुच्छुगट ॥ ति ॥ ततः आयु
ष्टे विप्रश्न इत्यस्य विष्णवे देवा आयुर्द्वि अग्निरनुष्टुप्
॥ अग्नौष्टा धिव्यामित्यस्य वामदेवो ग्न्यादयो यजुः
॥ पुत्रस्य दक्षिणो करो जपे विनियोगः ॥ आयुष्टे विप्रश्न
तो दधत् ॥ अग्नौष्टा धिव्यां प्रति तिष्ठ ॥ इति मंत्र
यं पुत्रस्य दक्षिणो करो जपति ॥ आयुर्द्वि अग्न इत्यस्य
विष्णवे देवा आयुर्द्वि अग्निरनुष्टुप् ॥ अग्नौष्टा धिव्या मि
त्यस्य वामदेवो ग्न्यादयो यजुः ॥ पुत्रस्योत्तरे करो वि
नियोगः ॥ आयुर्द्वि अग्नौष्टा धिव्या ॥ इति
मंत्रद्वयं पुत्रस्योत्तरे करो ॥ एतच्च यथा पुरस्तादित्य

॥

निमग्नप्राप्यते॥ प्रागुपयन्नादेनत्तु कथादि त्वेके॥ यावज्जी
 वमि न्यपरे तु हितुरपीदं स्यात्तु स्मृती॥ प्रवासादेत्येत्या
 दिकं प्रति प्रवासे ज्ञेयः॥ मध्ये द्वादशाब्दपर्यन्तं परस्पर
 मवलोकनं देवानां ज्ञातं तदा दाववलोकनविधिं कृत्वा
 पुत्राभिर्ममूनागादिकाय॥ सत्त्वविधिः॥ सूर्यारुणसंवा
 दः॥ दंपतीपितृपुत्रांच स्य सारो भ्रातरौ न प्या॥ भ्रातरौ
 वेत सपत्नभ्राता॥ पितृव्यमातुलो चेव दोहित्री भागि
 नेयवौ॥ पुत्रिकापितरौ चेव भागीनी भ्रातरौ न प्या॥
 द्वादशाब्दे व्यतीते तु दूरदेशांगतो यदि॥ एतेषामे
 कमेकौपि नान्योन्यमवलोकयन्॥ इष्टान्तिकोचिदा
 चायाश्च न्योन्यमवलोकनं॥ श्रीबालये च वानीष्य
 स्तान्वा प्रज्वाल्य दीपकौ॥ श्रीवंसं हृज्या विधिं वडुभैतो
 द्वयमध्यतः॥ दृष्ट्वा कस्य मय पात्रसु घटनं रत्नसुरि
 ने॥ प्रागादिर्मन्त्रघाते मसहितस्तद्विलोकयेत्॥ आ
 ननं चैकमेकस्य दृष्ट्वा सम्यक् शिव भजेत्॥ ब्राह्मणा
 यनं नोदद्यात्तन्पान्नदक्षिरागपुनः॥ अन्येष्वस्यैव वि
 प्रेभ्या दद्याद्विज्ञानुसारतः॥ नैभ्यापि दक्षिरागपत्वा प्र
 जयेच्च पुनः शिवं॥ नत्वा देवद्विज्ञानस्यैव मागत्याप्य

सः

स्वमंदिरं॥ ततोऽप्याह निमिर्हं मंशानमद्योत्तरं निलैः॥ क
त्वाप्यभोजनये हि प्रा न्यथा विना तु सारनः॥ बाधैवेः
सहभुंजीतु वारिष्टप्रशानये॥ उत्थयः कुरुते मन्थस
स्या रिष्टं न विचने॥ श्रायुष्का मो नरं मे वम कृत्वा ना
वलोकयेत्॥ इव विलोकिता नानु विधीरे य उदाहनः
॥ न चैवा हृष्ट पूर्वाणा मिनि प्राहुर्मनीषिणः॥ अ
प्यान्तरेपि॥ दंयती पिन् पुत्री च स्वसा दो भ्रात्रो नप्या
॥ सायत्न भ्रातरो — पिभगिन्यो वानप्या विधो॥ न
प्या विधो सायत्न भगिन्यो॥ पिन् वप्य भ्रातृ पुत्री च
भागिनेय कमा तु लो॥ द्वादशा देव्यती नु दूर देशे
गतो यदि॥ एतेषा मे क मे को विना न्यो न्यमव
लोकयेत्॥ दर्शनात्कुलना पाः स्यान्तयो रेक स्या
मृताः॥ पुत्रे गया दो च दावा नान्यो न्यदप्रति॥
कास्ये रत्ना दकेः पूर्ण शि वाग्ने मध्यतः घटे॥ इष्टा
न्यो न्य नतो देव दप्रति नेव देश भागिनि॥ रत्ना
दक पूर्ण का स्य पात्र परस्य र मवलोक नं कृत्वा न
नर देव दर्शने कृते सति न दोष इत्यर्थः॥ अन्यत्रापि

३

रापदे

२३३

॥ द्वादशाब्दे व्यतीते तु न कुर्यात् तददर्शने ॥ पितृपुत्रस्य नैव
 कर्म हा हा नि कर भवेत् ॥ दर्शनं यादि कुर्वीत शीवं पूज्य शी
 बालये ॥ नगरी केले स्फोटयित्वा क्रान्तः ॥ षट् विधा नतः ॥
 ॥ मुरवावलोकन कुर्यात् कुर्यात् दालिगन तनः ॥ ॥ एवं क
 ते विधाने तु दाषशांतिर्भविष्यतीति ॥ गणेशा ७ रा
 शौ चंद्रा गदा पारव्यानेपि ॥ स्वयं जमा मशि विरवि
 इमाणा नृपो नमः ॥ कारयामास सविधिं द्वादशाब्द दृशो
 हिजे ॥ पुण्या हवा च न कृत्वा गणेशा च न सर्वकं ॥ सं
 पूज्य शकर सम्यग् विज्ञा प्रदक्षिणा दिभिः ॥ वभंज म्प्री
 फलं त्यक्त्वा तन सत्पुरतो ययो ॥ ददर्शितं तु मनी
 मिंदोः शेष कला सिवति ॥ स्वयं चंद्रा गदा ॥ तुम
 न्याः ॥ विरज मासं न्य - - ॥ स राजा ॥ द्वादशाब्द
 दृशोः ॥ द्वादशाब्द पर्यन्त दर्शनं निमित्तकं लेलन वि
 धि दृशोः ॥ धिजेः शगुत्त जनेत्री स्मरौ ॥ विधिः ॥ मेल
 ना विधिकारया मासं न्य न्वयः ॥ अथ विधिमाह
 ॥ पुण्या हवा च न कृत्वा न्यादिना ॥ गणेशा च न सर्व
 क पुण्या हवा च न वि शेषां ॥ गणेशा च न गणेश

नः

शि

द

शङ्खजने सर्वं यत्स्य तत् ॥ तन्नः शंकरं सांविशिवं द्विजानशं स्त्र
ज्ञानं ब्राह्मणं संप्रज्य ॥ कैरित्यये द्वाया दक्षिणादि
भिरिति ॥ अत्रादिशब्दो मुरव्या प्यवाची ॥ दक्षिणा मु
रव्या ये या नो दक्षिणा दयः ॥ पादा दय उपचार इत्यर्थः
॥ एतेन दक्षिणाया आवप्रयकत्वं शोति जं भवति ॥
अप्यवा शंकरं सम्यक् यो नु शोपचा ॥ संप्रज्य द्विजा
न दक्षिणादिभि रूय चारैः सजयेदित्यर्थः ॥ दक्षिणा
दिभिरित्यनेन द्विजसृजने इतरौपचाराराणा मनोव
प्रयकत्वं द्यत्यने ॥ अत्रापिशब्देन प्रदक्षिणा नमस्कार
प्राप्य नारूपाः पदार्था ग्राह्याः ॥ तन्नः देवसमीप एव
श्रीफलं नालीके रफलं वभंजस्फोटितवान् ॥ प्रकृते स्फो
टयेदिति विधि रून्नेयः ॥ तन्नः ॥ तन्नस्फु - - नालीके
रफलं यत्का पुरतः स्वगृह्ययो च द्वागादः ॥ प्रकृते ग
द्येदिति विधि रून्नेयः ॥ तन्नः तन्नगृह ॥ इदुमती इदो ॥
शौच कला मिव कशां ददर्श ॥ प्रकृते यप्रय दितिवि
धिरून्नेयः ॥ इदुमत्याहुः रवेन कृशात्वात् कृशां ददर्श
त्युक्तिः ॥ तस्यैतुः रवेन कृशात्वात् कृशां ददर्श
इत्युक्तिः ॥ तस्यैतुः रवेन कृशात्वात् कृशां ददर्श

विशेषरां सद्भावमिष्टायेण ॥ एवं च द्वादशाब्दपर्यन्तं भर्तृ
 रिप्रवासगतोऽपि यस्यास्तावत्कालपर्यन्तं सुवार्तायाः
 सुवारागन्मरणा प्राकारुततुः स्वाभावेन कुशात्वाभावे
 पितृयै विधिर्भवित्येव तिष्ठेद्व्य ॥ ३ ॥ निपरस्परमेलनावि
 धिः ॥ अथैत प्रयोगः ॥ सजा होमादिसामग्री सहितो कर्ता
 शौचाह्नयोः सह शिवालयं गत्वा परस्परमनीक्षरां यः
 न्नमभवातितावति इदं प्रदेष्टव्यः स्वस्वसामग्रीविधा
 य हस्तपादान्मन्त्राल्या चम्य परस्परमनीक्षन्तो शि
 वसमीप उपविश्या शिवं नमस्कृत्या चम्य प्राणा
 नायम्य देशकालो संकीर्त्य मम पत्न्याः पुत्रस्य च द्वा
 दशाब्दपर्यन्तं दर्शनं स्तुचिन्तनं सर्वा रिष्टपरिहारघा
 ताम्भी परमेश्वरप्रीत्यर्थं द्वादशाब्दपर्यन्तं दर्शनं
 निमित्तकावलोकनविधिं करिष्ये ॥ ३ ॥ निसंकल्प
 गरणं प्रांसं पूज्य पुराया हवा च नं कुरुतः ॥ न च द्वा
 दशाब्दपर्यन्तं दर्शनं निमित्तकावलोकनं रव्यस्य
 कर्मणः पुराया हं भवन्तो बुवं चित्यादिप्रयोगः ॥ सा
 वाशिवः प्रीयतामिति समर्पणावाको विशेषः ॥ न न

उभौ परस्पर मनवलो कयंतावेव शिवसमी -- यो प्रज्वा
 ल्यु सांवा शिवाय नमः ॥ इति शिवसंस्तुत्यै नदिना न्नाह्नः
 सान्द जयेत् ॥ नतः शिवाग्रे उभयोर्मध्ये धिजै रंतः पटं धा
 रयित्वा विल्वफलनाली केरफलवा भङ्गात्मनो देवस्य
 च मध्ये सद्यं रत्नयुक्तं स्वस्वकास्य यात्र संस्थाप्य प्राप्ति
 पाठसहितो यात्र हयस्थे द्वी भूतेन स्मिन्ना जये परस्परं
 मुखनिरीक्षणा कुर्यात् ॥ अप्यवोभौ स्वस्वकास्य यात्र
 पुनो दकेन सुरयित्वा रत्नयुक्तं निक्षिप्य तस्मिन् परस्परं मुख
 निरीक्षणा कुर्यात् ॥ मुखनिरीक्षणो न रं वा फलभंगः
 ॥ रत्नानि दोषां कृता कृतं ॥ नतः परस्परमालिगनं कुर्यात्
 नतः पुनः सांवा शिवसंस्तुत्यै ॥ दक्षिणां युतं स्वस्वयात्रे ब्राह्मणा यद
 त्वा विभवा नुसारेण ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणा दत्वा पंचोपचारेः पु
 नः शिवसंस्तुत्यै साष्टांगं प्रणम्य धिजान्तर्यं च प्रणम्य गृह
 ह्मण्य नतः हस्तपादप्रक्षालनं कृत्वा च म्य प्राणा नायम्य
 प्राक् प्रवणाद्यन्यत्तु मेदं प्रोक्ष्य डिलादि कृत्वा देशकालौ सं
 कीर्त्यं द्वादशाब्दं पर्यन्तादर्थं निमित्तकावलोकनविधि
 गम्य लहो मं करिष्ये ॥ इति संकल्पवरदाग्निं प्रतिस्थाप्य

ति

नामानम

ध्यात्वा न्वा द ध्यात ॥ -- प्रधान ॥ प्रजापति संसृत व्याहृतिभिः
 शोभन रशत संख्या याचता ततिला इति मियं द्वे ॥ शोभे रासि
 कृत्वा मित्यादि आज्य भागांत कृत्वा ॥ व्याहृतिभिः प्रधान
 होम कृत्वा स्थिर दत्तादि होम शोय समाप्य विभूतिं कृत्वा
 गति संसृज्य कर्म चराय रांकयति ॥ एवमुभो सति संभवे
 होम कृत्वा ब्राह्मण भ्यो भूयसी दक्षिणा दत्वा ब्राह्मण
 म्भूय भोज्य सुहृ कृत्वा भूभोजी यान्ता ॥ स्विद्या होमो ना
 रति ॥ दयत्याः परस्पर मवलोकन विधौ न एकमेव कां
 स्थया त्र तस्मिन्नेव स हेवावलोकने ॥ न न्यात्र भवेव
 दय ॥ पत्न्या चारभ मात्र ॥ एकत्र निवसन्तोः पित्र पुत्रयो
 भ्रात्रोः पित्र व्यभ्रातृ पुत्रयोः ज्येष्ठे नेव होमः कार्यः
 ॥ मम पुत्रस्य च द्वादशाब्द पर्यन्ता दर्शना निमित्त का वलो
 कन विधौ गभर्तु तिल होम क ॥ शतिसकल्य वाक्ये वि
 शोयः ॥ एव मात्रा दिष्ट ह्य ॥ अयं चावलोकन विधिर ह
 दृष्ट पूर्वाणा नेव ॥ दृष्ट पूर्वाणा ॥ पुराय द्वे त्र गया दो नु पर
 स्पर दर्शने नु दोयः ॥ इति ॥ अप्य दीप पतन प्रांगतिः ॥
 फल प्राप्त्य प्य मम गृहे दीप पतन जनिन प्रत्युवाय परिहा

राच्यं सर्वारिष्य निरसनाय्यवौद्यायनोक्तशांतिं करिष्ये ॥
 प्रति सकलस्य नदादौति विष्णुतासिध्यं गरायति पूजनं
 पुराया हवा चतमान्का पूजनं नादी प्रादुआचाय वार्
 चकारिष्ये ॥ सर्वकृत्वा ॥ यद्वत्र संस्थितमिनि सर्वपात्रि
 कीर्य ॥ प्रचीनो हव्येति पंचगत्येन ॥ आयोहिष्येति शु
 द्धोदकेन प्रातः स्वस्ययनं लादय मिनि प्राप्य ॥ स्थाप
 न कथयान् ॥ महाद्योहिष्यादिकलप्रासं स्थाप्य ॥ न सोप
 दि वे प्रवरा देवता नाम मन्त्रे रासं पूज्य ॥ फलप्राप्त्यर्थं
 दीपयत्नन प्रांति कर्तुं स्थाडिलादि सकल कर्म करिष्ये
 ॥ सर्वकृत्वा ॥ क्रियमाणो दीपयत्नन प्रांति होमे देवताय
 रिग्रहाय मन्त्रा धानं करिष्ये ॥ अस्मिन्नन्वाहने ग्रावि
 त्वादि च द्रव्यो आज्ये न्ये न्येन मुत्का ॥ अन्न प्रधानं ॥
 नैऋतवरा देवता अथो नर सरव्या च रुद्रव्ये रा पुनरन्न
 प्रधानं ॥ वे प्रवरा ॥ यदा धायति ॥ हिरण्ययोगि ॥ इष
 रं ॥ सर्वे न्या न प्रामत ॥ महाव्या हति मिश्र ॥ एकैकं आज्या
 हुत्या आज्य द्रव्ये रा प्रवेरा सिष्ट कृतमिति सद्योयदे ॥
 इत्यंत मुत्का ॥ अ न्य देव सावितार मोरणोः कविकृत
 मची मिसत्य सर्वरत्न धाम मिप्रियं मतिं कर्मि ॥ ऊर्ध्वव
 मि =

स्वामतिर्भः अदिक्त तन्सर्वी मतिहिरायपाणिगुम्भी
 मित्रसंक्रतः कृपात्स्वस्वाहा ॥ इति मंत्रेण अष्टोत्तर शत
 होमं कुर्यात् ॥ वेष्टवराणां यस्वाहा ॥ यदगाधिपतये स्वा
 हा ॥ हिरायपाणये स्वाहा ॥ ईश्वराय स्वाहा ॥ सर्वो न्या
 त्रशमनाय स्वाहा ॥ भूरग्ययेयः स्वाहा ॥ भुवो वायव
 चः स्वाहा ॥ सुयरादिन्याये च स्वाहा ॥ भूर्भुवः स्वः ॥
 अष्टमसे च स्वाहा ॥ पाहिनो अ० ॥ पाहिनो वि० ॥ यज्ञ
 पाहि वि० ॥ सर्वे पाहि शान्तं कृतो ॥ पुनरुज्जीनी ॥ सह
 रय्यानि वत्तं स्विष्टं कृतादि होमं प्रो व स समाप्प ॥ शान्तो
 नीजयेत् ॥ इति दीपयनन प्रांतिः समाप्ता ॥ स प्रा
 चीदिशि मन्वावर्तने ॥ अथ यदास्य क्षेत्रगृह स्वसं
 म्येषु धान्येष्वित्यथः प्रादुर्भवंत्या रवुपतगापि यतीति
 का भूगर्भा गृहा भूगर्भा जलजलनानि पावना न
 नित्येवमादीनि तान्ये तानि सदा शिवा रुशा देवत्या
 न्मनुजानि प्रायश्चित्तानि भवन्ति ॥ वरुणा वोदिशादस
 शितिस्पाती पाकमष्टशान्तं कुत्वापंच भिराज्या ऊर्जिर्जि होति
 वरुणा यथा पापनयेथा प्रापाणय ईश्वराय सर्वो न्यातोप

शमनाय स्वाहेति महाम्बा हनिमि शतानी यजयेत् ॥ १ ॥ स
 उदी - - दिशि मन्वावर्तते ययदास्य कनकरजतवस्त्रव
 - रवे सुर्यमग्निमोक्तिकवियोगो भवेत्प्रारम्भावा विपद्ये तम
 हनीवानि लीयते काकु मेयुने वायप्रयत्नारिष्टानि वरव
 यासि गृहमध्ये वल्मीकश्चत्राकारं वाजायेन वायुसका
 पोता वन्यविहंगाशाम्प्रवेष्टो गोमृगो वा गृहमारोहे शु
 खवृक्षप्ररोहते गृहमध्ये दुर्वाः प्ररोहते तैलं स्त्राये देवं प्रो
 न प्रववायसोमं डकोग्निं प्रविशति सरदो मूर्ध्नि पतति
 सपेवा हारणा नि कामनीत्येव माहीति नान्येताति
 सर्वाणि वैश्रवणा देवत्या न्यङ्गानि प्रायश्चित्तानि
 भवत्यभिन्यं देवं सावेनारमो एये रिनि स्थालीपाक
 ऊत्या मय्य शान ऊत्या पंचाभि राज्या ऊनीर्जु होति वै
 प्रवणा य धना धियतये हि सस्य पाराय इष्वराय
 सर्वे न्या न शमनाय स्वाहेति महाम्बा हनिमि श
 पात्या नीययेत् ॥ ५ ॥ ओम् श्रीमहोपाय नमः ॥ देशका
 लो संकीर्त्यं मम हस्तात् प्रज्या तिन दीपयत न रूप अङ्ग
 तजानितं दोषघारि हाराय वैश्रवणा देवत्या सनवय हरि वा नो

ज

ध्यायन्ते ह्येतां शान्तिं करिष्ये ॥ निसंकल्प्य गारोशा पूजना
 दिसर्वं कृत्वा आचार्यवरणा दिक्कृत्वा आचार्यः यद
 त्रसंस्थितमित्यादि प्रारीरभुः कृत्वा अग्नेः पूर्वः स
 ध्यायन्तं मृत्निकापंचपल्लवपंचरत्नपंचतचचयुतं
 कलप्रांसं स्थाप्य स्वर्गं मूर्तेर्वैश्रवणां अभित्यं दे
 वमिति मंत्रेण संस्थाप्य पूजयेत् ॥ आग्निप्रतिष्ठा
 प्य ॥ हयहयद्वे प्रप्य मग्रहं स्थाप्य नननो इत्याधानं
 ॥ आदित्यादिग्रहान् उक्तद्रव्यैः ॥ अमुकसंख्या
 कामिः ॥ वैश्रवणां अष्टोत्तरसंख्या कामिः चर्वाङ्गुलि
 भिर्यद्वे ॥ वैश्रवणां यदनाधिपानां हिरण्यपाणि
 इष्टं सर्वान्या नशामनं चैकैकया ज्याङ्गुल्या यत्
 ॥ आग्निप्रतिष्ठाप्य मग्रहं च वायुमनरिक्तं मग्रहं च आदि
 त्वादि च मग्रहं च द्रव्यं सनदन्त्राणि दिशो मग्रहं
 ॥ एकैकया ज्याङ्गुल्या ॥ अग्नौ मग्रहं च दत्तं च
 होमानि आदित्यादिग्रहं होमं कृत्वा अभित्यं देव
 मिति मंत्रेण वैश्रवणां चर्वाङ्गुल्या ॥ ओ वैश्रवणाग्य
 स्वाहा ॥ ओ यदनाधिपतये स्वाहा ॥ ओ हिरण्यपाणये

स्वाहा ॥ ओं ईश्वराय स्वाहा ॥ ओं सर्वे न्यायप्रामान्याय स्वाहा ॥
 ॥ इति पंचाज्या हुती ॥ हुत्वा ॥ भूरगं ये च एधि व्ये च मह
 ने च स्वाहा ॥ भुवो वायवे चान्तरीक्षा यच महने च स्वा
 हा ॥ सुवरादित्याय च दिवे च स्वाहा ॥ भूर्भुवः स्वः ॥
 प्रमसे च नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यश्च महने च स्वाहा ॥ विष्णवे
 रुद्रादि होमशेषसमाप्य उत्तररूपं जाकृत्वा वलिदानं
 नैयजमानस्य आभिषेककृत्वा आचार्यार्घ्यं दिग्भ्यो द
 क्षिणं दत्त्वा आचार्यार्घ्यं यथोदयानकृत्वा विस्तृत्य
 ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ अग्नये एधि व्ये महत्त ० ॥ वा
 यवे अन्तरीक्षाय महत्त ० ॥ आदित्याय दिवे महत्त ३
 दं अग्नये वायवे सूर्याय च प्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यो
 महत्त त इदं नमः ॥ इति वोधावनस्तत्रानुसारी दीप
 यन्त न प्राग्निः समाप्रम ॥
 लादात्तोर्कं गुरात्तो यलादा चरुवदिरं मनः ॥ इव
 दिरा धं स्मृतं दं दं का धं साज्जिका मनः ॥ एतज्जलं व
 न्हि पक्षं ससुतं वान्ति गाकितं ॥ समकज्जलं वोलाभ्याम
 ज्जितं मासि काभका जकवरावर धावन्त प्रोराति ॥ ॥
 पंचगव्यमंत्रः ॥ गायत्र्या गोमुच्य ॥ आध्या ॥ पयः

वेत्त

१५

दधी ॥ दधी ॥ गंध ॥ गोम ॥ घृतंभी ॥ घृत ॥ गाव
त्री ॥ प्राशाना ॥ — लो ॥ यत्र या स्थी गतं पापं देहती
यं ती ॥ मां मके प्राशाना न् ॥ यं च गव्यस्य देहस्याग्नि
री नं घृत इति यं च गव्य मन्त्रः समा प्रम ॥ शुभम् ॥

जसुसे

संवत् १८७८ चैत्र प्र १
तिथि वन पुनो हि नसा धुराम् तिखा रिमं दिर श्री रघुनाथ जी पुस्तकाला

कर्म काण्ड

(संग्रह) पत्र १३८